Rapport botanisk serie 2006-3

NTNU
Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Vitenskapsmuseet

Asbjørn Moen, Anders Lyngstad,
Liv S. Nilsen og Dag-Inge Øien

Kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap i Midt-Norge

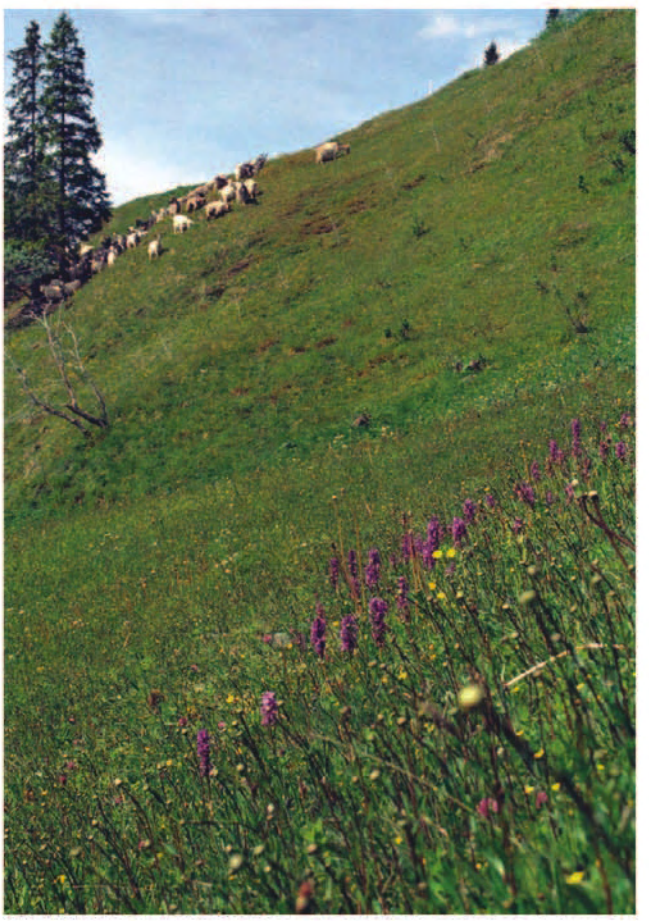

NTNU
Det skapende universitet

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Vitenskapsmuseet
Rapport botanisk serie 2006-3

Kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap i Midt-Norge

Asbjørn Moen, Anders Lyngstad, Liv S. Nilsen og Dag-Inge Øien

Trondheim, april 2006

”Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Vitenskapsmuseet, Rapport botanisk serie” presenterer botaniske arbeider som av ulike grunner bør gjøres raskt tilgjengelig, for eksempel for oppdragsgivere og andre som er interessert i museets arbeidsområde og geografiske ansvarsområde. Serien er ikke periodisk, og antall numre varierer per år.

Serien startet i 1974. Den har skiftet navn flere ganger. Nåværende navn fikk serien i 1996.

Bakerst i hver rapport står en liste over utgitte numre. Fra og med 2003 legges alle rapportene ut på Internettet som pdf-filer, se http://www.ntnu.no/vmuseet/botavd/botserie.html.

Forsidebilde: Kulturlandskap i god hevd i Storlia, Leksvik. I bakgrunnen: ugjødsla naturbeitemark beita av geit. I forgrunnen: ugjødsla slåttemark med vårmarihand (*Orchis mascula*). Foto: Dag-Inge Øien.

Rapporten er trykt i 200 eksemplarer. Den er også tilgjengelig på Internettet, se ovenfor.

ISBN 978-82-7126-743-8
ISSN 0802-2992

Referat

Moen, A., Lyngstad, A., Nilsen, L.S. & Øien, D.-I. 2006. Kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap i Midt-Norge. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2006-3: 1-98.

Dette er sluttrapport for et prosjekt som inngår i det nasjonale programmet for kartlegging og overvåking av biologisk mangfold. Direktoratet for naturforvaltning (DN) var oppdragsgiver i 2004, og Norsk institutt for jord- og skogkartlegging (NIJOS) i 2005. En nasjonal, standardisert metodikk er fulgt for feltarbeidet og videre bearbeiding og innlegging av data på en database. Dataene blir også overført til DNs Naturbase. Rapporten inneholder bare en del av informasjonen som er lagt til databasen for de undersøkte 88 lokalitetene: 39 fra Nord-Trøndelag, 35 fra Sør-Trøndelag og 14 fra Møre og Romsdal. Som en del av prosjektet har John Bjarne Jordal utarbeidet egen rapport for Møre og Romsdal. Alle lokalitetene karakteriseres til en av fire hovednaturtyper, en eller flere av åtte naturtyper og en eller flere av 48 vegetasjonstyper. Dessuten er det gitt fulle artslister for 64 lokaliteter; totalt er 530 taksoner listet opp.

En målsetting har vært å øke kunnskapen om det biologiske mangfoldet i landsdelens kulturlandskap, og bidra til å finne fram til de mest verdifulle områdene for forvaltning og forskning. Dessuten er metoden evaluert, og stort sett er den vurdert som god.

I tillegg til beskrivelsene og vurderingene av enkeltlokalitetene (der 20 av de 88 er gitt høgeste verdi), er det gitt en samlet vurdering av de viktigste kjente kulturlandskapsområdene i landsdelen (kalt stjerneområder, der det og kreves dokumentert kunnskap og oppfølging av skjøtselstiltak). For Kystområdet listes tre stjerneområder: Kalvøya i Vikna, Tarva i Bjugn og Sør-Smøla; for Låglandets fjord- og dalstrøk i Trøndelag tre stjerneområder: Kvelia i Lierne, Storlia i Leksvik og Tautra i Frosta; og for Høgereliggende områder (seter-regionen) fire stjerneområder: Øvre Forra i Levanger, Sølendet i Røros, Tågdalen i Surnadal og Grøvudalen i Sunndal.

Summary

Moen, A., Lyngstad, A., Nilsen, L.S. & Øien, D.-I. 2006. Mapping of biological diversity in the cultural landscape of Central Norway. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2006-3: 1-98.

This is the final report from a project included in the National program for mapping and monitoring of biological diversity. The Directorate for Nature Management (DN) was the employer in 2004, and the Norwegian Institute of Land Inventory (NIJOS) in 2005. A national standardized method has been followed for both fieldwork and further treatment of information, including the input of data in a database. These data will also be transferred to DN's Naturbase. This report contains some of the information from our database for the 88 investigated localities: 39 from Nord-Trøndelag, 35 from Sør-Trøndelag and 14 from Møre og Romsdal. All localities are classified to one of four main land cover types, to one or more of eight land cover types and to one or more of 48 vegetation types. Furthermore, complete plant species lists are given for 64 localities; a total of 530 taxons are listed.

One objective has been to increase the knowledge on the biological diversity of the cultural landscape in this part of the country, and to contribute to locate the most valuable areas for management and research. Also the methods have been evaluated, and they are mainly found to be good.

In addition to descriptions and assessments of single localities (20 of the 88 are given the highest value), an overall evaluation of the most important known cultural landscape areas in Central Norway is given (called star areas, where documented knowledge and follow-up of management measures is necessary). For the Coastal area three star areas are listed: Kalvøya in Vikna, Tarva in Bjugn and Sør-Smøla; for the Fjord and valley region of lowlands in Trøndelag three star areas are listed: Kvelia in Lierne, Storlia in Leksvik and Tautra in Frosta; and for the Upland region (summer-farm region) four star areas are listed: Øvre Forra in Levanger, Sølendet in Røros, Tågdalen in Surnadal and Grøvudalen in Sunndal.

Innhold

Referat 1
Summary 1
Forord 4
1 Innledning 5
1.1 Prosjektet og målsetting 5
1.2 Tidligere kartlegging av kulturlandskap 5
1.3 Sentral litteratur 5
2 Regionale trekk i kulturlandskapet i Midt-Norge 6
2.1 Vegetasjonsregioner 6
2.2 Kulturlandskap og vegetasjonsregioner 8
2.3 Stjerneområder for skjøtsel, overvåking og forskning 8
3 Metoder og materiale 9
3.1 Feltregistrering og rapportering 9
3.2 Prosjektarbeidet i Midt-Norge 13
3.3 Kommentarer til metodene 13
4 Beskrivelser av lokalitetene i Sør-Trøndelag 19
1 Burøya, Hitra 19
2 Olderøya, Hitra 20
3 Gjæsingen, Frøya 20
4 Valøya, Frøya 21
5 Husøya på Halten, Frøya 21
6 Sørburøya og Nordøya, Frøya 22
7 Sauøya, Frøya 23
8 Kunna, Frøya 23
9 Store Risøy, Frøya 24
10 Prestøya, Frøya 24
11 Sørleksa - sør, Agdenes 24
12 Sørleksa - nordøst (Ratvikhøgda), Agdenes 25
13 Sørleksa - øst (Tinnen), Agdenes 25
14 Reksåsvatnet, Melhus 27
15 Gammelgarden, Melhus 28
16 Kolbrandstad, Melhus 28
17 Konstadgjerdet, Melhus 29
18 Eggan, Skaun 31
19 Mahkalahke - Langen, Tydal 31
20 Langlandsvollen - Gjårdvollen - Grønlivollen, Holtålen 32
21 Mennslættet, Holtålen 33
22 Moen, Holtålen 33
23 Hovsvollen - Løbergsvollen, Holtålen (kart 21) 33
24 Stømnvollen, Holtålen 35
25 Ustjåren, Orkdal 35
26 Bruråk, Trondheim 36
27 Finseråsen, Rissa 37
28 Kubekken nord for Bukkvollan, Røros 37
29 Pettervollen, Røros 38
30 Nord for Pettervollen, Røros 38
31 Langslåtten, Ålen 38
32 Jorlia, Rennebu 39
33 Uvsetra-området, Rennebu 39
34 Vålåskardet, Meldal 40
35 Grindal, Rennebu 41
5 Beskrivelser av lokaliteter i Nord-Trøndelag 42
100 Risværøy, Nærøy 42
101 Eiternes, Nærøy 42
102 Storval, Nærøy 43
103 Nærøya i sør, Nærøy 43
104 Hålåndlandet, Leka 44
105 Årdalssand (strand), Leka 44

106 Årdalssand (skog), Leka 46
107 Burøya i Hortavær, Leka 46
108 Vågøya i Hortavær, Leka....47
109 Sandstad-Sandvollan-området på Borgan, Vikna....47
110 Vågsenget, Vikna 48
111 Slåttemyrlandskap i Nord-Vera, Verdal....48
112 Sisselvollmyran, Verdal....49
113 Hattmoenget-området, Høylandet....50
114 Romstadsetra, Høylandet....50
115 Knulmyran, Verdal....51
116 Myra nord for Pepålsdalen, Verdal 51
117 Guldbrandsmyra, Verdal 51
118 Stormyra, Verdal 52
119 Blautmyra, Verdal 52
120 Setermyrin, Verdal 52
121 Trøgstadslåtten 53
122 Brengsmyran og Andershølet, Verdal....53
123 Mostermyra, Femstongsmyra og Rugdslættet, Verdal 53
124 Litjvollen, Meråker....54
125 Litjåmoen, Meråker 54
126 Sjurdenget-området, Høylandet 55
127 Fines, Verran....55
128 Brubakk, Verran....57
129 Gipling, Mosvik 58
130 Aunet, Verran....58
131 Ramberg, Verran 59
132 Øver-Hjellan, Steinkjer....59
133 Grunnmyra, Røyrvik 60
134 Hausvika, Røyrvik....61
135 Langslåtten, Røyrvik 61
136 Stormyra ved Renselelva, Røyrvik 62
137 Midtidalen, Røyrvik 62
138 Storlia, Leksvik 63
6 Beskrivelser av lokaliteter i Møre og Romsdal 63
201 Dimna NV, Ulstein....63
202 Dimna SV, Ulstein 64
203 Hatløy, Ulstein 64
204 Sandsøya S, Sande....64
205 Aursnes, Ulstein 65
206 Bjørlykkjestranda, Vanylven 65
207 Sandvikdalen, Vanylven....66
208 Almberg, Rindal....67
209 Kuli SV, Smøla 67
210 Kuli NØ, Smøla....68
211 Lamøya, Smøla 68
212 Eikrem – Steghaugane, Aukra 70
213 Røyrvika-Rishaug, Aukra....70
214 Stongneset-Røssøya, Aukra....70
7 Konklusjon og videre arbeid for Kystområdet 71
8 Konklusjon og videre arbeid for Låglandets fjord- og dalstrøk 73
9 Konklusjon og videre arbeid for Høgereliggende områder 75
10 Referanser 77
Vedlegg 1. Lokaliteter i tillegg 80
Vedlegg 2. Karplantelister for 26 lokaliteter innen Kystområdet....82
Vedlegg 3. Karplantelister for 17 lokaliteter i Låglandets fjord- og dalstrøk....87
Vedlegg 4. Karplantelister for 21 lokaliteter innen Høgereliggende områder....91
Vedlegg 5. Fullstendig karplanteliste med vitenskapelige og norske navn....95

Forord

Som et ledd i oppfølgingen av ”Stortingsmelding 42 (2000-2001) Biologisk mangfold – Sektoransvar og samordning”, ble det etablert et nasjonalt program for kartlegging og overvåking av biologisk mangfold. Kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap er et prosjekt under det nasjonale programmet, og Landbruksdepartementet, Forsvarsdepartementet, Samferdselsdepartementet og Miljøverndepartementet finansierer prosjektet. Ei faggruppe/prosjektgruppe ledet av Norsk institutt for jord- og skogkartlegging (Jogeir Stokland leder i 2003 og 2004, deretter Jan-Erik Nilsen), og der undertegnede har vært medlem, har utarbeidet ei ”Felthåndbok for kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap”, og versjonen av 25.04.04 har vært retningsgivende for arbeidet. Våren 2004 arbeidet en regional arbeidsgruppe (John Bjarne Jordal, Asbjørn Moen og Per Arild Aarrestad) med et opplegg for arbeidet i Midt-Norge, og disse tilrådinger er fulgt.

For arbeidet vårt i 2004 ble det inngått en avtale den 24.06.04 med Direktoratet for naturforvaltning om et oppdragsprosjekt (DN-kontrakt 04040690). For arbeidet i 2005 og 2006 ble en avtale inngått med NIJOS den 30.06.05. Sistnevnte avtale om samarbeid ble senere litt justert, bl.a. ved at avslutning ble satt til 01.04.06. Foreliggende rapport er vår rapportering på de to ovenfor nevnte prosjektene, med DN og NIJOS som avtalepartnere.

For gjennomføringen av arbeidet i Midt-Norge har vi hatt en samarbeidsavtale med John Bjarne Jordal for 2005 (og vinter 2006). Han har dekket det meste av Møre og Romsdal, og dessuten Oppdal. Vi har samarbeidet om opplegg, metoder og fordeling av arbeidet i Midt-Norge, og hadde planer om fellesrapportering. Men bemannings- og kapasitetsproblemer i vårt miljø gjorde dette umulig innenfor tidsrammene, og Jordal har derfor utarbeidet egen rapport i mars 2006.

Sammen med rapporten fra Jordal, bidrar foreliggende rapport til økt kunnskap om kulturlandskapet i Midt-Norge. Vi har i denne sammenheng konsentrert oss om å få fram informasjon om lokaliteter, og dessuten noe sammenstilling av generell kunnskap og vurdering. Rapporten inneholder beskrivelser av 88 primærlokaliteter av kulturlandskap i de tre fylkene. Fullstendig rapportering etter standard skjema ligger på en prosjektdatabase ved NIJOS, og materialet vil etter hvert bli tilgjengelig på DNs Naturbase.

Liv S. Nilsen var daglig leder for arbeidet i 2004 og 2005, og hun og Anders Lyngstad har utført det meste av feltarbeidet somrene 2004 og 2005. Etter at Nilsen sluttet ved Vitenskapsmuseet i 2005 kom Dag-Inge Øien inn i arbeidet, og han har bidratt sterkt til utformingen av rapporten. Alle foto er tatt av forfatterne.

Vi takker DN og NIJOS for et utfordrende samarbeidsprosjekt, og takk til alle involverte for samarbeidet.

Trondheim i mars 2006

Asbjørn Moen
prosjektleder

1 Innledning

1.1 Prosjektet og målsetting

Foreliggende prosjekt, ”Kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap”, er en del av et nasjonalt program for kartlegging og overvåking av biologisk mangfold. Prosjektet startet i 2003, og vårt kartleggingsprosjekt i Midt-Norge har pågått fra 2004 til våren 2006. Det er meningen at det nasjonale prosjektet skal videreføres med hovedvekt på overvåking fra 2006-10.

Ei faggruppe/prosjektgruppe for det nevnte prosjektet, ledet av NIJOS, har utarbeidet ei ”Felthåndbok for kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap”, og versjonen av 25.04.04 (identisk med versjon av 06.06.05) har vært retningsgivende for arbeidet (refereres som Norderhaug & Bratli 2004).

Målsettingen med prosjektet og denne rapporten er å supplere tidligere biologiske undersøkelser i kulturlandskapet for å få bedre kunnskap om kulturmarkstyper og -arter, og å finne fram til de mest verdifulle områdene. Resultatene skal generelt bidra til økt kunnskap om det biologiske mangfoldet i kulturlandskapet, og dette er viktig for framtidig forvaltning, skjøtsel og overvåking av arealene. Prosjektet skal og bidra til videreutvikling og justering av kartleggingsmetodikk og naturovervåking.

1.2 Tidligere kartlegging av kulturlandskap

Det har tidligere vært gjennomført et omfattende utrednings- og kartleggingsarbeid vedrørende kulturlandskapet; de to viktigste prosjektene er:

1. Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap ble gjennomført i første halvdel av 1990-tallet, og der en nasjonal rapport (Iversen et al. 1994) gir oversikt; bl.a. over 104 særlig verdifulle områder. Dette gjelder 11 områder i Møre og Romsdal, 5 i Sør-Trøndelag og ingen i Nord-Trøndelag (senere er NT supplert med 8 områder, Norderhaug et al. 1999). Som en del av prosjektet ble det utgitt landsdelsvise håndbøker (Moen et al. 1993 for Midt-Norge) og fylkesvise rapporter. De fylkesvise rapportene (Aksdal 1994 for MR, Kristiansen 1994 og Liavik 1996 for ST, og Nilsen 1996 for NT) gir oversikt over viktige lokaliteter.
2. Kartlegging av biologisk mangfold i kommunene i årene 1999-2006, hovedsakelig etter DN håndbok 13 (DN 1999). Dette arbeidet har gitt mye nytt materiale som dels ligger på DNs Naturbase. Etter hvert som dette materialet blir mer fullstendig, vil det bli av stor verdi for både forvaltning, overvåkning og forskning.

1.3 Sentral litteratur

Det er de siste åra utgitt flere nasjonale bøker og andre oversikter over kulturlandskapets vegetasjon. Jordbrukets kulturlandskap (Framstad et al. 1998) har resultater fra Forskningsprogrammet om jordbrukets kulturlandskap som utgangspunkt for en bred belysning av kunnskapsgrunnlaget. Skjøtselsboka (Norderhaug et al. 1999) sammenstiller kunnskap om kulturlandskapet i Norge, med vekt på hvordan naturen har vært brukt, og hvordan vi kan skjøtte naturtypene for å opprettholde og øke det biologiske mangfoldet.

Begge bøkene er meget relevante for Midt-Norge, med eksempler fra naturen i landsdelen. Men likevel er nok fortsatt den mest fullstendige og detaljerte botaniske oversikt over kulturmarkstypene i landsdelen å finne i heftet "Håndbok for feltregistrering - viktige vegetasjonstyper i kulturlandskapet, Midt-Norge" (Moen et al. 1993). I dette arbeidet gis en oversikt over kulturmarkstypene, liste over plantearter på kulturmark med mer.

Norske botanikere utarbeidet i 2001 en oversikt over trua vegetasjonstyper i Norge (Fremstad & Moen 2001). I alt ble 71 vegetasjonstyper og 68 utforminger vurdert som truet i Norge; ca. 80 % av disse finnes i Midt-Norge. Mange av typene tilhører kulturlandskapet, og i rapporten blir det understreket at det ligger spesielt store utfordringer i naturtyper som dekker (eller dekket) store arealer, som slåttemark i utmarka, komplekse kulturmarkstyper (lauveng, beitehager med mer) og kystlynghei, og som krever store resurser i drift eller skjøtsel dersom de skal bli opprettholdt. Ellers er mer generell botanisk litteratur viktig, som Vegetasjonstyper i Norge (Fremstad 1997), Lids flora (Elven 2005) og andre floraverker, og vegetasjonsatlaset (Moen 1998).

Forskningen i vårt miljø har de siste åra satset spesielt på kulturmarkstyper i utmark som dekker store areal, og som i vår tid er under gjennomgripende endring som følge av endret bruk. Dette gjelder spesielt utmarkas slåttelandskap og kystlyngheilandskapet. I våre langtidsstudier følges endringer i faste prøveflater ved gjengroing, restaurering og skjøtsel (slått, beiting av husdyr, brenning med mer). Tre doktorgradsarbeider og seks hovedfagsarbeider er gjennomført de siste åra vedrørende utmarkas slåttelandskap, primært studie-

felt har vært Sølendet naturreservat i Røros; oversikt i siste årsrapport (Øien & Moen 2006); og fem hovedfagsarbeider og ett doktorgradsarbeid er gjennomført vedrørende kystens kulturlandskap i Midt-Norge (Nilsen 2004).

Alle kommuner arbeider med naturtypekartlegging, og der er kulturmarkstyper en viktig del. Et stort antall rapporter foreligger for Trøndelagsfylkene og Nordmøre: Aune (2003, 2005a, b, c), Bratli (2000, 2002), Engan & Bratli (2002a, b), Fremstad (2000), Gaarder & Oldervik (2003), Holien (2002, 2003), Jordal (2004a, b, 2005), Lyngstad & Aune (2005a, b, c), Lyngstad & Prestø (2002), Lyngstad et al. (2005, 2006), Prestø & Lyngstad (2002), Rønning & Bratli (2004, 2005).

I tillegg til de nevnte, foreligger en rekke viktige publikasjoner, rapporter og notater med gode beskrivelser av kulturlandskap fra landsdelen, for eksempel: Fremstad & Nilsen (2000a, b), Jordal (2006), Jordal & Gaarder (1997, 1999), Lyngstad (2003), Lyngstad & Øien (2003a), Lyngstad et al. (2002), Moen (1983, 1984, 1990, 2000), Moen & Moen (1975), Moen et al. (1976), Nilsen et al. (1997), Nilsen & Fremstad (2000), Nilsen & Moen (2000, 2003, 2004), Øien et al. (1997).

2 Regionale trekk i kulturlandskapet i Midt-Norge

2.1 Vegetasjonsregioner

Vi kan skille mellom to hovedtyper av geografisk variasjon i naturen: **Lokal variasjon** skyldes forskjeller i geo-forhold (geologi, hydrologi, topografi m.m.), og variasjonen belyses bl.a. gjennom forekomsten av ulike vegetasjonstyper. **Regional variasjon** henger sammen med forskjeller i klimaet (nedbør, temperatur m.m.), og vegetasjonsregionene beskriver variasjonen.

Vegetasjonsregion brukes som samlebetegnelse på enheter som viser regional variasjon i vegetasjonen (ut fra utbredelsen til vegetasjonstyper og plantearter). Vi skiller mellom to typer, se kart 1 og 2. Og under beskrivelsen av lokalitetene er det for hver lokalitet i headingen gitt opplysninger om disse (forkortelser som oppgitt med utheva skrift nedenfor).

Vegetasjonssone viser variasjon fra sør til nord, og med høgde (i belter) over havet. Variasjonen i soner henger sammen med forskjeller i varmemengden i vekstsesongen. I Midt-Norge finnes følgende soner: boreonemoral **(BN)**, sørboreal **(SB)**, mellomboreal **(MB)**, nordboreal **(NB)** og alpin (deles ofte videre i flere, men ikke relevant her); se kart 1.

Vegetasjonsseksjon viser variasjon mellom kyst og innland, og variasjonen henger sammen med forskjeller i oseanitet - kontinentalitet; f.eks. er vintertemperatur og luftfuktighet viktige klimafaktorer. I Norge: sterkt oseanisk (**O3**; deles ofte i Vintermild (O3t) og Humid (O3h) underseksjon), klart oseanisk **(O2)**, svakt oseanisk **(O1)**, overgangsseksjon **(OC)**, svakt kontinental **(C1)**. Sistnevnte finnes i Midt-Norge bare innen små områder i Dovrefjell-området; se kart 2.

Ved å kombinere vegetasjonssone og vegetasjonsseksjon (legge kartene 1 og 2 på hverandre) kommer en fram til **Vegetasjonsgeografiske regioner** (soneseksjoner). I vegetasjonsatlaset (Moen 1998) er det beskrevet 26 vegetasjonsgeografiske regioner som finnes i Norge. Midt-Norge har 21 av disse. Til sammenligning har Danmark 2, Finland 10 og Sverige 17. Det kan derfor slås fast at Midt-Norge har stor regional variasjon i naturen, og at dette også gjenspeiles i kulturlandskapet.

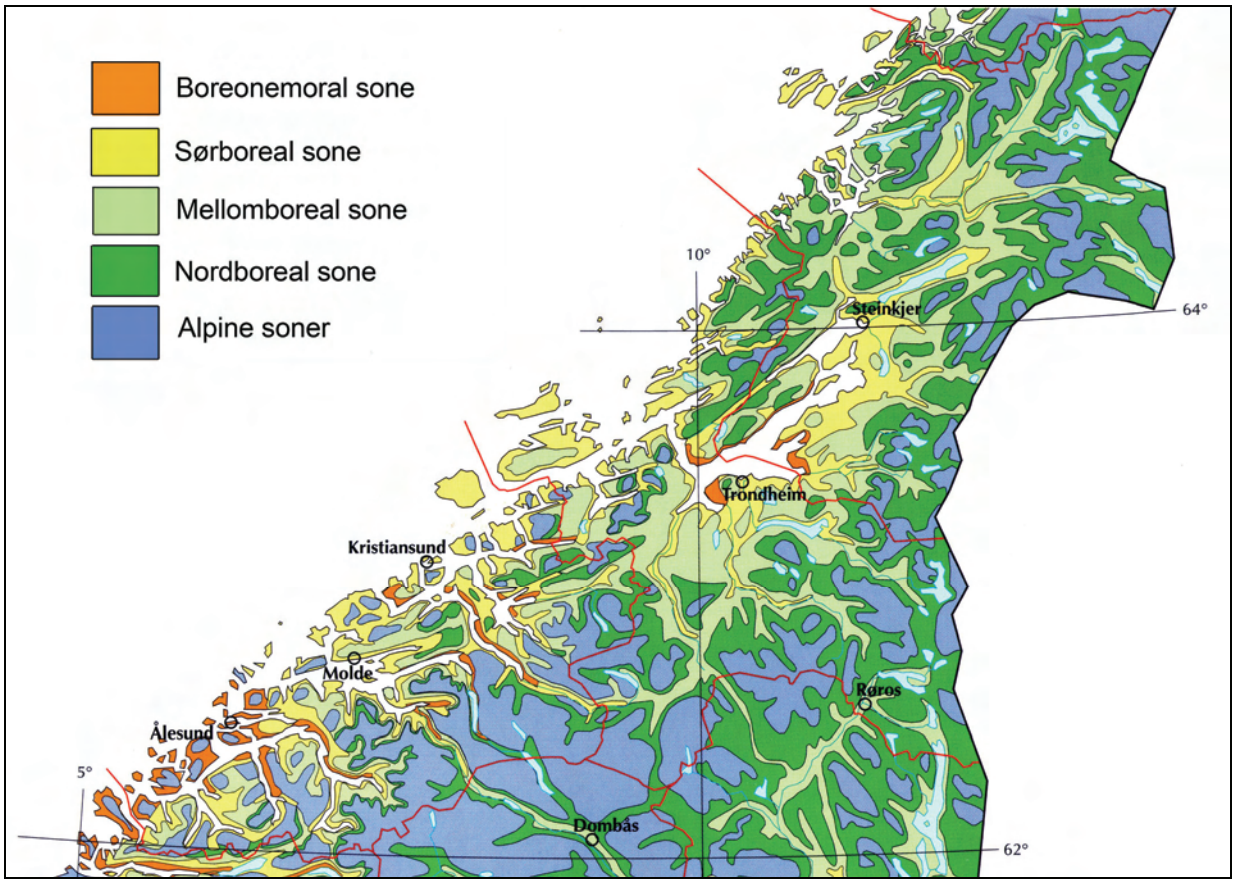

Kart 1. Vegetasjonssoner i Midt-Norge. Fra Moen (1998).

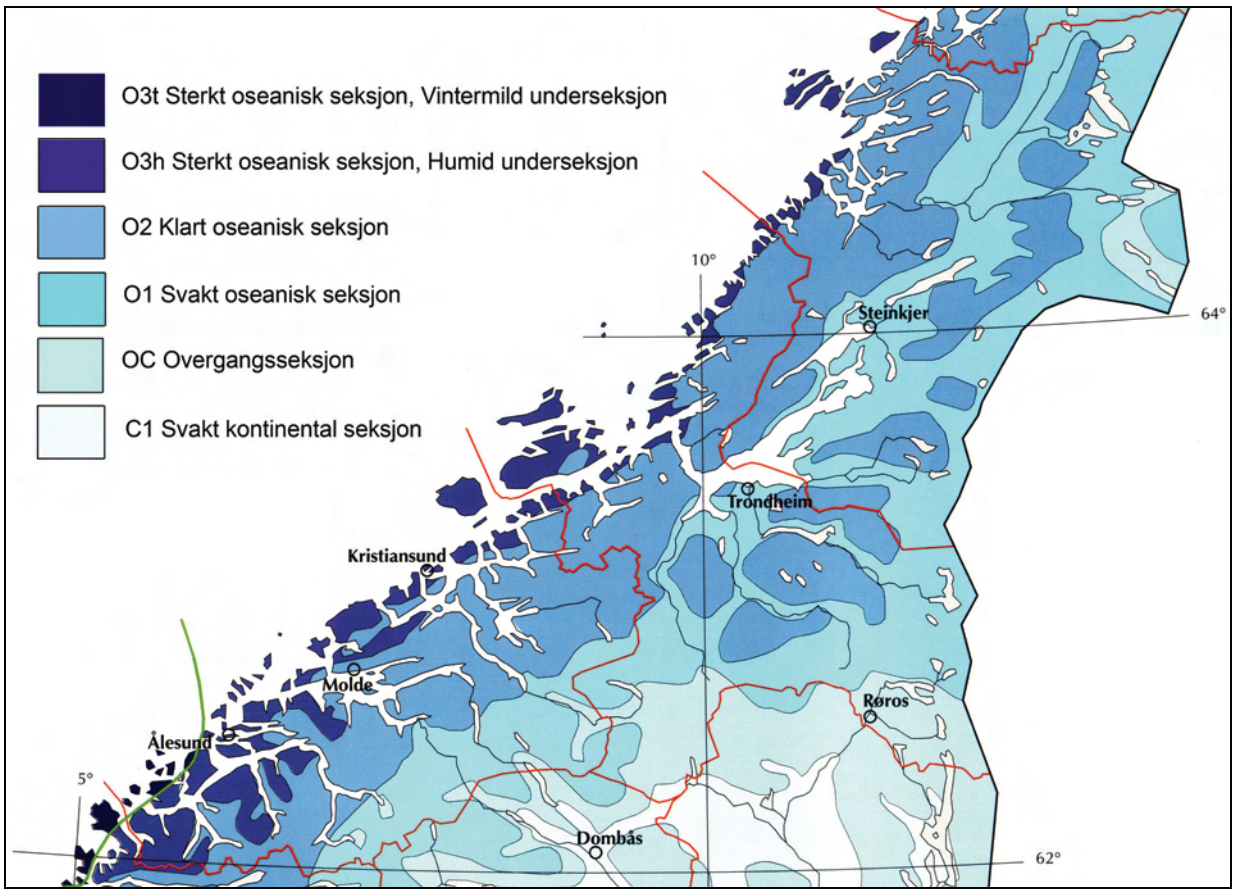

Kart 2. Vegetasjonsseksjoner i Midt-Norge. Fra Moen (1998).

2.2 Kulturlandskap og vegetasjons-regioner

Boreonemoral og sørboreal vegetasjonssone har relativt varmt sommerklima, og disse områdene er best egnet for matproduksjon (korn, frukt med mer). Arealene i mellomboreal sone er dårligere egnet, mens nordboreal (=fjellskogsone) har for kort/kald vekstperiode. Tradisjonelt har det ikke vært garder i nordboreal sone, men arealene ble brukt til seterbruk og utmarksslått (se for eksempel Moen 1998: 160, der det gis oversikt over vegetasjonssonenes utbredelse og fordelingen av gardstun, setrer og høyløer i Rindal kommune).

Det skilles mellom ulike faser i jordbrukets utvikling, de siste hundreåra kan vi snakke om to faser:
Jordbruk med utmark og innmark, der de faste åkrene var avhengige av gjødsel fra husdyr som fikk fôret fra utmarka (gjennom seterbruk, utmarksslått og utmarksbeiting). Innmarksarealet på garden var vanligvis lite og innmarka med åker ble lagt til de klimatisk og jordbunnsmessig beste områdene. Selv om det ble gjort mange forbedringer i jordbruket gjennom hundreåra, holdt det samme systemet seg langt inn i forrige hundreår i Midt-Norge.
Jordbruk med kunstgjødsel gjorde oss etter hvert uavhengige av utmarksfôret, og dermed også langt på veg uavhengige av utmarka. For Midt-Norge medførte dette at store arealer av tidligere slåttemark og beitehager ble dyrket opp i låglandsområdene (boreonemoral, sørboreal og lågeste del av mellomboreal sone). I låglandet er det derfor bare rester tilbake av disse utmarkstypene. I høgereliggende områder (fra øvre del av mellomboreal og oppover) ble seterbruk og utmarksslått avsluttet for mer enn 50 år siden, og vegetasjon og landskap gjennomgår store endringer på grunn av manglende bruk.

Kystheilandskapet. I de mest vintermilde områdene (i den sterkt oseaniske vegetasjonsseksjonen, O3) ble det utviklet en noe annen form for jordbruk med innmark og utmark. Det åpne lyngheilandskapet, med dominans av røsslyng (*Calluna vulgaris*) dominerte tidligere langs atlanterhavskysten fra Biscaya til Vesterålen. Lyngheia er ikke den opprinnelige landskapstypen, og for mange hundre år siden vokste skogen også i Midt-Norge ut til de ytterste skjær. Flere steder i vår landsdel går fjerningen av skogen 2-3000 år tilbake (Nilsen 2004). I mange generasjoner ble lyngheiene skjøttet og brukt til beite- og slåtteland. I dette kystlandskapet er ofte jordsmonnet tynt og dårlig egnet for oppdyrking. Innføringen av kunstgjødsel-jordbruket førte derfor til at store arealer ble overlatt til seg selv. Fortsatt er mye av dette åpne landskapet å finne langs kysten vår, men opphør av tradisjonell bruk fører i våre dager til gjennomgripende endringer, der kratt og skog etableres i tidligere åpen hei.

Konklusjon. Store, sammenhengende områder av tradisjonelle kulturlandskap som er under endring som følge av endret bruk finnes først og fremst i høgereliggende områder (mellomboreal sone og oppover; "seterregionen") og på kysten (spesielt innen sterkt oseanisk seksjon). I disse områdene har Norge natur- og kulturhistoriske verdier som det har spesiell internasjonal interesse å ta vare på. I låglandet (primært boreonemoral og sørboreal vegetasjonssone) i jordbruksbygdene innenfor kysten, ligger restområder som det har stor lokal verdi å ta vare på.

2.3 Stjerneområder for skjøtsel, overvåking og forskning

Vernet av det biologiske mangfoldet i kulturlandskapet må dels skje gjennom verneområder og skjøtsel i disse (f.eks. Sølendet naturreservat), men i vesentlig grad må mangfoldet tas vare på gjennom landbruksdriften der arealtilskudd og andre virkemidler brukes til å fremme et bærekraftig landbruk med vern av det biologiske mangfoldet. Satsingen på kartlegging av biologisk mangfold i kommunene, og kravet om en miljøplan for alle gardsbruk må føre til en bedre kartlegging av kulturlandskapet. Den enkelte bonden, landbruks- og naturforvaltningen, og fag- og forskningsmiljøene har her en stor felles utfordring. Produksjon av mat og kulturlandskap er det som sammen må sikre levende bygder i Norge.

Imidlertid må mest mulig av langsiktig forskning og overvåkning skje i områder der landbruks- og naturforvaltningen har full kontroll med arealbruken. For 10 år siden ble det i to utredninger, DN (1996a, b), lagt fram en status for verneområda (der det allerede den gang kom fram at endringer i kulturlandskapet som følge av endret bruk var den største trusselen mot verneformålet), og det ble laget en plan for tiltak. I denne planen ble det fremmet forslag om et nettverk av ”stjerneområder” for å ta vare på de beste typene av kulturlandskap, og med vekt på å ta vare på den regionale variasjonen. Disse ideene er bare i liten grad fulgt opp, og vi tillater oss å gå videre på dette i siste del av rapporten, der vi kommer til å peike ut noen stjerneområder for Kystområdet (kap. 7), seterområder, slåttemyr og slåtteeng i Høgereliggende områder (kap. 9) og dessuten peike på viktige områder i Låglandets fjord- og dalstrøk (kap. 8).

3 Metoder og materiale

3.1 Feltregistrering og rapportering

De fleste feltregistreringene ble gjennomført i to perioder, 25.06.-07.09.04 og 03.06.-24.08.05. Registreringene i 2004 konsentrerte seg om Sør- og Nord-Trøndelag (både kyst, lågland og innland/ høgereliggende strøk), mens registreringene i 2005 konsentrerte seg om kysten av Møre og Romsdal og lågereliggende, fjordnære strøk i Nord-Trøndelag. I alt 88 lokaliteter er registrert og lagt inn i databasen (se kart 3 og tabell 1). I tillegg ble en rekke andre lokaliteter vurdert (se under), disse er lista opp i vedlegg 1. L.S. Nilsen hadde hovedansvaret for feltarbeidet i Kystområdet, her deltok også A. Moen. Låglandets fjord- og dalstrøk er undersøkt av A. Lyngstad, og alle forfatterne oppsøkte lokaliteter i Høgereliggende områder. En del lokaliteter (f.eks. i Røyrvik) ble oppsøkt i forbindelse med andre inventeringsprosjekt.

Feltregistreringene er gjennomført etter den nasjonale metodikken som er beskrevet i felthåndboka (Norderhaug & Bratli 2004). Denne bygger på DN-håndbok 13 (DN 1999), men er spesielt tilpasset kartlegging av kulturlandskapet. Det er utviklet et eget feltskjema (se figur 1) for registrering på enkeltlokaliteter, og informasjonen føres over i en database utviklet av NIJOS. Her inkluderes også kartdata og artslister. Utskrifter fra databasen er grunnlaget for lokalitetsbeskrivelsene i rapporten. Senere vil informasjonen være tilgjengelig på DNs Naturdatabase.

I Felthåndboka (Norderhaug & Bratli 2004) ble det lagt opp til fire hovedtyper av kulturlandskap som skal kartlegges: Gårdslandskap (med innmark, gårdsanlegg og lignende), Seterlandskap (med seterhus og lignende), Kystheilandskap og annet "Høstingslandskap i utmark" (påvirket av slått, beite, lauving, brenning osv.). Dessuten ble det listet opp 11 naturtyper/kulturmarkstyper som skulle registreres; senere er det ført inn mange flere naturtyper som kommer fram på dataskjemaet. Vi har i foreliggende rapport brukt 8 naturtyper, og i tillegg kommer "andre typer" (enn de kulturbetinga eller synlig kulturpåvirka typene, for eksempel nedbørsmyr eller heiskog), se tabellene 2,3 og 4. I headingen i beskrivelsene av hver lokalitet er hovedtype og naturtyper listet opp. En god del lokaliteter inkluderer "andre naturtyper", og summen i tabellene er 100 %.

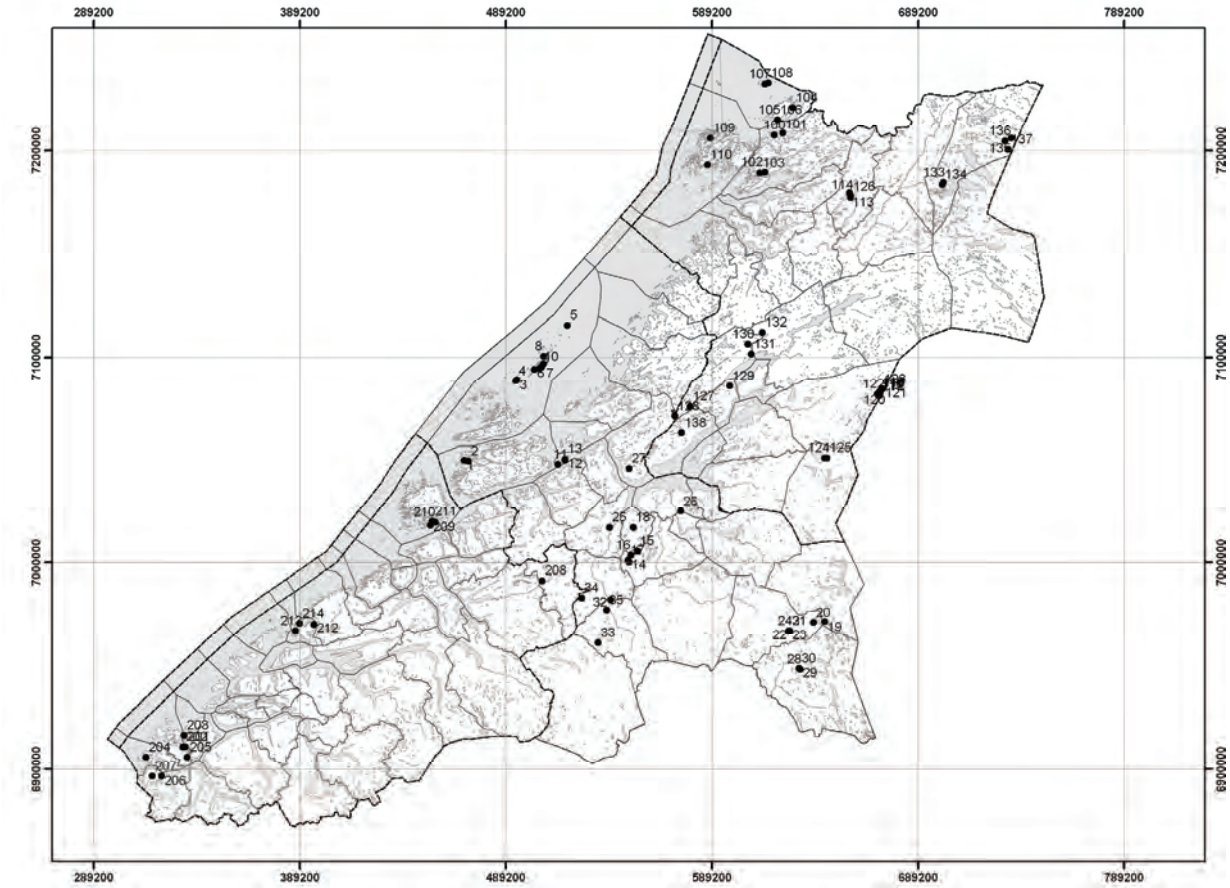

Kart 3. Midt-Norge med de oppsøkte lokalitetene som er beskrevet i foreliggende rapport.

Tabell 1. Oversikt over de 88 lokalitetene som er beskrevet i foreliggende rapport.

Nr	Navn	Kommune	Kartblad	UTM	Dato	Areal (daa)	Hovedtype	Kulturmark/ Naturtype	Verdi
1	Burøya	Hitra	1422 III	MR 68-72, 49-51	15.07.04	3903	Kystheilandskap	D07, G05	C
2	Olderøya	Hitra	1422 III	MR 70-72, 49-50	14.07.04	712	Kystheilandskap	A05, D07, G05	B
3	Gjæsingen	Frøya	1422 I	MR 94-95, 89	19.07.04	486	Kystheilandskap	D07, G05	B
4	Valøya	Frøya	1422 I	MR 94, 88-89	20.07.04	128	Kystheilandskap	D07, G05	B
5	Husøya, Halten	Frøya	1523 III	NS 19, 15-16	20.07.04	76	Kystheilandskap	G05	C
6	Sørburøya og Nordøya	Frøya	1422 I	NR 02-04, 93-95	21.07.04	2288	Kystheilandskap	D07, G05	A
7	Sauøya	Frøya	1422 I, 1423 II	NR 07-08, 96-98	16.06.02	1597	Kystheilandskap	D07, G05	A
8	Kunna	Frøya	1423 II	NS 07-08, 00-01	15.06.02	639	Kystheilandskap	D07, G05	B
9	Store Risøy	Frøya	1422 I	NR 05-06, 94-95	15.06.02	1155	Kystheilandskap	D07	B
10	Prestøya	Frøya	1422 I	NR 06-07, 95-96	15.06.02	407	Kystheilandskap	D07	B
11	Sørleksa - sør	Agdenes	1522 III	NR 14-15, 48	16.07.04	179	Kystheilandskap	D04, D06, D07	B
12	Sørleksa - nordøst (Ratvikhøgda)	Agdenes	1522 III	NR 18, 51	16.07.04	127	Kystheilandskap	D04, D07	B
13	Sørleksa - øst (Tinnen)	Agdenes	1522 III	NR 18, 50-51	16.07.04	59	Kystheilandskap	D04, D07	A
14	Reksåsvatnet	Melhus	1521 II	NR 49, 00	30.06.04	27	Høstingslandskap i utmark	D02, D06	A
15	Gammelgarden	Melhus	1521 II	NR 53, 05-06	30.06.04	74	Gårdslandskap	D04	C
16	Kolbrandstad	Melhus	1521 II	NR 50, 03-04	30.06.04	311	Høstingslandskap i utmark	D02	A
17	Konstadgjerdet	Melhus	1521 II	NR 48-49, 01	30.06.04	38	Gårdslandskap	D04, D06	A
18	Eggan	Skaun	1521 I	NR 51, 17	01.07.04	35	Gårdslandskap	D04	B
19	Mahkalahke - Langen	Tydal	1720 I	PQ 42-46, 71-72	03.08.04	4648	Høstingslandskap i utmark	A05, D06	A
20	Langlandsvollen, Gjårdvollen og Grønlivollen	Holtålen	1720 I	PQ 38-39, 71	07.08.04	158	Seterlandskap	D04	B
21	Mennslættet	Holtålen	1720 IV	PQ 27, 67	07.08.04	70	Høstingslandskap i utmark	D02	B
22	Moen	Holtålen	1720 IV	PQ 27, 66-67	07.08.04	199	Høstingslandskap i utmark	D06	C
23	Hovsvollen - Løbergsvollen	Holtålen	1720 IV	PQ 27, 67	07.08.04	57	Seterlandskap	D04	B
24	Stømnvollen	Holtålen	1720 IV	PQ 26-27, 67	07.08.04	282	Seterlandskap	D04, D06	C
25	Ustjåren	Orkdal	1521 I	NR 39-40, 17	12.08.04	201	Gårdslandskap	D04	B
26	Bruråk	Trondheim	1621 IV	NR 74, 25	13.08.04	112	Gårdslandskap	D04, D06	B
27	Finseråsen	Rissa	1522 II	NR 49, 46	18.08.04	136	Gårdslandskap	D04	B
28	Kubekken nord for Bukkvollan	Røros	1720 III	PQ 32, 48	08.07.04	59	Høstingslandskap i utmark	D02	B
29	Pettervollen	Røros	1720 III	PQ 32, 48	08.07.04	30	Seterlandskap	D01	C
30	Nord for Pettervollen	Røros	1720 III	PQ 31-32, 48-49	08.07.04	161	Høstingslandskap i utmark	D02	B
31	Langslåtten, Ålen	Holtålen	1720 IV	PQ 27, 67	07.08.04	12	Høstingslandskap i utmark	D02	B
32	Jorlia	Rennebu	1520 I	NQ 40, 82	15.08.05	55	Gårdslandskap	D04	C
33	Uvsetra-området	Rennebu	1520 IV	NQ 34, 61	15.08.05	92	Seterlandskap	D04	B
34	Vålåskardet	Meldal	1520 IV	NQ 26, 83	14.08.04	89	Seterlandskap	D04	B
35	Grindal	Rennebu	1520 I	NQ 38, 77	15.08.05	21	Gårdslandskap	D04	B
100	Risværøy	Nærøy	1724 IV	PT 19-20, 07-08	20.08.04	339	Kystheilandskap	D04, D07, G05	A
101	Eiternes	Nærøy	1724 IV	PT 23-24, 08-09	19.08.04	54	Kystheilandskap	A05, D04, D07	B
102	Storval	Nærøy	1724 IV	PS 15, 89-90	23.08.04	69	Gårdslandskap	-	-
103	Nærøya, i sør	Nærøy	1624 I	PS 02-23, 89	08.07.99	524	Kystheilandskap	D04, D06, D07, G05	A
104	Hålåndlandet	Leka	1725 II	PT 28-29, 21	18.08.04	40	Kystheilandskap	D04, D07	B
105	Årdalssand, strandområdene	Leka	1725 III	PT 21, 15	18.08.04	8	Kystheilandskap	D07	A
106	Årdalssand, hasselskog	Leka	1725 III	PT 21, 15	18.08.04	3	Høstingslandskap i utmark	D06	B
107	Burøya, Hortavær	Leka	1725 III	PT 15, 32-34	25.06.04	230	Kystheilandskap	A05, D04, D07, G05	B
108	Vågøya, Hortavær	Leka	1725 III	PT 16-17, 33	25.06.04	207	Kystheilandskap	D07	C
109	Sandstad-Sandvollan-området, Borgan	Vikna	1624 I	NT 88-89, 06	22.08.04	241	Høstingslandskap i utmark	D04, D04, D07, G05	B
110	Vågsenget	Vikna	1624 I	NS 87, 93	21.08.04	138	Kystheilandskap	D07	C
111	Slåttemyrlandskap i Nord-Vera	Verdal	1822 IV	UL 73-78, 77-82	16.08.04	24997	Høstingslandskap i utmark	D02	A
112	Sisselvollmyran	Verdal	1822 IV	UL 75, 78	16.08.04	427	Høstingslandskap i utmark	D02	B

Nr	Navn	Kommune	Kartblad	UTM	Dato	Areal (daa)	Hovedtype	Kulturmark/ Naturtype	Verdi
113	Hattmoenget-området	Høylandet	1824 III	UM 69-70, 77-78	27.06.04	287	Høstingslandskap i utmark.	D02	A
114	Romstadsetra	Høylandet	1824 III	UM 70, 77	28.06.04	17	Seterlandskap	D04	C
115	Knulmyran	Verdal	1822 IV	UL 75, 79	16.08.04	161	Høstingslandskap i utmark	D02	B
116	Myra nord for Pepålsdalen	Verdal	1822 IV	UL 75, 80	16.08.04	141	Høstingslandskap i utmark	D02	C
117	Guldbrandsmyra	Verdal	1822 IV	UL 75, 80	16.08.04	102	Høstingslandskap i utmark	D02	B
118	Stormyra	Verdal	1822 IV	UL 76, 80	16.08.04	246	Høstingslandskap i utmark	D02	B
119	Blautmyra	Verdal	1822 IV	UL 75-76, 81	16.08.04	90	Høstingslandskap i utmark	D02	C
120	Setermyrin	Verdal	1822 IV	UL 76-77, 81-82	16.08.04	193	Høstingslandskap i utmark	D02	C
121	Trøgstadslåtten	Verdal	1822 IV	UL 77, 82	16.08.04	74	Høstingslandskap i utmark	D02	B
122	Brengsmyran og Andershølet	Verdal	1822 IV	UL 74-75, 80	16.08.04	266	Høstingslandskap i utmark	D02	B
123	Mostermyra, Femstongsmyra og Rugdslættet	Verdal	1822 IV	UL 76-77, 82	16.08.04	199	Høstingslandskap i utmark	D02	B
124	Litjvollen	Meråker	1722 II	PR 44, 51	03.07.04	69	Seterlandskap	D01	B
125	Litjåmoen	Meråker	1722 II	PR 45, 51	03.07.04	46	Seterlandskap	D01	B
126	Sjurdenget-området	Høylandet	1824 III	UM 69-70, 76	28.06.04	241	Høstingslandskap i utmark	D02	B
127	Fines	Verran	1622 IV	NR 786, 758	10.08.05	24	Gårdslandskap	D04	B
128	Brubakk	Verran	1622 IV	NR 712, 711	10.08.05	524	Gårdslandskap	D04, D05, D06	B
129	Gipling	Mosvik	1622 I	NR 978, 860	10.08.05	22	Gårdslandskap	D04	B
130	Aunet	Verran	1623 II	PS 066, 064	11.08.05	157	Gårdslandskap	D04	B
131	Ramberg	Verran	1623 II, 1723 III	PS 083, 016	11.08.05	28	Gårdslandskap	D04	B
132	Øver-Hjellan	Steinkjer	1723 III	PS 136, 120	11.08.05	296	Gårdslandskap	D04, D05, D06	A
133	Grunnmyra	Røyrvik	1924 III	VM 15, 79	15.08.05	129	Høstingslandskap i utmark	D02	B
134	Hausvika	Røyrvik	1924 III	VM 15, 78	15.08.05	25	Høstingslandskap i utmark	D02	B
135	Langslåtten, Røyrvik	Røyrvik	1924 I	VM 49-52, 97-98	07.09.04	967	Høstingslandskap i utmark	D02	B
136	Stormyra ved Renselelva	Røyrvik	1924 I	VM 46-49, 96	07.09.04	492	Høstingslandskap i utmark	D02	B
137	Midtidalen	Røyrvik	1924 I	VM 49, 92	17.08.05	42	Høstingslandskap i utmark	D02	B
138	Storlia	Leksvik	1622 III	NR 74-75, 63	24.08.05	241	Gårdslandskap	D01, D04	A
201	Dimna NV	Ulstein	1119 I	LQ 33-34, 11	12.08.05	235	Kystheilandskap	D07	B
202	Dimna SV	Ulstein	1119 I	LQ 32-33, 11	12.08.05	692	Kystheilandskap	D07	C
203	Hatløy	Ulstein	1119 I	LQ 32-34, 16-17	12.08.05	578	Kystheilandskap	D07, G05	B
204	Sandsøya, sør	Sande	1119 III	LQ 14-15, 06	11.08.05	651	Kystheilandskap	D07	A
205	Aursnes	Ulstein	1119 I	LQ 34-35, 06	13.08.05	302	Kystheilandskap	D07	A
206	Bjørlykkjestranda	Vanylven	1119 III	LP 21-23, 96-97	10.08.05	495	Kystheilandskap	D04, D07	B
207	Sandvikdalen	Vanylven	1119 III	LP 17-18, 96-97	10.08.05	1638	Kystheilandskap	D04, D07	B
208	Almberg	Rindal	1421 II	NQ 063-067, 908-912	12.08.05	464	Gårdslandskap	D01, D04, D05, D06	A
209	Kuli, sørvest	Smøla	1321 I	MR 51-54, 17-19	04.06.05	1831	Kystheilandskap	D04, D07	A
210	Kuli, nordøst	Smøla	1321 I	MR 54-55, 19	03.06.05	382	Kystheilandskap	D04, D07, G05	A
211	Lamøya	Smøla	1321 I	MR 535, 202	03.06.05	41	Kystheilandskap	D07	C
212	Eikrem, Steghaugane	Aukra	1220 I	LQ 95, 69	05.06.05	801	Kystheilandskap	D07	C
213	Røyrvika-Rishaug	Aukra	1220 I	LQ 88, 70	05.06.05	393	Kystheilandskap	A05, D04, D07, G05	A
214	Stongneset-Røssøya	Aukra	1220 I	LQ 87, 66	05.06.05	1105	Kystheilandskap	D07, G05	B

Med unntak for noen få allerede godt undersøkte lokaliteter, er vegetasjonstypene til de oppsøkte lokalitetene kartlagt, hovedsakelig etter Fremstad (1997). Tabellene 5, 6 og 7 gir oversikt over de 48 vegetasjonstypene (inkludert grupper av typer og utforminger) som er brukt, og forekomsten i prosent innen 81 lokaliteter. En god del lokaliteter har mindre enn 100 % som sum, noe som skyldes at bare kulturbetinga eller synlig kulturpåvirka vegetasjon er kartlagt. Resten er ført til "andre" vegetasjonstyper som ikke er tatt med i tabellene.

Tabell 2. Prosentvis fordeling av kulturmark- og naturtyper innen 35 lokaliteter i Sør-Trøndelag.

Kulturmark-/Naturtype	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
A05 Beitemyr	.	2	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	40	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D01 Slåtteeng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	100	.	.	.	.	.	.
D02 Slåttemyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	90	.	100	.	.	.	.	100	.	.	.	.	.	.	70	.	70	100	.	.	.	.
D04 Naturbeitemark	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	5	30	.	100	.	75	100	.	100	.	.	100	50	100	90	100	.	.	.	.	100	100	85	100
D05 Hagemark	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D06 Skogsbeite	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	.	.	10	.	.	25	.	10	.	.	100	.	50	.	10	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D07 Kystlynghei	70	80	70	70	.	70	70	65	70	70	55	70	25	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G05 Strandeng og strandsump	5	5	10	10	5	5	5	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H00 Andre naturtyper	25	13	20	20	95	25	25	30	30	30	39	25	45	.	.	.	.	.	50	.	.	.	.	.	.	.	.	30	.	30	.	.	.	15	.

Tabell 3. Prosentvis fordeling av kulturmark- og naturtyper innen 38 lokaliteter i Nord-Trøndelag.

Kulturmark-/Naturtype	100	101	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138
A05 Beitemyr	.	10	.	.	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D01 Slåtteeng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	100	100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	20
D02 Slåttemyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	100	80	.	100	100	100	100	100	100	100	100	100	.	.	80	.	.	.	.	.	.	100	100	100	100	100	.
D04 Naturbeitemark	35	10	15	40	.	.	10	.	60	.	.	.	.	80	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	100	50	100	100	100	60	.	.	.	.	.	80
D05 Hagemark	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.	.	.	15	.	.	.	.	.	.
D06 Skogsbeite	.	.	30	.	.	100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.	.	.	25	.	.	.	.	.	.
D07 Kystlynghei	25	60	35	30	50	.	40	40	20	60	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G05 Strandeng og strandsump	5	.	5	.	.	.	6	.	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H00 Andre naturtyper	35	20	15	30	50	.	43	60	15	40	75	.	20	20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Tabell 4. Prosentvis fordeling av kulturmark- og naturtyper innen 14 lokaliteter i Møre og Romsdal.

Kulturmark-/Naturtype	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214
A05 Beitemyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.
D01 Slåtteeng	.	.	.	.	.	.	.	30	.	.	.	.	.	.
D02 Slåttemyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D04 Naturbeitemark	.	.	.	.	.	10	60	35	10	40	.	.	30	.
D05 Hagemark	.	.	.	.	.	.	.	15	.	.	.	.	.	.
D06 Skogsbeite	.	.	.	.	.	.	.	15	.	.	.	.	.	.
D07 Kystlynghei	50	60	60	80	70	90	40	.	60	50	100	70	40	80
G05 Strandeng og strandsump	.	.	5	.	.	.	.	.	.	10	.	.	25	5
H00 Andre naturtyper	50	40	35	20	30	.	.	5	30	.	.	30	.	15

Artslister av karplanter er registrert for de fleste lokalitetene, og i vedleggene 2-4 er forekomstene av 530 taksoner (arter, underarter og hybrider) vist for 26 lokaliteter fra Kystområdet, 17 lokaliteter fra Låglandets fjord- og dalstrøk og 21 lokaliteter fra Høgereliggende områder (de fleste fra seter- og annet høstingslandskap i utmark).

I tillegg til klassifisering til hovedtype, naturtype(r) og vegetasjonstype(r), er lokalitetene også karakterisert og inndelt på flere andre måter. I foreliggende rapport er noe av denne informasjon tatt med i headingen for hver lokalitet. Vegetasjonsregion oppgir vegetasjonssone og vegetasjonsseksjon, (se eget avsnitt, og kartene 1 og 2), dessuten inngår høgde over havet, kartreferanser med mer. For hver lokalitet ble det i felt ført et feltskjema (figur 1), og i databasen som er opprettet med grunnlag i feltskjemaene ligger mye tilleggsinformasjon i forhold til foreliggende rapport. Dette gjelder blant annet markegenskaper innen lokaliteten (jordfuktighet, baserikhet, næring), informasjon om naturelementer (som forekomst av store trær, steingjerder osv.), bruk av området i dag, inngrep med mer.

Arealene som er oppgitt i headingen for hver lokalitet og i tabell 1 er beregnet av NIJOS samtidig som lokalitetene ble lagt inn i databasen.

Gjennom feltarbeidet er det samlet kollekter av karplanter og andre planter, og dette materialet, krysslister, notisbøker og annet ordnes på vanlig måte i samlingene ved Vitenskapsmuseet.

3.2 Prosjektarbeidet i Midt-Norge

Det konkrete arbeidet med prosjektet i Midt-Norge startet vinteren 2004, og ei regional arbeidsgruppe (John Bjarne Jordal, Asbjørn Moen og Per Arild Aarrestad, med Liv S. Nilsen og Anders Lyngstad som sekretærer) fremmet 10.05.04 overfor faggruppa for kulturlandskapsprosjektet (nevnt ovenfor, ledet av NIJOS) et opplegg for arbeidet i Midt-Norge. Gruppa kom med omfattende tilrådinger, og disse er i all hovedsak fulgt. Dette gikk på feltmetodikk, der et nasjonalt skjema er utarbeidet (figur 1) sammen med kryssliste for karplantearter. Gruppa drøftet også hvor i landsdelen kunnskapen var minst, og hvor behovet for nyregistrering var størst. Her kom en fram til den tredeling som er fulgt: 1 Kystområdet der store arealer er under gjengroing. 2 Låglandets fjord- og dalstrøk der bare restområder er tilbake. 3 Høgereliggende områder med store endringer i plantedekket som følge av opphør av tradisjonell bruk.

Fylkesmennene i de tre fylkene kom våren 2004 med lister over lokaliteter som de ønsket vurdert gjennom prosjektet. Innspillene fra fylkene omfattet ca 150 lokaliteter både fra Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag, mens Møre og Romsdal foreslo 7 enkeltlokaliteter, men fremmet i tillegg forslag om å prioritere seks kommuner. Før feltarbeidet startet ble det forsommeren 2004 gjort et omfattende forarbeid og planlegging av hvilke lokaliteter som skulle prioriteres. Dette forarbeidet ble gjort i samarbeid med DN, fylkesmennene og kommunene. Her ble tidligere godt undersøkte lokaliteter søkt unngått, slik at flest mulig nye lokaliteter kunne kartlegges. For å få et effektivt feltarbeid ble innsatsen konsentrert om områder med mange antatt interessante lokaliteter nært hverandre, lokaliteter som var antatt å være særlig viktige i antatt interessante, men dårlig kartlagte områder. I tillegg ble det kartlagt noen lokaliteter i forbindelse med reise til og fra annet feltarbeid. For at en lokalitet skulle være aktuell å kartlegge måtte den ha en antatt høg verdi. Mange lokaliteter ble oppsøkt, men funnet å ha låg verdi. Vedlegg 1 gir oversikt over 105 lokaliteter som er befart eller undersøkt av A. Lyngstad eller D.-I. Øien, men ikke inkludert i databasen eller rapporten.

3.3 Kommentarer til metodene

3.3.1 Lokalitetsavgrensing

I utgangspunktet var det ønske om at hver lokalitet bare besto av en naturtype, og at lokaliteten representerte ett sammenhengende areal. Siste krav er fulgt, men innenfor de fleste av våre lokaliteter er det flere naturtyper. Dette går fram av headingen for beskrivelsene av lokalitetene, og i tabellene der også arealfordelingen og "andre naturtyper" er vist. Vi mener det blir for snevert å avgrense hver lokalitet bare til en naturtype, og ofte vil en da tape helheten. Det er klart et problem hvordan en skal avgrense en lokalitet som og skal verdivurderes. Vanligvis vil en større lokalitet med flere naturtyper få større verdi enn en homogen, mindre lokalitet. Her har vi og sett at vi tenker litt forskjellig innenfor vår lille gruppe av registratorer. Dette gjelder både avgrensingene og heterogeniteten. For vår lokalitet 111 i Verdal er dette omfattende høstingslandskapet (25 km²) vurdert til A, mens de 10 mindre lokalitetene innenfor lokaliteten 111 er gitt lågere verdi. Dette er det eneste tilfellet der vi har to nivåer i avgrensingen av lokaliteter. Dersom kravet om at hver lokalitet bare skal ha ett sammenhengende areal av en naturtype, kan denne metoden brukes. Vi mener i så fall at den er nødvendig for å få fram landskapsverdiene.

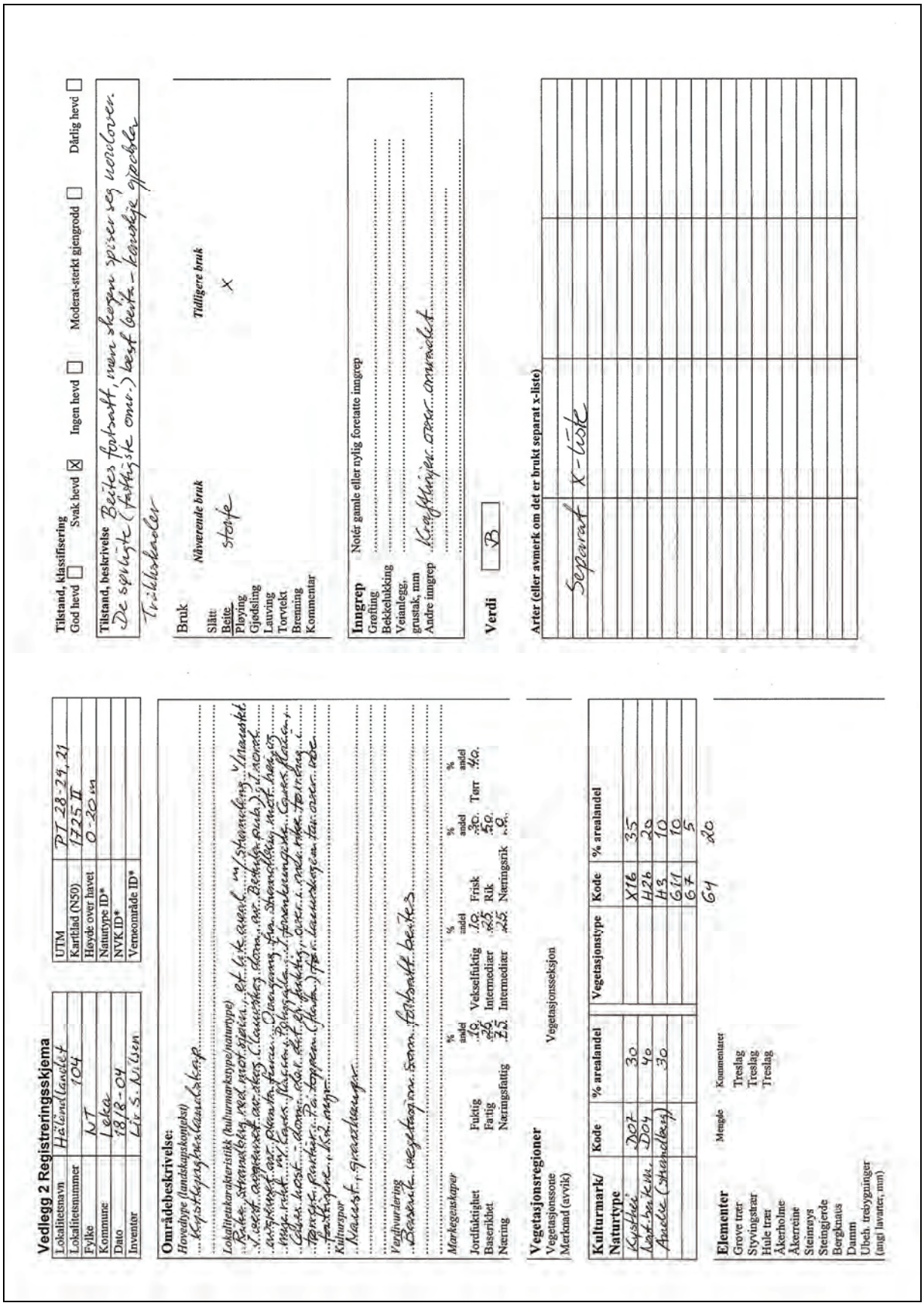

Vedlegg 2 Registreringsskjema

Lokalitetsnavn	Hæland (lavskt)
Lokalitetsnummer	104
Fylke	NT
Kommune	Leka
Dato	18/8-04
Inventor	Liv S. Nilsen

UTM	PT 28-24-21
Kartblad (N50)	1725 II
Høyde over havet	0-20 m
Naturtype ID*	
NVK ID*	
Verneområde ID*	

Tilstand, klassifisering
God hevd ☐ Svak hevd ☒ Ingen hevd ☐ Moderat-sterkt gjengrodd ☐ Dårlig hevd ☐

Tilstand, beskrivelse Beites forsøkt, men skogen spiser seg nordover. De sørligste (fastlagste omr.) best beite. – kanskje gjødsler Trikkskaler

Bruk	Nåværende bruk	Tidligere bruk
Slåtte		
Beite	storfe	X
Pløying		
Gjødsling		
Lauving		
Torvtekt		
Brenning		
Kommentar		

Inngrep	Noter gamle eller nylig foretatte inngrep
Grøfting	
Bekkelukking	
Veianlegg, grustak, mm	Kraftlinjen over området
Andre inngrep	

Verdi B

Arter (eller avmerk om det er brukt separat x-liste)

Separat	X-liste

Områdebeskrivelse:

Hovedtype (landskapskontekst)
Kystlynghei/kalkrike

Lokalitetskarakteristikk (kulturmarkstype/naturtype)
Rake, strandeng, ved, mot sjøen, et lite areal av strandeng. Uneasikt. Lieset, overgrodd av ekes. Clausthes dom., nr. Berkefjæ pub.) ut mot. Overgrodd av Planta maru., Overgang fra strandeng, mot bøk. Mye veit av Carex flacca, Polygala, frøenkurvgrøfte. Carex flacca, Calax hirst. – dom. slåt. det er fuktig, over. i. rela. mye tørrbag. Tørrgø. ranker. Fra kopren (flute.) fra. lauvskogen fra. over. ree. Fuktsone, Ros. myr.

Kulturspor
Naust, grøftekanter

Verdivurdering
Beskrive vegetasjonen. Sann. fattrasikt beite.

Markegenskaper

Jordfuktighet	% andel	Vekselfuktig	% andel	Frisk	% andel	Tørr	% andel
	10				30		40
Baserikhet	Fuktig	Intermediær	25	Rik	50		
Næring	Fattig	Intermediær	25	Næringsrik	0		
	Næringsfattig						

Vegetasjonsregioner
Vegetasjonssone
Vegetasjonsseksjon
Merknad (avvik)

Kulturmark/ Naturtype	Kode	% arealandel	Vegetasjonstype	Kode	% arealandel
Kystlynghei	D07	30		X16	35
Løvskogbeskjæ.	D04	40		H26	20
Avrake (Steinrøyk)		30		H3	10
				G11	10
				G7	5
				G4	20

Elementer	Mengde	Kommentarer
Grove trær		Treslag
Styvingstrær		Treslag
Hule trær		Treslag
Åkerholme		
Åkerreine		
Steinrøys		
Steingjerde		
Bergknaus		
Damm		
Ubeh. trebygninger (ang/ lavatter, mm)		

Figur 1. Feltskjema.

Tabell 5. Prosentvis fordeling av vegetasjonstyper innen 35 lokaliteter i Sør-Trøndelag.

Vegetasjonstype	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
A4 Blåbærskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.	.	10	.	.	.	.	.	.	.	.	20	.	10	.	.	.	5	.
A5 Småbregneskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	10	.	.	.	.	25	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.
A7 Grasdominert fattigskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	10	.	.	75	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
B1 Lågurtskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	10	.	.	.	.	.	.	.
C2 Høgstaudebjørkeskog og -granskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	10	.	.	20	.	.	.	.	25	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.
C3 Gråor-heggeskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D2c Rike kyst-hasselkratt	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D2d Rike hasselkratt, østlig utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	2	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D5 Gråor-almeskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
E4 Rik sumpskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	10	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
F5 Kantkratt	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
F5e Tindved-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G1 Fuktig fattigeng	.	.	.	.	40	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	30	.	.	.	.	.	.	5	.
G10 Hestehavre-eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G11 Vekselfuktig, baserik eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	30	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G12 Våt/fuktig, middels næringsrik eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	40	.	.	.	.	.	.
G12a Bekkeblom-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5
G12c Mjødurt-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G13 Frisk, næringsrik natureng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	12	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G14 Frisk, næringsrik gammeleng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	65	.	.	.	.	.	.	.	.	13	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G3 Sølvbunke-eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	50	50	70	.
G4 Frisk fattigeng	.	.	.	.	40	5	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.	44	75	4	45	.	.	90	25	98	95	40	.	.	.	.	50	45	10	95
G5 Finnskjegg-eng/sauesvingel-eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	4	50	.	25	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G7 Frisk/tørr middels baserik eng i låglandet	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.	30	5	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.	.	.	.	.	.	.	.
G8 Frisk/tørr middels baserik eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	2	.	.	.	10	.	.	.	.	.	10	.	.	.	.	.	.
H1 Tørr lynghei	5	40	.	.	.	.	.	3	.	.	40	10	15	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H1b Purpurlyng-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H2b Rik tørrhei	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H3 Fuktig lynghei	.	20	70	70	.	.	70	62	70	70	15	60	10	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H3a Røsslyng-blokkebær-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H3x Bart berg med fuktig lynghei	65	20	.	.	.	70	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
I5 Sterkt gjødsla dyrkamark	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	50	.	.	.	.	.	.
JK Oseanisk ombrotrof-fattig myrvegetasjon	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
K Fattigmyrvegetasjon	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	10	.	.	.	.	.	.	.	5	.	.	10	.	.	.	.	.
L Intermediær myrvegetasjon	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.	.	19	.	50	.	.	.	.	.	.	.	.	10	80	.	.	.	.
M1 Skog-/krattbevokst rikmyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Tabell 5 forts.

Vegetasjonstype	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
M2 Middelsrik fastmattemyr	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	30	.	.	5	.	40	.	.	.	.	.	.	.	.	.	20	.	5	.	.
M3 Ekstremrik fastmattemyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	90	.	30	.	.	5	.	10	.	.	.	.	.	.	40	.	40	.	.	.	.	.
M4 Rik mykmatte/løsbunnmyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	30	.	30	.	.	.	.	.
N1 Fattigkilde	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
N2 Rikkilde	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	0	.	.	1	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
P5 Kransalge-sjøbunn	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
T4 Musøre-snøleie	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
U4/5 Salteng	5	5	10	10	5	5	4	2	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
U7 Brakkvannseng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
V2 Fleirårig gras/urte-tangvoll	.	1	1	.	.	.	1	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
X1a Strandberg, fattig utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
X1b Strandberg, rik utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Tabell 6. Prosentvis fordeling av vegetasjonstyper innen 37 lokaliteter i Nord-Trøndelag.

Vegetasjonstype	100	101	103	104	105	106	107	108	109	110	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138
A4 Blåbærskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
A5 Småbregneskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	20	.	.	.	10	.	.	.	.	.	.
A7 Grasdominert fattigskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
B1 Lågurtskog	.	.	30	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.	.	.	10	.	.	.	.	.	.
C2 Høgstaudebjørkeskog og -granskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5
C3 Gråor-heggeskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D2c Rike kyst-hasselkratt	.	.	.	.	.	100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D2d Rike hasselkratt, østlig utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D5 Gråor-almeskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.	.	.	5	.	.	.	.	.	.
E4 Rik sumpskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
F5 Kantkratt	.	.	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.	.	.	.	.	.	.
F5e Tindved-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G1 Fuktig fattigeng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G10 Hestehavre-eng	25	.	.	.	.	.	10	.	10	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G11 Vekselfuktig, baserik eng	.	10	5	10	.	.	.	.	10	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G12 Våt/fuktig, middels næringsrik eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G12a Bekkeblom-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Vegetasjonstype	100	101	103	104	105	106	107	108	109	110	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138
G12c Mjødurt-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	15	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G13 Frisk, næringsrik natureng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	80	.	.	.	.	.	.	.	.	.	30	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G14 Frisk, næringsrik gammeleng	.	.	.	.	.	.	.	.	20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	25	.	.	.	.	.	.
G3 Sølvbunke-eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	20	20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G4 Frisk fattigeng	.	.	.	20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	45	70	.	100	65	25	100	60	30	.	.	.	.	.	40
G5 Finnskjegg-eng/sauesvingel-eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	75	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G7 Frisk/tørr middels baserik eng i låglandet	.	.	10	5	.	.	.	.	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	20	.	.	.	.	.	20
G8 Frisk/tørr middels baserik eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	10	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H1 Tørr lynghei	.	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H1b Purpurlyng-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H2b Rik tørrhei	15	35	5	20	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H3 Fuktig lynghei	10	20	30	10	.	.	40	40	.	60	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H3a Røsslyng-blokkebær-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H3x Bart berg med fuktig lynghei	.	.	.	.	.	.	.	.	20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
I5 Sterkt gjødsla dyrkamark	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	32
JK Oseanisk ombrotrof-fattig myrvegetasjon	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
K Fattigmyrvegetasjon	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	30	.	.	30	50	.	40	.	50	.	25	20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.	10	.	.	2
L Intermediær myrvegetasjon	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	50	.	.	60	45	40	50	70	50	100	50	60	.	.	30	.	.	.	.	.	.	50	.	40	30	50	.
M1 Skog-/krattbevokst rikmyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	25	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
M2 Middelsrik fastmattemyr	.	5	.	.	.	.	1	.	.	.	10	.	.	10	5	25	5	.	.	.	15	20	.	.	50	.	.	.	.	.	.	15	.	30	70	50	1
M3 Ekstremrik fastmattemyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	60	.	.	.	10	3	.	.	.	10	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	10	100	20	.	.	.
M4 Rik mykmatte/løsbunnmyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	15	.	.	.	.	2	30	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
N1 Fattigkilde	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
N2 Rikkilde	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	1	.	.	.
P5 Kransalge-sjøbunn	.	.	.	.	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
T4 Musøre-snøleie	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
U4/5 Salteng	5	.	2	.	.	.	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
U7 Brakkvannseng	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
V2 Fleirårig gras/urte-tangvoll	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
X1a Strandberg, fattig utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
X1b Strandberg, rik utforming	10	.	2	35	50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Tabell 7. Prosentvis fordeling av vegetasjonstyper innen 9 lokaliteter i Møre og Romsdal.

Vegetasjonstype	201	202	203	204	205	206	207	208	211
A4 Blåbærskog	.	.	.	.	.	.	.	5	.
A5 Småbregneskog	.	.	.	.	.	.	.	5	.
A7 Grasdominert fattigskog	.	.	.	.	.	.	.	5	.
B1 Lågurtskog	.	.	.	.	.	.	.	5	.
C2 Høgstaudebjørkeskog og -granskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.
C3 Gråor-heggeskog	.	.	.	.	.	.	.	5	.
D2c Rike kyst-hasselkratt	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D2d Rike hasselkratt, østlig utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.
D5 Gråor-almeskog	.	.	.	.	.	.	.	15	.
E4 Rik sumpskog	.	.	.	.	.	.	.	.	.
F5 Kantkratt	.	.	.	.	.	.	.	5	.
F5e Tindved-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G1 Fuktig fattigeng	.	.	4	.	.	.	.	10	.
G10 Hestehavre-eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G11 Vekselfuktig, baserik eng	.	.	1	.	.	.	.	.	.
G12 Våt/fuktig, middels næringsrik eng	.	.	.	.	.	.	.	10	.
G12a Bekkeblom-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G12c Mjødurt-utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G13 Frisk, næringsrik natureng	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G14 Frisk, næringsrik gammeleng	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G3 Sølvbunke-eng	.	.	.	.	.	.	.	10	.
G4 Frisk fattigeng	.	.	5	.	.	5	.	10	.
G5 Finnskjegg-eng/sauesvingel-eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.
G7 Frisk/tørr middels baserik eng i låglandet	.	.	.	.	.	.	.	10	.
G8 Frisk/tørr middels baserik eng	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H1 Tørr lynghei	.	35	.	.	35	.	.	.	40
H1b Purpurlyng-utforming	50	.	.	80	.	.	.	.	.
H2b Rik tørrhei	.	.	.	.	.	.	.	.	.
H3 Fuktig lynghei	.	25	60	.	35	.	40	.	50
H3a Røsslyng-blokkebær-utforming	.	.	.	.	.	90	.	.	.
H3x Bart berg med fuktig lynghei	.	.	.	.	.	.	.	.	.
I5 Sterkt gjødsla dyrkamark	.	.	.	.	.	.	.	5	.
JK Oseanisk ombrotrof-fattig myrvegetasjon	.	.	30	.	.	.	60	.	10
K Fattigmyrvegetasjon	50	25	.	19	30	.	.	.	.
L Intermediær myrvegetasjon	.	.	.	.	.	.	.	.	.
M1 Skog-/krattbevokst rikmyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.
M2 Middelsrik fastmattemyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.
M3 Ekstremrik fastmattemyr	5	.	.	.	.	.	.	.	.
M4 Rik mykmatte/løsbunnmyr	.	.	.	.	.	.	.	.	.
N1 Fattigkilde	.	.	.	1	.	5	.	.	.
N2 Rikkilde	.	.	.	.	.	.	.	.	.
P5 Kransalge-sjøbunn	.	.	.	.	.	.	.	.	.
T4 Musøre-snøleie	.	.	.	.	.	.	.	.	.
U4/5 Salteng	.	.	.	.	.	.	.	.	.
U7 Brakkvannseng	.	.	.	.	.	.	.	.	.
V2 Fleirårig gras/urte-tangvoll	.	.	.	.	.	.	.	.	.
X1a Strandberg, fattig utforming	.	15	.	.	.	.	.	.	.
X1b Strandberg, rik utforming	.	.	.	.	.	.	.	.	.

3.3.2 Inndeling i naturtyper

Vi har, i tråd med felthåndboka (men ikke tabellen ved dataregistreringen der 71 ”naturtyper” er kommet med), holdt oss til kulturlandskapets naturtyper, og innen lokaliteter der ”andre naturtyper” er komme med, er dette angitt. Vi har ikke oppgitt hvilke ”andre typer” dette er. Også her er det betydelig rom for subjektive vurderinger, og det er viktig at feltinventørene er godt samkjørt.

Forskjeller mellom områder og mellom inventører

A. Lyngstad har i stor grad tatt inn areal med ikke-definerte naturtyper i vide naturtyper som naturbeitemark og skogsbeite ved beskrivelsen av mosaikklokaliteter, og slik omgått problemet knytta til summering av prosentandeler av ulike naturtyper i mosaikklokaliteter. Lyngstad har gjennomført feltarbeidet i slåtte- og beitemark i Låglandets fjord- og dalstrøk. Her er lokalitetene oftest mindre enn i de andre "regionene", og lokalitetene har ei god naturlig avgrensing og er jamt over homogene. Problemet med areal uten naturtypetilhørighet har vært lite i disse lokalitetene. L.S. Nilsen har i større grad brukt "andre naturtyper" for å synliggjøre areal som ikke kan føres til naturtype på en enkel måte, Hun har utført mye av registreringene i Kystområdet der dette er vanskeligere å handtere. Mye berg i dagen og mye småmosaikk gjør avgrensing av homogene og sammenhengende områder vanskelig.

Forholdet mellom natur- og vegetasjonstyper

En svakhet ved naturtypene slik de er definert i DN (1999) er at det er beskrevet flere naturtyper som i realiteten er spesialtilfeller av andre, videre definerte naturtyper. Det opereres altså på flere skalaer av presisjon uten at dette alltid er eksplisitt uttrykt. Dette kan gi opphav til heterogenitet i datamaterialet fordi ulike inventører anvender ulike naturtyper på vegetasjon som i realiteten er lik. Vi har bestrebet oss på å unngå dette ved å bruke vide, overordna naturtyper som for eksempel naturbeitemark og slåtteeng i stedet for mer snevert avgrensa typer som kalkrike enger og fuktenger. Slik blir naturtypene brukt for å klassifisere lokalitetene på en grov skala. Naturbeitemark og skogsbeite er to heterogene naturtyper som er definert mer ut fra brukshistorie og påvirkning enn vegetasjon. Fordelen med disse to typene er at de fordi de er vide kan ta opp i seg et vidt spekter av vegetasjon, og de gir muligheter for å inkludere for eksempel beitepåvirka, fattig skogvegetasjon som ellers ville falt utenfor i naturtypesystemet. Ulempen er at ulikheter mellom og i lokaliteter maskeres, og de gir et dårlig bilde på mangfoldet i en lokalitet. Vegetasjonstypene er enklere å forholde seg til, og det er mindre muligheter for avvik. Det er i angivelsene av vegetasjonstyper mangfoldet kommer til uttrykk, og det er her den største informasjonsverdien ligger.

4 Beskrivelser av lokalitetene i Sør-Trøndelag

1 Burøya, Hitra

Kart 4

Kartreferanse:	MR 68-72, 49-51 1422 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-32 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 15.07.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa):	3903
Tilstand:	Ingen hevd. Litt sauebeite. Noe planta skog og gjengroing.
Verdi:	C

Beskrivelse

Fukthei (H3) med høg dekning av røsslyng (*Calluna vulgaris*), dominerer på Burøya. Ofte inngår også en del bart berg med heigråmose (*Racomitrium lanuginosum*). Heia er forholdsvis lite gjengrodd, men noe bjørk, dvergbjørk og ørevier (*Betula pubescens, B. nana, Salix aurita*) inngår i forsenkninger. I nord og vest finnes de beste tørrheiutformingene (H1) med mjølbær (*Arctostaphylos uva-ursi*) som en viktig art. Ombrotrofe/fattige tuemyrer (J/K) og fastmattemyrer (K3) er de vanligste myrtypene, men det er også innslag av høgstarrmyr (L4) med flaskestarr (*Carex rostrata*). Flere større tjern med varierende vannvegetasjon finnes på Burøya. Ned mot sjøen er det ofte små partier med strandeng (U) og fattige strandberg (X1a). Rester etter gammel innmark ved bebyggelse i øst (gård og naust). Her har det også blitt plantet en del trær som sitkagran, furu og kirsebær (*Picea sitchensis, Pinus sylvestris, Pru-*

nus cerasus). Ellers ble det registrert kjerreveger og stier, rester etter gjerder og torvtekt. Øya ble fraflyttet på slutten av 1970 tallet. Husene brukes nå som fritidsboliger. Burøya er tidligere kartlagt i Fremstad et al. (1991).

Verdivurdering
Burøya er heidominert og lite gjengrodd. Det er forholdsvis liten variasjon i heityper på Burøya. Øya beites som regel av sau om sommeren, men det var beitekarantene i 2004-2005 på grunn av innvollsparasitter. Kraftlinjer på kryss og tvers over øya.

2 Olderøya, Hitra

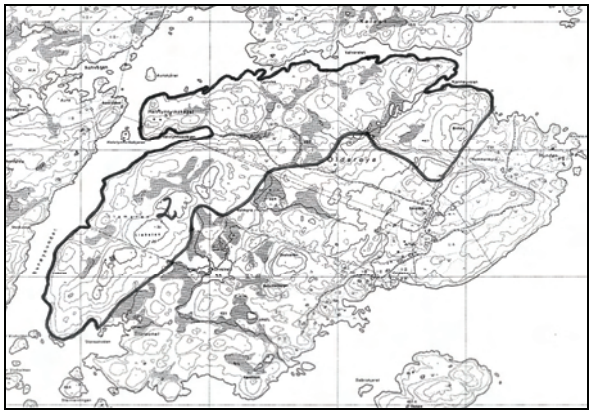

Kart 5

Kartreferanse:	MR 70-72, 49-50 1422 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-38 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 14.07.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Beitemyr (A05), kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa):	712
Tilstand:	Ingen hevd. Litt sauebeite. Noe planta skog og gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse
Kun de nordvestlige delene av Olderøya er kartlagt. Områdene rundt husene og tidligere innmark er ikke kartlagt. Tørr lynghei (H1) med stort innslag av mjølbær og røsslyng (*Arctostaphylos uva-ursi, Calluna vulgaris*) dominerer. Blåbær (*Vaccinium myrtillus*) er også vanlig, mens blokkebær, tyttebær og krekling (*V. uliginosum, V. vitis-idaea, Empetrum nigrum*) er mindre vanlige arter. Fukthei (H3) og bart berg med heigråmose (*Racomitrium lanuginosum*) er også vanlig. Noen mindre myrpartier forekommer, særlig fattige tuemyrer (K2), men det er også innslag av rikere myrer (M2) med særbustarr, loppestarr og dvergjamne (*Carex dioica, C. pulicaris, Selaginella selaginoides*). Ned mot sjøen er det innslag av strandenger (U), fattige strandberg (X1a) og tangvollvegetasjon (V). Noen små dammer med vassvegetasjon fins spredt. Et større engparti (G4) midt på øya ved gammel bosetning. Det er forholdsvis lite oppslag av kratt, men busker og trær etablerer seg. Ørevier og rogn (*Salix aurita, Sorbus aucuparia*) er de vanligste artene, men noe planta gran, sitkagran og furu (*Picea abies, P. sitchensis, Pinus sylvestris*) forekommer også. Øya ble fraflytta tidlig på 1990-tallet, og husa brukes nå som feriehus.

Verdivurdering
Olderøya har bra dekning av tørrhei (H1), og innslag av fukthei (H3). Små innslag av rikmyr (M2), og noe strandengvegetajon (U4/5) er også registrert. Områder med så høg dekning av fortsatt åpen tørrhei er ikke vanlig på Trøndelagskysten.

3 Gjæsingen, Frøya

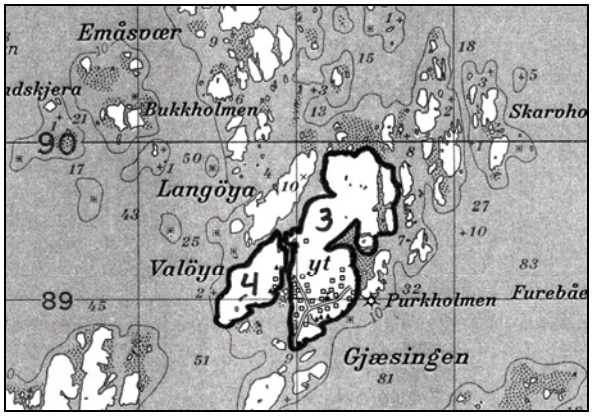

Kart 6

Kartreferanse:	MR 94-95, 89 1422 I
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-10 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 19.07.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa):	486
Tilstand:	Ingen hevd i dag, men lite gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse
Gjæsingen er den sørligste bebodde øya i Froan. Fukthei (H3) er den vanligste vegetasjonstypen, med krekling og blokkebær (*Empetrum nigrum, Vaccinium uliginosum)* som de viktigste og dominerende artene. Forholdsvis lite røsslyng (*Calluna vulgaris*), med unntak av områdene i øst. Mjølbær

(*Arctostaphylos uva-ursi*) er ikke registrert, og rypebær (*Arctous alpinus*) er svært sjelden. Heller ikke blåbær og tyttebær (*Vaccinium myrtillus, V. vitis-idaea*) ble registrert. Vanlige urter er skrubbær, tepperot og gullris (*Chamaepericlymenum suecicum, Potentilla erecta, Solidago virgaurea*). Slåttestarr, smyle og torvull (*Carex nigra, Avenella flexuosa, Eriophorum vaginatum*) er de vanligste graminidene. Det er ofte glidende overganger mot myrvegetasjon, som oftest fattig tuemyr (K2). Små tjønner/torvdammer finnes spredt og ofte er det høg dekning av torvmoser (*Sphagnum* spp.) og en del vannplanter. Innslag av strandenger (U), fattige strandberg (X1a) og tangvollvegetasjon (V2). Noe fattig engvegetasjon (G4) og små hager rundt husa. Flere vanlige arter mangler som bjørk, rome, osp, selje og blåtopp (*Betula pubescens, Narthecium ossifragum, Populus tremula, Salix caprea, Molinia caerulea*). Heisiv og revebjelle (*Juncus squarrosus, Digitalis purpurea*) som ikke er vanlige ellers langs Trøndelagskysten er vanlige på Gjæsingen. Bebyggelse sør på øya med hager og litt dyrkamark, naust og brygger og kaianlegg. Det er også spor etter torvtekt. Det er i dag i underkant av 10 fastboende på Gjæsingen, og øya har ikke vært beita siden 1999. I dag dyrkes det litt potet, kål og gulrot. Lite gjengroing i heia. Av gjengroingsartene er ørevier (*Salix aurita*) mest agressiv. Felles artsliste for Gjæsingen og Valøya (4).

Verdivurdering
Fortsatt åpne heier, men de er ikke lenger i bruk. Kun fukthei (H3) på Gjæsingen. Heisiv er svært vanlig. Dette er en typisk heiart lenger sør, som i Trøndelag er sjelden. Froøyene bør ses i sammenheng da de samlet sett har stor variasjon i vegetasjonen.

4 Valøya, Frøya

(kart 6)

Kartreferanse:	MR 94, 88-89 1422 I
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-10 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 20.07.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05).
Areal (daa):	128
Tilstand:	Ingen hevd, beites av gås, lite gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse
På Valøya dominerer fukthei (H3) med krekling, blokkebær, tepperot, slåttestarr og smyle (*Empetrum nigrum, Vaccinium uliginosum, Potentilla erecta, Carex nigra, Avenella flexuosa*) som viktige arter. Lite røsslyng (*Calluna vulgaris*) i heiene. Flere dammer med vannvegetasjon, der arter som hesterumpe og andemat (*Hippuris vulgaris, Lemna minor*) inngår, finnes spredt på øya. Fattig myrvegetasjon (K) i forsenkninger. Ned mot sjøen dominerer strandenger (U) og fattige strandberg (X1a). Noe furu (*Pinus* sp.) plantet ved husa (ett hus og naust). Svært lite gjengroing. Store bestander med fugl, og strandengene er skikkelig nedbeitet. Valøya har ikke fastboende og beites ikke av husdyr. Mange spor etter torvtekt. Felles artsliste med Gjæsingen (3).

Verdivurdering
Fortsatt åpne heier, men liten variasjon i heivegetasjonen. Lite røsslyng (*Calluna vulgaris*) registrert. Froøyene bør ses i sammenheng da de samlet sett har stor variasjon i vegetasjonen.

5 Husøya på Halten, Frøya

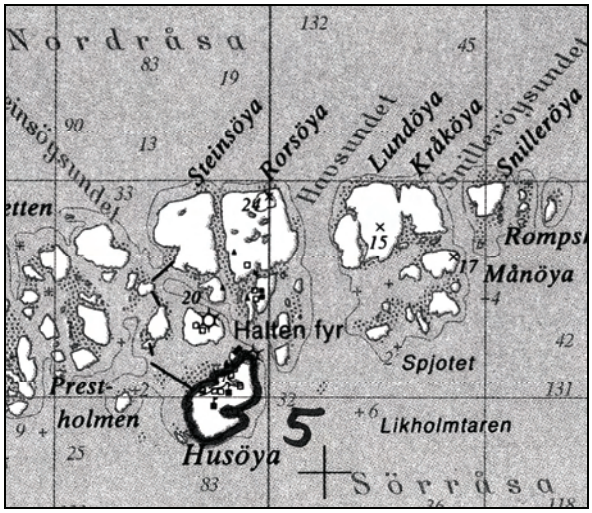

Kart 7

Kartreferanse:	NS 19, 15-16 1523 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-10 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 20.07.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa):	76
Tilstand:	Ingen hevd, men lite gjengroing.
Verdi:	C

Beskrivelse
Halten er svært menneskepåvirket med bebyggelse, et fyr og gammel innmark. Mange hus er pusset opp og flere hager er stelt. Heivegetasjon ble

ikke registrert, men det er innslag av fattige strandberg (X1a) og strandengvegetasjon (U).

Verdivurdering
Ingen hevd, men heller ingen tegn til krattoppslag. Halten er kulturhistorisk viktig. Kulturmarka er derimot mindre interessant. Allikevel bør Halten ses i sammenheng med resten av Froøyene da de samlet sett har stor variasjon i vegetasjonen.

6 Sørburøya og Nordøya, Frøya

Kart 8

Kartreferanse:	NR 02-04, 93-95 1422 I
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-35 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 21.07.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa):	2288
Tilstand:	Svak til god hevd. Sauebeite.
Verdi:	A

Beskrivelse
Sørburøya og Nordøya henger sammen og blir betraktet som en lokalitet. Registreringene konsentrerer seg om den beita delen av øyene, det vil i stor grad bety utmarka. I utmarka dominerer fukthei (H3) som er totalt dominert av krekling (*Empetrum nigrum*). Lite røsslyng (*Calluna vulgaris*) ble registrert. Blokkebær og einer (*Vaccinium uliginosum* og *Juniperus communis*) er nokså vanlige i heia, mens blåbær og tyttebær (*Vaccinium myrtillus, V. vitis-idaea*) er sjeldne arter. Det samme gjelder bjørk, revebjelle, molte og lyssiv (*Betula pubescens, Digitalis purpurea, Rubus chamaemorus, Juncus effusus*). Derimot er slåttestarr, stjernestarr og knappsiv (*Carex nigra, C. echinata, Juncus conglomeratus*) svært vanlige. Arter som ikke ble registrert er blant annet dvergbjørk, rome, torvull, heisiv og blåtopp (*Betula nana, Narthecium ossifragum, Eriophorum vaginatum, Juncus squarrosus, Molinia caerulea*). I dag bor det ca. 40 personer på øyene og ca. 200 utegangarsau beiter ute året rundt. Mesteparten av innmarka ligger brakk, noe beites og noe slås. I det beita området sør på Sørburøya er det mest engvegetasjon (G4) i overgangen mot heivegetasjon (H3). Ørevier (*Salix aurita*) er kraftig beitet. I den beita utmarka i nord er det ofte skiftninger mellom engvegetasjon (G1, G4) heivegetasjon (H3) og bart berg. Noe fattig tuemyr (K2) inngår i forsenkninger. Små innslag av strandeng (U) og fattige strandberg (X1a) ned mot sjøen. Spor etter torvtekt.

Verdivurdering
Et kystheilandskap som fortsatt er i aktiv drift og totalt åpent. Fukthei (H3) dominerer. Svært lite gjengroing i utmarka som beites av utegangarsau året rundt, mens store deler av innmarka ligger brakk og forfaller. Øya er fortsatt bebodd og det finnes fortsatt husdyr på øya. Dette er positivt for den videre skjøtselen av øya. Froøyene bør ses i sammenheng da de samlet sett har stor variasjon i vegetasjonen. Kystheilandskapet på Froan er spesielt interessant pga. god kartlegging veldig tidlig (Nordhagen 1917), forekomst av mange isolerte øyer langt fra fastlandet og manglende forekomst av mange trivielle plantearter.

7 Sauøya, Frøya

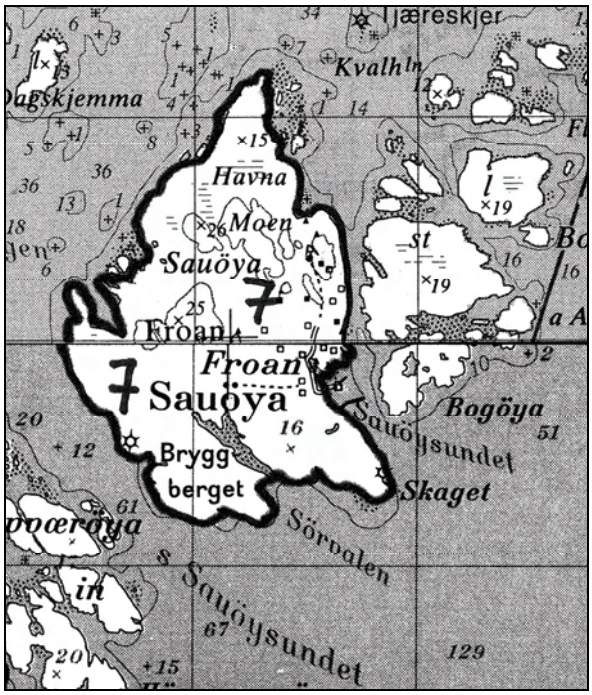

Kart 9

Kartreferanse:	NR 07-08, 96-98 1422 I, 1423 II
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-26 moh)
Oppsøkt:	Egil I. Aune, Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 16.06.02
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05).
Areal (daa):	1597
Tilstand:	Svak hevd, sau beiter i utmarka. Noe hei brent på 1990-tallet.
Verdi:	A

Beskrivelse

Sauøya er en av de større øyene i Froan og det bor fortsatt folk på øya. Det finnes ei kirke og en stor gård med uthus og innmark. De fleste husa er fraflyttet og benyttes som fritidsboliger. Rundt husa finnes innmark. Fukthei (H3) med fattigmyr (K) i forsenkninger dominerer utmarka. Et større vatn og en del småtjønner med noe vannvegetasjon finnes på øya. Krekling (*Empetrum nigrum*) dominerer heivegetasjonen, men i de brente heiene er det god regenerering av røsslyng (*Calluna vulgaris*). Også innslag av engvegetasjon (G), strandenger (U), tangvoller (V) og fattige strandberg (X1a). Artslista baserer seg på kryssliste utarbeidet av Egil Aune og Arne Frisvoll i 1983, samt egne registreringer i 2002.

Verdivurdering

Sauøya har et kystheilandskap dominert av fuktig og fattig lynghei (H3) som fortsatt er i drift, og det bor fortsatt folk på øya. Dette er av stor betydning for å ivareta kystheilandskapet. Froøyene bør ses i sammenheng da de samlet sett har stor variasjon i vegetasjonen.

8 Kunna, Frøya

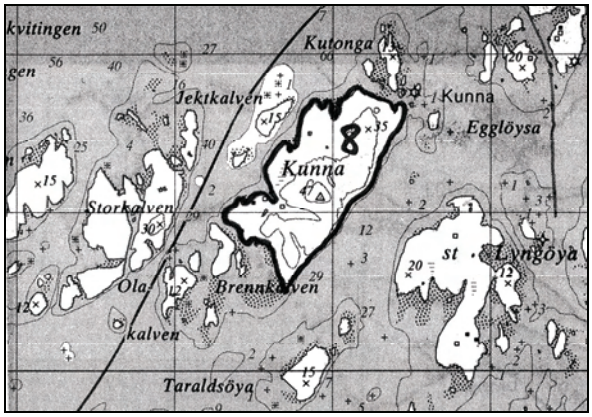

Kart 10

Kartreferanse:	NS 07-08, 00-01 1423 II
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-47 moh)
Oppsøkt:	Egil I. Aune, Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 15.06.02
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05).
Areal (daa):	639
Tilstand:	Ingen hevd, moderat til sterk gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse

Kunna har en brutt topografi med forsenkninger/kløfter særlig i øst. Her er det stort oppslag av lauvskog med arter som bjørk, osp og rogn (*Betula pubescens, Populus tremula, Sorbus aucuparia*). I feltsjiktet inngår flere skogsarter som gaukesyre og skogstjerne (*Oxalis acetosella, Trientalis europaea*). Heivegetasjonen består hovedsakelig av fukthei (H3), og har god dekning av røsslyng (*Calluna vulgaris*). Andre viktige arter er krekling, molte, blokkebær og slåttestarr (*Empetrum nigrum, Rubus chamaemorus, Vaccinium uliginosum, Carex nigra*). I flere heiområder er det krattoppslag, særlig av osp og ørevier (*Populus tremula, Salix aurita*). Noe tørrhei (H1) med mjølbær (*Arctostaphylos uva-ursi*) inngår. Myrvegetasjon (fattige utforminger, K), dammer, strandenger (U), tangvoller (V), fattige strandberg (X1a) og krattskog finnes også på Kunna. Øya ble fraflyttet på 1970-tallet, men fortsatt står husa. Spor etter torvtekt.

Verdivurdering

Et heilandskap ytterst på Trøndelagskysten med bra røsslyngdekke og lite bart berg i heia. Øya var

i bruk fram til 1970-tallet, og i flere områder gror heia nå til med kratt. Ei spesiell øy i Froan-komplekset som bør bli tatt vare på.

9 Store Risøy, Frøya

Kart 11

Kartreferanse:	NR 05-06, 94-95 1422 I
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-37 moh)
Oppsøkt:	Egil I. Aune, Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 15.06.02
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07)
Areal (daa):	1155
Tilstand:	Ingen hevd. Brann på 1990-tallet, noe krattoppslag.
Verdi:	B

Beskrivelse

Store Risøy domineres av fattig heivegetasjon (H3) og fattig myrvegetasjon (K). I heia dominerer røsslyng (*Calluna vulgaris*), men det er også en del krekling (*Empetrum nigrum*). Slåttestarr og duskull (*Carex nigra, Eriophorum angustifolium*) er også vanlig. Om lag 2/3 av øya ble svidd av i en hard brann på 1990-tallet, men vegetasjonsdekket har tatt seg godt opp igjen. Det er flere hus på øya, ett var bebodd i 2002, men ingen jordbruksdrift og beiting. Tidligere har sau beitet på øya. En del ørevier (*Salix aurita*) slår seg opp i forsenkninger. Innslag av strandenger (U), tangvoller (V), fattige strandberg (X1a) og gammel innmarksvegetasjon (G).

Verdivurdering

Store Risøy er en del av de komplekse øyene som tilhører Froan. Øya har vært brent i seinere tid, men det beites ikke lenger. Noe krattoppslag av ørevier, men allikevel er landskapet fortsatt åpent. God røsslyngdekning.

10 Prestøya, Frøya

(kart 11)

Kartreferanse:	NR 06-07, 95-96 1422 I
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-20 moh)
Oppsøkt:	Egil I. Aune, Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 15.06.02
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07)
Areal (daa):	407
Tilstand:	Svak til god hevd. Hei har blitt brent, fin regenerering. Beites av utegangarsau.
Verdi:	B

Beskrivelse

Øya domineres av fuktig heivegetasjon (H3) med fattigmyr (K) i forsenkninger. Sørligste delen av øya ble brent på 1990-tallet. Området beites av utegangarsau. I 2002 var det ca. 15 dyr på heilårsbeite. I den brente heia var det god regenerering av røsslyng (*Calluna vulgaris*), men det var også stor konsentrasjon av småsyre (*Rumex acetosella*) i den brente heia. Andre vanlige arter er krekling, tepperot, molte, tyttebær, engkvein, gulaks, slåttestarr og smyle (*Empetrum nigrum, Potentilla erecta, Rubus chamaemorus, Vaccinium vitis-idaea, Agrostis capillaris, Anthoxantum odoratum, Carex nigra, Avenella flexuosa*). Svært lite krattoppslag på øya.

Verdivurdering

Prestøya er en del av Froankomplekset og er et kystheilandskap som fortsatt har tradisjonell bruk og som ikke har grodd igjen.

11 Sørleksa - sør, Agdenes

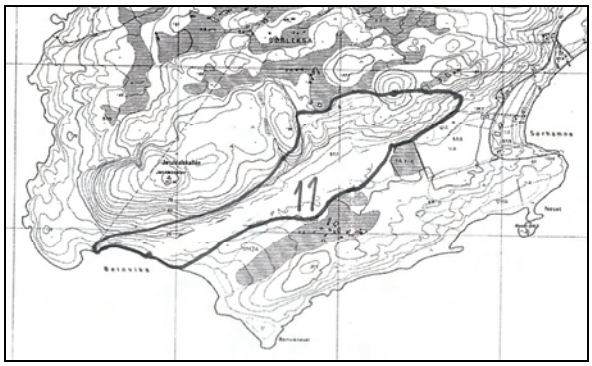

Kart 12

Kartreferanse:	NR14-15, 48 1522 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-90 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 16.07.04

Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), skogsbeite (D06), kystlynghei (D07).
Areal (daa):	179
Tilstand:	Dårlig hevd, gror igjen. Hyttebygging og vegbygging.
Verdi:	B

Beskrivelse
I sør på Sørleksa dominerer tørrhei (H1), med mjølbær og røsslyng (*Arctostaphylos uva-ursi, Calluna vulgaris*) som de dominerende artene. Andre vanlige arter i heia er krekling, blåbær, tyttebær og smyle (*Empetrum nigrum, Vaccinium myrtillus, V. vitis-idaea, Avenella flexuosa*). Området er i ferd med å gro igjen særlig av einer, bjørk og pors (*Juniperus communis, Betula pubescens, Myrica gale*). Fukthei (H3) og myrvegetasjon (fattig (K) og intermediær (L)) er også vanlige vegetasjonstyper i området. I fuktheia inngår blokkebær (*Vaccinium uliginosum*). Ned mot sjøen i sørvest finnes et hasselkratt (D2) og ved sjøen er det innslag av strandengvegetasjon (U) og engvegetasjon (G10). Sentralt i området ligger 10 steinaldertufter (5000-7000 år gamle), og sørøst for Jøtuldalskallen ligger flere store avlange gravhauger. Området beites ikke på grunn av flere hytter og hus. I tillegg er det flere grunneiere i området som gjør at det er vanskelig å få til gjerding. Felles artsliste for alle tre lokalitetene på Sørleksa.

Verdivurdering
Høg dekning av tørrhei (H1), men området er i ferd med å gro igjen. Det er stor aktivitet med hyttebygging som også innebærer veibygging i området. Steinaldertuftene og gravhaugene er viktige for området, og landskapet bør skjøttes rundt disse kulturminnene, så de ikke gror igjen.

12 Sørleksa - nordøst (Ratvikhøgda), Agdenes

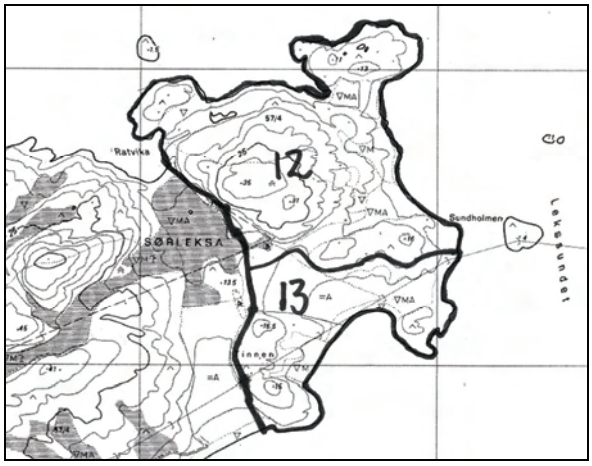

Kart 13

Kartreferanse:	NR18, 51 1522 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-35 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 16.07.04

Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), kystlynghei (D07)
Areal (daa):	127
Tilstand:	Svak hevd. Heiområdene brent, sauebeite.
Verdi:	B

Beskrivelse
Dette er et heidominert område øst på Sørleksa, nord for nyvegen, hvor fukthei (H3) dominerer og med fattig myrvegetasjon (K) i forsenkninger. Mesteparten av heivegetasjonen ble brent i 1995. Her er det svært god regenerering av røsslyng (*Calluna vulgaris*) som dekker nær 100 % av feltsjiktet. Andre vanlige arter i fuktheia er molte, tyttebær, slåttestarr og torvull (*Rubus chamaemorus, Vaccinium vitis-idaea, Carex nigra, Eriophorum vaginatum*). Noe innslag av tørrhei (H1) med mjølbær (*Arctostaphylos uva-ursi*) som en viktig art. Innslag av noe baserik engvegetasjon (G10/11) med blant annet gulmaure, vill-lin og blåstarr (*Galium verum, Linum catharticum, Carex flacca*). Også noe strandengvegetasjon (U) ned mot sjøen. Området beites av sau.

Verdivurdering
Godt bevarte heier (beitet og brent) og svært lite krattoppslag. Innslag av baserike enger ned mot sjøen. Både heivegetasjon og baserike enger er trua vegetasjonstyper.

13 Sørleksa - øst (Tinnen), Agdenes

(kart 13)

Kartreferanse:	NR 18, 50-51 1522 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-17 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 16.07.04

Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), kystlynghei (D07)
Areal (daa):	59
Tilstand:	Svak til god hevd. Heier brent, lite gjengroing.
Verdi:	A

A

B

C

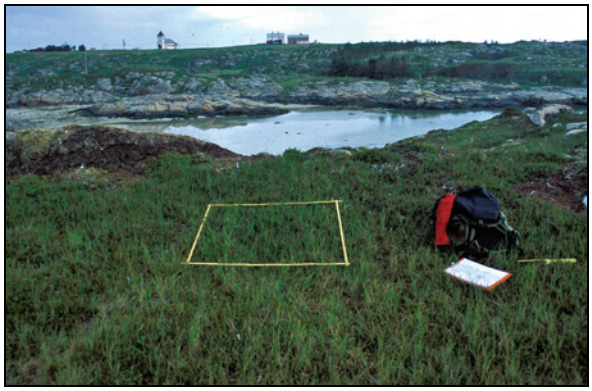

D

E

F

G

H

Figur 2. Fra lokaliteter i Frøya og Agdenes, Sør-Trøndelag. A. Gjæsingen (3), B. Husøya, Halten (5), C. Sørburøya (6), D. Sauøya (7), E. Kunna (8), F. Prestøya (10), G. Sørleksa - sør (11), H. Sørleksa - øst (13).

Beskrivelse
Engområde øst på Sørleksa, sør for nyvegen, med innslag av både frisk/tørr baserik eng (G7) og vekselfuktig baserik eng (G10/G11). Engene er artsrike med blant annet gulmaure, vill-lin, blåstarr og engstarr (*Galium verum, Linum catharticum, Carex flacca, C. hostiana*). Det finnes også fattigere engtyper som frisk/fattig eng (G4). En del av engområdet er også gjødslet og tilsådd med blant annet raigras (*Lolium perenne*). Engområdet beites av sau. På forhøyningene rundt engområdene er det heivegetasjon som dominerer, stort sett tørrhei (H1) med mjølbær og røsslyng (*Arctostaphylos uva-ursi, Calluna vulgaris*) som vanlige arter, men også noe fukthei (H3). Noe av heia er brent. Ned mot sjøen finnes tindvedkratt (*Hippophaë rhamnoides*; F5e). Noe strandengvegetasjon (U) ble også registrert.

Verdivurdering
Dette området øst på Sørleksa har flotte baserike enger som fortsatt er i hevd, og rundt engene er det heivegetasjon, for det meste tørrhei, som har blitt brent de seineste åra. Både baserike enger og tørrhei er truete vegetasjonstyper. I tillegg er de her holdt i god hevd. Tindvedkrattene ned mot sjøen bør også bevares. Bør sees i sammenheng med det heidominerte området nord for vegen (lokalitet 12).

14 Reksåsvatnet, Melhus

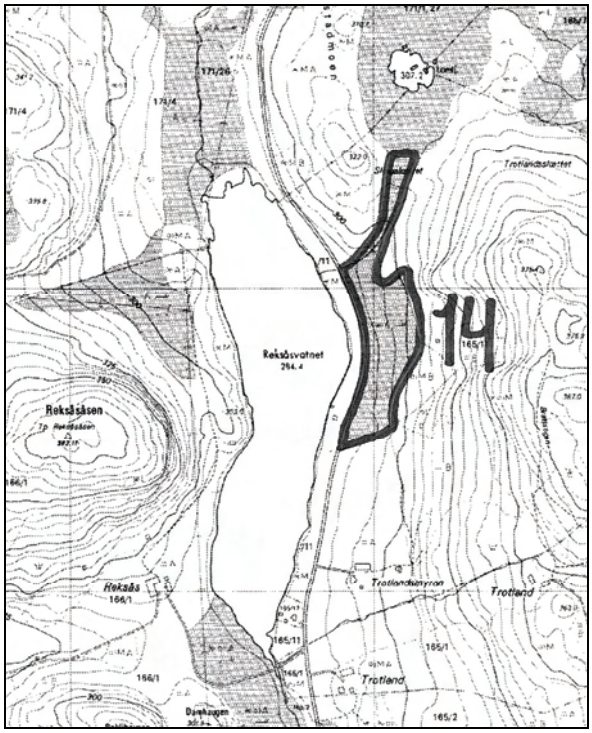

Kart 14

Kartreferanse:	NR 49, 00 1521 II
Vegetasjonsregion:	MB-O2 (285-310 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 30.06.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02), skogsbeite (D06)
Areal (daa):	27
Tilstand:	Tradisjonell bruk opphørt, moderat gjengroing
Verdi:	A

Beskrivelse
Dette er ei bakkemyr som har vært brukt til slåttemyr, og som ligger like øst for Reksåsvatnet i Hølonda. Myra får tilsig fra rike kilder som springer fram i høgdenivået 300-320 moh., og den har tidligere gått helt ned til Reksåsvatnet. Men vegen mellom Gåsbakken og Korsvegen går langs vatnet, og derved er hydrologien for området mellom vegen og vatnet forstyrra. Dreneringseffekten i dette området fører til at det gror raskt til, det er mye oppslag av kratt og små trær, og blåtopp (*Molinia caerulea*) er dominerende i feltsjiktet. Den største delen av myra ligger imidlertid ovom vegen med intakt hydrologi. Det er bare denne delen som er inkludert i lokaliteten. Ekstremrik fastmattemyr (M3) dominerer, en vegetasjonstype som er relativt sjelden i nedre del av mellomboreal vegetasjonssone, og denne vegetasjonstypen regnes som sterkt (EN) eller akutt (CR) trua. Utformingen av vegetasjonstypen er her meget god, med et intakt artsmangfold prega av lang tids kulturpåvirkning. Lokaliteten er i dag i gjengroing, og det er en god del oppslag av mindre trær. Det er imidlertid også en del større trær i et glissent tresjikt, og deler av lokaliteten har nok alltid hatt et tresjikt. Bjørk og furu (*Betula pubescens, Pinus sylvestris*) dominerer i tre- og busksjiktet, og i tillegg finnes gråor, einer, gran, svartvier og rogn (*Alnus incana, Juniperus communis, Picea abies, Salix myrsinifolia, Sorbus aucuparia*). Feltsjiktet bærer også preg av at det er ei stund siden siste slått, men antakelig ikke i like sterk grad som busksjiktet. Dominerende arter i feltsjiktet er trådstarr, blåtopp og småbjønnskjegg (*Carex lasiocarpa, Molinia caerulea, Trichophorum cespitosum* ssp. *cespitosum*). Det er flere interessante artsforekomster på lokaliteten, men av særlig interesse er orkidéene marisko, lappmarihand og breiflangre (*Cypripedium calceolus* - DC, *Dactylorhiza lapponica, Epipactis helleborine*).

Verdivurdering
Lokaliteten er særdeles artsrik, og har meget gode utforminger av ekstremrik fastmattemyr som regnes som sterkt (EN) eller akutt (CR) trua i låglandet.

Arealet er ikke spesielt stort, men arronderingen er god, og det er lett å følge opp lokaliteten med skjøtsel.

15 Gammelgarden, Melhus

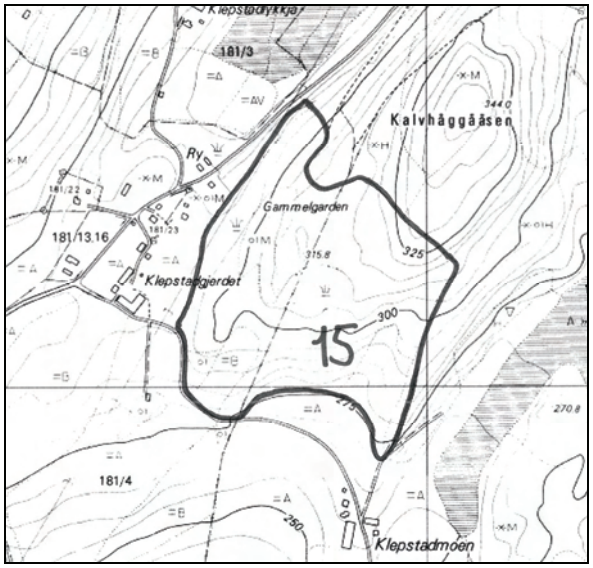

Kart 15

Kartreferanse:	NR 53, 05-06 1521 II
Vegetasjonsregion:	MB-O2 (270-330 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 30.06.04
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	74
Tilstand:	Dårlig hevd. Beite og mye gjødsling, lite gjengroing.
Verdi:	C

Beskrivelse

Gammelgarden er et meget fint landskapselement 300 moh. ved Kleppstad, med store, åpne, sørvendte beitebakker. Gjengroing er ikke noe problem foreløpig. Lokaliteten beites, men gjødsles samtidig ganske mye, og opprinnelig engvegetasjon opptrer bare i mindre partier. Gjødsla enger med nitrofile arter dominerer. I nord er et område med fuktigere mark på grensa til myr- eller sumpskogsvegetasjon. En del interessante arter er notert i de minst gjødselpåvirka områdene: sandarve, dunhavre, bråtestarr, aurikkelsvæve, raudknapp, prestekrage, vill-lin, smalkjempe, dunkjempe og sølvmure (*Arenaria serpyllifolia, Avenula pubescens, Carex pilulifera, Hieracium lactucella, Knautia arvensis, Leucanthemum vulgare, Linum catharticum, Plantago lanceolata, P. media, Potentilla argentea*). Lokaliteten vil antakelig raskt få en mer artsrik vegetasjon på et større areal med en mer tradisjonell type drift (mindre gjødsling).

Verdivurdering

Fint landskapselement, beites fortsatt, rester av opprinnelig, artsrik engvegetasjon, men for mye gjødsla i dag. Lokalt viktig, verdi C.

16 Kolbrandstad, Melhus

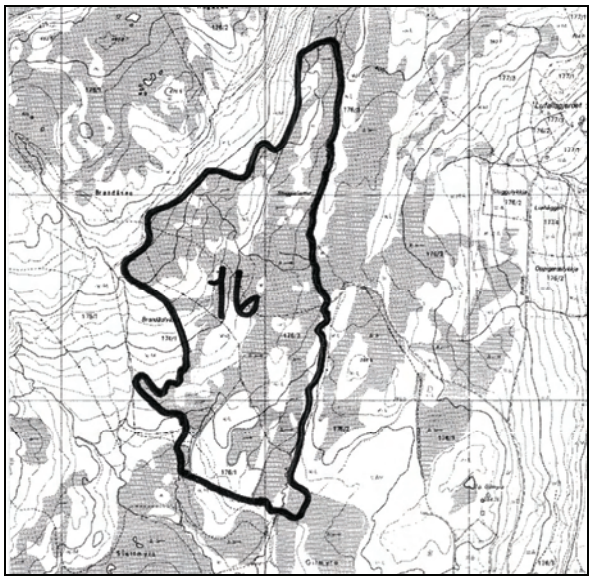

Kart 16

Kartreferanse:	NR 50, 03-04 1521 II
Vegetasjonsregion:	MB-O2 (365-440 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 30.06.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	311
Tilstand:	Slått er opphørt, moderat gjengroing.
Verdi:	A

Beskrivelse

Dette er ei stor, godt utvikla og svært interessant slåttemyr vest og nord for Kolbrandstad og Lufall i Hølonda. Ekstremrik (M3) og intermediær fastmattemyr (L2) dominerer, og det meste av myra er bakkemyr. Myrflatene er i stor grad ekstremrike, mens intermediær myr forekommer mot mindre "holmer" med fattigere skogvegetasjon. Intermediær myr er vanlig ellers i området, og er dominerende i myrvegetasjonen sør, øst og nord for den avgrensa lokaliteten. Det kan være partier med ekstremrik myr nord for lokaliteten, men dette området ble ikke oppsøkt. I øst avgrenses lokaliteten mot bekken, i nord mot intermediær slåttemyr og i sør og vest mot skogvegetasjon. Myra får tilsig fra rike kilder som springer fram i lia opp mot Høgåsen fra ca. 400 moh. og oppover. Ekstremrik fastmattemyr er sjelden å treffe på i låglandet, og denne vegetasjonstypen regnes som sterkt (EN) eller akutt (CR) trua. Utformingen av

vegetasjonstypen er her meget god, med et intakt artsmangfold prega av lang tids kulturpåvirkning. Lokaliteten er i dag i gjengroing, men gjengroingsprosessene har ikke kommet langt. Det er generelt lite oppslag av busker eller trær, men noe bjørk er i ferd med å komme opp enkelte steder. Feltsjiktet på myrflatene er jamt og uten tuver og med moderat med strø, mens det i myrkantene er litt mer "rufsete" på grunn av høgere produksjon, sterkere grad av gjengroing med busker og mer strø. Bjørk og furu (*Betula pubescens, Pinus sylvestris*) dominerer i tre- og busksjiktet, og i tillegg er det registrert gråor, einer, gran og sølvvier (*Alnus incana, Juniperus communis, Picea abies, Salix glauca*). Dominerende arter i feltsjiktet er blåtopp og småbjønnskjegg (*Molinia caerulea, Trichophorum cespitosum* ssp. *cespitosum*). Gullmyrklegg (*Pedicularis oederi*) er dominerende i mindre partier. Det er flere interessante artsforekomster på lokaliteten, og av særlig interesse er lappmarihand (*Dactylorhiza lapponica*), brudespore (*Gymnadenia conopsea*) og gullmyrklegg. Lappmarihand er meget tallrik på lokaliteten, med flere tusen blomstrende individer i 2004.

Verdivurdering

Lokaliteten er meget artsrik, og har et stort areal med meget gode utforminger av ekstremrik fastmattemyr som regnes som sterkt (EN) eller akutt (CR) trua i låglandet. Arronderingen er god, og det er gode muligheter for å følge opp lokaliteten med skjøtsel.

17 Konstadgjerdet, Melhus

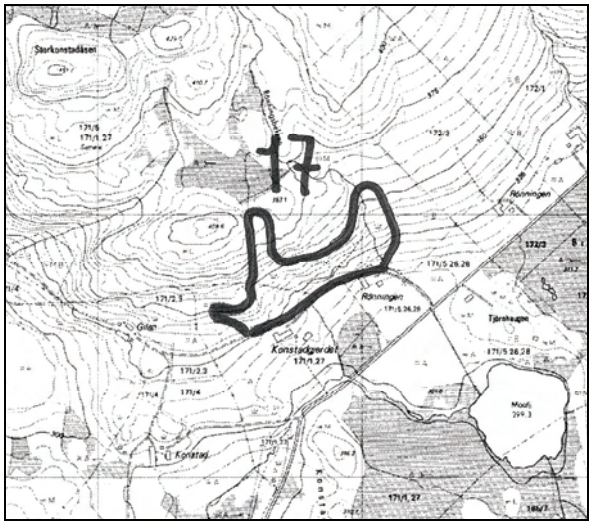

Kart 17

Kartreferanse:	NR 48-49, 01 1521 II
Vegetasjonsregion:	SB-O2 (305-395 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 30.06.04
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), skogsbeite (D06)
Areal (daa):	38
Tilstand:	Svak hevd. Fortsatt beite, en del gjengroing, noe tråkkskader
Verdi:	A

Beskrivelse

I den bratte, sørvendte lia ved Konstad ligger denne artsrike beitemarkslokaliteten. Det er noe gjødselpåvirkning i de nedre delene, men det aller meste av arealet er ugjødsla. Det beites med storfe, og dette gir litt tråkkskader. Om lag halvparten av arealet er åpen eng, enten frisk fattigeng (G4) eller frisk, middels baserik eng (G7). 25 % av arealet er tresatt med gråor, bjørk, gran, osp, hegg, selje, rogn og alm (*Alnus incana, Betula pubescens, Picea abies, Populus tremula, Prunus padus, Salix caprea, Sorbus aucuparia, Ulmus glabra*), og har et preg av gråor-almeskog. Almen kan tenkes å forekomme naturlig, men mye tyder på at den er spredt fra et (i dag) stort tre som er planta. De siste 25 % av arealet har et til dels tett busksjikt som et resultat av gjengroing. Busksjiktet domineres av bjørk og dels gråor, og i tillegg til de andre artene som fins i tresjiktet er det registrert einer, rose og korsved (*Juniperus communis, Rosa* sp., *Viburnum opulus*). Bjørk og gråor er de mest aggressive artene i forhold til gjengroing. I det tydelig gjødselpåvirka partiet dominerer nitrofile arter som engsoleie, engsyre og kvitkløver (*Ranunculus acris, Rumex acetosa, Trifolium repens*). Det meste av arealet er lite eller ikke påvirka av gjødsling, og har et atskillig høgere mangfold av arter. Noen av de mest interessante i åpen, tørr til frisk og relativt baserik eng er aurikkelsvæve, storblåfjær, smalkjempe og nattfiol (*Hieracium lactucella, Polygala vulgaris, Plantago lanceolata, Platanthera bifolia*). I partier med oppslag av kratt og i kantsonen mot skog er kransmynte, firblad, kvitsoleie, brunrot, skogsvinerot og krattfiol (*Clinopodium vulgare, Paris quadrifolia, Ranunculus platanifolius, Scrophularia nodosa, Stachys sylvatica, Viola mirabilis*) registrert. I et rikt kildesig er bekkeveronika (*Veronica beccabunga*) funnet. Vill-lin (*Linum catharticum*) står i kanten av en traktorveg. Den rikeste vegetasjonen finner vi i de midtre og nedre høgdelaga sentralt og vest i lokaliteten. Øverst og i øst virker vegetasjonen å være noe fattigere, med innslag av blant annet lyngvekster. Lokaliteten avgrenses av vegen i sør, skogvegetasjon i øst, nord og til dels i vest, samt i vest også av dyrka mark.

A

B

C

D

E

Figur 3. Fra lokaliteter i Melhus, Skaun, Orkdal og Trondheim, Sør-Trøndelag. A. Reksåsvatnet (14), B. Kolbrandstad (16), C. Eggan (18), D. Bruråk (26), E. Utsjåren (25).

Verdivurdering
Lokaliteten er meget artsrik, og har et relativt stort areal lågurteng som regnes som sterkt trua (EN), riktignok i ei svak utforming. Arronderingen er god, og det er gode muligheter for å følge opp lokaliteten med skjøtsel.

18 Eggan, Skaun

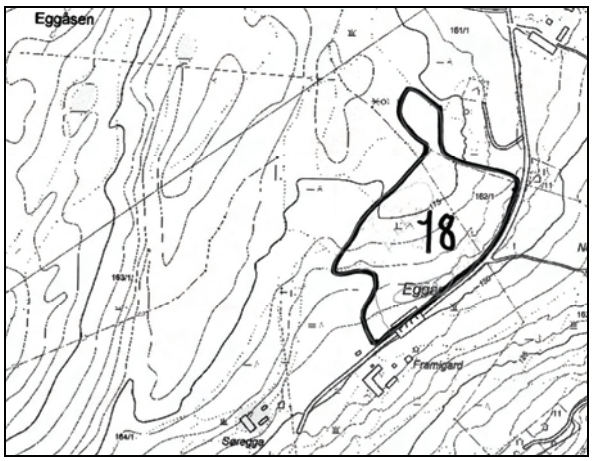

Kart 18

Kartreferanse:	NR 51, 17 1521 I
Vegetasjonsregion:	MB-O1 (155-180 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 01.07.04
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	35
Tilstand:	God hevd. Beites med hest, ingen gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse
På Eggan ved Eggkleiva ligger denne beitemarkslokaliteten 155-180 moh. Den har vært ugjødsla i ei årrekke, og beites i dag med hest. Engene er åpne, og det er ingen tegn til gjengroing. Det er ikke noe tre- eller busksjikt å snakke om, noen trær står i ytterkant mot tilgrensende areal, og det er et lite einerkratt på en tørr knaus øverst i vest. Det meste av arealet er friskt, et par sig er fuktige, og noen knauser er tørre. I sør er det et parti med tidligere dyrka mark som fortsatt er tydelig gjødselpåvirka, men lokaliteten har i hovedsak næringsfattig og skrinn jordbotn. Ei rein i sør har elementer av rik engvegetasjon (G7) med blant anna vårskrinneblom, dunhavre (dominerende), aurikkelsvæve, raudknapp og sølvmure (*Arabidopsis thaliana, Avenula pubescens, Hieracium lactucella, Knautia arvensis, Potentilla argentea*). Det aller meste av arealet er likevel frisk fattigeng (G4) dominert av ryllik, gulaks, raudsvingel, raudkløver og kvitkløver (*Achillea millefolium, Anthoxanthum odoratum, Festuca rubra, Trifolium pratense, T. repens*). I det mest næringsrike partiet i sør dominerer knereverumpe, hundegras, engsoleie (*Alopecurus geniculatus, Dactylis glomerata, Ranunculus acris*), raudsvingel og kvitkløver. De fuktige siga har elementer av fuktig, middels næringsrik eng (G12), men typen dekker et relativt lite areal. Noen arter er bare funnet her: bekkeblom, gråstarr, slåttestarr, harestarr, mjødurt og skogsiv (*Caltha palustris, Carex canescens, C. nigra, C. leporina, Filipendula ulmaria, Juncus alpinoarticulatus*).

Verdivurdering
Lokaliteten er middels artsrik, og den største verdien ligger i at lokaliteten er i hevd, ikke har tegn til gjengroing og ikke gjødsles.

19 Mahkalahke - Langen, Tydal

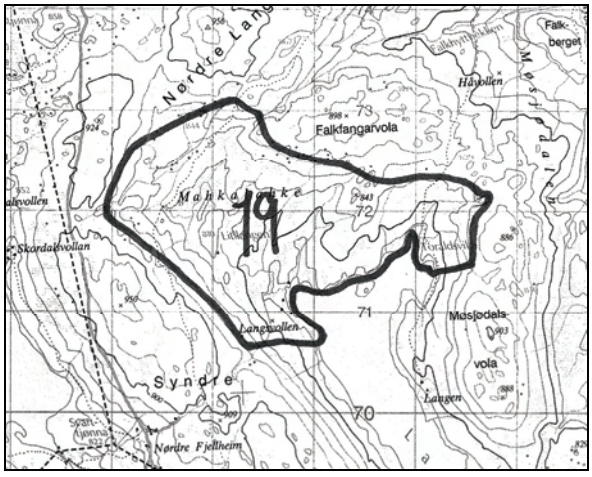

Kart 19

Kartreferanse:	PQ 42-46, 71-72 1720 I
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (773-860 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 03.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Beitemyr (A05), skogsbeite (D06)
Areal (daa):	4648
Tilstand:	Dårlig hevd. Tradisjonell drift opphørt, begynnende gjengroing.
Verdi:	A

Beskrivelse
Mahkalahke og områdene nord for Langen er et område med mange sørsamiske kulturminner, og vegetasjonen i dette landskapet er i stor grad forma av aktiviteter knytta til reindrift. Området var særlig viktig som sommerbeite for rein. Etter at samenes bruk av Mahkalahke avtok ble området også brukt til utmarksslått og -beite. Denne aktivi-

teten og den økologiske virkningen den hadde er beskrevet av Støren Binns & Liavik (1999). Dette er et stort område med en rekke vegetasjonstyper og naturtyper. Vi har valgt å registrere dette som én lokalitet fordi dette er et helhetlig landskap skapt gjennom et samspill mellom økologiske forhold og menneskelig bruk. Det gir lite mening å plukke ut enkeltelementer og avgrense dem som lausrevne lokaliteter, den største verdien er knytta til det helhetlige landskapet og brukshistorien som ligger bak. Området ligger i høgdelaget 773- ca. 860 moh., og omfatter arealene under skoggrensa nord for Langen fra (det egentlige) Mahkalahke i vest til Toraldsvika og liene opp mot Møsjødalsvola i øst. Over skoggrensa dominerer fattig rabbe-, leside- og snøleievegetasjon, med noen forekomster av rikere fjellvegetasjon knytta til snøleier. I disse områdene er vegetasjonen mindre kultur påvirka enn arealene under skoggrensa, og de er ikke inkludert i lokaliteten. Skog og myr dekker så godt som alt landareal i lokaliteten, men enkelte mindre områder har åpen engvegetasjon. Skogen varierer fra fattig bjørkeskog (A4, A5, A7) til rik høgstaudebjørkeskog (C2). Myrvegetasjonen varierer langs hele spekteret fra fattig (K) via intermediær (L) til rik og ekstremrik myr (M), men med en hovedtyngde på intermediære og rike myrtyper. Engvegetasjon finner vi på tørre steder som ble brukt mer intensivt enn resten av området, gjerne som reintrøer eller lignende. Mange steder, særlig i vest, er vegetasjonen her relativt fattig, med en hovedvekt av frisk fattigeng (G4) og finnskjeggeng og fattig sauesvingeleng (G5). Tørr, middels baserik eng (G8) fins imidlertid også i området, men da først og fremst rundt Toraldsvika i øst. Det er gradvise overganger mellom engvegetasjon og skog- og myrvegetasjon. Rike og fattige vegetasjonstyper går om hverandre i mosaikk på lokaliteten, men med en klar tendens til at de rikeste utformingene er konsentrert i øst. Det er likens en klar tendens til at den rikeste vegetasjonen fins lågt i terrenget, mens det er fattigere typer som dominerer på rygger og øverst i liene. Floraen er rik, og blant de mest interessante artene er blodmarihand, lappmarihand, tysast, fjellbakkestjerne, bakkesøte, brudespore og ru-stjerneblom (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *cruenta, D. lapponica, Daphne mezereum, Erigeron borealis, Gentianella campestris, Gymnadenia conopsea, Stellaria longifolia*). Brudespore forekommer i store mengder, og må karakteriseres som svært vanlig på lokaliteten. Det er ellers registrert en mengde andre eng-, skog- og myrarter som indikerer kulturpåvirkning og baserikt jordsmonn, se artsliste. Lokaliteten omfatter areal som ikke lar seg føre til en definert naturtype. Arealandelene på naturtyper som er angitt må derfor ses på som svært omtrentlige. Arealandelene på vegetasjonstypene er også anslag, men gir en bedre beskrivelse av forholda.

Verdivurdering

Mahkalahke - Langen har rik og meget særprega kulturbetinga vegetasjon som har oppstått gjennom sørsamenes bruk av området.

20 Langlandsvollen - Gjårdvollen - Grønlivollen, Holtålen

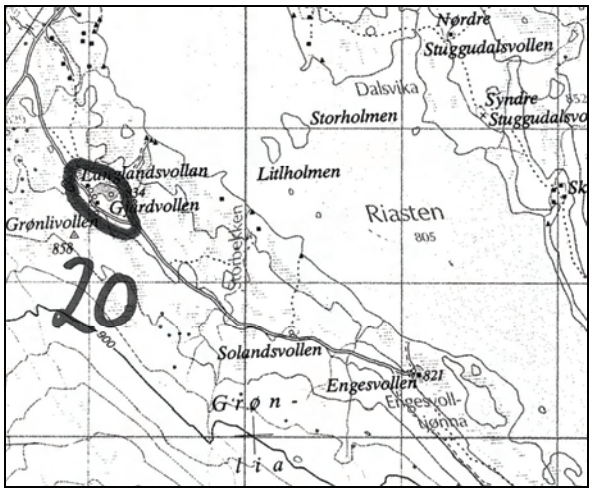

Kart 20

Kartreferanse:	PQ 38-39, 71 1720 I
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (820-840 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 07.08.04
Hovedtype:	Seterlandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	158
Tilstand:	Svak til god hevd, beites.
Verdi:	B

Beskrivelse

Disse tre vollene ligger samla ved vegen vest for Riasten. Lokaliteten ligger 820-840 moh., akkurat i skoggrensa. Fattig, tørr engvegetasjon (G4, G5) dominerer på vollene, men deler har preg av alpin hei- og snøleievegetasjon. Et større areal er oppdyrka, men resten beites og er i ganske god hevd. Disse vollene er blant de få stedene i seterdalen langs Gaulas øvre løp som fortsatt er i drift med seterbuer og -fjøs. Både vollene og omgivelsene er åpne og uten tegn til gjengroing. Dette er uten tvil et resultat av den aktive beitebruken. Vegetasjonen er fattig, og domineres av vanlige eng- og fjellarter. Mange av de registrerte artene er kun funnet i et rikt sig med snøleiepreg like nord for sjølve vollen.

Verdivurdering
Det er sjelden å finne lokaliteter med aktiv seterdrift, og deler av vollene er i god hevd. Artsrikdommen er middels, og oppdyrking på deler av arealet reduserer verdien.

21 Mennslættet, Holtålen

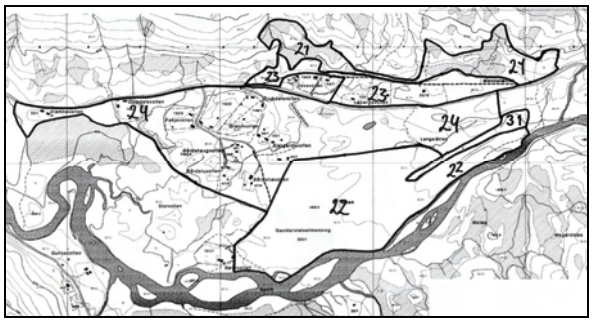

Kart 21

Kartreferanse:	PQ 27, 67 1720 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (660-705 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 07.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	70
Tilstand:	Slått er opphørt, noe beite, tendenser til gjengroing, tråkkskader.
Verdi:	B

Beskrivelse
Lokaliteten omfatter to separate slåttemyrer ved setergrenda som dannes av en rekke voller ved Gaula sørøst for Unsgardsåsen. Mennslættet ligger nord for vegen, og den andre myra (uten navn) er ei forlengelse vestover av myra på Mennslættet. Mennslættet er best undersøkt, og denne slåttemyra har intermediær (L2), middels rik (M2) og ekstremrik (M3) myrvegetasjon. De rikeste partiene er i bakkemyr, og bakkemyr er også arealmessig dominerende. Mot vegen og Løbergsvollen i sør er det et flatt myrparti som er noe fattigere enn bakkemyra. Noen arter av interesse: engmarihand, lappmarihand, breiull, gullmyrklegg og fjellfrøstjerne (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata, D. lapponica, Eriophorum latifolium, Pedicularis oederi, Thalictrum alpinum*). Gjengroingsprosessene er i gang, men så langt er disse myrene fortsatt åpne med et jamt feltsjikt uten tuver. Det er imidlertid bare et spørsmål om tid før bjørk (*Betula pubescens*) eller andre treslag invaderer myrene, og skjøtsel må starte raskt hvis rydding skal unngås. Myrene er noe beitepåvirka, og området nærmest vollene har en del tråkkskader.

Verdivurdering
Lokaliteten har et middels stort areal med relativt rik slåttemyr, noe av arealet kan karakteriseres som ekstremrikmyr i høgereliggende områder (hensynskrevende - LR, Fremstad & Moen 2001). Artsmangfoldet er middels høgt for vegetasjonstypene.

22 Moen, Holtålen

(kart 21)

Kartreferanse:	PQ 27, 66-67 1720 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (650-660 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 07.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Skogsbeite (D06)
Areal (daa):	199
Tilstand:	Moderat-sterk gjengrodd, noe beite.
Verdi:	C

Beskrivelse
Dette er et område sørøst for vollene i setergrenda ved Gaula som er tydelig beitepåvirka. Fattig heivegetasjon med et relativt tett busk- og tresjikt er helt dominerende på disse flatene. Jordsmonnet består av lettdrenerte, nærings- og basefattige lausmasser. Bjørk (*Betula pubescens*) dominerer i tresjiktet, einer (*Juniperus communis*) i buskjiktet, og blant annet finnskjegg (*Nardus stricta*) i feltsjiktet. Floraen er meget artsfattig. Vegetasjonen kan best karakteriseres som grasdominert fattigskog (A7), men er noen steder så påvirka av beite at den har mye til felles med finnskjeggeng (G5). Området har nok vært mer beita tidligere, men den fattige vegetasjonen med låg produksjon har nok aldri vært intensivt utnytta. I dag gror Moen sakte men sikkert igjen, og beitetrykket fra bufe på utmarksbeite er ikke høgt nok til å hindre gjengroingen.

Verdivurdering
Lokaliteten er i dårlig hevd, er artsfattig, men har fine utforminger av de aktuelle vegetasjonstypene, og er viktig for landskapsbildet i området.

23 Hovsvollen - Løbergsvollen, Holtålen (kart 21)

Kartreferanse:	PQ 27, 67 1720 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (660-685 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 07.08.04
Hovedtype:	Seterlandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	57
Tilstand:	Dårlig hevd. Beites hardt, likevel gjengroing
Verdi:	B

A

B

C

D

E

Figur 4. Fra lokaliteter i Tydal, Holtålen og Røros, Sør-Trøndelag. A. Mahkalahke (19), B. Hovsvollen (23), C. Nord for Pettervollen (30), D. Svartkurle ved Kubekken (28), E. Pettervollen (29).

Beskrivelse
Lokaliteten omfatter engvegetasjon på og ved Hovsvollen og Løbergsvollen nord for vegen gjennom setergrenda ved Gaula. I nord grenser den mot slåttemyrene på Mennslættet (lokalitet 21). Det meste av arealet er frisk fattigeng (G4), men deler av engene får tilført baserikt vatn fra myra ovom, og her er det utvikla frisk, middels baserik eng (G8, = flekkmure-sauesvingeleng i Fremstad & Moen 2001). Det rikeste partiet er i øst, mens engvegetasjonen inne på vollene er fattigere. Blant de artene som bare er registrert i de baserike engene er hårstarr, bakkesøte, fjellrapp, dvergjamne og fjellfrøstjerne (*Carex capillaris, Gentianella campestris, Poa alpina, Selaginella selaginoides, Thalictrum alpinum*). Lokaliteten er i sterk gjengroing, men dette holdes dels i sjakk av beiting og noe rydding. Vollene, med seterbuer og gjerder, er stort sett åpne, men også her er det krattoppslag i kantene. Beitetrykket er relativt høgt, men det ser ikke ut til at dette alene kan stoppe gjengroinga. Lokaliteten bør restaureres, det vil si at det må ryddes kratt og beites hardt i noen år for å unngå nytt krattoppslag. Etter restaureringsperioden må beitetrykket senkes. Et oppdyrka område på Hovsvollen er holdt utenfor avgrensinga.

Verdivurdering
Lokaliteten har elementer av flekkmure-sauesvingeleng som regnes som noe trua (VU). Det foregår beite, men gjengroing er likevel et problem. Arealet er middels stort. Bør sees i sammenheng med lokalitet 21 som ligger i nord.

24 Stømnvollen, Holtålen

(kart 21)

Kartreferanse:	PQ 26-27, 67 1720 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (650-680 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 07.08.04
Hovedtype:	Seterlandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), skogsbeite (D06)
Areal (daa):	282
Tilstand:	Varierende hevd, fra god til ingen. Beite og fôrproduksjon. Dels sterk gjengroing.
Verdi:	C

Beskrivelse
Lokaliteten omfatter engvegetasjon på og ved vollene sør for vegen gjennom setergrenda ved Gaula. I nord grenser den mot vegen, i sørøst mot Moen og Langslåtten. I sørvest er det usikkert hvor avgrensinga bør gå, dette arealet ble ikke oppsøkt. Det kan godt være at arealet ned mot Gaula bør inkluderes i lokaliteten. Lokaliteten er svært heterogen, og omfatter mange voller med ulik bruk og hevd, og i tillegg et tydelig beitepåvirka område øst for vollene. Det er mye aktivitet knytta til vollene. Noen seterbuer er i bruk som hytter, her er engene rundt buene (ofte) enten i kraftig gjengroing eller de stelles som plen. Noe areal er ikke i bruk og gror igjen, noe beites men er gjødsla, noe er oppdyrka, og noe er ugjødsla og beita. Det meste av arealet er frisk fattigeng (G4), men på gjødsla areal dominerer frisk, næringsrik "natureng" eller "gammeleng" (G13, G14). Øst for vollene er det en god del beitepåvirka høgstaudebjørkeskog (C2). Artsmangfoldet er omtrent som for lokaliteten på nordsida av vegen, men de basekrevende vegetasjonselementene mangler.

Verdivurdering
Lokaliteten har vekslende hevd, middels artsrikdom, men er viktig for landskapsbildet i området.

25 Ustjåren, Orkdal

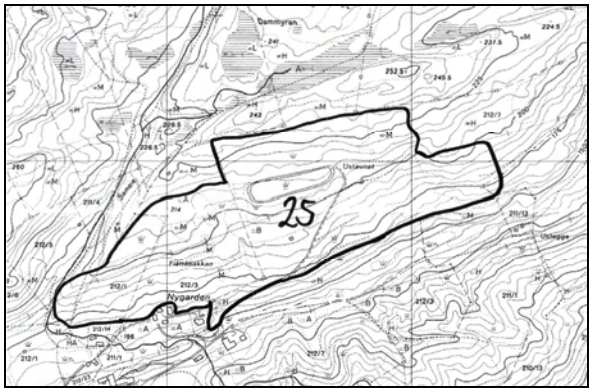

Kart 22

Kartreferanse:	NR 39-40, 17 1521 I
Vegetasjonsregion:	SB-O1 (160-235 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 12.08.04
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	201
Tilstand:	Svak hevd. Beite og fôrproduksjon, tegn til gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse
Ved Ustjåren ligger denne lokaliteten med fine, sørvendte beitebakker i høgdelaget 160-235 moh. Deler av arealet er dyrka (kultureng), noe er gjødsla og slått, men det er også store arealer med ugjødsla enger. Det er minst gjødselpåvirkning øverst (i nord), og her er vegetasjonen typisk og godt utvikla frisk fattigeng (G4). Engkvein, gulaks, sølvbunke, prestekrage, smalkjempe og blå-

knapp (*Agrostis capillaris, Anthoxanthum odoratum, Deschampsia cespitosa, Leucanthemum vulgare, Plantago lanceolata, Succisa pratensis*) er anlige og dominerende her. Engene lenger ned er en mosaikk av ugjødsla og gjødsla eng. De (tilsynelatende) ugjødsla engene er noe mer produktive enn øverst, og dette kan være et resultat av svak gjødselpåvirkning fra de gjødsla partiene. De bør trolig føres til frisk fattigeng tross et mer næringsrikt preg. Det er noe oppslag av busker og trær, men bare på avgrensa areal. Innslag av lyngvekster nær skogen i nord er også et tegn på begynnende gjengroing. Arter som er eller kan bli et problem er gråor, bjørk, røsslyng, einer, lerk, gran, hegg, einstape, rogn, blåbær og tyttebær (*Alnus incana, Betula pubescens, Calluna vulgaris, Juniperus communis, Larix* sp., *Picea abies, Prunus padus, Pteridium aquilinum* ssp. *latiusculum, Sorbus aucuparia, Vaccinium myrtillus, V. vitis-idaea*). Einer forekommer stort sett som spredte, store enkeltindivid. Det beiter sau og storfe på lokaliteten, men beitetrykket er generelt for lågt, i hvert fall i de østlige delene av lokaliteten. Et fint, lite hasselkratt i øst er inkludert i lokaliteten. Tre interessante arter her er kransmynte, hassel og brunrot (*Clinopodium vulgare, Corylus avellana, Scrophularia nodosa*).

Verdivurdering
Lokaliteten har store areal ugjødsla engvegetasjon, er middels artsrik, men har tendenser til gjengroing og noe av arealet er gjødsla.

26 Bruråk, Trondheim

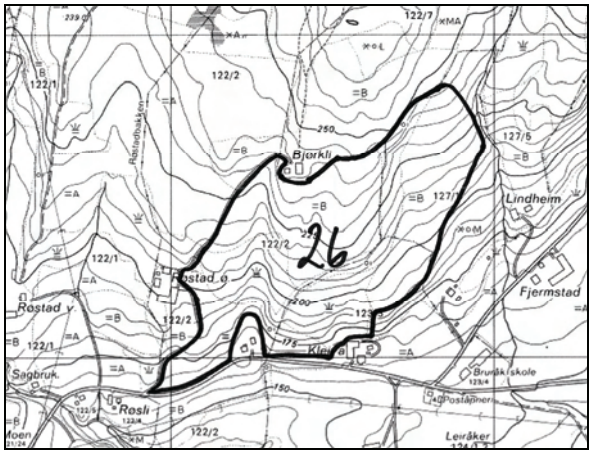

Kart 23

Kartreferanse:	NR 74, 25 1621 IV
Vegetasjonsregion:	SB-O1 (165-250 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 13.08.04
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), skogsbeite (D06)
Areal (daa):	112
Tilstand:	Svak til god hevd. Beite, ingen gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse
Denne lokaliteten på Bruråk i Bratsberg beites av sau og hest. Det går 30 sauer og to hester hele sesongen, men vår og høst er det 90 sauer på beite her. Lokaliteten har vært brukt slik siden 1971. Deler av området ble rydda sist på 1990-tallet, og resultatet er bra, med lite krattoppslag i etterkant. Noe gråor (*Alnus incana*) er i ferd med å komme opp i enkelte partier, og den bør fjernes. Lokaliteten er ugjødsla i dag, men deler har vært gjødsla før. Det sprøytes litt for å fjerne åkertistel (*Cirsium arvense*). Frisk fattigeng (G4) dominerer, med tendenser til mer næringsrik engvegetasjon i fuktige partier. Lokaliteten har et middels høgt artsmangfold, og engkvein, gulaks og til dels sølvbunke (*Agrostis capillaris, Anthoxanthum odoratum, Deschampsia cespitosa*) er dominerende. Harestarr (*Carex leporina*) dominerer flekkvis. Noen interessante arter er bergskrinneblom, aurikkelsvæve, raudknapp, prestekrage, maurarve og blåknapp (*Arabis hirsuta, Hieracium lactucella, Knautia arvensis, Leucanthemum vulgare, Moehringia trinervia, Succisa pratensis*). Den tidligere gjødslinga har nok redusert mangfoldet betydelig, men med dagens bruk vil floraen antakelig gradvis bli mer artsrik. Deler av lokaliteten er tresatt med bjørk, hassel, einer, gran, furu, osp, hegg, selje og rogn, samt én busk med korsved (*Betula pubescens, Corylus avellana, Juniperus communis, Picea abies, Pinus sylvestris, Populus tremula, Prunus padus, Salix caprea, Sorbus aucuparia, Viburnum opulus*). Platanlønn (*Acer pseudoplatanus*) står helt inntil lokaliteten. Hassel står i et mindre felt med hasselkratt nær vegen. Ospa er til dels storvokst og gammel, særlig de trærne som står i eiendomsgrensene. Dette er en av de få lokalitetene i Trondheim kommune med kulturlandskap i god hevd.

Verdivurdering
Lokaliteten er ganske stor, den er i god hevd, det er lite gjengroing, og artsmangfoldet er middels høgt.

27 Finseråsen, Rissa

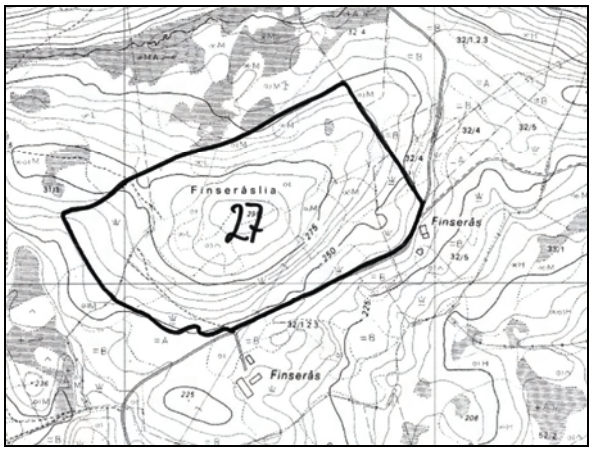

Kart 24

Kartreferanse:	NR 49, 46 1522 II
Vegetasjonsregion:	MB-O2 (240-295 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 18.08.04
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	136
Tilstand:	Svak hevd. Beite, innplanta gran.
Verdi:	B

Beskrivelse

Lokaliteten er en beita haug nordvest for tunet på Finseråsen. Haugen beites med sau og storfe, og beitetrykket er bra. Lokaliteten har vært litt gjødla, men det er lenge siden. Noe av det arealet som beites i dag var slåttemark tidligere. Den rikeste vegetasjonen finner vi i de sørvendte bakkene. Her står blant annet vårskrinneblom, bakkesøte, aurikkelsvæve, vill-lin, smalkjempe og storblåfjær (*Arabidopsis thaliana, Gentianella campestris, Hieracium lactucella, Linum catharticum, Plantago lanceolata, Polygala vulgaris*). Vegetasjonstypene i dette området er frisk fattigeng (G4) og frisktørr, middels baserik eng (G7). I nord er vegetasjonen mye fattigere, og dels også fuktigere. Fattig eng med mye lyngvekster dominerer, og i tillegg er det et myrsig med fattig myrvegetasjon. Hele haugen ble planta til med gran (*Picea abies*) av den forrige eieren for omtrent tretti år siden. Noe er tatt ut som juletrær, og i nyere tid er det hogd litt, men grana er likevel i ferd med å bli dominerende. Verdien av lokaliteten reduseres betydelig på grunn av den innplanta grana som endrer de økologiske forholdene. Uten tilplantinga med gran kunne Finseråsen hatt høgeste verdi i ei kulturlandskapskartlegging.

Verdivurdering

Lokaliteten beites med bra beitetrykk og er ganske artsrik, men tilplantingen med gran reduserer verdien, og om utviklingen fortsetter uten at mye gran fjernes, vil verdien reduseres ytterligere.

28 Kubekken nord for Bukkvollan, Røros

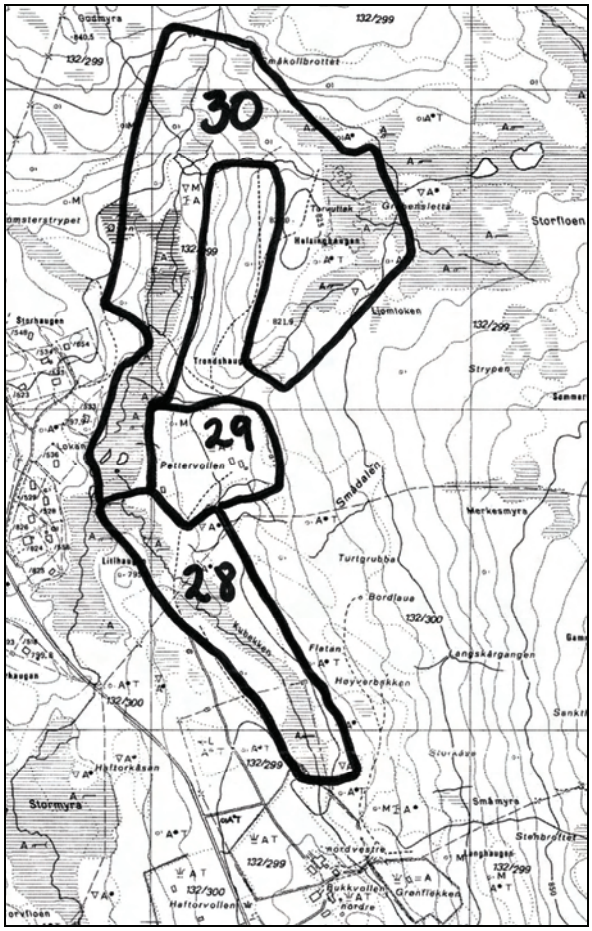

Kart 25

Kartreferanse:	PQ 32, 48 1720 III
Vegetasjonsregion:	NB-OC (785-805 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Dag-Inge Øien 08.07.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	59
Tilstand:	Gjengroende slåttemark, noe beite.
Verdi:	B

Beskrivelse

Rikmyr og rik engvegetasjon (lågurtskog (B1)) med den rødlista orkideen svartkurle (*Nigritella nigra;* fredet). 13 blomstrende individer ble talt i 2004. Mest flatmyr der det også inngår tuevegetasjon, ellers bakkemyr som dels er ekstremrik, med artsrik flora av basekrevende arter. Den sjeld-

ne krysningen mellom engmarihand og flekkmarihand (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata* x *D. maculata*) ble funnet. Felles artsliste for hele Bukkvollanområdet (lokalitet 28-30).

Verdivurdering
Lokaliteten vurderes som viktig, verdi B.

29 Pettervollen, Røros

(kart 25)

Kartreferanse:	PQ 32, 48 1720 III
Vegetasjonsregion:	NB-OC (790-810 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Dag-Inge Øien 08.07.04
Hovedtype:	Seterlandskap
Naturtyper:	Slåtteeng (D01)
Areal (daa):	30
Tilstand:	Ingen hevd.
Verdi:	C

Beskrivelse
Stor setervoll omgitt av steingjerde. Seterhusa midt på vollen er til nedfalls. I øst et stort og et mindre steinhus bygd av skifer, og godt bevart. I øst ei lita lågurteng med arter som marinøkkel (*Botrychium lunaria*), ellers er vollen dominert av næringsrik eng prega av gjødsling. Felles artsliste for hele Bukkvollanområdet (lokalitet 28-30), se lokalitet 28.

Verdivurdering
Lokaliteten vurderes som lokalt viktig, verdi C. Omgitt av rike slåttemyrer og bjørkeskoger (se lokalitetene 28 og 30).

30 Nord for Pettervollen, Røros

(kart 25)

Kartreferanse:	PQ 31-32, 48-49 1720 III
Vegetasjonsregion:	NB-OC (795-830 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Dag-Inge Øien 08.07.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	161
Tilstand:	Dårlig hevd. Gjengroende gammel slåtte- og beitemark.
Verdi:	B

Beskrivelse
Ekstremrike, bratte bakkemyrer (M3; opp til 20 grader helling) i veksling med rike/intermediære myrer (L2/M2) og varierte, dels rike bjørkeskoger. Kraftige rikkilder tømmer seg ut over myrområdene. Meget artsrik flora, med stort innslag av basekrevende arter. Høyløe i nord. Tufter (rester) etter setertun. Torvuttak i nordøst. Området har vært brukt til utmarksslått og beitebruk. Felles artsliste for hele Bukkvollanområdet (lokalitet 28-30), se lokalitet 28.

Verdivurdering
Lokaliteten vurderes som viktig, verdi B. Grenser inntil lokalitetene 28 og 29.

31 Langslåtten, Ålen

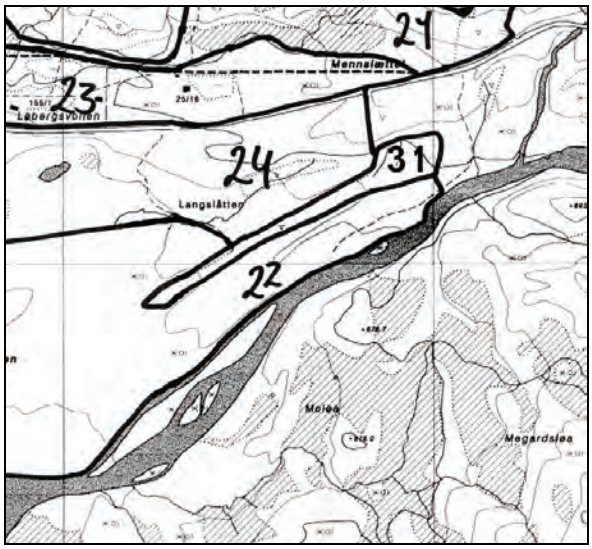

Kart 26

Kartreferanse:	PQ 27, 67 1720 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (655-675 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 07.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	12
Tilstand:	Slått er opphørt, noe beite, tendenser til gjengroing
Verdi:	B

Beskrivelse
Langslåtten ligger sør for vegen ved setergrenda som dannes av en rekke voller ved Gaula sørøst for Unsgardsåsen. Langslåtten er ei smal og lang myr med i alt vesentlig intermediær myrvegetasjon. I øst når den nesten ned til elva, og her avgrenses den mot et grustak/massefylling. Gjengroingsprosessene er i gang, men så langt er myra fortsatt åpen med et jamt feltsjikt uten tuver. Det er imidlertid bare et spørsmål om tid før bjørk (*Betula pubescens*) eller andre treslag invaderer myra, og skjøtsel må starte raskt hvis rydding skal unngås. Lokaliteten er vegetasjonsmessig relativt lik den bedre undersøkte lokaliteten Mennslættet (21) som ligger nord for vegen.

Verdivurdering
Verdien av lokaliteten må sees i sammenheng med Mennslættet. Mennslættet og Langslåtten har samla et middels stort areal med relativt rik slåttemyr. Noe av arealet kan karakteriseres som ekstremrikmyr i høgereliggende områder (hensynskrevende - LR, Fremstad & Moen 2001). Artsmangfoldet er middels høgt, vegetasjonstypene tatt i betraktning.

32 Jorlia, Rennebu

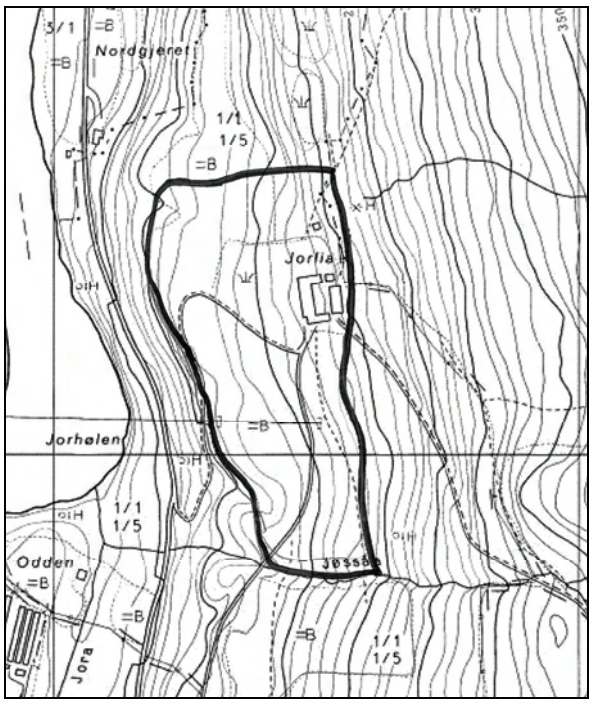

Kart 27

Kartreferanse:	NQ 40, 82 1520 I
Vegetasjonsregion:	SB-O2 (200-255 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 15.08.05
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	55
Tilstand:	Ingen bruk i dag. Moderat gjengrodd.
Verdi:	C

Beskrivelse
Den gamle store gården ligger høgt oppe i ei sørvendt li. Husa er freda og innmarka ligger brakk. Fattige enger (G3/G4) dominerer. Frisk fattigeng (G4) i bratte skråninger ovenfor husa. Ingen rikindikatorer.

Verdivurdering
Engene er fattige og det er ingen skjøtsel i området. Slik det framstår i dag har området kun lokal verdi (C), men husa bør restaureres og sammen med skjøtsel av områdene rundt vil dette gi et bedre helhetsinntrykk av gårdsanlegget, og området vil kunne få regional verdi (B).

33 Uvsetra-området, Rennebu

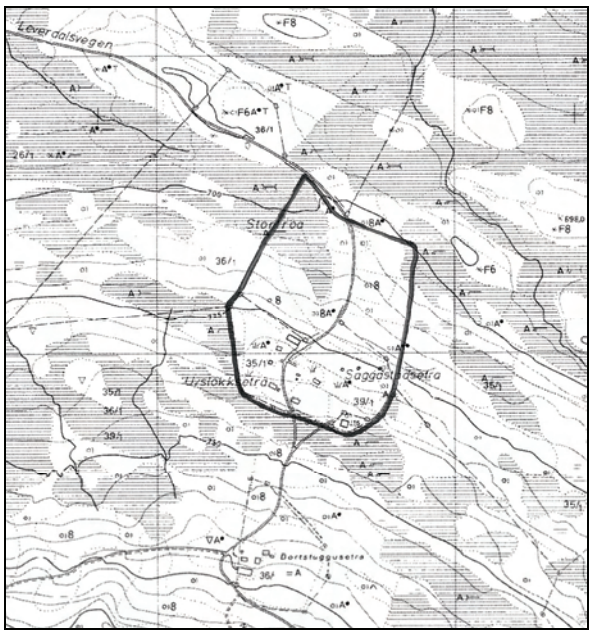

Kart 28

Kartreferanse:	NQ 34, 61 1520 IV
Vegetasjonsregion:	MB-O1 (700-740 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 15.08.05
Hovedtype:	Seterlandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	92
Tilstand:	Svak hevd. Beites av storfe og hest.
Verdi:	B

Beskrivelse
Et seterlandskap i drift 700-740 moh. Det kan se ut som om fleire beiteområder nylig er rydda. Fattige engtyper (G3/G4) dominerer. I tillegg til åpen beitemark kan deler av arealet karakteriseres som beiteskog med bjørk (*Betula pubsescens*) i tresjiktet og et busksjikt av sølvvier (*Salix glauca*) og noe einer (*Juniperus communis*). Meir kratt i fuktigere sig. Mindre arealer med myrvegetasjon, både rike og fattige typer. Området beites av storfe og hest. Nerskogen-området ble godt kartlagt (med detaljert vegetasjonskart) og beskrevet i 1970-åra (bl.a. Moen & Moen 1975), og store arealer har rik vegetasjon. Seterdrifta har vært meget viktig, og fortsatt er det omfattende seter- og beitebruk i området. Flere områder ble oppsøkt, og spesielt er Leverdalen (med bl.a. Gunnessetra og Vollasetra) fin, og samtidig skjermet fra den kunstige Granasjøen.

A

B

C

D

Figur 5. Fra lokaliteter i Rennebu og Meldal, Sør-Trøndelag. A. Jorlia (32), B. Uvsetra (33), C. Vålåskardet (34), D. Grindal (35).

Verdivurdering

Deler av området er rydda for beiting, deler er dyrka opp. Dette er ei setergrend som fortsatt er i bruk, og det er ikke vanlig i Midt-Norge i våre dager. Men på Nerskogen fins flere, og et seterlandskap på Nerskogen har høgste verdi å ta vare på. Men vi har ikke nok oversikt til å fremme et spesielt.

34 Vålåskardet, Meldal

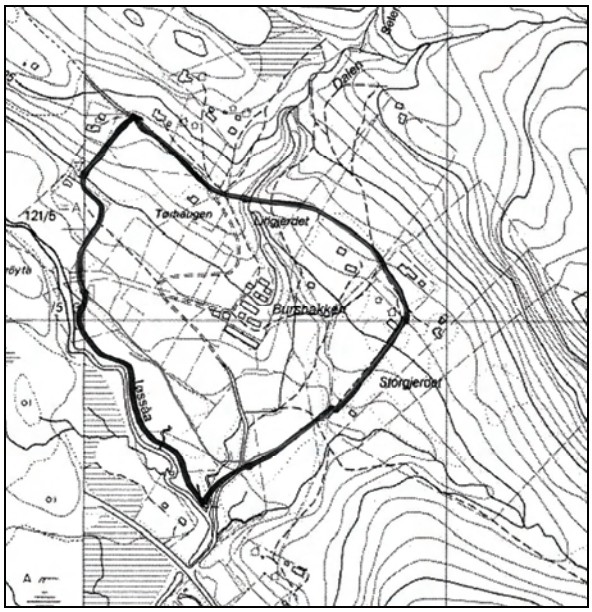

Kart 29

Kartreferanse:	NQ 26, 83 1520 IV
Vegetasjonsregion:	MB-O2 (480-520 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 14.08.04

Hovedtype:	Seterlandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	89
Tilstand:	Svak hevd. Storfebeite, deler gjødsles og noe gjengroing fra kantene.
Verdi:	B

Beskrivelse
Setergrend med freda hus som er godt bevarte. Hytter både i NV og NØ. Store deler av engene rundt er gjødsla. I de bratte partiene kan engvegetasjonen karakteriseres som frisk fattigeng (G4). Området beites av kviger. I liene nordom setergrenda er det innslag av høgstaudeskog (C2). Få rikindikatorer, men det er innslag av blant annet tyrihjelm (*Aconitum lycoctonum* ssp. *septentrionale*) og ullvier (*Salix lanata*). Et flott kulturlandskap hvor de kulturhistoriske verdiene blir tatt vare på.

Verdivurdering
Ei setergrend hvor bygningsmassen er tatt vare på. Fattige engtyper som gjødsles, og en større fokusering på de naturhistoriske verdiene bør prioriteres. Et område med store potensialer. Håndmarinøkkel (*Botrychium lanceolatum*) som er en rødlisteart, og god kulturmarksindikator ble funnet på fin, ugjødsla setervoll. Området gis prioritet B, men ligger nært til å bli klassifisert som et A-område. Med større fokusering på skjøtsel og bevaring av kulturlandskapet ligger dette klart an til å bli en A-lokalitet.

35 Grindal, Rennebu

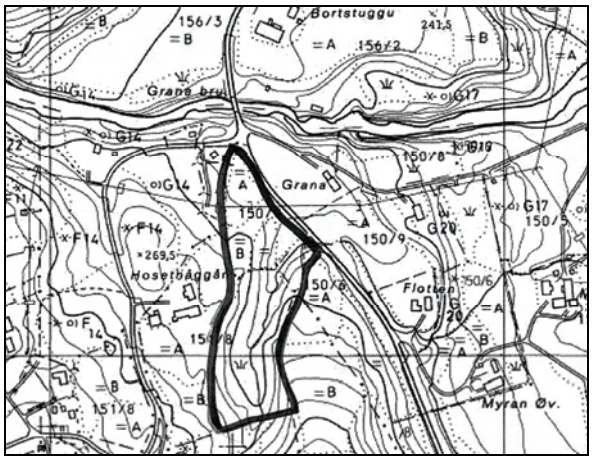

Kart 30

Kartreferanse:	NQ 38, 77 1520 I
Vegetasjonsregion:	MB-O1 (240-270 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 15.08.05

Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	21
Tilstand:	Svak til god hevd. Beites av sau.
Verdi:	B

Beskrivelse
Ugjødsla beitemark i bratte leirbakker/raviner nær riksvegen. Frisk fattigeng (G4) dominerer, med noe fuktigere engvegetasjon langs bekken. Beites av sau.

Verdivurdering
Ugjødsla beitebakker i et ellers intensivt drevet kulturlandskap er ikke vanlig. Ingen rike vegetasjonstyper eller sjeldne arter.

5 Beskrivelser av lokaliteter i Nord-Trøndelag

100 Risværøy, Nærøy

Kart 31

Kartreferanse:	PT 19-20, 07-08 1724 IV
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-20 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 20.08.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa):	339
Tilstand:	Dårlig hevd, for hardt beita (sau), hei nylig brent.
Verdi:	A

Beskrivelse
Risværøy er hovedøya på Risværet, et gammelt handelssted i Ytre Namdalen. Ruiner etter to bruk står fortsatt. I tillegg finnes flere murer etter hus, fjøs og kaianlegg. Store deler av Risværøya består av baserik vegetasjon med rik heivegetasjon (H2), rike strandberg (X1b) og baserik engvegetasjon (G10). Mye av heivegetasjonen har blitt brent de siste åra og et hardt beitetrykk med utegangarsau fører til at engvegetasjon tar over for heivegetasjonen etter brann. Det står igjen en del rester etter einer (*Juniperus communis*), så det er tydelig at einerdekninga har vært høg i heia før brannen. Noe gjengroing har skjedd i området, men stort sett i nord på øya. Bjørk (*Betula pubescens*) dominerer og noe sitkagran (*Picea sitchensis*) er plantet. I feltsjiktet inngår flere skogsarter som kvitveis og skogstorkenebb (*Anemone nemorosa*, *Geranium sylvaticum*). Flere store tuntrær, oftest selje (*Salix caprea*) står igjen ved husa. I sør ble bare noen spredte trær og noen små skogholt i forsenkninger registrert. Tidligere innmark er fortsatt tydelig. Her er det for det meste frisk fattigeng (G4) som i dag har høg dekning av sølvbunketuer (*Deschampsia cespitosa*). Ned mot sjøen kommer det inn noe strandengvegetasjon (U), men det utgjør kun små arealer. Noen små tangvoller (V) dominert av gåsemure (*Argentina anserina*) ble også registrert. I sør finnes to små dammer, den ene har brakkvann. På grunn av hardt beitepress og lyngbrenning er det forholdsvis lite heivegetasjon på Risværøya, og i heivegetasjonen dekker røsslyng (*Calluna vulgaris*) bare ca. 10 %. All heivegetasjon er lågvokst (maks. 10 cm). Krekling og blokkebær (*Empetrum nigrum*, *Vaccinium uliginosum*) dominerer fuktheia (H3) som for det meste finnes på topper mens det i mer hellende terreng er rikhei (H2) med arter som vill-lin, storblåfjør, hårstarr og blåstarr (*Linum catharticum, Polygala vulgaris, Carex capillaris, C. flacca*). Fattig tørrhei ble ikke observert, heller ikke mjølbær (*Arctostaphylos uva-ursi*). I forsenkninger inngår noe fattig og intermediær myr (K/L), men også engparti med blant annet rød jonsokblom og vendelrot (*Silene dioica, Valeriana sambucifolia*).

Verdivurdering
Viktig historisk område med baserik hei- og engvegetasjon. Området inneholder flere trua vegetasjonstyper og er fortsatt holdt i hevd, men beitetrykket er noe hardt. Det bør utarbeides skjøtselplan for området som igjen bør følges opp.

101 Eiternes, Nærøy

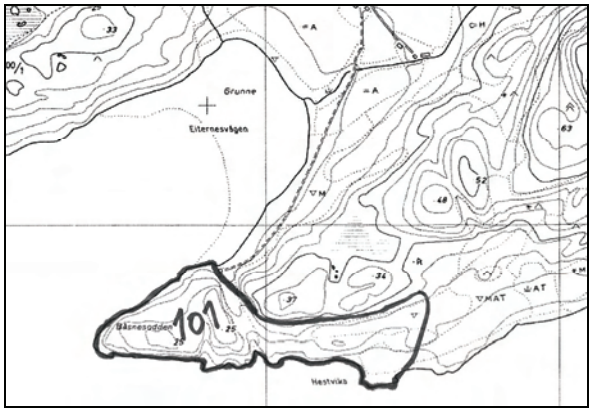

Kart 32

Kartreferanse:	PT 23-24, 08-09 1724 IV
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-37 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 19.08.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Beitemyr (A05), naturbeitemark (D04), kystlynghei (D07)
Areal (daa):	54
Tilstand:	Beites av storfe, hei nylig brent. Tråkkskader på fuktig mark, lite beite ellers.
Verdi:	B

Beskrivelse
Ned mot sjøen i Hestvika dominerer baserik engvegetasjon (G11) og rikmyr/ekstremrikmyr (M2/M3). Svært artsrikt område med blant annet gulsildre, bjønnbrodd, fjellfrøstjerne, blåstarr og engstarr (*Saxifraga aizoides, Tofieldia pusilla, Thalictrum alpinum, Carex flacca, C. hostiana*). Heivegetasjon rundt Hestvika er brent. Dette er rikhei (H2) med blant annet bakkesøte, vill-lin, storblåfjær og knegras (*Gentianella campestris, Linum catharticum, Polygala vulgaris, Danthonia decumbens)*. Noe tørrhei (H1) og fukthei (H3) inngår også. Kratt slår seg opp i de åpne områdene. Ned mot stranda finnes et stort bestand av englodnegras (*Holcus lanatus*). Innslag av strandberg- (X1) og strandengvegetasjon (U). En gammel vei, delvis oppmurt, inngår i lokaliteten. Deler av området er kartlagt i den kommunale naturtypekartlegginga (men få opplysninger i Naturbasen per i dag).

Verdivurdering
Området er baserikt og beites av storfe, men i fuktig vegetasjon gjør storfe ofte mer skade enn nytte og de rike myrene og engene har store tråkkskader. Lokaliteten vurderes som viktig, verdi B.

102 Storval, Nærøy

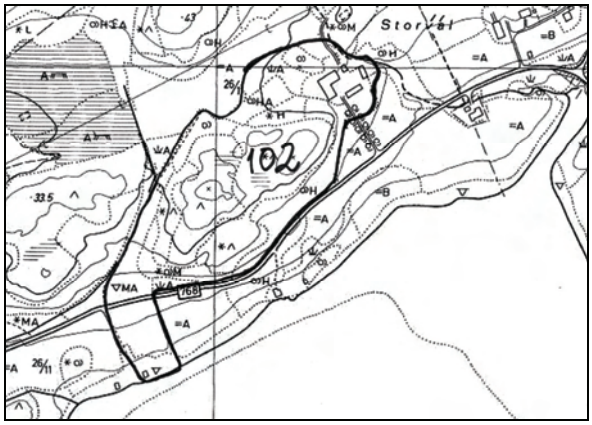

Kart 33

Kartreferanse:	PS 15, 89-90 1724 IV
Vegetasjonsregion:	SB-O2 (0-35 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 23.08.04
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	-
Areal (daa):	69
Tilstand:	Dårlig hevd
Verdi:	-

Beskrivelse
Et gammelt gårdsanlegg, hvor husa forfaller og innmarka er tatt over av en nabo. Utmarka gror igjen. Ingen sjeldne, sårbare eller trua arter, vegetasjonstyper eller naturtyper registrert. Området derfor uten artsliste.

Verdivurdering
Utmarka gror igjen, liten verdi.

103 Nærøya i sør, Nærøy

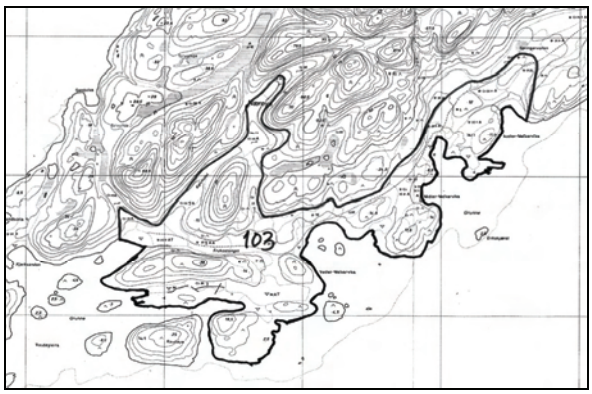

Kart 34

Kartreferanse:	PS 02-23, 89 1624 I
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-40 moh)
Oppsøkt:	Eli Fremstad og Liv S. Nilsen 08.07.99
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), skogsbeite (D06), kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa):	524
Tilstand:	Svak hevd. Litt beita, planer om økning.
Verdi:	A

Beskrivelse
Område med baserike enger (dunhavreeng (G7), hestehavreeng (G10) og blåstarr-engstarreng (G11)), der arter som gulmaure, vill-lin, dunhavre, hestehavre, blåstarr og engstarr (*Galium verum, Linum catharticum, Avenula pubescens, Arrhenatherum elatius, Carex flacca, C. hostiana*) er vanlige. I overgangen mot hei/skogsvegetasjon er det ofte rike kantkratt (F5) dominert av einer (*Juniperus communis*). Andre vanlige arter i kantkrattene er kjøttnype og bustnype, osp, villrips og rogn (*Rosa dumalis, R. mollis, Populus tremula, Ribes spicatum* ssp. *spicatum, Sorbus aucuparia*). Innimellom buskene vokser en rekke relativt næringskrevende planter, bl.a. trollbær, hundekjeks, krattmjølke, mjødurt, lodneperikum, enghumleblom, firblad, fjellflokk, kranskonvall, bringebær, stornesle og vendelrot (*Actaea spicata, Anthriscus sylvest-*

ris, Epilobium montanum, Filipendula ulmaria, Hypericum hirsutum, Geum rivale, Paris quadrifolia, Polemonium caeruleum, Polygonatum verticillatum, Rubus idaeus, Urtica dioica, Valeriana sambucifolia). Også den freda orkideen flueblomst (*Ophrys insectifera*) ble registrert i krattene. Beiteskoger, både rike og fattigere utforminger finnes og noe kystlynghei (både fattige- tørre (H1) og fuktige (H3) typer samt baserike typer (H2)) finnes sør på Nærøya. I heia er røsslyng (*Calluna vulgaris*) den dominerende arten. Ned mot sjøen inngår også strandeng- (U) og strandbergvegetasjon (X), samt noe tangvollvegetasjon (V). Lauvkratt etablerer seg i tidligere åpne områder. Ruiner etter gammel steinkirke. Den nordlige delen av øya er preget av omfattende bartrebeplantning, gårdsdrift og gjengroing, og er ikke inkludert her, men artslista gjelder for hele øya. Lokaliteten er beskrevet i Fremstad & Nilsen (2000). Nærøya ble også registrert under kulturlandskapsregistreringene i Nord-Trøndelag, men da ble kun de nordlige delene av øya oppsøkt og området fikk verdi 3 (som tilsvarer C i denne kartlegginga) (Nilsen 1996).

Verdivurdering
Området er svært variert og inneholder flere trua arter og vegetasjonstyper, de fleste er basekrevende. Store beiteskoger med hagemarkspreg er ikke kjent fra andre deler av regionen. Rike kantkratt (F5) med den rødlista arten flueblomst (DC) har stor verneverdi. Innslaget av baserike engtyper (G7/G10/G11) og rikhei (H2) er også av stor verdi. Selv om beitetrykket har vært lågt i en periode er fortsatt store deler av området lite gjengrodd. Det forelå i 1999 planer om å øke beitepresset.

104 Hålåndlandet, Leka

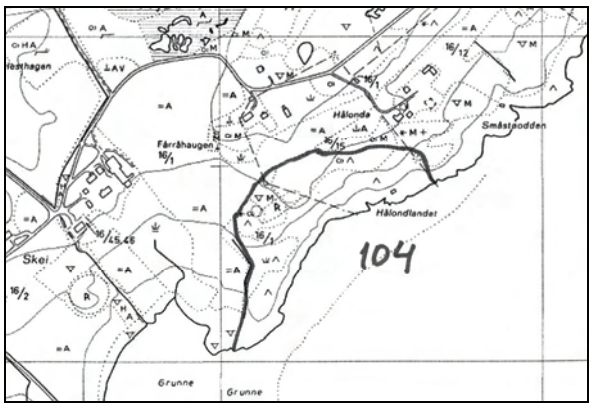

Kart 35

Kartreferanse:	PT 28-29, 21 1725 II
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-15 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 18.08.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), kystlynghei (D07)
Areal (daa):	40
Tilstand:	Svak hevd. Beites av storefe og gås, store tråkkskader på fuktig mark.
Verdi:	B

Beskrivelse
Rike strandberg (X1b) med blant annet tuesildre og rødsildre (*Saxifraga cespitosa, S. oppositifolia*) og noe strandengvegetasjon (U) dominerer vegetasjonsbildet ned mot sjøen. På forhøyninger dominerer rik heivegetasjon (H2), og noe fattig fukthei (H3) dominert av røsslyng (*Calluna vulgaris*). I forsenkningene finnes baserik eng (G10, G11) med arter som smalkjempe, blåkoll, blåstarr og engstarr (*Plantago lanceolata, Prunella vulgaris, Carex flacca, C. hostiana*). I vest er lokaliteten avgrenset mot lauvskog dominert av bjørk *(Betula pubescens*). I overgangen mot lauvskogen blir vegetasjonen mer basefattig og her er det også innslag av fattigmyr (K). I nord er området avgrensa mot et felt med planta furu. I sørvest mot mer gjødsla områder. Gravhaug som beites av storfe innen området.

Verdivurdering
Baserik vegetasjon (eng, hei og strandberg) som fortsatt beites av storfe, men lauvkratt er i ferd med å invadere engene fra vest.

105 Årdalssand (strand), Leka

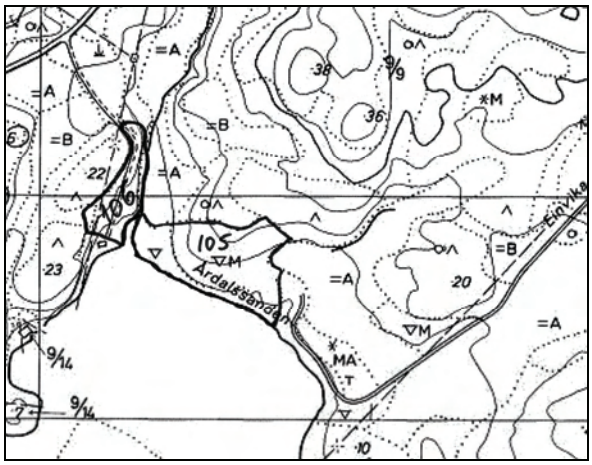

Kart 36

A

B

C

D

E

F

Figur 6. Fra lokaliteter i Nærøy, Leka og Vikna i Nord-Trøndelag. A. Risværøy (100), B. Hålåndlandet (104), C. Årdalssand – strand (105), D. Årdalssand – skog (106), E. Burøya (107), F. Borgan (109).

Kartreferanse:	PT 21, 15 1725 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-15 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 18.08.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07)
Areal (daa):	8
Tilstand:	Dårlig hevd, i ferd med å gro igjen
Verdi:	A

Beskrivelse

Kalkrike strandberg (X1b), rike heier (H2) og baserik engvegetasjon (G7/G10) ligger ovenfor skjellsandstranda på Årdalssand. Dette er sjeldne og svært artsrikt og inneholder flere sjeldne arter som reinrose, rødflangre, brudespore, rødsildre, hårstarr og blåstarr (*Dryas octopetala, Epipactis atrorubens, Gymnadenia conopsea, Saxifraga oppositifolia, Carex capillaris, C. flacca*). Heiene er i ferd med å gro til særlig med ospekratt (*Populus tremula*). I ospekrattet vokser også en del liljekonvall (*Convallaria majalis*). I nord grenser området opp mot åker. Strandområdet er kommunal badestrand, med parkeringsplass, vollyballnett, benker og utedo. Felles artsliste med Årdalssand, hasselskog (lokalitet 106). Rydgren (1988) har beskrevet om bevaringsverdige vegetasjonstyper. Området er rådet

og strandbergene karakteriseres som viktig i den kommunale naturtypekartlegginga.

Verdivurdering
Et baserikt område med flere sjeldne arter og vegetasjonstyper, men området er i ferd med å gro til.

106 Årdalssand (skog), Leka

(kart 36)

Kartreferanse:	PT 21, 15 1725 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-10 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 18.08.04

Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Skogsbeite (D06)
Areal (daa):	3
Tilstand:	Dårlig hevd, i ferd med å gro igjen.
Verdi:	B

Beskrivelse
Lokaliteten ligger like vest for Årdalssandstranda. Dette er en artsrik hasselskog/kratt med innslag av flere arter som er sjeldne i området, bl.a. breiflangre, fingerstarr og hundekveke (*Epipactis helleborine, Carex digitata, Elymus caninus*). Ingen synlig skjøtsel i området i dag. Felles artsliste med lokalitet 105.

Verdivurdering
Rike hasselkratt med flere sjeldne arter som breiflangre, fingerstarr og hundekveke er sjeldent å finne på Namdalskysten.

107 Burøya i Hortavær, Leka

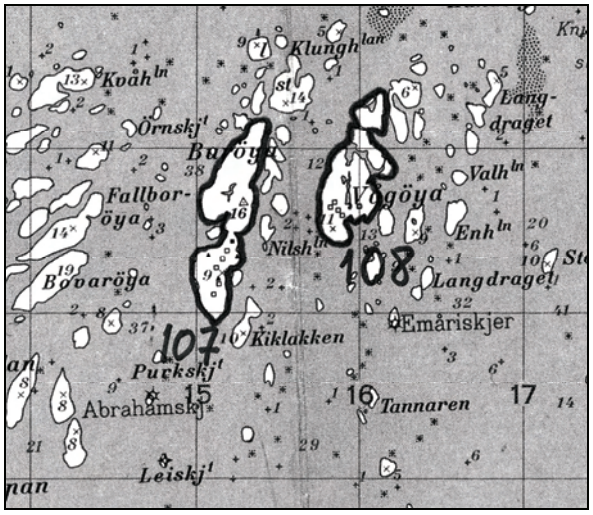

Kart 37

Kartreferanse:	PT 15, 32-34 1725 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-16 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 25.06.04

Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Beitemyr (A05), naturbeitemark (D04), kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa):	230
Tilstand:	Ingen bruk i dag, men lite gjengrodd.
Verdi:	B

Beskrivelse
Rundt husa i sør er vegetasjonen dominert av gammel innmark. Noe gran og furu er plantet i tillegg til en del hageplanter ved husene, men disse sprer seg lite. Innmarka domineres av store områder med høge gras og urter som hestehavre, sløke, hundkjeks, mjødurt og vendelrot (*Arrhenatherum elatius, Angelica sylvestris, Anthriscus sylvestris, Filipendula ulmaria, Valeriana sambucifolia*). Ut fra artssammensetningen ellers i innmarka kan mye tyde på at lågere urter og gras som engkvein, gulaks, smalkjempe, småengkall, ryllik og vill-løk (*Agrostis capillaris, Anthoxanthum odoratum, Plantago lanceolata, Rhinanthus minor, Achillea millefolium, Allium oleraceum*) har vært viktigere arter i innmarka tidligere, men manglende høsting av arealene har gitt endringer i retning av mer høgvokst vegetasjon. Skillet mellom inn- og utmark er markant. Utmarka er dominert av fukthei (H3) der krekling og blokkebær (*Empetrum nigrum, Vaccinium uliginosum*) er de viktigste lyngartene. Andre vanlige heiarter er slåttestarr, smyle og skrubbær (*Carex nigra, Avenella flexuosa, Chamaepericlymenum suecicum*). Innslag av sisselrot, tiriltunge, tepperot og fuglevikke (*Polypodium vulgare, Lotus corniculatus, Potentilla erecta, Vicia cracca*) er også vanlig. På nordenden av Burøya er andelen røsslyng (*Calluna vulgaris*) høgere, særlig i sørhellingene, mens blåbær (*Vaccinuim myrtillus*) er mer vanlig i nordhellingene. Svært lite torvull og molte (*Eriophorum vaginatum, Rubus chamaemorus*) finnes i heia og myra. Fattige myrer dominerer, men i nord er det også innslag av noe mer baserik vegetasjon. Ei lita rik/intermediærmyr (L/M) ved et tjern i NØ har innslag av blant annet hårstarr, grønnstarr og loppestarr (*Carex capillaris, C. demissa, C. pulicaris*). I dette området ble også rome (*Narthecium ossifragum*) registrert. I selve dammen ble eneste forekomst av kransalge (*Chara* sp.) på Hortavær registrert. I dammene på Burøya er ellers hesterumpe, tusenblad og flotgras vanlige (*Hippuris vulgaris, Myriophyllum alterniflorum, Sparganium angustifolium*). I forsenkninger over hele nordenden av øya er det ofte innslag av urter som sløke, soleihov og mjødurt (*Angelica sylvestris, Caltha*

palustris, Filipendula ulmaria). I strandberg (X1a) er tiriltunge og bitterbergknapp (*Lotus corniculatus, Sedum acre*) svært vanlige, og i sør også mye rosenrot (*Rhodiola rosea*). Innslag av strandengvegetasjon (U) finnes særlig i sør. Forslag til skjøtselsplan er utarbeidet (Nilsen & Moen 2004).

Verdivurdering
Et gammelt fiskevær ytterst på Namdalskysten hvor hus er pusset opp og landskapet fortsatt er åpent. Området har nettopp blitt et naturreservat og forslag til skjøtsel er utarbeidet. Fuktige lyngheier med lite røsslyng dominerer utmarka.

108 Vågøya i Hortavær, Leka

(kart 37)

Kartreferanse:	PT 16-17, 33 1725 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-11 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 25.06.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07)
Areal (daa):	207
Tilstand:	Ingen hevd, moderat til sterk gjengrodd
Verdi:	C

Beskrivelse
Vågøya er svært kulturpåvirket og innmarka mer "rotete" enn på Burøya, og andelen bart berg er høg. Noen koller har også kreklingdominert fukthei (H3). I forsenkninger dominerer fuktige enger (G10, G12) dominert av høge urter og gras som hestehavre, slåttestarr, strandrør, sløke, mjødurt, engsyre og vendelrot (*Arrhenatherum elatius, Carex nigra, Phalaris arundinacea, Angelica sylvestris, Filipendula ulmaria, Rumex acetosa, Valeriana sambucifolia*), men det er også innslag av låge gras og urter som engkvein, gulaks, ryllik og vill-løk (*Agrostis capillaris, Anthoxanthum odoratum, Achillea millefolium, Allium oleraceum*). Også her finnes rester av gamle hagebeplantninger. I dammene på SØ-sida er hesterumpe, andemat, myrhatt og tusenblad (*Hippuris vulgaris, Lemna minor, Comarum palustre, Myriophyllum alterniflorum*) vanlige. I kanten av dammene er sandsiv (*Juncus balticus*) vanlig. I utmarka dominerer lynghei og noe myrvegetasjon. Krekling (*Empetrum nigrum*) er den viktigste lyngveksten. Andre vanlige arter er slåttestarr og smyle (*Carex nigra, Avenella flexuosa*), og i store områder er det skrubbær (*Chamaepericlymenum suecicum*) som dominerer. Det er utarbeidet skisse til skjøtselsplan for Hortavær (Nilsen & Moen 2004).

Verdivurdering
Vågøya er ei øy i et gammelt fiskevær ytterst på Namdalskysten som nå er verna som naturreservat. Husa er i liten grad restaurert og hele øya er svært kulturpåvirka. Dette gir et rotete vegetasjonsbilde.

109 Sandstad-Sandvollan-området på Borgan, Vikna

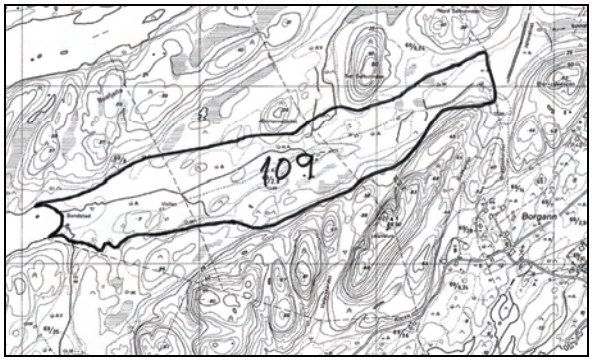

Kart 38

Kartreferanse:	NT 88-89, 06 1624 I
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-20 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 22.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa):	241
Tilstand:	Svært liten hevd, kultursti gjennom området.
Verdi:	B

Beskrivelse
Område med baserike enger (G10/G11, med små innslag av tørrere typer (G7)) med arter som dunhavre, hestehavre, blåstarr og vill-lin (*Avenula pubescens, Arrhenatherum elatius, Carex flacca, Linum catharticum*) og fuktenger (G12, G14) med arter som åkertistel, kvitbladtistel, mjødurt, gåsemure, engsyre, slåttestarr, sølvbunke, engsvingel og timotei (*Cirsium arvense, C. heterophyllum, Filipendula ulmaria, Argentina anserina, Rumex acetosa, Carex nigra, Deschampsia cespitosa, Schedonorus pratensis, Phleum pratense*) dominerer flatene. Innslag av frisk/fattig eng (G4). Store deler av dette området var brukt som innmark mens det var gårdsdrift i området. Det er murer etter to småbruk, grøfter, stier og steinrøyser i området. Jorda har nå ligget brakk over lang tid, og beitetrykket er minimalt. På forhøyningene rundt engene er det heivegetasjon (H3) og bart berg som dominerer og med fattigmyr (K) i forsenkningene. I overgangen mellom eng- og heivegetasjon er det

ofte lauvskog eller lauvkratt, oftest blåbærutforminger, men rikere utforminger finnes også. Ned mot Vollalonet er det innslag av brakkvannseng (U7). En del grøfter i området. Artslista gjelder for hele Borgan (Nilsen & Moen 2003).

Verdivurdering
Dette er et baserikt område, men med svak hevd. Området inneholder sjeldne vegetasjonstyper og arter som bør bevares. Området brukes i dag som tursti og i den sammenheng bør området skjøttes noe (for eksempel ved slått langs stien). Området gis prioritet B.

110 Vågsenget, Vikna

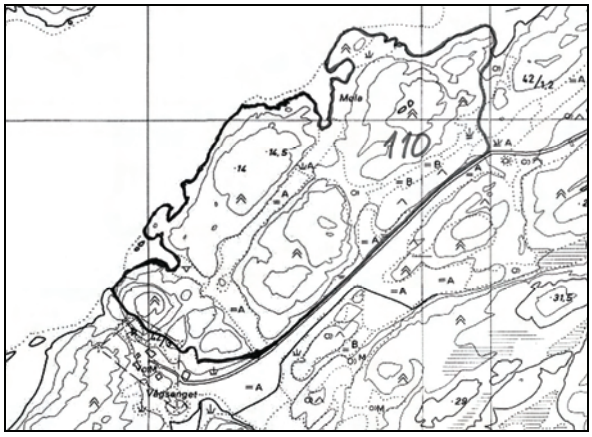

Kart 39

Kartreferanse:	NS 87, 93 1624 I
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-20 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 21.08.04
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07)
Areal (daa):	138
Tilstand:	Svak hevd, beites av utegangarsau. Noe oppslag av kratt.
Verdi:	C

Beskrivelse
Området ligger like ved et gammelt gårdstun som i dag eies av Kystmuseet i Nord-Trøndelag. Fukthei (H3) dominerer og det er fattigmyr (K) i forsenkninger. Noe krattoppslag finnes. På toppene er det en del berg og forekomster av fattige enger (G4). Artslista inneholder også arter fra gårdsområdet på Vågsenget.

Verdivurdering
Heiområder med helårsbeite. Liten variasjon i heityper.

111 Slåttemyrlandskap i Nord-Vera, Verdal

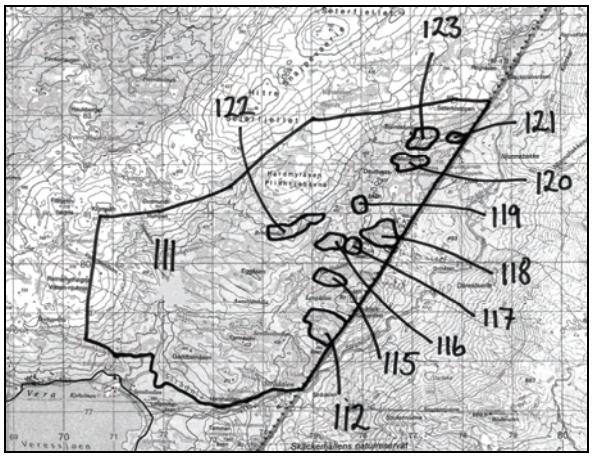

Kart 40

Kartreferanse:	UL 73-78, 77-82 1822 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (360-560 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 16.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	-
Areal (daa):	25000
Tilstand:	Slåttemyrer ute av bruk og i moderat gjengroing
Verdi:	A

Beskrivelse
Lengst inn mot svenskegrensa i Vera ligger et stort myrlandskap som var blant de beste og viktigste områdene for utmarksslått i Verdalen. Det er skilt ut ti mindre lokaliteter innenfor denne lokaliteten (nr. 112 og 115-123, se nedenfor), og det er nødvendig å se disse i sammenheng med hverandre og landskapet rundt. Mye av opplysningene om Nord-Vera er henta fra Nygård (1998). Området ligger 360-560 moh., er ca. 20 km^2 stort, og avgrenses grovt av Strådøla i sør, svenskegrensa i øst, og fjellområder i nord og vest. Svenskegrensa er ingen naturlig avgrensing i dette landskapet der den skjærer tvers over Strådølas dalføre. Myrlandskapet strekker seg opptil fire km inn på svensk side, inn til og opp i liene mot Sandfjellet (1230 moh.). Vi vet også at garden Strådalen leide slåtter på svensk side, og det er mye som tyder på at den historiske bruken av dette landskapet er omtrent lik på begge sider av grensa. Myrslåtten i dette området var viktig for gardene i Vera, og slåtten pågikk til etter 1950. Nygård (1998) har registrert femten separate slåtter fra Strådalen til Seterknoppen, og tretten av disse ble oppsøkt i forbindelse med inventeringen sommeren 2004. Sisselvollmyran, Knulmyran, Myra nord for Pepålsdalen, Guldbrandsmyra, Stormyra,

Blautmyra, Setermyrin og Trøgstadslåtten er beskrevet som hver sin lokalitet, mens Brengsmyran og Andershølet er beskrevet som én lokalitet og Mostermyra, Femstongsmyra og Rugdslættet som én lokalitet. Landskapet domineres av små og store myrer med skog på tørrere mark mellom myrene. Myrvegetasjonen har alle variasjoner fra fattig til ekstremrik, lausbotn til fastmatte og myrkant til myrflate. Fattig- og intermediær myr dominerer, men også middelsrik fastmattemyr er relativt vanlig. Det er mye bakkemyr, og dette bidrar til at fastmattemyr er vanligere enn mjukmatte-/lausbotnmyr. På flatmyr (som Floan) dominerer likevel mjukmatte-/lausbotnmyr. De aller fleste slåttemyrene har intermediær eller rik fastmattevegetasjon. Området mellom Daudvassåsan og Knulen har mest rik myrvegetasjon, og Guldbrandsmyra (nr. 117) er den aller rikeste myra som ble befart. Skogen er ikke på langt nær så nøye undersøkt som myrene, men blåbærskog (A4), småbregneskog (A5), høgstaudebjørke- og granskog (C2) er vanlig. I overgangene mot myr er det ofte partier med skog-/krattbevokst myr (fattig-rik). Bjørk og gran (*Betula pubescens, Picea abies*) er de helt dominerende treslaga på tørr og frisk mark, mens furu (*Pinus sylvestris*) er viktigere ute på myrene. Sisselvollvollen, Brengsvollen og Grunntjønnvollen (Strådalssetra) ble oppsøkt, men de er alle i sterk gjengroing. Det er i dag bare Grunntjønnvollen som har engvegetasjon på den gamle vollen, på de andre vollene har suksesjonen gått langt mot rein skogvegetasjon. På en serpentinforekomst ved svenskegrensa på Knulen (koordinat UL 761, 794) er det en særegen vegetasjon som er knytta til ultrabasisk mark (F6). Grønnburkne og fjelltjæreblom (*Asplenium viride, Viscaria alpina*) er funnet her, disse artene mangler ellers i området. Det er observert en mengde kjørespor etter firehjuling i alle myrene vest for Knulmyrbekken fra Strådalen og inn til Grunntjønnvollen. Sporene ser ut til å være av nyere dato, og det er tydeligvis kjørt en god del i løpet av sommeren 2004. Flere steder er det nå så oppkjørt at sporene vil vises i lang tid, antakelig i flere tiår. Denne saken er omtalt i Adresseavisen 21.10.04, og det viser seg at mye av kjøringen har skjedd i forbindelse med jakt. Det er svært uheldig at et landskapsmessig og biologisk rikt område utsettes for slike ulovlige inngrep. De faste bakkemyrene er lette å ta seg fram på for en firehjuling, men de er sårbare for slik ferdsel, og når vegetasjonsdekket ødelegges begynner torva å eroderes vekk. Et lite spor kan derfor ende opp som ei grøft etter ei tid. Store deler av dette landskapet ble vernet som en del av Blåfjella-Skjækerfjella nasjonalpark 17.12.04. Sørgrensa for parken går vestover fra Knulen, og av de undersøkte slåttemyrene er det bare Sisselvollmyran som ligger utenfor nasjonalparken.

Verdivurdering
Dette er et stort landskap som er forma av utmarksslått gjennom hundrevis av år. Mangfoldet av arter og vegetasjonstyper er høgt, og den samla verdien er svært høg.

112 Sisselvollmyran, Verdal

(kart 40)

Kartreferanse:	UL 75, 78 1822 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (430-480 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 16.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	427
Tilstand:	Slåttemyr ute av bruk i moderat gjengroing
Verdi:	B

Beskrivelse
Sisselvollmyran er store og heterogene. Intermediær myr (L1, L2, L3) dekker mest areal, men fattigmyr (K1, K2, K3, K4) er også vanlig. De rikeste partiene har rik og ekstremrik myrvegetasjon (M2, M3, M4) og opptrer spredt over hele myra. Engmarihand og breiull (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata, Eriophorum latifolium*) er vanlige arter i de rikeste områdene. Artsliste er ført samla for Sisselvollmyran, Knulmyran, Myra nord for Pepålsdalen, Guldbrandsmyra, Stormyra og Blautmyra. Det er tendenser til gjengroing, blant annet ved tilløp til forming av tuver, et nokså tett strølag og noe oppslag av bjørk (*Betula pubescens*).

Verdivurdering
Lokaliteten har variert myrvegetasjon, er tydelig slåttepåvirka, men viser tegn på gjengroing. Den er del av et stort slåttelandskap med verdi A, men har i seg sjøl verdi B.

113 Hattmoenget-området, Høylandet

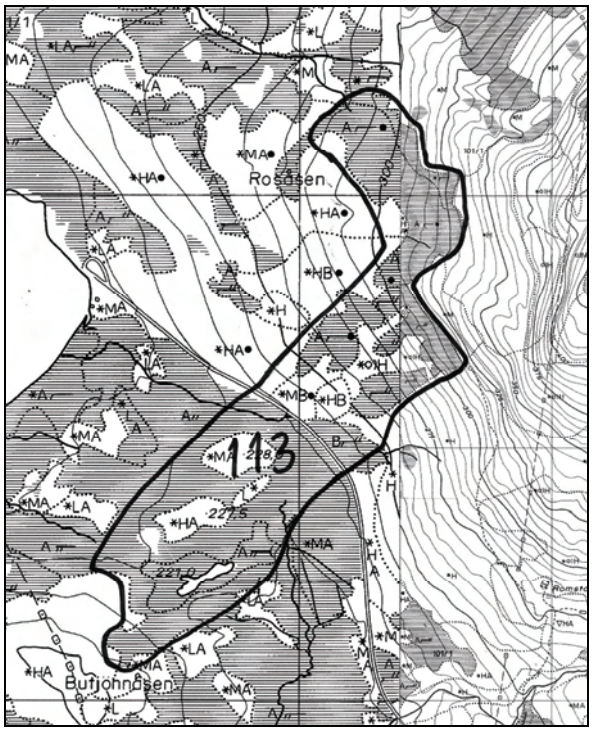

Kart 41

Kartreferanse:	UM 69-70, 77-78 1824 III
Vegetasjonsregion:	MB-O2 (220-340 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 27.06.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark.
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	287
Tilstand:	Ingen hevd. Fortsatt åpne slåttemyrer, noe krattoppslag.
Verdi:	A

Beskrivelse

Deler av dette området tilhører Hattmoenget naturreservat, de rikeste bakkemyrene heter Heisjan. Området domineres av bratte bakkemyrer dominert av rik vegetasjon, og myra er under endring som følge av gjenvoksning (se nedenfor om pågående skjøtsel). Øverst, mot skrentene og skogkanten, ligger en sterk kildehorisont, der 20-30 kraftige kilder ligger på rekke og rad med ca. 10 m mellomrom. Kildehorisonten strekker seg over en avstand på 200-300 m. Kildene er stabile. Det baserike grunnvannet fra kildeframspringene tømmer seg enten direkte ut over nedenforliggende myr, eller vannet renner i korte bekker/sig før det tømmer seg ut. Rikkildevegetasjonen er artsrik og særpreget, med dominans av tuffmosearter (*Palustriella* spp.) og kildemoser (*Philonotis* spp.), og en rekke basekrevende karplanter; som hårstarr, lappmarihand, skavgras og stortveblad (*Carex capillaris, Dactylorhiza lapponica, Equisetum hyemale, Listera ovata*). Nedenfor kildene dominerer ekstremrik myrvegetasjon og rik fuktskogvegetasjon. Av de mange rikmyrartene nevnes grasvekstene gulstarr, engstarr og breiull (*Carex flava, C. hostiana, Eriophorum latifolium*). Bakkemyrene er dels meget bratte (opptil 20 grader), og med jevne overganger til rike fuktskoger. Gjenvoksningen med kratt og skog er sterk. Hele kildesystemet med bakkemyrer og fuktskoger må sikres for framtida. Skjøtselsplan for området er utarbeidet (Moen & Nilsen 2005), og i 2004 ble slått gjenopptatt i samarbeid mellom historielaget på Høylandet og barne- og ungdomsskolene på Høylandet og i Grong. Det ble slått og satt opp høystakk i nedre del av Heisjan (og på Sjulmyra, lokalitet 126; informasjon fra Heidi Romstad 17.11.04). Felles artsliste med lokalitetene 114 og 126.

Verdivurdering

Store deler av lokaliteten ligger innenfor Hattmoenget naturreservat. Området er dominert av tydelig slåttepåvirka bakkemyr. Dette er et verdifullt slåttelandskap med verdi A. Den positive holdningen og gjennomføring av tradisjonell utmarksdrift i 2004 gjør området spesielt interessant.

114 Romstadsetra, Høylandet

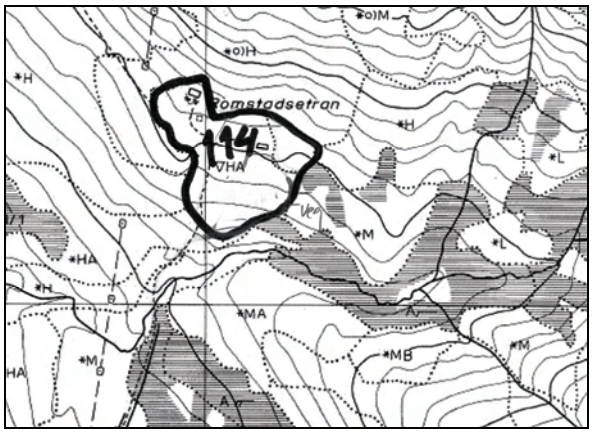

Kart 42

Kartreferanse:	UM 70, 77 1824 III
Vegetasjonsregion:	MB-O2 (260-280 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 28.06.04
Hovedtype:	Seterlandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	17
Tilstand:	Ingen hevd. Setervollen er rydda, men beitetrykket lågt. Ingen slått.
Verdi:	C

Beskrivelse
Seterhusa er restaurerte, og setervollen er nylig ryddet. Seterdrifta tok slutt etter krigen. Setervollen til Romstadsetra er til dels rik, og ganske fuktig, med innslag av myrarter som gulstarr og duskull (*Carex flava, Eriophorum angustifolium*). I kantene av vollen er høgstauder som tyrihjelm og skogstorkenebb (*Aconitum lycoctonum* ssp. *septentrionale, Geranium sylvaticum*) dominerende, og gråor (*Alnus incana*) kommer inn. Setervollen er nok etablert i et område med lågurt- og høgstaudeskog, og med noe fuktigere arealer i sig. Felles artsliste med lokalitet 113 og 126.

Verdivurdering
Lokaliteten vurderes som lokalt viktig, verdi C.

115 Knulmyran, Verdal

(kart 40)
Kartreferanse: UL 75, 79 1822 IV
Vegetasjonsregion: NB-O1 (440-480 moh)
Oppsøkt: Anders Lyngstad 16.08.04

Hovedtype: Høstingslandskap i utmark
Naturtyper: Slåttemyr (D02)
Areal (daa): 161
Tilstand: Slåttemyr ute av bruk i moderat gjengroing
Verdi: B

Beskrivelse
Knulmyran er myrområdet mellom Knulen og Pepålsdalen. Intermediær og rik bakkemyr er dominerende, og det meste er fastmattemyr. Knulmyran har rikere myrvegetasjon enn Myra nord for Pepålsdalen (116), men ikke så rik som Guldbrandsmyra (117). Artsliste er ført samla for lokalitetene 112, 115-119, og ført på lokalitet 112 i vedlegg 4. Myra er relativt jamn og uten tuver, men det er tegn til begynnende gjengroing, blant anna med noe oppslag av bjørk (*Betula pubescens*).

Verdivurdering
Lokaliteten er dominert av tydelig slåttepåvirka bakkemyr, men viser tegn på gjengroing. Den er del av et stort slåttelandskap med verdi A, men har i seg sjøl verdi B.

116 Myra nord for Pepålsdalen, Verdal

(kart 40)
Kartreferanse: UL 75, 80 1822 IV
Vegetasjonsregion: NB-O1 (440-480 moh)
Oppsøkt: Anders Lyngstad 16.08.04

Hovedtype: Høstingslandskap i utmark
Naturtyper: Slåttemyr (D02)
Areal (daa): 141
Tilstand: Slåttemyr ute av bruk i moderat gjengroing
Verdi: C

Beskrivelse
Myra nord for Pepålsdalen ligger mellom Guldbrandsmyra og Knulmyrbekken. I øst er det en god del bakkemyr, men vestover mot bekken blir terrenget slakere og det er mer flatmyr. Denne myra har fattigere vegetasjon enn de nærliggende slåttemyrene Knulmyran og (særlig) Guldbrandsmyra. Intermediær myrvegetasjon dominerer, men det er betydelige andeler fattigmyr. Rike myrtyper fins spredt. Artsliste er ført samla for lokalitetene 112, 115-119, og ført på lokalitet 112 i vedlegg 4. Myra er relativt jamn i rike partier, men de fattigere delene har en del tuver. Det er tegn til begynnende gjengroing, blant anna med noe oppslag av bjørk (*Betula pubescens*).

Verdivurdering
Lokaliteten har variert myrvegetasjon, er tydelig slåttepåvirka, men viser tegn på gjengroing. Den er del av et stort slåttelandskap med verdi A, men har i seg sjøl verdi C.

117 Guldbrandsmyra, Verdal

(kart 40)
Kartreferanse: UL 75, 80 1822 IV
Vegetasjonsregion: NB-O1 (480-520 moh)
Oppsøkt: Anders Lyngstad 16.08.04

Hovedtype: Høstingslandskap i utmark
Naturtyper: Slåttemyr (D02)
Areal (daa): 102
Tilstand: Slåttemyr ute av bruk i moderat gjengroing
Verdi: B

Beskrivelse
Guldbrandsmyra ligger opp mot Stormyråsen like øst for myra nord for Pepålsdalen. Dette er den rikeste myra som ble sett ved inventeringen i Nord-Vera. Bakkemyr med middelsrik- og ekstremrik fastmattemyr (M2, M3) dominerer. Intermediær myrvegetasjon fins også. Rike myrkantsamfunn (M1) dekker et betydelig areal. Artsliste er ført samla for lokalitetene 112, 115-119, og ført på lokalitet 112 i vedlegg 4. Stortveblad (*Listera ovata*) er imidlertid bare funnet på Guldbrandsmyra. Engmarihand *(Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*) er vanligere her enn på de andre nærliggende myrene. Myra er relativt jamn og uten tuver, men det er tegn til begynnende gjengroing, blant anna med noe oppslag av bjørk (*Betula pubescens*).

Verdivurdering
Lokaliteten er dominert av tydelig slåttepåvirka rik bakkemyr, men viser tegn på gjengroing. Den er del av stort slåttelandskap med verdi A, men har i seg sjøl verdi B.

118 Stormyra, Verdal

(kart 40)

Kartreferanse:	UL 76, 80 1822 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (460-500 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 16.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	246
Tilstand:	Slåttemyr ute av bruk i moderat gjengroing
Verdi:	B

Beskrivelse
Stormyra er stor og heterogen, og minner mye om Sisselvollmyran. Intermediær myr (L1, L2, L3) dekker mest areal, men fattigmyr (K1, K2, K3, K4) er også vanlig. De rikeste partiene har rik og ekstremrik myrvegetasjon (M2, M3, M4) og opptrer spredt over hele myra. Artsliste er ført samla for lokalitetene 112, 115-119, og ført på lokalitet 112 i vedlegg 4. Det er tendenser til gjengroing, blant annet ved tilløp til forming av tuver, et nokså tett strølag og noe oppslag av bjørk (*Betula pubescens*).

Verdivurdering
Lokaliteten har variert myrvegetasjon, er tydelig slåttepåvirka, men viser tegn på gjengroing. Den er del av et stort slåttelandskap med verdi A, men har i seg sjøl verdi B.

119 Blautmyra, Verdal

(kart 40)

Kartreferanse:	UL 75-76, 81 1822 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (480-500 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 16.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	90
Tilstand:	Slåttemyr ute av bruk i moderat gjengroing
Verdi:	C

Beskrivelse
Blautmyra skiller seg ut i forhold til de andre (undersøkte) gamle slåttemyrene i Nord-Vera ved å være dominert av mjukmattemyr. Vegetasjonstypen er intermediær mjukmatte-/ lausbotnmyr (L3), men er såpass rik at den grenser til rik mjukmatte-/ lausbotnmyr (M4). Disse to vegetasjonstypene er ikke alltid lett å skille. Botnsjiktet domineres av stormakkmose (*Scorpidium scorpioides*), feltsjiktet av arter som strengstarr, dystarr og bukkeblad (*Carex chordorrhiza, C. limosa, Menyanthes trifoliata*). Artsliste er ført samla for lokalitetene 112, 115-119, og ført på lokalitet 112 i vedlegg 4. Myra er relativt jamn og uten tuver, men det er tegn til begynnende gjengroing i kantene, blant anna med noe oppslag av bjørk (*Betula pubescens*).

Verdivurdering
Lokaliteten er dominert av slåttepåvirka intermediær til rik mjukmattemyr, men viser tegn på gjengroing. Den er del av et stort slåttelandskap med verdi A, men har i seg sjøl verdi C.

120 Setermyrin, Verdal

(kart 40)

Kartreferanse:	UL 76-77, 81-82 1822 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (440-480 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 16.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	193
Tilstand:	Slåttemyr ute av bruk i moderat gjengroing
Verdi:	C

Beskrivelse
Setermyrin er store og heterogene, og minner om Stormyra lenger sør. Fattigmyr (K1, K2, K3, K4) dekker mest areal, men intermediær myr (L1, L2, L3) er også vanlig. Myrvegetasjonen er jamt over fattigere enn på de fleste andre gamle slåttemyrene i området. Artsliste er ført samla for lokalitetene 120-123, og ført på lokalitet 123 i vedlegg 4. Setermyrin er klart fattigere og med et lågere artsmangfold enn myrene i lokalitetene 121-123. Det er tendenser til gjengroing, blant annet ved tilløp til forming av tuver og noe oppslag av bjørk (*Betula pubescens*). Dette myrområdet nær Grunntjønnvollen er særlig mye berørt av ulovlig kjøring med firehjuling, og spor krysser myra flere steder.

Verdivurdering
Lokaliteten har variert, men stort sett fattig til intermediær myrvegetasjon, er tydelig slåtte påvirka, men viser tegn på gjengroing. Den er del av et stort slåttelandskap med verdi A, men har i seg sjøl verdi C.

121 Trøgstadslåtten

(kart 40)

Kartreferanse:	UL 77, 82 1822 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (460-480 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 16.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	74
Tilstand:	Dårlig hevd. Slåttemyr ute av bruk i moderat til sterk gjengroing
Verdi:	B

Beskrivelse

Denne slåttemyra i lia nord for Grunntjønnvollen er nokså lik lokalitet 123, men har mer høgvokst feltsjikt dominert av trådstarr, sennegras og blåtopp (*Carex lasiocarpa, C. vesicaria, Molinia caerulea*). Disse tre artene er særlig vanlig i myrkanten. Intermediær fastmattemyr (L2) dominerer, og vegetasjonen er klart rikere og mer produktiv enn på Setermyrin. Nesten alt er bakkemyr, men noe flatmyr fins. Artsliste er ført samla for lokalitetene 120-123, og ført på lokalitet 123 i vedlegg 4. Myra gror igjen med bjørk og sølvvier (*Betula pubescens, Salix glauca*), og gjengroing er et større problem her og på de andre slåttemyrene i lia mot Seterknoppen enn de fleste andre steder i Nord-Vera. Dette kan skyldes noe mer næringsrike forhold i jordsmonnet med høgere produksjon.

Verdivurdering

Lokaliteten er dominert av tydelig slåttepåvirka intermediær fastmattemyr, men viser tegn på gjengroing. Den er del av et stort slåttelandskap med verdi A, men har i seg sjøl verdi B.

122 Brengsmyran og Andershølet, Verdal

(kart 40)

Kartreferanse:	UL 74-75, 80 1822 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (460-510 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 16.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	266
Tilstand:	Slåttemyr ute av bruk i moderat gjengroing
Verdi:	B

Beskrivelse

Brengsmyran og Andershølet er de eneste slåttemyrene vest for Knulmyrbekken som ble undersøkt ved inventeringen sommeren 2004. Brengsmyran ligger på åsen mellom Brengsvollen og lia ned mot Knulmyrbekken. Vegetasjonen er ganske rik, med dominans av intermediær fastmattemyr (L3), men også med en del middelsrik og ekstremrik fastmattemyr (M2, M3). Dette er det eneste stedet brudespore (*Gymnadenia conopsea*) ble sett i Nord-Vera. Myra er i moderat gjengroing. Andershølet ligger nede i lia mot Knulmyrbekken og har fattig og intermediær myrvegetasjon. Dette er ved siden av Setermyrin (120) og Myra nord for Pepålsdalen (116) den fattigste og minst artsrike slåttemyra blant de som ble inventert. Artsliste er ført samla for lokalitetene 120-123, og ført på lokalitet 123 i vedlegg 4.

Verdivurdering

Lokaliteten har variert myrvegetasjon, er tydelig slåttepåvirka, men viser tegn på gjengroing. Den er del av et stort slåttelandskap med verdi A, men har i seg sjøl verdi B.

123 Mostermyra, Femstongsmyra og Rugdslættet, Verdal

(kart 40)

Kartreferanse:	UL 76-77, 82 1822 IV
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (480-520 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 16.08.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	199
Tilstand:	Dårlig hevd. Slåttemyr ute av bruk i moderat til sterk gjengroing
Verdi:	B

Beskrivelse

Disse tre slåttemyrene i lia nord for Grunntjønnvollen er relativt like. Intermediær fastmattemyr (L2) dominerer, men med rikere trekk i partier. Vegetasjonen er klart rikere enn på Setermyrin. Nesten alt er bakkemyr, med unntak av deler av Femstongsmyra der flatmyr er vanligst. På flatmyr er det også en del intermediær mjukmatte-/lausbotnmyr (L3). Blåtopp og rome (*Molinia caerulea, Narthecium ossifragum*) er blant de dominerende artene i feltsjiktet. På Femstongsmyra ble det gjort et funn av orkidéen myggblom (*Hammarbya paludosa*) i en rik flekk i mjukmattemyr sammen med blant anna breiull (*Eriophorum latifolium*). Myggblom skal for øvrig være sett ved Auritjønna (Inge Storholmen pers. medd.). Myrene gror igjen med bjørk (*Betula pubescens*), og gjengroing er et større problem på slåttemyrene i lia mot Seterknoppen enn de fleste andre steder i Nord-Vera. Dette kan skyldes noe mer næringsrike forhold i jordsmonnet med høgere produk-

sjon. Artsliste er ført samla for lokalitetene 120-123, og ført på lokalitet 123 i vedlegg 4.

Verdivurdering
Lokaliteten er dominert av tydelig slåttepåvirka intermediær og rik fastmatte- og mjukmattemyr, men viser tegn på gjengroing. Den er del av et stort slåttelandskap med verdi A, men har i seg sjøl verdi B.

124 Litjvollen, Meråker

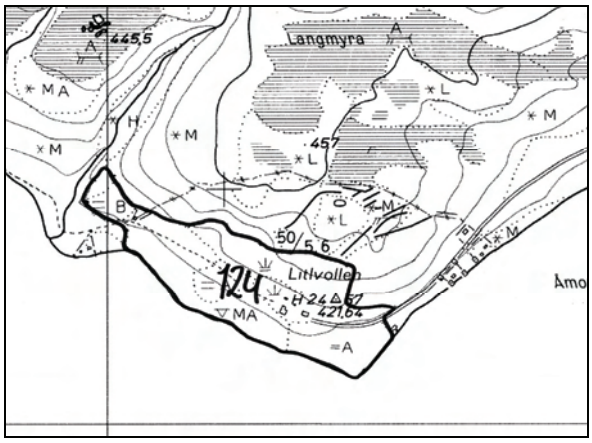

Kart 43

Kartreferanse:	PR 44, 51 1722 II
Vegetasjonsregion:	NB-O2 (402-420 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 03.07.04
Hovedtype:	Seterlandskap
Naturtyper:	Slåtteeng (D01)
Areal (daa):	69
Tilstand:	Dårlig hevd. Beites med sau, tendenser til gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse
Litjvollen ligger vest for Sulåmoen ved Feren. Her er det ganske store, åpne engarealer på tidligere gjødsla åkermark og ugjødsla slåttemark. De gjødsla partiene finner vi stort sett på flatene ned mot Feren, mens bakkene bak husa er mindre gjødselpåvirka. Lokaliteten ble slått til 1950-tallet, nå er det bare beite med sau her. Feltsjiktets sammensetning viser gjengroingstendenser, særlig påtakelig er det høge innslaget av skogarter i engarealene nærmest skogkanten. Det er også noe krattoppslag i kantene. De ugjødsla engene (frisk fattigeng - G4) ovom vegen har den mest interessante vegetasjonen, en skrent med nokså rik tørrbakkevegetasjon peker seg særlig ut (tenderer mot tørr, middels baserik eng - G8). Noen arter: kattefot, marinøkkel, hårstarr, bråtestarr, aurikkelsvæve, prestekrage, stortveblad og flekkmure (*Antennaria dioica, Botrychium lunaria, Carex capillaris, C. pilulifera, Hieracium lactucella, Leucanthemum vulgare, Listera ovata, Potentilla crantzii)*. Nedom vegen dominerer sølvbunkeeng (G3) og frisk, næringsrik "natureng" (G13). Av kulturspor nevnes et steingjerde i varierende, men dels god forfatning, samt rydningsrøyser.

Verdivurdering
Lokaliteten har elementer av rik vegetasjon, har slåttemarkspreg, men deler av arealet er gjødselprega og noe er i moderat gjengroing. Verdi B er nok mest riktig i dag, men hvis slått gjenopptas er dette en potensielt svært viktig lokalitet.

125 Litjåmoen, Meråker

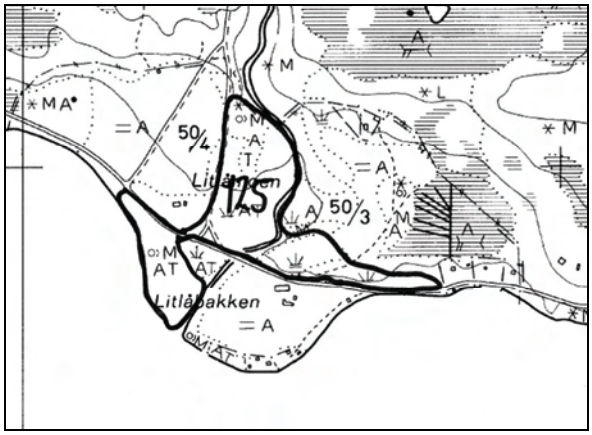

Kart 44

Kartreferanse:	PR 45, 51 1722 II
Vegetasjonsregion:	NB-O2 (402-410 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 03.07.04
Hovedtype:	Seterlandskap
Naturtyper:	Slåtteeng (D01)
Areal (daa):	46
Tilstand:	Dårlig hevd. Slåttemark som beites, noe gjødselpåvirkning, ingen gjengroing
Verdi:	B

Beskrivelse
Litjåmoen har omtrent samme arter og vegetasjon som Litjvollen noen hundre meter lenger vest, men artsmangfoldet er litt lågere. Noen arter er bare sett på Litjåmoen, disse er registrert her, ellers viser vi til artsliste for Litjvollen. Litjåa renner gjennom lokaliteten, og sammen med vegen deler dette lokaliteten i tre områder. Området vest for elva og nord for vegen domineres av frisk fattigeng (G4) med mye gulaks og prestekrage (*Anthoxanthum odoratum, Leucanthemum vulgare*). Her vokser det også mye ryllik (*Achillea millefolium*)

som har klart sterkere rød farge på blomstene enn vanlig. Helt i nord er et parti med sølvbunkeeng (G3). Mellom vegen og Feren vest for Litjåa er et område med tresatt beitemark. Feltsjiktet domineres helt av engvegetasjon (G4), men området kan vanskelig klassifiseres verken som hagemark eller beiteskog. Øst for elva er det noen fine beitebakker med ganske rik vegetasjon. Fjellmarinøkkel (*Botrychium boreale*) er den mest interessante arten, dette er det eneste stedet arten er funnet på lokalitetene Litjvollen og Litjåmoen. Aurikkelsvæve (*Hieracium lactucella*) er en av de dominerende artene i disse bakkene.

Verdivurdering
Lokaliteten framstår som noe oppstykka, men har forekomster av lite gjødsla eller ugjødsla, åpen engvegetasjon. Artsmangfoldet er moderat, men med forekomster og dels dominans av interessante arter.

126 Sjurdenget-området, Høylandet

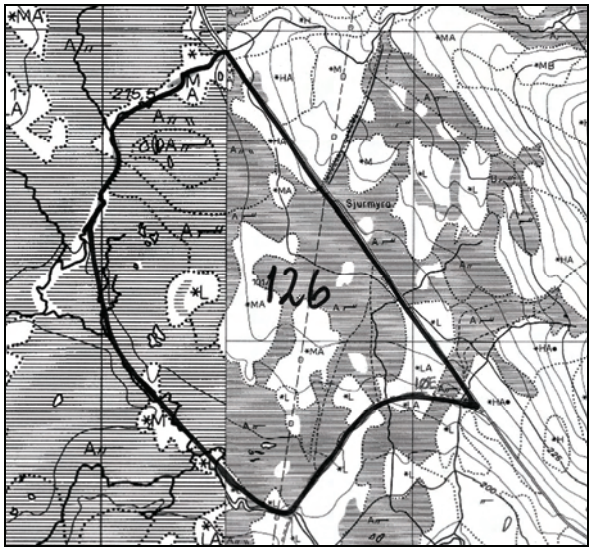

Kart 45

Kartreferanse:	UM 69-70, 76 1824 III
Vegetasjonsregion:	MB-OC (200-240 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 28.06.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	241
Tilstand:	Ingen hevd, men et lite areal ble slått i 2004.
Verdi:	B

Beskrivelse
Fine slakke bakkemyrer med for det meste rik (M)- og intermediær (L) myrvegetasjon. Noe fattigmyr (K) og skog inngår også. Restene etter ei stor løe ligger innenfor området. I 2004 ble det gjenopptatt slått og stakksetting på de gamle slåttemyrene i samarbeid mellom historielag og skolene i Høylandet og Grong (opplysninger Heidi Romstad 17.11.04). Området har felles artsliste med lokalitet 113 og 114.

Verdivurdering
Området er dominert av tydelig slåttepåvirka bakkemyr. Dette er et verdifullt slåttelandskap med verdi B.

127 Fines, Verran

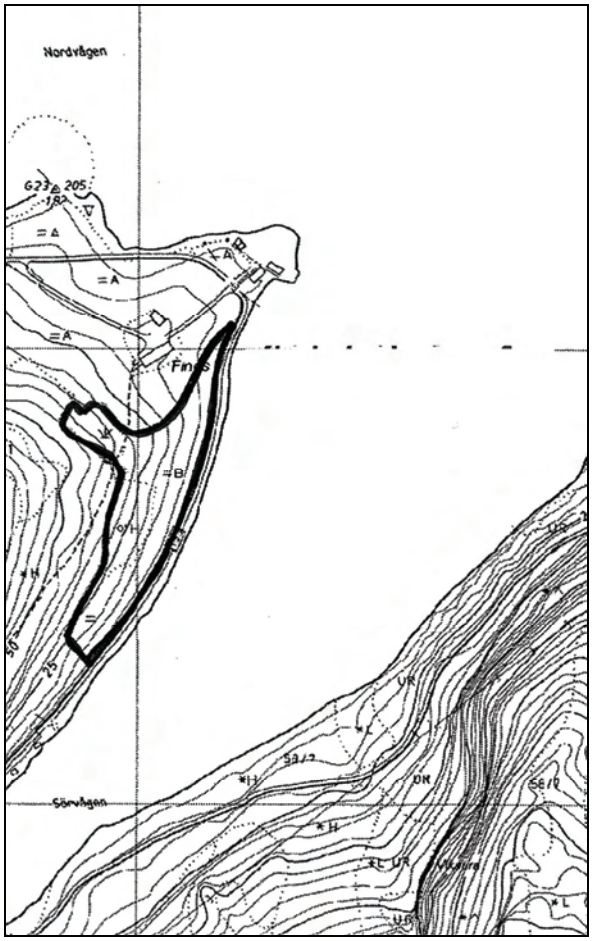

Kart 46

Kartreferanse:	NR 786, 758 1622 IV
Vegetasjonsregion:	SB-O2 (5-40 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 10.08.05
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	24
Tilstand:	Dårlig hevd. Ugjødsla, lite til moderat gjengrodd
Verdi:	B

A

B

C

D

E

F

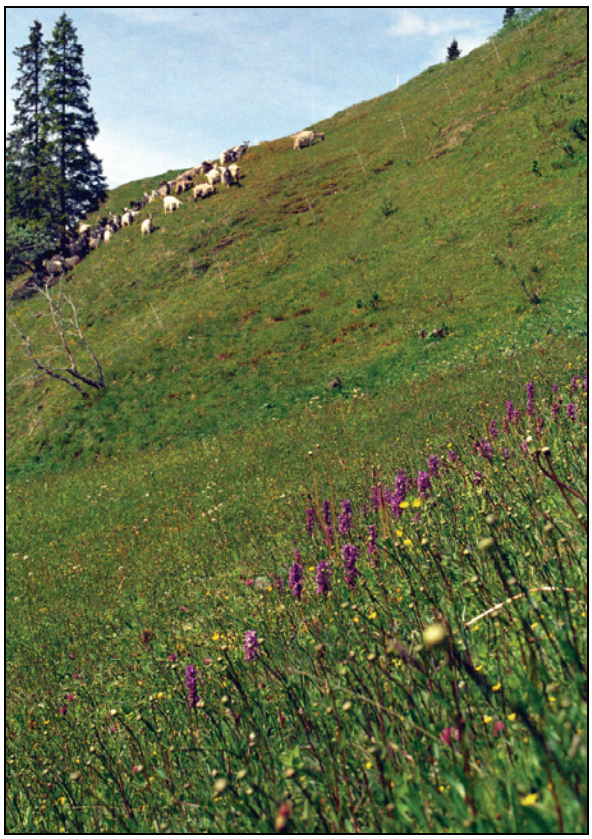

G

Figur 7. Fra lokaliteter i Verdal, Høylandet, Verran, Steinkjer, Røyrvik og Leksvik i Nord-Trøndelag. A. Sør for Bringsvollen, Vera (111), B. Hattmoenget (113), C. Brubakk (128), D. Øver-Hjellan (132), E Langslåtten (135), F. Stormyra (136), G. Storlia (138).

Beskrivelse
Lokaliteten domineres av ugjødsla, frisk fattigeng (G4). Feltsjiktet har moderat gjengroing med blant annet en del akkumulering av førne og forekomster av arter som hundekjeks, mjødurt og einstape (*Anthriscus sylvestris, Filipendula ulmaria, Pteridium aquilinum* ssp. *latiusculum*). Busk- og tresjiktet er lite utvikla, men begynnende gjengroing med særlig rogn (*Sorbus aucuparia*) er synlig, spesielt nord i lokaliteten. Vanlige engarter dominerer, og i særdeleshet engkvein og gulaks (*Agrostis capillaris, Anthoxanthum odoratum*).

Verdivurdering
Lokaliteten er liten til middels stor, og har typisk men ikke spesielt artsrik engvegetasjon. Gjengroingen har startet, men hvis lokaliteten tas i bruk til beiting relativt raskt er det lite behov for restaurering. Hovedgrunnen til at den inkluderes er at den er ugjødsla.

128 Brubakk, Verran

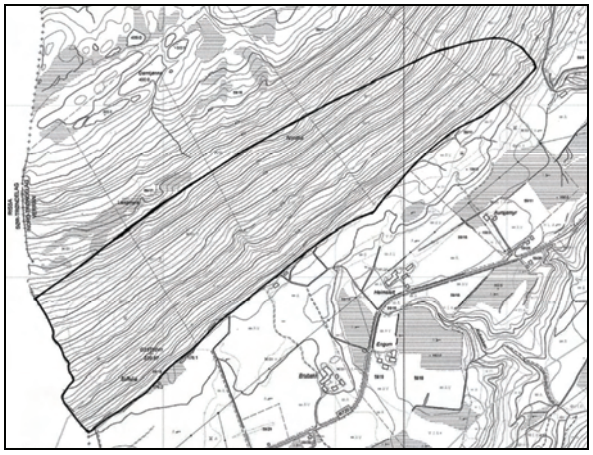

Kart 47

Kartreferanse:	NR 712, 711 1622 IV
Vegetasjonsregion:	SB-O2 (175-390 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 10.08.05
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), hagemark (D05), skogsbeiter (D06)
Areal (daa):	524
Tilstand:	Svak hevd. Beites av storfe.
Verdi:	B

Beskrivelse
Brubakk ligger i Skaudalen like ved grensa til Rissa. Lokaliteten er ei bratt, sørøstvendt li som beites av storfe (ungdyr). Beitepåvirkningen varierer, noen partier er godt nedbeita, andre områder virker det som dyra nesten ikke bruker. Det er særlig de bratteste delene av lia som beites lite. Beitetrykket er for lågt, men samtidig er det en del tråkkskader. Det kunne med fordel vært beitet mer med lettere husdyr som sau eller geit. De minst beita partiene i sørvest er en middels rik gråoralmeskog (D5) med en god del alm (*Ulmus glabra*) i et tett tresjikt og blant andre hundekveke, myske, stortveblad, hengeaks, kranskonvall og skogsvinerot (*Elymus caninus, Galium odoratum, Listera ovata, Melica nutans, Polygonatum verticillatum, Stachys sylvatica*) i feltsjiktet. Edellauvskogen strekker seg et stykke over kommunegrensa, og de delene som ligger i Rissa er ubeita. Tresjiktet i resten av lokaliteten er utvikla i varierende grad fra åpne partier via spredte trær til tettere lunder. Her vokser det flere treslag, men det er mest gran (*Picea abies*). Samla sett er det mye av både busker og trær, men lokaliteten ser ikke ut til å være i gjengroing. Det virker heller som at beite er gjenopptatt eller utvida nylig, men at beiterykket så langt ikke har vært nok til å reversere tidligere gjengroing. Lokaliteten har vekslende preg av naturbeitemark og skogsbeite/hagemark. Jordbotnen er fuktig i hele lia, det er bare på åpne berg i dagen at det er tørt. Jorda er naturlig næringsrik, men blir noe fattigere øverst i lia og i nordøst. Lokaliteten er ugjødsla. Berget virker basefattig, men artsutvalget (raudflangre, vill-lin (*Epipactis atrorubens, Linum catharticum*) med flere) viser at det må være en viss kalkpåvirkning. Dette kan skyldes sigevatn med høg pH.

Verdivurdering
Lokaliteten er ugjødsla, beites aktivt, er nokså artsrik og har stort areal. Dagens beitetrykk ser ut til å holde gjengroingen i sjakk, men lokaliteten har nok vært gjennom en periode med gjengroing tidligere. Det er et nokså tett busk- og tresjikt som med fordel kan tynnes noe. Samla vurdering gir verdi B.

129 Gipling, Mosvik

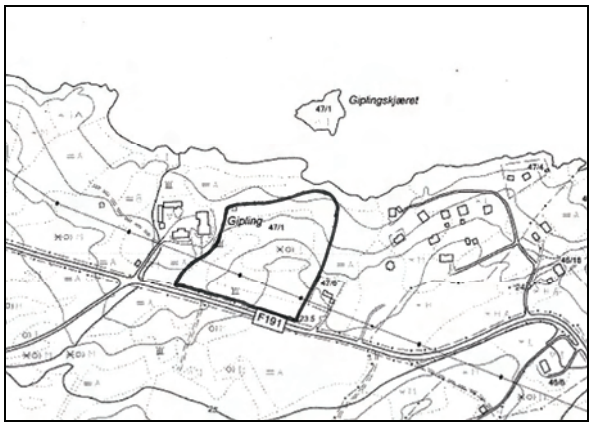

Kart 48

Kartreferanse: NR 978, 860 1622 I
Vegetasjonsregion: SB-O1 (0-20 moh)
Oppsøkt: Anders Lyngstad 10.08.05

Hovedtype: Gårdslandskap
Naturtyper: Naturbeitemark (D04)
Areal (daa): 22
Tilstand: God hevd med beite av storfe, ingen gjengroing
Verdi: B

Beskrivelse
Ved Gipling nord i Mosvik er det en lokalitet med ugjødsla eller lite gjødsla beitemark som beites av ungdyr (storfe). Beitetrykket er høgt, men ikke for høgt, og feltsjiktet er godt nedbeita. Lokaliteten har et "ryddig" preg med kortvokst feltsjikt og spredte busker med einer (*Juniperus communis*). Berggrunnen ved Gipling består av gamle, basefattige bergarter (metadioritt med flere), og dette gjenspeiles i en artsfattig karplanteflora. Engene kan antakelig føres til fattig sauesvingeleng (G5), men ligger i grenseland mot frisk fattigeng (G4). Lokaliteten inkluderes fordi den er i god hevd med aktivt beite og uten gjengroingsproblem.

Verdivurdering
God hevd med beite og ingen gjengroing gir verdi B tross lågt mangfold av karplanter.

130 Aunet, Verran

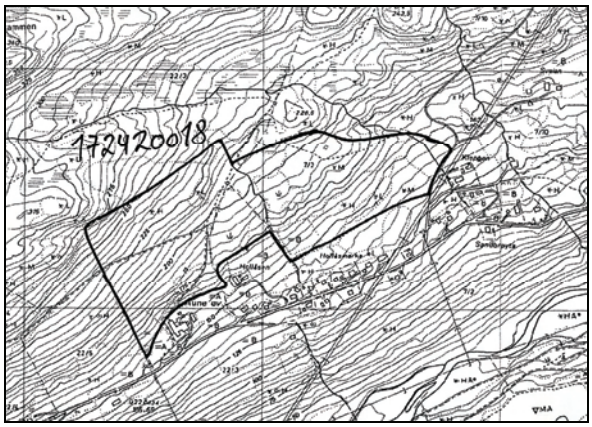

Kart 49

Kartreferanse: PS 066, 064 1623 II
Vegetasjonsregion: SB-O1 (130-280 moh)
Oppsøkt: Anders Lyngstad 11.08.05

Hovedtype: Gårdslandskap
Naturtyper: Naturbeitemark (D04)
Areal (daa): 157
Tilstand: Deler av arealet i god hevd, deler i restaurering etter lengre tids gjengroing.
Verdi: B

Beskrivelse
Aunet ligger sørvendt i dalen like vest for Malm sentrum. På Aunet drives det med sau, og i tillegg til sau har det i seinere år gått noen hester på det undersøkte arealet. Gjennom et beitesamarbeid med nabogarden Holdåsen omfatter arealet med sauebeite på nordsida av vegen også enger som tilhører Holdåsen. Holdåsen driver med ammekyr, og disse beiter engene sør for vegen ned mot dalbotnen. Området som beites av kyr gjødsles, og er ikke inventert. Det er forekomster av hassel og alm (*Corylus avellana, Ulmus glabra*) i kantskogen mot elva i dalbotnen. Deler av den utfigurerte lokaliteten har vært i gjengroing en periode, men her er det nylig hogd ut mye skog. Grunneier planlegger å hogge og rydde enda mer, og arealet med åpen engvegetasjon vil da bli mye større enn det er i dag. I forbindelse med hogsten er det lagt en noe skjemmende traktorveg gjennom området, men denne er i ferd med å utbedres. Frisk fattigeng (G4) med middels høgt mangfold dominerer. Det beste arealet har åpne, godt beita enger med lite gjødselpåvirkning og et typisk artsinventar med dominans av engarter.

Verdivurdering
Aktiv beitebruk, pågående restaurering, stort areal og lite gjødselpåvirkning gjør at lokaliteten får ver-

di B. Inngrep (traktorveg) og tidligere gjengroing trekker verdien ned, men har ikke endret verdivurderingen.

131 Ramberg, Verran

Kart 50

Kartreferanse:	PS 083, 016 1623 II/1723 III
Vegetasjonsregion:	SB-O1 (10-35 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 11.08.05
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	28
Tilstand:	Dårlig hevd. Ryddes etter gjengroing, deler har vært gjødsla.
Verdi:	B

Beskrivelse

Ramberg ligger nær fjorden ved sørenden av Beitstadsundet. Storfe beita her til 1999, men nå er det sau som beiter på lokaliteten. Vegetasjonen er relativt fattig, og er preget av et noe næringsrikt jordsmonn øverst og i stryper mellom rabbene. I disse områdene dominerer nitrofile arter. Jorda på rabbene har lågere næringsstatus og mindre nitrofile arter. Det er en del gjengroing på Ramberg, men det er satt i gang rydding. Busksjiktet er imidlertid fortsatt tett mange steder, og lokaliteten kan med fordel ryddes enda mer. Feltsjiktet er også noe preget av gjengroing. Lokaliteten er middels stor og ligger fint i kulturlandskapet ved fjorden. Tross en del gjengroing har den fortsatt kvaliteter i vegetasjon og artsmangfold. I artslista er det fra feltsjiktet bare notert arter som forbindes med tradisjonelt drevet kulturmark. Innsådde arter, nitrofile ugras og lignende er ikke ført opp på artslista. Det er registrert rydningsrøyser på lokaliteten.

Verdivurdering

Lokaliteten har stor landskapsmessig verdi og er middels stor. Den er noe preget av gjengroing, men er i ferd med å ryddes. Den har fortsatt kvaliteter i vegetasjon og artsmangfold, og gis verdi B.

132 Øver-Hjellan, Steinkjer

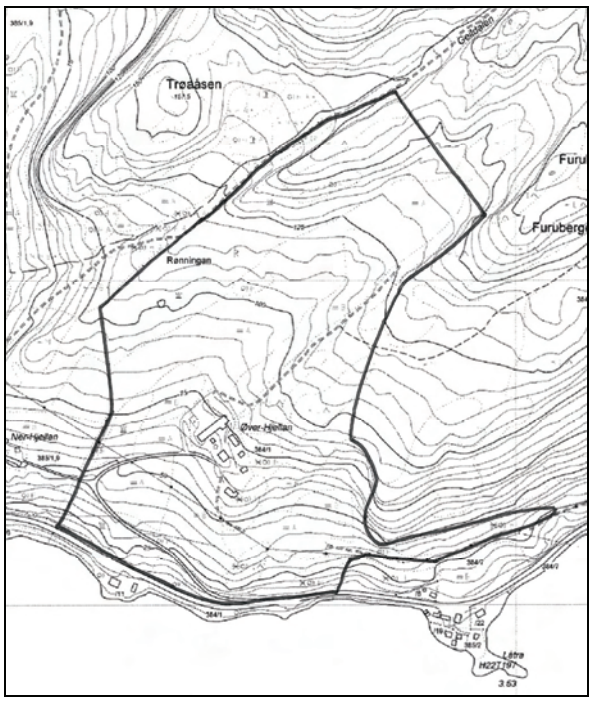

Kart 51

Kartreferanse:	PS 136, 120 1723 III
Vegetasjonsregion:	SB-O1 (10-160 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 11.08.05
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), hagemark (D05), skogsbeite (D06)
Areal (daa):	296
Tilstand:	Svak hevd. Lokaliteten beites, viktige arealer er i god hevd. Rydding pågår.
Verdi:	A

Beskrivelse

Øver-Hjellan ligger sørvendt i åsen nord for Hjellbotn. Lokaliteten beites av kjøttfe, og omfatter store areal beitemark. Deler har vært gjødsla tidligere, men gjødselpåvirkninga er mindre i dag. De mest artsrike partiene har ikke vært gjødsla. Områdene i nord har vært i gjengroing en periode, men grunneier er i ferd med å rydde disse gamle beitene. Beitetrykket er bra, og ser ut til å hindre

gjengroing, og bidrar kanskje også til å åpne opp tidligere gjengrodde områder. Det er i tillegg partier ned mot riksvegen og fjorden som er åpnet opp i seinere år. Vegetasjonen varierer mellom ulike områder innen lokaliteten, men faller i hovedsak i tre kategorier; ugjødsla, næringsfattig naturbeitemark, næringsrik beitemark og åker, samt hagemark og skogsbeite. Det er en gradient fra lysåpen hagemark med engvegetasjon i feltsjiktet og spredte trær via hagemark med tettere tresjikt til skogsbeite med ei blanding av eng- og skogarter i feltsjiktet og tett tresjikt. Mye av arealet som nå har karakter av hagemark eller skogsbeite har vært i gjengroing, og det er usikkert om det fra gammelt av har vært hagemark eller åpen beitemark. Hagemarka og skogsbeitet i nord har et tresjikt med gran, furu (*Picea abies, Pinus sylvestris*) og ulike lauvtre. Uten beitepåvirkninga ville dette vært en rik gran- eller blandingsskog. I sør er det lauvtre som dominerer. Alm (*Ulmus glabra*) er sammen med hengebjørk og bjørk (*Betula pendula, B. pubescens*) viktig i de nedre delene. Bakkene rett nord for riksvegen har stedvis edellauvskogskarakter. Fra et kulturmarkssynspunkt er den ugjødsla beitemarka i midtre og nordlige deler av lokaliteten mest interessant. Her finner vi arter som i Trøndelag er knytta til lågtliggende, klimatisk gunstige steder rundt Trondheimsfjorden. Sandarve, vårrublom, sølvmure og bakkeveronika (*Arenaria serpyllifolia, Draba verna, Potentilla argentea, Veronica arvensis*) er blant disse. Berggrunnen i området er rik, og det gjenspeiles i en vegetasjon med forekomster av basekrevende arter som myske og blåveis (*Galium odoratum, Hepatica nobilis*). Artslista omfatter bare de ugjødsla engene samt noen av de mest interessante artene i den rike skogvegetasjonen. Det er registrert steingjerder, rydningsrøyser og gravhauger innen området.

Verdivurdering
Lokaliteten er for en stor del i god hevd, har artsrik flora og vegetasjon, og store areal ugjødsla og godt beita kulturmark.

133 Grunnmyra, Røyrvik

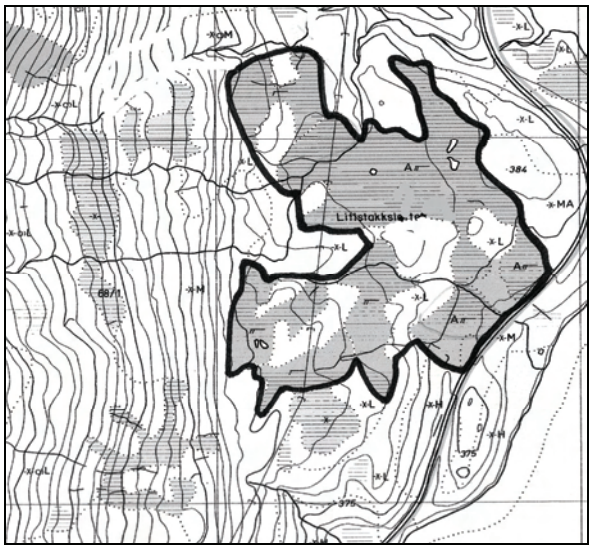

Kart 52

Kartreferanse:	VM 15, 79 1924 III
Vegetasjonsregion:	MB-O2 (370-405 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 15.08.05
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	129
Tilstand:	Dårlig hevd. Slåttemyr i gjengroing
Verdi:	B

Beskrivelse
Grunnmyra vest for vegen ved Setervika er ei gammel slåttemyr (Litjstakkslættet) som nå er i gjengroing. Myrvegetasjonen varierer fra fattig til ekstremrik. De rikeste partiene er nær vegen og (særlig) i ei bakkemyr ved kraftledningen nordvest i lokaliteten. Fattig- og intermediærmyr er arealmessig dominerende. Artsutvalget i de rike partiene er omtrent som i lokalitet 134 Hausvika (se artsliste for denne), men vegetasjonen er rikere i Hausvika enn på Grunnmyra. Lokaliteten er oppsøkt og beskrevet i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyrvik kommune (Lyngstad et al. i trykken).

Verdivurdering
Grunnmyra har partier med ekstremrik fastmattemyr med høgt artsmangfold.

134 Hausvika, Røyrvik

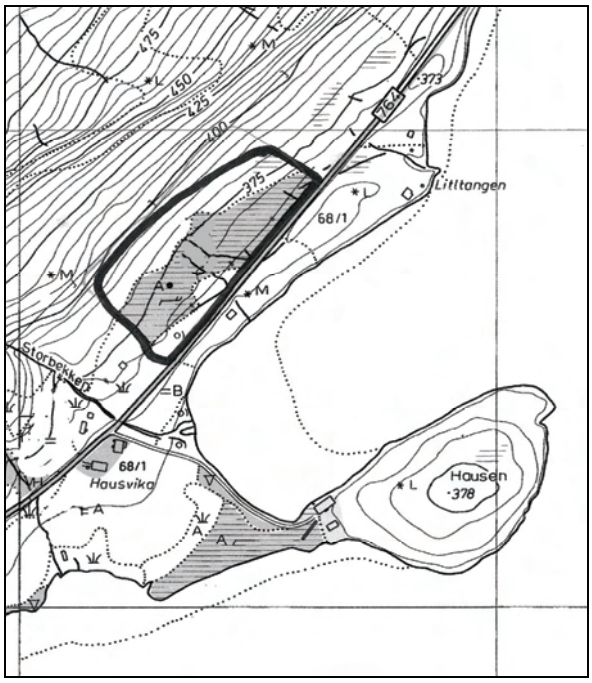

Kart 53

Kartreferanse:	VM 15, 78 1924 III
Vegetasjonsregion:	MB-O2 (365-400 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 15.08.05
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	25
Tilstand:	Dårlig hevd, moderat gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse

Like vest for vegen ved Hausvika ligger ei fin bakkemyr dominert av ekstremrik myrvegetasjon. Myra er artsrik, for det meste åpen, men i klar gjengroing. Gjengroinga er tydeligst i sør der den går gradvis over i rik, gjengroende engvegetasjon. Disse tidligere engene er planta til med gran (*Picea abies*). Vegetasjonens sammensetning tyder på at myra ble slått tidligere. Noen arter: hårstarr, særbustarr, gulstarr, engstarr, lappmarihand, breiull, brudespore, stortveblad, gulsildre, fjellfrøstjerne og ballblom (*Carex capillaris, C. dioica, C. flava, C. hostiana, Dactylorhiza lapponica, Eriophorum latifolium, Gymnadenia conopsea, Listera ovata, Saxifraga aizoides, Thalictrum alpinum, Trollius europaeus*). Myra er i dårlig hevd, men restaurering (rydding og påfølgende jevnlig slått) vil være enkelt å gjennomføre på denne myra. Lokaliteten er oppsøkt og beskrevet i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyrvik kommune (Lyngstad et al. i trykken).

Verdivurdering

Artsrik slåttemyr i gjengroing. Arealet er relativt lite, men myra er lett tilgjengelig og lett å restaurere og skjøtte.

135 Langslåtten, Røyrvik

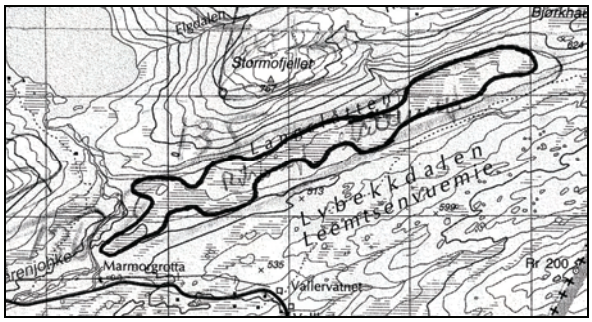

Kart 54

Kartreferanse:	VM 49-52, 97-98 1924 I
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (500-600 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 07.09.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	967
Tilstand:	Dårlig hevd, sauebeite. Moderat gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse

Langslåtten er ei tidligere slåttemyr som seinere har vært beita av sau (Prestø & Holien 1996). Ei gammel høyløe står enda i området. Lokaliteten ligger i den geologisk interessante Lybekkdalen. Berggrunnen er svært rik (kalkstein og kalkfyllitt), og vatnets erosjon har formet karstlandskapet i dalen. Langslåtten ligger like nord for det største området med karstformasjoner. Intermediær og rik bakkemyr dominerer, og fastmattemyr utgjør størsteparten av arealet. Dominerende arter i de intermediære og rike myrtypene er trådstarr, tranestarr, breiull, blåtopp og fjelltistel (*Carex lasiocarpa, C. adelos-toma, Eriophorum latifolium, Molinia caerulea, Saussurea alpina*). I tillegg er det registrert en rekke arter som er typiske for rikmyr og rik kildevegetasjon, og blant disse kan vi trekke fram hårstarr, særbustarr, gulstarr, blodmarihand, engmarihand, lappmarihand, brudespore, kastanjesiv og fjellfrøstjerne (*Carex capillaris, C. dioica, C. flava, Dactylorhiza incarnata* ssp. *cruenta, D. incarnata* ssp. *incarnata, D. lapponica, Gymnadenia conopsea, Juncus castaneus, Thalictrum alpinum*). Se også artsliste for lokalitet 136 Stormyra ved Renselelva som har et ganske likt artsutvalg. Lokaliteten omfatter flere rike kilder, men rik slåttemyr er den arealmessig dominerende natur-

typen. Lokaliteten er oppsøkt og beskrevet i forbindelse med botaniske registreringer i Lybekkdalen (Prestø & Holien 1996) og naturtypekartlegging i Røyrvik kommune (Lyngstad et al. i trykken).

Verdivurdering
Stor og artsrik slåttemyr, men med større andel intermediær og middelsrik myr enn ekstremrik myr.

136 Stormyra ved Renselelva, Røyrvik

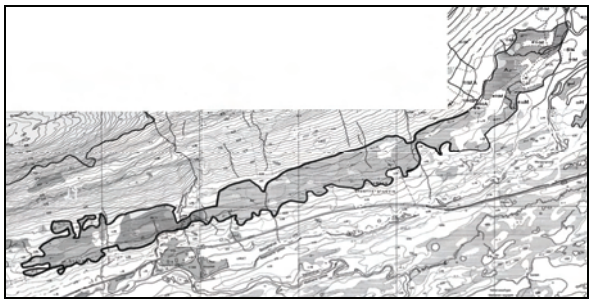

Kart 55

Kartreferanse:	VM 46-49, 96 1924 I
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (490-535 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 07.09.04
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	492
Tilstand:	Dårlig hevd, storfebeite. Moderat gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse
Stormyra er ei tidligere slåttemyr ved foten av Stormyrfjellet vest og nord for Renselelva som i seinere tid (1990) er beita med storfe. Middelsrik fastmattemyr (M2) dominerer, og Stormyra er rikere enn lokalitet 135 Langslåtten som ligger øst for Renselelva. Botnsjiktet er slett, feltsjiktet er heller ikke mye gjengrodd, men det er oppslag av bjørk (*Betula pubescens*) som enkelte steder er i ferd med å danne et busksjikt. Artsutvalget er i hovedsak det samme som for Langslåtten. Av biogeografisk interesse er forekomster av den vestlige arten rome (*Narthecium ossifragum*) og den østlige kongsspir (*Pedicularis sceptrum-carolinum*) med noen hundre meters avstand på Stormyra. Lokaliteten grenser mot rik høgstaudebjørkekog mellom Renselelva og Stormyra og i lia nord for Stormyra, og enkelte av artene som er notert for lokaliteten opptrer i kantsonen mellom myr og skog. Lokaliteten er oppsøkt og beskrevet i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyrvik kommune (Lyngstad et al. in prep).

Verdivurdering
Stort areal og mye rik myrvegetasjon, men dårlig hevd og en del gjengroing gir verdi B.

137 Midtidalen, Røyrvik

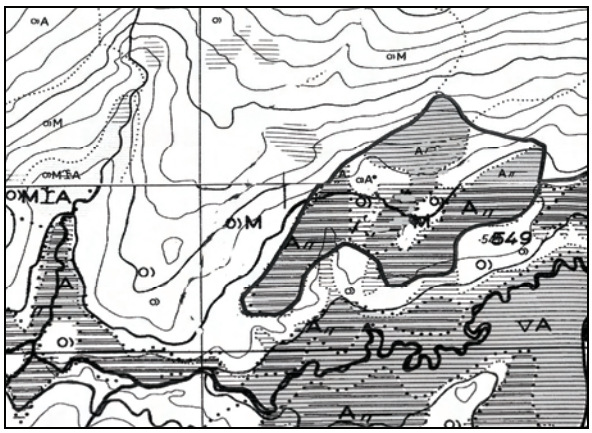

Kart 56

Kartreferanse:	VM 49, 92 1924 I
Vegetasjonsregion:	NB-O1 (545-570 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad 17.08.05
Hovedtype:	Høstingslandskap i utmark
Naturtyper:	Slåttemyr (D02)
Areal (daa):	42
Tilstand:	Ingen hevd, lite til moderat gjengroing.
Verdi:	B

Beskrivelse
Rik til intermediær myr som fortsatt har en tilstand som indikerer langvarig bruk. Det står ei stakkstang på myra, og overflata er slett (uten tuver), noe som er typisk for gamle slåttemyrer. Myra ligger innunder lia opp til Orklumpen, og er rikere (og mer produktiv) enn myrene som ble undersøkt nærmere Sidersjøelva og vestover mot Orvatnet. Det er imidlertid mindre områder med rikmyr her og der, og det kan være tilsvarende myrer i området som ikke er registrert. Myrene rundt Orvatnet lenger vest virker generelt å være fattigere enn myrene i Midtidalen og rundt Sidersjøelva. Myra har oppslag av bjørk (*Betula pubescens*) i kanten, men i feltsjiktet er gjengroingen så langt minimal. Lokaliteten er oppsøkt og beskrevet i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyrvik kommune (Lyngstad et al. i trykken).

Verdivurdering
Middels stor slåttemyr med rik og intermediær myrvegetasjon. Lite gjengroing.

138 Storlia, Leksvik

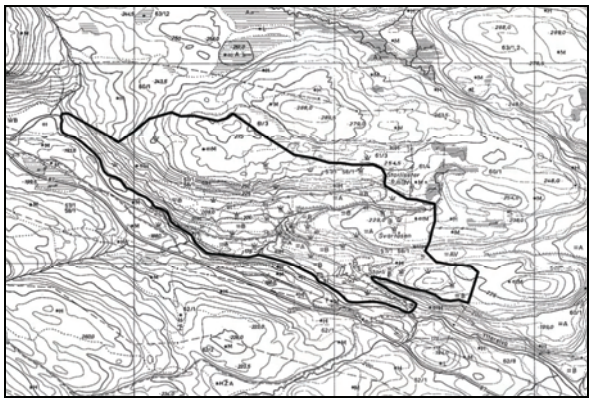

Kart 57

Kartreferanse:	NR 74-75, 63 1622 III
Vegetasjonsregion:	SB-O2 (170-280 moh)
Oppsøkt:	Anders Lyngstad og Dag-Inge Øien 24.08.05
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Slåtteeng (D01), naturbeitemark (D04)
Areal (daa):	241
Tilstand:	God hevd, geitebeite og slått.
Verdi:	A

Beskrivelse
Storlia ligger i ei sørvendt li med gardsbruk i nedre deler, og et variert kulturlandskap i uvanlig god hevd. Det drives med geit på garden, og det er store områder ugjødsla beitemark i god hevd. Mest interessant er likevel den ugjødsla, tradisjonelt drevne slåttemarka med rik og variert vegetasjon, og store forekomster av kulturbetinga, konkurransesvake arter. Slåttemarka slås i hovedsak med tohjulstraktor. Det er svært få lokaliteter med slike slåtteenger i låglandet i Trøndelag, og vi kjenner ingen med så god hevd. Lokaliteten har vært i kontinuerlig hevd, men bruken har endra seg noe med tida. Andelen slåttemark var større før, men det er fortsatt fine arealer slåtteeng med rik engvegetasjon. Nærmere beskrevet i Lyngstad & Øien (i trykken).

Verdivurdering
Storlia er så vidt vi kjenner til den best bevarte lokaliteten med tradisjonelt drevne slåtteenger i låglandet rundt Trondheimsfjorden.

6 Beskrivelser av lokaliteter i Møre og Romsdal

201 Dimna NV, Ulstein

Kart 58

Kartreferanse:	LQ 33-34, 11 1119 I
Vegetasjonsregion:	BN-O3 (0-20 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 12.08.05
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07)
Areal (daa):	235
Tilstand:	Ingen hevd. Oppslag av lauvtrær, men fortsatt et åpent preg.
Verdi:	B

Beskrivelse
Mosaikk av myrvegetasjon og heivegetasjon. Myr med mye rome (*Narthecium ossifragum*). Heivegetasjonen består stort sett av tørrhei (H1) med store mengder mjølbær (*Arctostaphylos uva-ursi*), men også en del purpurlyng (*Erica cinerea*). Flere sørlige arter er vanlige. Røsslyng (*Calluna vulgaris*) har høg dekning og er hovedsakelig i moden fase (ca. 50 cm høg). Noe einer (*Juniperus communis*) i heia, men lite trær. En og annen bjørk, ørevier og rogn (*Betula pubescens, Salix aurita, Sorbus aucuparia*). Lite bregner.

Verdivurdering
Ingen tegn til beiting og området er i ferd med å gro til. Mye myr i området og innslag av purpurlyng.

202 Dimna SV, Ulstein

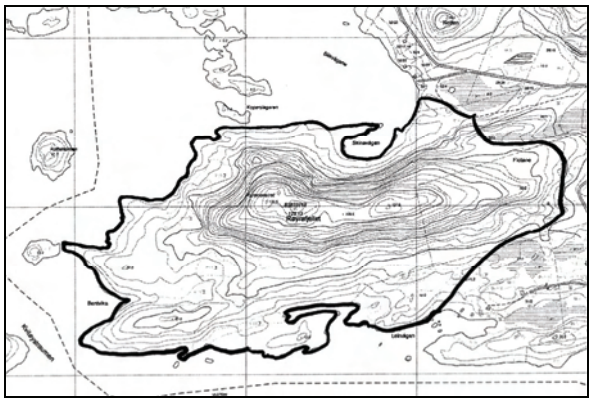

Kart 59

Kartreferanse: LQ 32-33, 11 1119 I
Vegetasjonsregion: BN-O3 (0-120 moh)
Oppsøkt: Liv S. Nilsen 12.08.05

Hovedtype: Kystheilandskap
Naturtyper: Kystlynghei (D07)
Areal (daa): 692
Tilstand: Moderat til sterk gjengroing
Verdi: C

Beskrivelse
Mosaikk av hei og bart berg i bratt terreng ned mot flatere partier dominert av fattige myrtyper (K/L) med tuer av røsslyng (*Calluna vulgaris*). Heivegetasjonen er dominert av tørrhei (H1) og er best utforma i sørskråningen ned fra fjellet. Her er den i ferd med og gro igjen og noen trær har etablert seg. Einstape (*Pteridium aquilinum*) finnes i området.

Verdivurdering
Ingen tegn til beiting. Området er i ferd med og gro igjen. Mye myr.

203 Hatløy, Ulstein

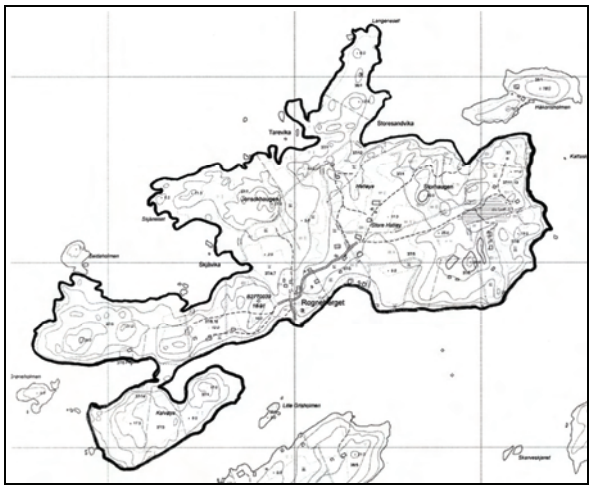

Kart 60

Kartreferanse: LQ 32-34, 16-17 1119 I
Vegetasjonsregion: BN-O3 (0-30 moh)
Oppsøkt: Liv S. Nilsen 12.08.05

Hovedtype: Kystheilandskap
Naturtyper: Kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa): 578
Tilstand: Ingen hevd. Beites av sau. Behov for brenning.
Verdi: B

Beskrivelse
Hatløy ligger vest for Ulsteinvik. Flere små bruk på øya, men i dag er kun ett i drift. I tillegg blir øya beitet av over 100 utegangarsau. Sør på øya dominerer kystlynghei med svært god røsslyng-dekning og varierende einerinvasjon. Heiene beites av utegangarsau og det er lenge siden heiene har blitt brent og lyngen er i moden fase, sør på øya opp mot 30 cm. Lenger nord på øya er røsslyngen ca. 20 cm. Noen rikere berg, skrenter og sig og noen engpartier mot sjøen. De sentrale delene av øya er dominert av gammel innmark.

Verdivurdering
Fortsatt åpne heier, men en del einer inn i de mest røsslyngdominerte områdene. Heiene på Hatløy har få sørlige indikatorer.

204 Sandsøya S, Sande

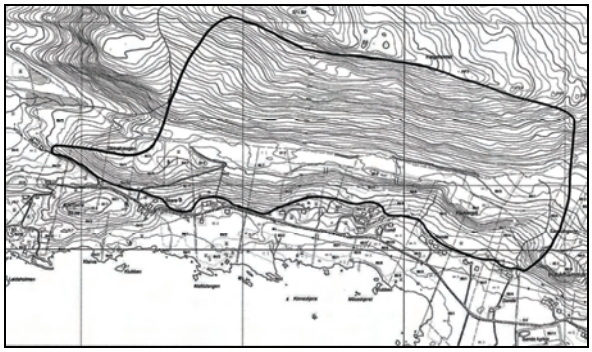

Kart 61

Kartreferanse: LQ 14-15, 06 1119 III
Vegetasjonsregion: BN-O3 (15-300 moh)
Oppsøkt: Liv S. Nilsen 11.08.05

Hovedtype: Kystheilandskap
Naturtyper: Kystlynghei (D07)
Areal (daa): 651
Tilstand: Ingen hevd. Noe beite. Einer invaderer.
Verdi: A

Beskrivelse
Område med kystlynghei på sørsida av Sandsøya. På strekningen mellom Skare og Sande dominerer kystlynghei i de bratte liene. På flatere partier finnes det mindre arealer med myr og noe dyrka areal. I tillegg er det planta en del gran (*Picea abies*). Purpurlynghei (H1b) dominerer heile området, men einer (*Juniperus communis*) er aggresiv og tar over. Lite av annen gjengroing. Lyngen er i moden fase, og lite er degenerert. Ett område er med sikkerhet brent ned mot vegen. Noe berg i dagen i de bratteste partiene. Einstape (*Pteridium aquilinum*) er registrert ved vegen. Den bør holdes under oppsikt.

Verdivurdering
Flotte purpurlyngheier som er i ferd med å gro igjen. Viktig at brenning settes i gang. Området gis høgste verdi, og området bør sees i sammenheng med resten av Sandsøya.

205 Aursnes, Ulstein

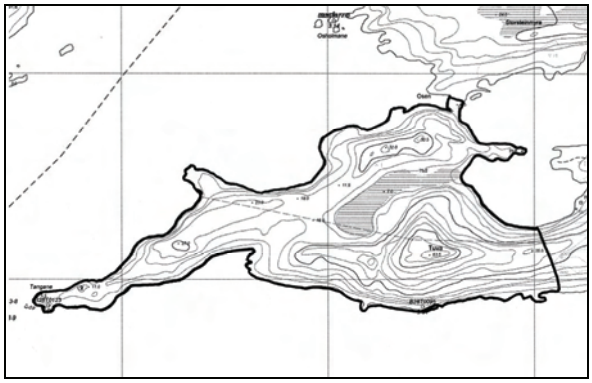

Kart 62

Kartreferanse:	LQ 34-35, 06 1119 I
Vegetasjonsregion:	BN-O3 (0-63 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 13.08.05
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07)
Areal (daa):	302
Tilstand:	Ingen hevd. Fortsatt åpne heier, men stor og grov lyng. Mye einstape, sitkagran.
Verdi:	A

Beskrivelse
På begge sider av Aursnesvatnet går rygger med kystlynghei. Myr i forsenkninger. Stor forskjell på sør- og nordhelling. Meir myrpreg i nordhelling, ofte med høgt innslag av torvmoser (*Sphagnum* spp.). I sørhelling er mjølbær (*Arctostaphylos uva-ursi*) viktig art, med heistarr (*Carex binervis*) og einstape (*Pteridium aquilinum*) i sør. Noe oppslag av lauvtrær, og sitkagran (*Picea sitchensis*) er planta på nordsida av vatnet, men har ikke fått skikkelig tak.

Verdivurdering
Fortsatt åpne heier, og området har stor verdi.

206 Bjørlykkjestranda, Vanylven

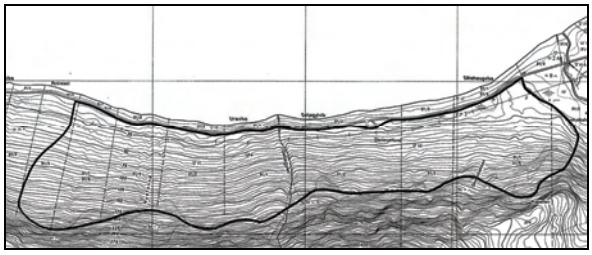

Kart 63

Kartreferanse:	LP 21-23, 96-97 1119 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (10-230 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 10.08.05
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), kystlynghei (D07)
Areal (daa):	495
Tilstand:	Ingen hevd. Noe beite. Området invaderes av lauvtrær.
Verdi:	B

Beskrivelse
Fuktig kystlynghei dominert av røsslyng (*Calluna vulgaris*). Blokkebær (*Vaccinium uliginosum*) er også en viktig art. Ellers en del storfrytle (*Luzula sylvatica*), fagerperikum (*Hypericum pulchrum*) og bregner. Heisiv (*Juncus squarrosus*) er mindre vanlig. Rogn (*Sorbus aucuparia*) kommer inn ovenfra. Røsslyngen er gammel og grov. Meir engpreg nærmest vegen. Grasdominerte sig med rikere innslag. Vestover er det meir gjengrodd og områder med planta furu.

Verdivurdering
Ulendt terreng med noe rogn som kommer inn. De østlige delene beites fortsatt.

A

B

C

D

E

F

Figur 8. Fra lokaliteter i Ulstein, Sande og Vanylven, Møre og Romsdal. A. Dimna SV (202), B. Hatløy (203), C. Sandsøya - sør (204), D. Aursnes (205), E. Bjørlykkjestranda (206), F. Sandvikdalen (207).

207 Sandvikdalen, Vanylven

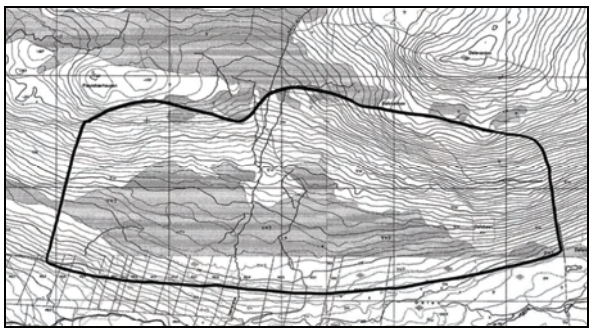

Kart 64

Kartreferanse:	LP 17-18, 96-97 1119 III
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (225-440 moh)
Oppsøkt:	Liv S. Nilsen 10.08.05
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), kystlyng-hei (D07).
Areal (daa):	1638
Tilstand:	Moderat til sterk gjengrodd.
Verdi:	B

Beskrivelse
Landskapet på nordsida av Sandvikvatnet er dominert av terrengdekkende myr og lynghei. Røsslyngen er gammel og grov og har høg dekning (80 %). En del einer og ørevier (*Juniperus communis, Salix aurita*) i heia. Heivegetasjonen domineres av fukthei med noe bregner, hovedsakelig bjønnkam (*Blechnum spicant*). Noe grashei med blåtopp (*Molinia caerulea*). En og annen bjørk (*Betula pubescens*).

Verdivurdering
Et stort område som brukes mye. Hytter ved vatnet, turstier, parkeringsplass.

208 Almberg, Rindal

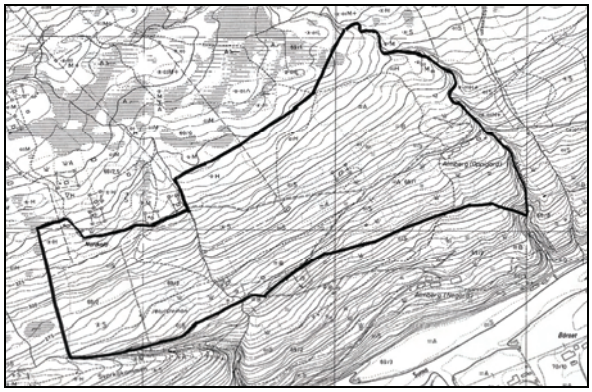

Kart 65

Kartreferanse:	NQ 063-067, 908-912 1421 II
Vegetasjonsregion:	SB-O2 (120-350 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen 12.08.05
Hovedtype:	Gårdslandskap
Naturtyper:	Slåtteeng (D01), naturbeitemark (D04), hagemark (D05), skogsbeite (D06).
Areal (daa):	464
Tilstand:	Liten hevd. Gjengroende. Sau beiter vår og høst, men for lite.
Verdi:	A

Beskrivelse
Sørvendt li dominert av en mosaikk av kulturmarkstyper ved Øvre Almberg, veksling mellom gjenvoksende dyrkamark (ikke gjødsla siden 1993), hagemark (tidligere antakelig lauveng), åpen beitemark, kratt og skog. Dette området har tilhørt en gammel gård med innmark/utmark og blitt brukt til allsidig matproduksjon. To husmannsplasser. Edellauvskog i kantene. Lokaliteten kunne deles i mange, men helheten er viktig. Nederst fin, rik hagemark/lauveng med store styva almetrær og mye hasselkratt, dels artsrik engvegetasjon (G7) med varmekrevende arter. Mot vest og nord utgjør fuktig beitemark store arealer (G1, G4, G12), og øverst overgang mot skrinnere beitemark med stort innslag av vestlige arter. Naturbase nr. BN00018485.

Verdivurdering
Usedvanlig variert og fint kulturlandskap rett øst for freda edellauvskog. Også fine almelier på skogholmene nederst, og med hassel- og rosekratt vidt utbredt.

209 Kuli SV, Smøla

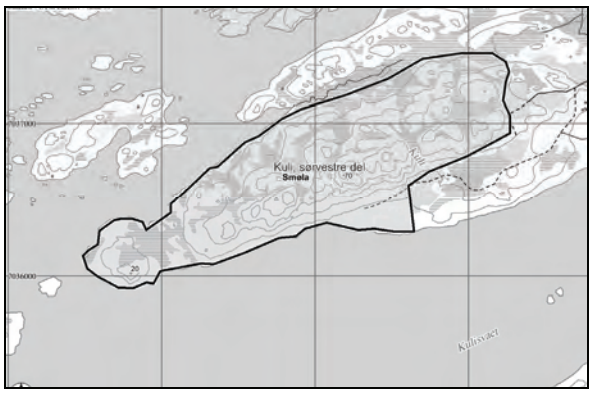

Kart 66

Kartreferanse:	MR 51-54, 17-19 1321 I
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-70 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 04.06.05
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), kystlynghei (D07)
Areal (daa):	1831
Tilstand:	Ingen hevd
Verdi:	A

Beskrivelse
Gjengroende kulturlandskap der fortsatt åpen kystlynghei dekker store arealer, i veksling med myr og skogholt. Gravhauger og mange andre kulturminner. Godt beskrevet i mange rapporter, bl.a. av Jordal (2004b). Naturbase nr. BN00016879. Henviser til disse for nærmere beskrivelser av vegetasjonen. Et felt like vest for Breivika er opprettet for eksperimentelle studier av brenning og gjengroing. Feltet er gjennomanalysert av Liv Guri Velle, Bioforsk Fureneset, som planlegger lyngheibrenning i 2007.

Verdivurdering
Sterk gjengroing truer det åpne kulturlandskapet, og rask restaurering og skjøtsel er viktig for å forhindre for sterkt forfall. Høg verdi, og må sees i sammenheng med resten av øya og øyene omkring.

210 Kuli NØ, Smøla

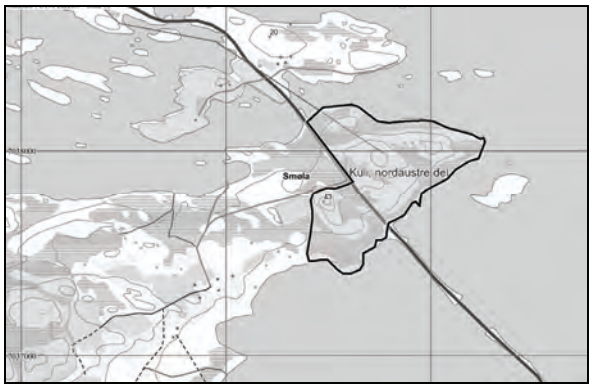

Kart 67

Kartreferanse:	MR 54-55, 19 1321 I
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-43 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 03.06.05
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Naturbeitemark (D04), kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa):	382
Tilstand:	God hevd
Verdi:	A

Beskrivelse

Kystlynghei som er sterkt skjøtta ved brenning hvert 4-5 år (opplysninger fra grunneier Tore Kuløy). Dels preg av hard brenning. Området er derfor dominert av grasvekster og urter, og har mer preg av engseriens vegetasjon enn hei. Men røsslyng (*Calluna vulgaris*) og andre lyngvekster inngår. Åpent kulturlandskap med dels rik flora og svært mange fornminner (bl.a. gravhauger). Strandvoller som strenger i landskapet i øst. Konglomerat i berggrunnen gir interessant planteliv som er godt beskrevet i flere rapporter av Jordal; dessuten i Naturbase B00016879. Henviser til tidligere beskrivelser for informasjon om plantelivet.

Verdivurdering

Se Jordal (2004b).

211 Lamøya, Smøla

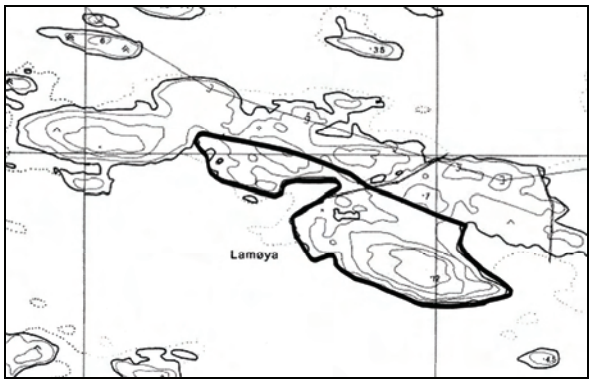

Kart 68

Kartreferanse:	MR 535,202 1321 I
Vegetasjonsregion:	SB-O3 (0-12 moh)
Oppsøkt:	Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 03.06.05
Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07)
Areal (daa):	41
Tilstand:	Ingen hevd. Gjengroende hei.
Verdi:	C

Beskrivelse

Homogen røsslynghei dekker det meste, veksling mellom tørr og fuktig type. Heistarr (*Carex binervis*) er meget vanlig. Fuktheia har mye bjønnskjegg (*Trichophorum cespitosum*), tørrheia har tiriltunge (*Lotus corniculatus*). Noe kratt kommer opp, mest einer og rogn (*Juniperus communis, Sorbus aucuparia*). Husmannsplass på øya forlatt ca 1900 (opplysninger fra grunneier Tore Kuløy). Dette er et felt like vest for vegen som er opprettet for eksperimentelle studier av brenning og gjengroing av fuktig kystlynghei. Feltet er gjennomanalysert av Liv Guri Velle, Bioforsk Fureneset, som planlegger langtidsstudier, med lyngheibrenning i 2007.

Verdivurdering

Kan bli viktig som studieområde for brenning av fuktig kystlynghei.

A

B

C

D

E

F

Figur 9. Fra lokaliteter i Rindal, Smøla og Aukra, Møre og Romsdal. A. Almberg (208), B. Kuli SV (209), C. Kuli NØ (210), D. Eikrem (212), E. Røyrvika-Rishaug (213), F. Stongneset (214).

212 Eikrem – Steghaugane, Aukra

Kart 69

Kartreferanse: LQ 95, 69 1220 I
Vegetasjonsregion: BN-O3 (0-56 moh)
Oppsøkt: Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 05.06.05

Hovedtype: Kystheilandskap
Naturtyper: Kystlynghei (D07)
Areal (daa): 801
Tilstand: God hevd
Verdi: C

Beskrivelse
Kystlynghei som dominerer i et landskap med mye myr i forsenkningene og nakent berg på toppene. Noe skog og kratt, øker ved pågående gjengroing. Kulturpåvirka hassellier og andre kulturlandskapstyper i sør. Enorme industrianlegg og store inngrep like nord for lokaliteten. Beskrevet i kommunerapport til Jordal (2002; lokalitet 105); dessuten i Naturbase BN00000147. Beskrives derfor ikke nærmere her.

Verdivurdering
Se Jordal (2002).

213 Røyrvika-Rishaug, Aukra

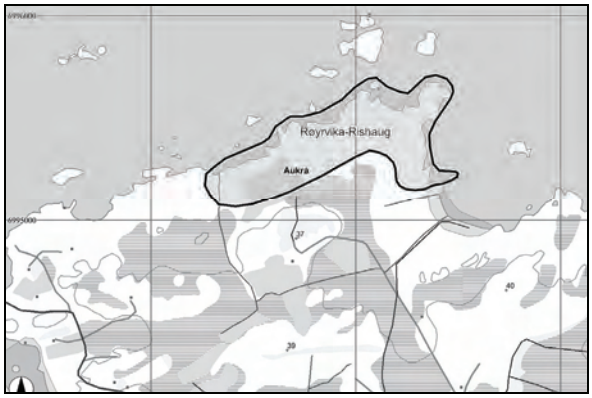

Kart 70

Kartreferanse: LQ 88, 70
Vegetasjonsregion: BN-O3 (0-20 moh)
Oppsøkt: Asbjørn Moen og Liv S. Nilsen 05.06.05

Hovedtype: Kystheilandskap
Naturtyper: Beitemyr (A05), naturbeitemark (D04), kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa): 393
Tilstand: God hevd
Verdi: A

Beskrivelse
Et større kystområde med veksling mellom flere typer beitemark som brukes ganske intensivt (ammekyr etter Jordal 2002). Kystlynghei dekker noe, og både tørre og fuktige typer inngår, dessuten rikhei. Det er myr (intermediær og rik vegetasjon) og strandengsystemer i forsenkningene. Dessuten inngår åpne (dels noe eroderte) sanddyner og områder med skjellsand. Rik og variert flora, med arter som: dvergsmyle, dvergbjørk, blåstarr, engstarr, heiblåfjør og sylsmåarve (*Aira praecox, Betula nana, Carex flacca, C. hostiana, Polygala serpyllifolia, Sagina subulata*). Mange rester etter forsvarsanlegg fra siste krig. Grenser til dyrkamark som drives intensivt. Beskrevet i kommunerapport til Jordal (2002; lokalitet 136) som og refererer andre rapporter; dessuten i Naturbase BN00000142. Beskrives derfor ikke nærmere her.

Verdivurdering
Et variert område med mange vegetasjonstyper, og klart store naturverdier knyttet til helheten av våtmark, hei, strandenger, sanddyner med mer. Under tvil til A.

214 Stongneset-Røssøya, Aukra

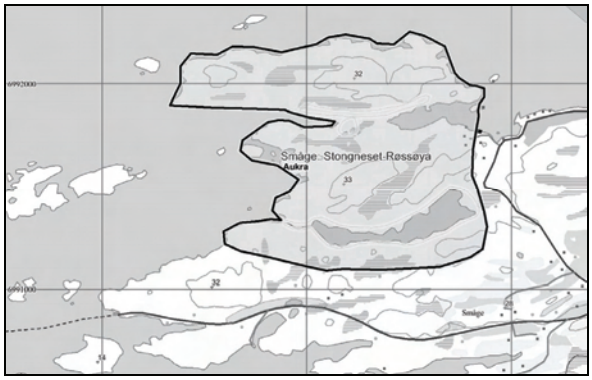

Kart 71

Kartreferanse: LQ 87, 66 1220 I
Vegetasjonsregion: BN-O3 (0-33 moh)
Oppsøkt: Asbjørn Moen, Liv S. Nilsen 05.06.05

Hovedtype:	Kystheilandskap
Naturtyper:	Kystlynghei (D07), strandeng og strandsump (G05)
Areal (daa):	1105
Tilstand:	God hevd
Verdi:	B

Beskrivelse
Et større kystheilandskap på de vestligste nesene på Gossa; med veksling mellom flere typer av kystlynghei, myr, strandeng, nakent fjell og ferskvann. Også små skogholt og kratt inngår i et landskap under endring. Vi oppsøkte bare området like nord for Smågevatnet. Herfra så vi at et betydelig område på det nordligste neset, på Rødsøy (like sør for toppen), nylig har blitt brent. Svarttopp og svarterteknapp (*Bartsia alpina, Lathyrus niger*) ble registrert i området. Lokaliteten er beskrevet i Fremstad et al (1991; med vernevurdering i gruppe fire) og i kommunerapport til Jordal (2002; lokalitet 16); dessuten i Naturbase BN00000162. Beskrives derfor ikke nærmere her.

Verdivurdering
Et stort, verdifullt område.

7 Konklusjon og videre arbeid for Kystområdet

Den åpne kystlyngheia er en naturtype som er skapt av menneskelig aktivitet (rydding, beiting, slått og brenning), og som fram til våre dager har dominert de mest oseaniske områdene i Europa. I Norge finnes kystlynghei som et smalt belte langs den ytre kysten nord til Lofoten. Etter at den tradisjonelle bruken opphørte, har det skjedd omfattende endringer i det åpne kystlandskapet. Med dagens jordbrukssituasjon har tradisjonell bruk og skjøtsel av lynghei i kystområdene praktisk talt opphørt. Dette fører til naturlig gjengroing. Gjengroing er ikke eneste trussel for kystlyngheiene. Skogreising, ofte med sitkagran og buskfuru har vært vanlig. Nydyrking i kystområdene skjer oftest i myr, men hei på dypere jord har blitt og blir dyrket opp. Bygging av hus, hytter og veier samt utbygging av vindmølleparker som i dag er aktuelt i flere kystområder truer også kystlyngheiene. Nitrogenforurensning er en stor trussel for heiområdene lenger sør i Europa (Aarrestad & Bruteig 2006). I tillegg til kystlyngheivegetasjon finnes også andre kulturmarkstyper langs kysten, bl.a. er flere engtyper vanlige.

I Norge finnes nemorale og boreonemorale (kart 1 viser vegetasjonssonene) utforminger av kystlynghei på Sørlandet og Vestlandet. Dette er de nordligste utpostene av slike heityper. Fra Midt-Norge og nordover finnes boreale utforminger av kystlynghei, og sammen med små arealer i Skottland og øyene lenger nord, er dette de eneste områdene på det store eurasiatiske kontinentet at boreale utforminger forekommer. Dette betyr at Norge har et spesielt internasjonalt ansvar for denne naturtypen. I Midt-Norge finnes kystlynghei av god utforming bare innen sterkt oseanisk seksjon (kart 2), og totalt dekker denne seksjonen bare 4 % av Trøndelag, og dekningen avtar nordover. Ressursutnyttelsen i lyngheilandskapet er i dag minimal, og dette fører til at store endringer er i ferd med å skje i form av naturlig gjengroing.

Dersom de biologiske og kulturhistoriske verdiene som finnes i dette menneskeskapte landskapet skal ivaretas, og man ønsker en bærekraftig forvaltning av dette landskapet, haster det med å skape et bedre kunnskapsgrunnlag. Den muntlige tradisjonen om tradisjonelle bruksmetoder og kunnskap om arealene er i ferd med å dø ut, og gjengroing på grunn av endret arealbruk skjer raskt. Vi har et stort kunnskapsbehov om bruk, vern og skjøtsel

av kystområdene. Derfor har det i de siste 10-15 åra vært fokusert på dette. I Fremstad et al. (1991) er kystheivegetasjon fra lokaliteter fra Hordaland til Nord-Trøndelag beskrevet, men vi vil her kun kommentere registreringene fra Møre og Romsdal til Nord-Trøndelag. I kulturlandskapsregistreringene som ble gjennomført tidlig på 1990-tallet ble også flere kystområder utpekt som spesielt verdifulle. Dette ble utgangspunktet for et stort arbeid med utarbeidelse av skjøtselsplaner og fokus på skjøtsel av kulturmark på kysten. Det er utarbeidet skjøtselsplaner for Skeisnesset i Leka (Nilsen & Fremstad 2000), Kalvøya i Vikna (Nilsen & Moen 2003), Kjeksvika-området og Nærøya i Nærøy (Nilsen 1998, Fremstad & Nilsen 2000a), Bragstadøyene i Fosnes (Arnesen 2001a), Aspøya i Flatanger (Nilsen 2000) og Tarva og Været i Bjugn (Fremstad & Nilsen 2000b). På de fleste av disse stedene drives det nå skjøtsel med utgangspunkt i den utarbeidete skjøtselsplanen. Det er også blitt utarbeidet en doktorgrad (Nilsen 2004) samt fem hovedfagsoppgaver på kystens kulturlandskap i Trøndelag (Doeven 2003, Johansen 2003, Skoglund 2003, Velle 2003 og Aasmundsen 2003). I 2004 ble det også utarbeidet skjøtselsplan for Hortavær i Leka (Nilsen & Moen 2004).

Nord-Trøndelag

I Nord-Trøndelag ble Kalvøya pekt ut som førsteprioritetsområde i Fremstad et al. (1991) og Skeisnesset som andreprioritetsområde. Begge disse områdene ble plukket ut som klasse 1 lokaliteter i kulturlandskapsregistreringen (Nilsen 1996). I tillegg ble Kjeksvika-området, Bragstadøyene, og Halmøya og Villa i Flatanger klassifisert som klasse 1. I denne rapporten er to nye områder tatt med som spesielt verdifulle (A-områder). Dette er Risværøy og Nærøya i Nærøy (lokalitetene 100 og 103), og Årdalssand, strandområde i Leka (lokalitet 105), se tabell 8.

Sør-Trøndelag

Tarva, Været i Bjugn er førsteprioritetsområde i Sør-Trøndelag (Fremstad et al. 1991) mens Dolmøya, Asenøy og Børøya er andreprioritetsområder. I kulturlandskapsregistreringene (Liavik 1996) er Tarva, Været, Dolm-området og Almenningsværet (Roan) klasse 1 områder. I denne rapporten er i tillegg engområder på Sørleksa i Agdenes (lokalitet 13), Sørburøy og Nordøya, og Sauøya, begge i Froan (lokalitetene 6 og 7) klassifisert som A-områder.

Møre og Romsdal

Hos Fremstad et al. (1991) fikk Lepsøya og Otrøy, Raknes førsteprioritet mens Sandsøy og Leinøy fikk andreprioritet. Registreringene i dette prosjektet konsentrerte seg først og fremst om kommuner som enten ikke var kommunekartlagt eller hadde manglende registreringer for kystområdene. I tillegg ble tre områder på Smøla og tre områder på Aukra oppsøkt. A-lokaliteter her er Sandsøya sør i Sande (lokalitet 204) og Aursnes i Ulstein (lokalitet 205). Dessuten Røyrvika-Rishaug i Aukra (lokalitet 213) og Kuli på Smøla (lokalitetene 209 og 210).

Konklusjon

Det er stor regional variasjon fra Sunnmøre med Sandsøya, der purpurlyng (*Erica cinerea*) dominerer, via Smøla, som har de siste rester av mer sørlig heipreg, til et av Norges best bevarte heilandskap på Tarva i Sør-Trøndelag. Og videre nord til Kalvøya og Skeisnesset i Nord-Trøndelag, verdifulle heilokaliteter med mye rikhei og nordlige trekk. I tillegg kommer Kjeksvika-området og Nærøya i Nord-Trøndelag, områder med baserik vegetasjon og med mange trua naturtyper og arter.

Tabell 8. Oversikt over lokaliteter i Kystområdet med verdi A eller tilsvarende. Lokalitetsnumrene refererer til denne rapporten. * viser stjernelokaliteter.

Klasse 1/A områder NT	Klasse 1/A områder ST	Klasse 1/A områder MR
Skeisnesset	Tarva, Været *	Lepsøya
Årdalssand (lok. 105)	Dolm	Otrøy, Raknes
Kalvøya *	Asenøy	Sandsøya (lok. 204)
Nærøya, sør (lok. 103)	Bjørøya	Leinøy
Kjeksvika-området	Almenningen	Aursnes (lok. 205)
Bragstadøyene	Sauøya (lok. 7)	Sør-Smøla, m. Kuli (lok. 209, 210) *
Risværøy (lok. 100)	Sørburøy og Nordøya (lok. 6)	Røyrvika-Rishaug (lok. 213)
Halmøya og Villa	Sørleksa-øst (lok. 13)	

De sørlige øyområdene på Smøla (inkludert Kuli, lokalitetene 209 og 210), Tarva og Kalvøya representerer stjernelokaliteter blant heiområdene i Norge. På Sunnmøre og i Romsdal har vi ikke nok oversikt til å påpeke hvilke områder som har aller høgest verneverdi. Men det finnes gode alternativer, inkludert de nevnte A-områdene (lokalitetene 204 og 205).

8 Konklusjon og videre arbeid for Låglandets fjord- og dalstrøk

De rikeste landbruksområdene i Midt-Norge ligger i Låglandets fjord- og dalstrøk. Ugjødsla slåtte- og beitemark i dette området har et høgt biologisk mangfold innen mange artsgrupper (eks. insekter, sopp, karplanter), og mange sjeldne, sårbare og trua arter har slik kulturmark som sitt viktigste levested. Mange trua vegetasjonstyper er også knytta til kulturmark i dette området (Fremstad & Moen 2001). I disse områdene er det ofte bare små rester tilbake av det tradisjonelle kulturlandskapet. Disse restene har stor verdi i arbeidet med å ta vare på det biologiske mangfoldet, og i kommunenes arbeid med kartlegging av biologisk mangfold er slike "restområder" viktige. I forbindelse med at hvert gardsbruk skal ha en godkjent miljøplan, er det og av spesiell interesse å finne fram til de viktigste restområdene med kulturbetinga vegetasjon.

Klimaet i Låglandets fjord- og dalstrøk er gunstig med høg varmesum i sommermånedene og relativt lite nedbør, men temperatur og nedbør varierer naturlig nok mye med eksposisjon, høgde over havet, fra nord til sør, og fra øst til vest. Den mest artsrike vegetasjonen finner vi på baserik berggrunn i områder med tynne lausmasseavsetninger. Vegetasjonen har et vesentlig innslag av arter med sørlig og sørøstlig utbredelse, og dette er mest framtredende i boreonemoral og sørboreal vegetasjonssone rundt Trondheimsfjorden. Innherred er et sentrum for denne typen kulturmark, men vi finner den også i Namdalsområdet og innover i de store elvedalene i Sør-Trøndelag. Det er i løpet av de siste femten åra foretatt flere registreringer og inventeringer av kulturmark i dette området, og mest omfattende er de nasjonale registreringene på 1990-tallet (Kristiansen 1994, Liavik 1996, Nilsen 1996). Andre større og mindre inventeringer er gjort på Tautra i Frosta (Fremstad 1995), Bymarka i Trondheim (Lyngstad et al. 2002), Inderøy (Aarrestad et al. 2003), Levanger (Arnesen 2001b, Lyngstad & Øien 2003a, Lyngstad 2003), og Orkdal (Wilmann 2005).

Naturtyperegistreringer er nylig gjennomført i de aktuelle kommunene. Her gir vi ei oppsummering av arbeidet med naturtypekartlegging i forhold til kulturlandskapsaspektet, men vi har begrenset oss til omtale av de kommunene vi mener er mest sentrale. NIJOS har gjennomført naturtypekartlegging i Rissa (Bratli 2002), Stjørdal (Rønning & Bratli

2004) og Inderøy (Bratli 2000). Høgskolen i Nord-Trøndelag var ansvarlig i Steinkjer (Holien 2002), mens Vitenskapsmuseet har gjennomført arbeidet i Frosta (Lyngstad & Aune 2005) og Verdal (Fremstad 2000). Levanger kommune gjennomførte naturtypekartlegginga sjøl, og resultatet er tilgjengelig på nettet (Kjærstad 2004). Alle disse kommunene er tilfredsstillende kartlagt, men med noe ulikt fokus. I Steinkjer og Verdal er det foretatt lite feltarbeid, og kulturlandskapet er ikke vektlagt. I Levanger er all omtale av kulturlandskapslokaliteter henta fra andre kilder, i låglandet vesentlig fra Lyngstad & Øien (2003a). I de andre kommunene er kulturlandskap registrert som en av flere hovednaturtyper, men på Frosta er det brukt ekstra ressurser for å gjøre en mer omfattende kulturlandskapsundersøkelse samtidig som naturtypekartlegginga ble gjennomført. I Malvik er kartlegginga gjort som en studentoppgave, og innformasjon er så vidt vi vet bare tilgjengelig gjennom Naturbasen til DN. Kvaliteten i forhold til registreringer av kulturlandskap i Malvik er usikker. Resultatene fra Melhus, Klæbu og Trondheim er av ulike årsaker upubliserte og utilgjengelige. Kommunene Orkdal, Skaun, Leksvik, Mosvik og Verran er naturtypekartlagt, men kartleggingene har ingen verdi i forhold til å avgrense, beskrive og sette verdi på kulturlandskapslokaliteter. Resultatene fra disse kartleggingene er heller ikke tilgjengelige i rapportform. Det pågår for tiden et arbeid med reinventering av antatt viktige lokaliteter i de fem sist nevnte kommunene (inklusive kulturlandskapslokaliteter), men det kan ikke forventes at det gjennomføres en like omfattende kartlegging som i de best undersøkte kommunene.

Tabell 9 viser hvor vi står i forhold til kunnskap om kulturlandskapet i Låglandets fjord- og dalstrøk i 15 kommuner rundt Trondheimsfjorden. Ved vurderingen er det lagt vekt på dokumenterte undersøkelser (tilgjengelige rapporter), hvor omfattende undersøkelsene er, og hvor lenge det er siden kommunen er undersøkt. De tre best undersøkte kommunene skiller seg ut ved å være inventert nøye gjennom spesifikke kulturlandskapsundersøkelser (Levanger), gjennom naturtypekartlegging med særlig vekt på kulturlandskap (Frosta), og ved naturtypekartlegging med en oppfølgende undersøkelse av trua vegetasjonstyper (Inderøy). De fleste kommunene vi har oppsøkt ved feltarbeidet i dette prosjektet regner vi som godt undersøkte, men vi har ikke hatt mulighet til å gå like detaljert til verks som det er gjort i Levanger, Frosta og Inderøy. Beitstad i Steinkjer kommune og områdene mellom Orkanger og Svorkmo i Orkdal kommune er også godt undersøkte, men sett under ett er disse kommunene mindre godt undersøkte.

Tabell 9. Kunnskapsstatus for Låglandets fjord- og dalstrøk i 15 kommuner nær Trondheimsfjorden.

Kommune	Kunnskapsstatus
Inderøy	Meget god. Inventert i 1999 og 2002
Levanger	Meget god. Inventert i 2002 og 2003
Frosta	Meget god. Inventert i 2004
Verran	God. Inventert i 2005
Mosvik	God. Inventert i 2005
Leksvik	God. Inventert i 2005
Stjørdal	God. Inventert i 2001 og 2002
Rissa	God. Inventert i 2001 og 2004
Trondheim	God. Inventert i 2004
Skaun	God. Inventert i 2004
Melhus	God. Inventert i 2004
Steinkjer	Mindre god. Deler av kommunen inventert i 2005
Orkdal	Mindre god. Deler av kommunen inventert i 2004
Verdal	Mindre god. Ikke inventert siden midten av 1990-tallet
Malvik	Mindre god. Ikke inventert siden midten av 1990-tallet

Det har skjedd dramatiske endringer i kulturlandskapet i Låglandets fjord- og dalstrøk i Trøndelag de siste femti åra. De ekstensivt drevne og biologisk rike slåtte- og beitemarkene som var vanlige tidligere er nå i stor grad borte. I dag er det et begrenset antall virkelig gode kulturmarkslokaliteter tilbake i det intensivt drevne jordbrukslandskapet i Trøndelag. Vi vil trekke fram tre lokaliteter: Storlia i Leksvik (lokalitet 138; Lyngstad & Øien i trykken), Tautra (Fremstad 1995, Lyngstad & Aune 2005) og Kvelia i Lierne (Nilsen & Moen 2000) som har åpenbare kvaliteter av nasjonal og internasjonal karakter (stjerneområder). Disse må det satses aktivt på i forhold til økonomi, skjøtsel og kunnskapsutvikling. Prioriteringen er gjort ut fra kriteriene som er beskrevet i felthandboka. I tillegg til Storlia, Tautra og Kvelia er det beskrevet en håndfull andre lokaliteter og kulturlandskapskompleks av høg verdi (A-lokaliteter) i litteraturen. Vi viser til aktuelle rapporter (se litteraturliste) for nærmere beskrivelser av de tre prioriterte lokalitetene og andre lokaliteter med høg verdi. For Møre og Romsdal mangler vi god oversikt, se og Jordal (2006).

9 Konklusjon og videre arbeid for Høgereliggende områder

Dette gjelder områder fra øvre del av mellomboreal vegetasjonssone og oppover, men de mest oseaniske områdene er unntatt. I dette området ble utmarksressursene utnyttet allsidig, med seter- og slåttebruk som viktige aktiviteter.

Seterområder
Seterbruket har røtter 2-3000 år tilbake, og kom etter hvert til å utvikle seg sterkt. Et nett av setrer ble spredt i utmarka, og setrene ble "basene" for høstingen av utmarksnaturen langt fra garden. Seter- og slåttebruket ble mest intensivt drevet i siste halvdel av 1800-tallet, og da var det 6600 gardsbruk med seter i Trøndelag (Moen et al. 1993). Siden har seterbruket gått tilbake, og i 1939 var det 2900 garder med seter i Trøndelag. De siste tiåra har tradisjonelt seterbruk så godt som blitt borte, men noe aktivitet foregår fortsatt i noen områder, bl.a. i Grøvudalen i Sunndal (Jordal 2004). Seterområdene, med vollen, ble først og fremst nyttet til sommerbeite for husdyra. Setervollene ble ryddet og gjødslet med husdyrgjødsel, noe som endret vegetasjonen på vollen, og planteproduksjonen ble større enn på de øvrige utmarksarealene. I mange områder ble og vollen slått, og høyet brukt til vinterfôr.

De aller fleste setrene i Midt-Norge lå i nordboreal vegetasjonssone, noe som henger sammen med at landsdelen har store, produktive områder i dette høgdebeltet, og at nordboreal er uegnet til dyrking av matvekster. Men også i mellomboreal, og til og med i sørboreal vegetasjonssone var det setrer i noen områder (for eksempel på Kalvøya i Vikna som var ei seterøy (Nilsen & Moen 2003)).

Et nettverk av verna setervoller med omgivelser, som representerer variasjonsbredden av seterlandskaper i landsdelen bør opprettes. Grøvudalen i Sunndal er nevnt, og ellers er det en rekke seterdaler og seterområder i landsdelen som er karakterisert som A-lokaliteter ved kulturmarksregistreringene. For eksempel i Oppdal har Jordal (2006) en rekke seterlokaliteter, og på Nerskogen i Rennebu har vi nevnt Leverdalen som et fint seterområde (se lokalitet 33). Vålåskardet i Meldal (lokalitet 34) er et freda seteranlegg, men bruken av marka (med mye gjødsling) gjør at lokaliteten ikke får A-status. Ingen av de oppsøkte seterlokalitetene i denne rapporten er gitt høgeste verdi.

I Nord-Trøndelag er Rømmervassetra med nærmeste omgivelser i Lierne et aktuelt seterlandskap og utslåttområde (se nedenfor) som kan komme med blant stjerneområdene. Her er det tatt opp skjøtsel på vollen, og variert og rik slåtteeng finnes både på og ved vollen (Nilsen & Moen 2000). Også i Øvre Forra i Levanger (Moen et al. 1976, Øien et al. 1997) er det seterområder (bl.a. Roknesvollen) der det er aktivitet. Og sammen med viktige slåttemyrer er Øvre Forra et aktuelt stjerneområde.

I Sør-Trøndelag er de indre delene viktige seterområder, der seterdrifta varte lenge. I kommuner som Oppdal, Rennebu, Midtre Gauldal (med bl.a. Budalen), Holtålen, Røros, Selbu og Tydal er det mange fine seterdaler, og mange aktuelle seterlokaliteter. Men her har vi for liten oversikt til å peke på konkrete forslag til de beste.

Også i Møre og Romsdal har seterdrifta vært viktig, for eksempel i Rindal kommune er det lokalisert 100 setrer (Moen 1998, kart 100). Flere seterdaler er i bra hevd, bl.a. setrer i Løfalldalen. Også i Surnadal er det flere seterlandskap som er viktige, og spesielt er Krokvassdalen på Nordmarka, med bl.a. Austergardssætra og Vaulen aktuell som stjerneområde (Jordal & Gaarder 1997, Aune 2005). Krokvassdalen ligger også nær Tågdalen naturreservat med viktige slåttemyrer med mer, og disse områdene kan sees i sammenheng. Det er og fine seterområder i flere av fjelldalene i Trollheimen. Et seterlandskap i Grøvudalen synes også klart å bli inkludert som stjerneområde. Men ellers har ikke vi nok oversikt i denne omgang til å peke ut flere klare stjerneområder.

Utmarksslått
I jordbrukstellingen fra 1907 går det fram at det i Trøndelag var 256 km² med utmarksslått, og at i Sør-Trøndelag utgjorde slåttearealet over 2 % av det totale landarealet. På den tid var bruken av utmarka gått noe tilbake, og denne utviklingen fortsatte med økende tempo. I løpet av 1950-åra ble utnyttingen av utmarka til utmarksslått avsluttet, og i vår tid er det bare i skjøtselssammenheng at slik slått er opprettholdt. Omfanget av utmarksslåtten var stor, og på vanlige garder i Midt-Norge ble det hentet heim 8-10 tonn utmarksfôr hvert år, og store garder hadde 100 tonn. Kartlegging i Rindal kommune viser 233 høyløer, og beregninger viser at ca. 1000 tonn med utmarkshøy hvert år ble fraktet ned til gardene, og at ca. 15 % av arealet i det aktuelle høgdebeltet (250-

600 moh. i mellom- og nordboreal vegetasjonssone) ble brukt til utmarksslått (Moen 1989). De rike vegetasjonstypene er både mest produktive og mest interessante i sammenheng med biologisk mangfold. De baserike slåttemarkene i utmarka har en rekke rødlistearter, og vegetasjonstypene er og rødlista.

I Midt-Norge var slåttemyrene spesielt viktige for utmarksslåtten, men også fuktenger, engskoger, setervoller med mer ble høstet ved ljåslått. Etter som denne aktiviteten er helt avsluttet, er framtidige forekomster av arealer av utmarksslått avhengig av skjøtsel. Dette pågår i dag i flere områder, og spesielt har vi langtidsstudier og langtidsforsøk innen reservatene på Sølendet i Røros og Tågdalen i Surnadal. I disse områdene er det regelmessig blitt slått prøveflater fra 1974, på Sølendet årlig (videre informasjon og referanser i Øien & Moen 2006, Moen 2000).

I Nord-Trøndelag er det fine slåttemyrer og -enger mange steder i fylket. I Hattmoenget-området i Høylandet (lokalitet 113, Moen & Nilsen 2005) finnes variert myrnatur, med fine, ekstremrike bakkemyrer. Her har grunneier tatt initiativ til gjenopptatt slått. Også de store myrlandskapene i Nord-Vera i Verdal (lokalitet 111) er gitt verdi A. Tilsvarende store slåttemyrlandskaper med store innslag av rik vegetasjon, finnes flere steder i fylket, bl.a. i Gaundalen og ved Gjevsjøen i Snåsa (Nilsen et al. 1997) og i Øvre Forra. Også fine ekstremrike bakkemyrer som ble brukt til slått finnes like ved Rømmervassetra i Lierne.

I Sør-Trøndelag finnes også mange store, og fine slåttemyrlandskaper. Sølendet naturreservat i Røros er spesielt verdifullt, og i god hevd. Skjøtsel med slått gjennomføres også for Garbergmyra naturreservat i Meldal (Lyngstad & Øien 2003b). Av de dokumenterte områdene i denne rapporten, er spesielt slåttemyrene på Hølonda i Melhus interessante. Her er det store arealer med ekstremrikmyr og forekomst av sjeldne rikmyrarter. Disse myrene ligger dels i nedre del av mellomboreal sone, og er noe forskjellige fra Sølendet. Spesielt de store myrlandskapene på Kolbranstad (lokalitet 16) er aktuelle i vernesammenheng, men også myrene ved Reksåsvatnet (lokalitet 14) har verdi A. Flere områder med gamle slåttemyrer er fredet, men uten hevd, bl.a. i Søvasslikjølen naturreservat i Orkdal og Høgkjølen/Bakkjølen naturreservat i Meldal.

I Møre og Romsdal er Tågdalen naturreservat i Surnadal et område med skjøtsel gjennom slått. Dette området, og seterområder like vest for reservatet, er aktuelt som stjerneområde. Ingen av de andre reservatene i fylket med slåttemyr og -eng har skjøtsel, og det bør være aktuelt å finne fram til minst et egnet område sør i fylket.

Konklusjon

Som klare stjerneområder for kulturlandskap i Høgereliggende områder peker følgende områder seg klart ut: Øvre Forra i Levanger, Sølendet i Røros, Tågdalen (eventuelt med Krokvassdalen) i Surnadal og Grøvudalen i Sunndal. Også Rømmervassetra-området i Lierne, Hattmoenget-området (med utvidelse) i Høylandet, og ett av de store myrlandskapene i indre Nord-Trøndelag (Nord-Vera i Verdal, Gaundalen eller Gjevsjøområdet i Snåsa) er aktuelle. I Sør-Trøndelag er et seterområde i indre strøk aktuelt (Oppdal, Rennebu) som tillegg. I Møre og Romsdal må minst ett kulturlandskap i høgereliggende deler av Sunnmøre og Romsdal komme med.

10 Referanser

Aarrestad, P.A., Øien, D.-I., Lyngstad, A., Moen, A. & Often, A. 2003. Kartlegging av truete vegetasjonstyper. Erfaringer fra Inderøy og Levanger. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2003-1: 1-53.

Aarrestad, P.A. & Bruteig, I.E. 2006. Assessing empirical critical loads of nitrogen on Norwegian coastal heathland and raised bog - a pilot project. – NINA Minirapport 149: 1-35.

Aasmundsen, A. 2003. Skogkolonisering i kystlynghei på Namdalskysten. – Hovedfagsoppgave NTNU Institutt for biologi, 69 s. (upubl.).

Aksdal, S. 1994. Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap i Møre og Romsdal. – Fylkesmannen i Møre og Romsdal Miljøvernavdelinga Rapport 6-1994: 1-125.

Arnesen, T. 2001a. Botaniske undersøkelser og forslag til skjøtsel av Brakstadøyene (Måsøya og Nordøya) i Fosnes. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. Bot. Ser. 2001-1: 1-29.

Arnesen, T. 2001b. Knollmjødurt (*Filipendula vulgaris*) på Skånes, Levanger. – NTNU Vitensk. mus. Rapp. Bot. Ser.2001-2: 1-16.

Aune, E.I. 2003. Biologisk mangfold i Åfjord kommune. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2003-2: 1-88.

Aune, E.I. 2005a. Kartlegging av biologisk mangfold (naturtyper) i Surnadal kommune. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2005-1: 1-52.

Aune, E.I. 2005b. Kartlegging av biologisk mangfold (naturtyper) i Halsa kommune. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2005-3: 1-31.

Aune, E.I. 2005c. Kartlegging av biologisk mangfold (naturtyper) i Rindal kommune. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2005-4: 1-39.

Bratli, H. 2000. Biologisk mangfold i Inderøy kommune. – Norsk institutt for jord- og skogkartlegging Rapport 2000-4: 1-68.

Bratli, H. 2002. Biologisk mangfold i Rissa kommune. – Norsk institutt for jord- og skogkartlegging Rapport 2002-10: 1-66.

Direktoratet for naturforvaltning. 1996a. Status for verneområde der verneverdiane er trua. – DN-rapport 1996-1: 1-73.

Direktoratet for naturforvaltning. 1996b. Plan for tiltak i verneområde 1997-2003. – DN-rapport 1996-4: 1-33.

Direktoratet for naturforvaltning. 1999. Kartlegging av naturtyper. Verdisetting av biologisk mangfold. – DN-håndbok 13: 1-238, 6 vedlegg.

Doeven, H.M.W. 2003. The potential of the soil seed bank in colonizing heathland on Kalvøya, Central Norway. – Hovedfagsoppgave NLH, Institutt for biologi og naturforvaltning. 34 s. (upubl.).

Elven, R. (red.) 2005. Johannes Lid. Dagny Tande Lid. Norsk flora. 7.utg. – Det norske samlaget, Oslo. 1230 s.

Engan, G. & Bratli, H. 2002a. Biologisk mangfold i Roan kommune. – Norsk institutt for jord- og skogkartlegging Rapport 2002-11: 1-82.

Engan, G. & Bratli, H. 2002b. Biologisk mangfold i Ørland kommune. – Norsk institutt for jord- og skogkartlegging Rapport 2002-12: 1-66.

Framstad, E., Lid, I.B., Moen, A., Ims, R.A. & Jones, M. (red.) 1998. Jordbrukets kulturlandskap. Forvaltning av miljøverdier. – Universitetsforlaget, Oslo. 286 s.

Fremstad, E. 1995. Skjøtsel av beitemark på Tautra, Nord-Trøndelag. – NINA Fagrapport 2: 1-49.

Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. – NINA Temahefte 12: 1-279.

Fremstad, E. 2000. Botanisk mangfold i Verdal, dokumentert hovedsakelig med litteratur og herbariemateriale. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2000-3: 1-81.

Fremstad, E., Aarrestad, P.A. & Skogen, A. 1991. Kystlynghei på Vestlandet og i Trøndelag. Naturtype og vegetasjon i fare. – NINA Utredning 29: 1-172.

Fremstad, E. & Moen, A. (red.) 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2001-4: 1-231.

Fremstad, E. & Nilsen, L.S. 2000a. Botaniske undersøkelser og forslag til skjøtsel av kulturmark på Nærøya. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2000-5: 1-34.

Fremstad, E. & Nilsen, L.S. 2000b. Tarva: verdifull kulturmark i utmark. – NTNU Vitensk. mus. Rapp. bot. Ser. 2000-10: 1-29.

Gaarder, G. & Oldervik, F. 2003. Biologisk mangfold i Averøy kommune. – Miljøfaglig Utredning Rapport 2003-19: 1-39, + kart.

Holien, H. 2002. Botanisk mangfold i Steinkjer kommune, hovedsaklig basert på litteratur og herbariemateriale. – Høgskolen i Nord-Trøndelag Utredning 40: 1-99.

Holien, H. 2003. Botanisk mangfold i Namdalseid kommune. – Høgskolen i Nord-Trøndelag Rapport 13: 1-140.

Iversen, I. et al. (red.) 1994. Verdifulle kulturlandskap i Norge. Del 4. Sluttrapport fra det sentrale utvalget for registrering av verdifulle kulturlandskap. – Direktoratet for naturforvaltning, Trondheim. 117 s.

Johansen, L. 2003. Suksesjon etter lyngbrenning på Tarva. – Hovedfagsoppgave NTNU, Institutt for Biologi. 42 s. (upubl.).
Jordal, J.B. 2004a. Et gløtt inn i Sunndalsnaturen – en kartlegging av viktige naturtyper. – Sunndal kommune, rapport, 262 s.
Jordal, J.B. 2004b. Kartlegging av naturtypar i Smøla kommune. – Smøla kommune, rapport. 108 s.
Jordal, J.B. 2005. Kartlegging av naturtypar i Fræna kommune. – Rapport J.B. Jordal nr. 5-2005. 140 s. + kart.
Jordal, J.B. 2006. Nasjonal registrering av kulturlandskap. Undersøkelser i Møre og Romsdal (Nesset, Rauma, Sunndal, Volda, Ørsta) og Sør-Trøndelag (Oppdal) i 2003-2005, med en vurdering av kunnskapsstatus for Møre og Romsdal. – Rapport J.B. Jordal nr. 2-2006. 93 s.
Jordal, J.B. & Gaarder, G. 1997. Biologiske undersøkelser i kulturlandskapet i Møre og Romsdal i 1995-1996. – Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Landbruksavd. Rapport 1997-1: 1-178 s.
Jordal, J.B. & Gaarder, G. 1999. Biologiske undersøkingar i kulturlandskapet i Møre og Romsdal 1992-98. Samlerapport. – Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Landbruksavd. Rapport 1999-1: 1-278 s. + kart.
Kjærstad, G. 2004. Biologisk mangfold i Levanger. – Verdensveven 29.03.06: http://www.levanger.kommune.no/tjenestetorg/landogskog/biologisk_mangfold/biologisk_mangfold.htm.
Kristiansen, M.E.V. 1994. Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap - Sør-Trøndelag fylke. – Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavdelingen Rapport 1994-6: 1-81, 1 vedlegg.
Liavik, K. 1996. Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap i Sør-Trøndelag: sluttrapport for Sør-Trøndelag. – Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernavdelingen Rapport 1996-5: 1-112.
Lyngstad, A. 2003. Verdifull kulturmark i Levanger kommune. Sluttrapport. – NTNU Vitensk. mus. Rapp. bot. Ser. 2003-6: 1-41.
Lyngstad, A. & Aune, E.I. 2005a. Naturtypekartlegging i Namsos kommune. – NTNU Vitensk. mus. Rapp. bot. Ser. 2005-5: 1-43.
Lyngstad, A. & Aune, E.I. 2005b. Naturtypekartlegging i Overhalla kommune. – NTNU Vitensk. mus. Rapp. bot. Ser. 2005-7: 1-45.
Lyngstad, A. & Aune, E.I. 2005c. Naturtypekartlegging i Frosta kommune. – NTNU Vitensk. mus. Rapp. bot. Ser. 2005-8: 1-48.
Lyngstad, A., Aune, E.I., Bratli, H. & Rønning, G. 2006. Naturtypekartlegging i Røyrvik kommune. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2006 (i trykken).
Lyngstad, A., Bratli, H. & Rønning, G. 2005. Naturtypekartlegging i Flatanger kommune. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2005-6: 1-51.
Lyngstad, A. & Prestø, T. 2002. Biologisk mangfold i Osen kommune. – NTNU Vitensk.mus. Bot. Notat 2002-5: 1-43.
Lyngstad, A. & Øien, D.-I. 2003a. Verdifull kulturmark i Levanger kommune, Nord-Trøndelag. – NTNU Vitensk.mus. Bot. Notat 2003-1: 1-38.
Lyngstad, A. & Øien, D.-I. 2003b. Omanalyser av faste prøveflater i Garbergmyra naturreservat 2003. – NTNU Vitensk.mus. Bot. Notat 2003-1: 1-38.
Lyngstad, A. & Øien, D.-I. 2006. Kulturlandskap i Storlia, Leksvik. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2006 (i trykken).
Lyngstad, A., Øien, D.-I. & Arnesen, T. 2002. Skjøtselsplan for kulturmark i Bymarka, Trondheim. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2002-4: 1-49.
Moen, A. 1983. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. – K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983-4: 1-138.
Moen, A. 1984. Myrundersøkelser i Møre og Romsdal i forbindelse med den norske myrreservatplanen. – K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1984-5: 1-86.
Moen, A. 1989. Utmarksslåtten - grunnlaget for det gamle jordbruket. – Spor 4-1: 36-42.
Moen, A. 1990. The plant cover of the boreal uplands of Central Norway. I. Vegetation ecology of Sølendet nature reserve; haymaking fens and birch woodlands. – Gunneria 63: 1-451, 1 kart.
Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. – Statens kartverk, Hønefoss. 199 s.
Moen, A. 2000. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av Tågdalen naturreservat i Surnadal. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2000-7: 1-45, 1 kart.
Moen, A., Kjelvik, L., Bretten, S., Sivertsen, S. & Sæther, B. 1976. Vegetasjon og flora i Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. – K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1976-9: 1-135, 2 pl.
Moen, A. & Moen, B.F. 1975. Vegetasjonskart som hjelpemiddel i arealplanleggingen på Nerskogen, Sør-Trøndelag. – K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. bot. Ser. 1975-5: 1-168, 1 pl.

Moen, A. & Nilsen, L.S. 2005. Botaniske verneverdier for slåttemyr og forslag til skjøtsel av kulturlandskap vest for Rosåsen, Høylandet. – NTNU Vitenskapsmuseet Bot. Notat. 2005-4: 1-23.

Moen, A., Norderhaug, A. & Skogen, A. 1993. Del 2. Håndbok for feltregistrering – viktige vegetasjonstyper i kulturlandskapet, Midt-Norge. – Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap. NINA, Ås. 48 s.

Nilsen, L.S. 1996. Registrering av utvalgte kulturlandskap i Nord-Trøndelag. – Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen Rapport 1996-3: 1-133.

Nilsen, L.S. 1998. Skisse til skjøtselsplan for Kjeksvika-området i Nærøy, Nord-Trøndelag. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 1998-5: 1-22.

Nilsen, L.S. 2000. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av sørvestlige deler Aspøya i Flatanger, Nord-Trøndelag. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2000-9: 1-26.

Nilsen, L.S. 2004. Coastal heath vegetation in central Norway; recent past, present state and future possibilities. – Dr. scient.-avhandling NTNU. 29 s. + 4 artikler.

Nilsen, L.S. & Fremstad, E. 2000. Skjøtselsplan for Skeisnesset, Leka, Nord-Trøndelag. – NTNU Vitensk. mus. Rapp. bot. Ser. 2000-1: 1-31.

Nilsen, L.S. & Moen, A. 2000. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av Oppgården med utmark i Lierne. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2000-2: 1-44, 1 kart.

Nilsen, L.S. & Moen, A. 2003. Plantelivet på Kalvøya ved Borgan, Vikna, og forslag til skjøtsel av kystlyngheilandskapet. – NTNU Vitensk. mus. Rapp. bot. Ser. 2003-3: 1-51.

Nilsen, L.S. & Moen, A. 2004. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av Hortavær i Leka. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2004-1: 1-22.

Nilsen, L.S., Moen, A. & Solberg, B. 1997. Botaniske undersøkelser av slåttemyrer i den foreslåtte nasjonalparken i Snåsa og Verdal. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. Bot. Ser. 1997-3: 1-38.

Norderhaug, A., Austad, I., Hauge, L. & Kvamme, M. (red.) 1999. Skjøtselshåndboka. Om kulturlandskap og gamle kulturmarker. – Landbruksforlaget, 252 s.

Norderhaug, A. & Bratli, H. (red.) 2004. Felthåndbok for kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap. – NIJOS. Upublisert notat. 23 s.

Nordhagen, R. 1917. Planteveksten paa Froøerne og nærliggende øer. Bidrag til kundskapen om naturforholdene i Norges skjærgaard. – K. norske Vidensk. Selsk. Skr. 1916-8: 1-151, 5 plansjer.

Prestø, T. & Holien, H. 1996. Botaniske undersøkelser i Lybekkdalen, Røyrvik kommune, Nord-Trøndelag. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. Bot. Ser. 1996-2: 1-44.

Prestø, T. & Lyngstad, A. 2002. Biologisk mangfold i Bjugn kommune. – NTNU Vitensk.mus. Bot. Notat 2002-8: 1-79.

Rønning, G. & Bratli, H. 2004. Biologisk mangfold i Stjørdal kommune. – Norsk institutt for jord- og skogkartlegging Rapport 2004-9: 1-97.

Rønning, G. & Bratli, H. 2005. Kartlegging av naturtyper i Grong kommune. – Norsk institutt for jord- og skogkartlegging Rapport 2005-3: 1-68.

Rydgren, 1988. Plantelivet i Leka kommune. Upublisert notat. Upag.

Skoglund, L. 2003. Forvatning av kulturbetingete engtyper i Skeisnesset. – Hovedfagsoppgave, NTNU, Institutt for biologi. 53 s. (upubl.).

Støren Binns, K. & Liavik, K. 1999. Sami use of landscape and resources in the Røros area - in the perspective of ecology and adaptation. – s. 151-165 i Setten, G., Semb, T. & Torvik, R. (red.) Shaping the land. Vol. I. The relevance of research for landscape management – tool or critique? Proceedings of the Permanent European Conference for the Study of the Rural Landscape, 18th session in Røros and Trondheim, Norway. Arbeider fra Geografisk institutt UNIT, Ny serie A, 27.

Velle, L.G. 2003. Endringer i heivegetasjon som følge av opphør av beite på Tarva. – Hovedfagsoppgave NTNU, Institutt for biologi. 42 s. (upubl.).

Wilmann, B. 2005. Kulturlandskap i hjortegården på Songli forsøksgård i Orkdal kommune. S. 9-15 i Heggberget, T.M. & Jonsson, B. (red.) 2005. Landskapsøkologi: arealbruk og landskapsanalyse: NINAs strategiske instituttprogrammer 2001-2005. – NINA Temahefte 32.

Øien, D.-I. & Moen, A. 2006. Sølendet naturreservat. Langtidsstudiar og overvaking i 2005. – NTNU Vitensk.mus. Bot. Notat 2006-1: 1-33.

Øien, D.-I., Nilsen, L.S. & Moen, A. 1997. Skisse til skjøtselsplan for deler av Øvre Forra naturreservat i Nord-Trøndelag. – NTNU Vitensk. mus. Rapp. bot. Ser. 1997-2: 1-24.

Vedlegg 1. Lokaliteter i tillegg

Oversikt over lokaliteter i Sør- og Nord-Trøndelag som er befart eller undersøkt, men som ikke er inkludert i databasen eller rapporten pga. for låg verdi (vanligvis C eller dårligere). Befarte lokaliteter er oppsøkt i felt, men raskt forkastet, og det er ikke gjort undersøkelser innen lokaliteten. I undersøkte lokaliteter er det foretatt en relativt rask inventering. Nr viser til nummerering i lokalitetslister satt opp av Fylkesmannen i Sør- og Nord-Trøndelag (x: med på listene, men ikke nummerert). Lokaliteter uten nummer har ikke vært med på noen lister men er vurdert av inventør i felt.

Fylke	Kommune	Lokalitet	UTMWGS84	Nr	Kommentar
ST	Tydal	Kvila	PQ 40,73	16	Undersøkt
	Tydal	Renolsvollen	PQ 39,73	16	Undersøkt
	Tydal	Solandsvollen	PQ 40,70	16	Undersøkt
	Tydal	Engesvollen	PQ 41,70	16	Undersøkt
	Tydal	Stømnvollen	PQ 36,69	16	Undersøkt
	Tydal	Gjårdvollen	PQ 35,69	16	Undersøkt
	Tydal	Lundarengvollen	PQ 35,69	16	Undersøkt
	Tydal	Vollvollan	PQ 35,69	16	Undersøkt
	Tydal	Stentrøvollen	PQ 35,68	16	Undersøkt
	Tydal	Jensåsvollen	PQ 32,68	16	Undersøkt
	Tydal	Grønlivollen	PQ 31,67	16	Undersøkt
	Melhus	Lauvåsen-Sørli	NQ 54-55,95-96	33	Undersøkt
	Melhus	Innistugu	NQ 60,97	34	Befart
	Melhus	Sørli	NR 47,00	37	Befart
	Melhus	Estenstad	NR 50,02	38	Undersøkt
	Melhus	Håggån	NR 50,02	38	Undersøkt
	Melhus	Rikmyr vest for Håggån	NR 49-50,02-03	38	Undersøkt
	Melhus	Ved Kolbrandstad stavkirke	NR 50,03	38	Undersøkt
	Melhus	Kottan	NR 60,15	46	Befart
	Melhus	Mosaikklandskap langs Vigda	NR 60,15-21	47	Befart
	Melhus	Lefstad	NR 60,17	48	Befart
	Melhus	Vollhåggån	NR 61,17	49	Befart
	Melhus	Kregnes	NR 62,12	50	Undersøkt
	Melhus	Trannmel	NR 62,14-15	51	Befart
	Melhus	Midttømme-Grinni	NR/NQ 61, 99-01	59	Befart
	Orkdal	Gjønnes	NR 34,15-16	62	Undersøkt
	Orkdal	Tjørnli	NR 34,17	63	Undersøkt
	Orkdal	Dalen	NR 35,03	64	Befart
	Orkdal	Buan-Bakk-Eggan	NR 37-38,13-14	70	Befart
	Orkdal	Gumdal	NR 38-39,05	71	Befart
	Orkdal	Ekli	NR 39,12	74	Befart
	Orkdal	Monset	NR 40-42,07-08	75	Befart
	Orkdal	Sveegga-Sundlia	NR 40-42,13-15	76	Befart
	Orkdal	Ljåmogjerdet-Kleivan	NR 41-42,15-16	77	Befart
	Rissa	Øverskot	NR 46-47-42	84	Befart
	Rissa	Hegglian	NR 47,44	85	Befart
	Rissa	Pukstad-Hafsåsen	NR 48-49,44-45	86	Undersøkt
	Rissa	Raudberget	NR 49,40	87	Befart, se også Bratli
	Rissa	Sollia	NR 50,50-51	90	Undersøkt
	Rissa	Lein	NR 51,41	91	Befart
	Rissa	Halten	NR 51,42	92	Befart
	Rissa	Sørgard	NR 51,43	93	Befart
	Rissa	Husbotnen	NR 51,47	94	Undersøkt
	Rissa	Hagamo-Kårli	NR 51-52, 44-45	95	Befart
	Rissa	Trangen-Vålen	NR 53-54,41-42	96	Befart
	Skaun	Kaståsen-Mjølhus	NR 47-50,14-16	111	Befart
	Skaun	Høgset	NR 50,22-23	113	Befart
	Skaun	Syrstadåsen	NR 51,12	114	Undersøkt
	Skaun	Skjellan-Kuvås	NR 51,14	115	Befart
	Skaun	Venasætra	NR 51-52, 10	116	Undersøkt

Fylke	Kommune	Lokalitet	UTMWGS84	Nr	Kommentar
	Skaun	Blekkan-Lunden	NR 51-52, 21-24	117	Befart
	Skaun	Bjørgan	NR 53,15-16	119	Undersøkt
	Skaun	Kattem	NR 53,15	119	Undersøkt
	Skaun	Uvås	NR 53,17	120	Befart
	Skaun	Kjærem	NR 53,20	121	Befart
	Skaun	Hoset	NR 55,11	122	Undersøkt
	Skaun	Våttålia	NR 55,18	123	Undersøkt
	Skaun	Vigdal-Hammer	NR 58-59,14-	124	Befart
	Trondheim	Langørjan	NR 56,32-33	132	Befart
	Trondheim	Bosberg	NR 57,32	134	Undersøkt
	Trondheim	Gaustad	NR 59,26-27	135	Undersøkt
	Trondheim	Eklestrøa	NR 71,26	141	Befart
	Trondheim	Rannlia	NR 72,25	142	Befart
NT	Meråker	Stordalen	PS 40-46,18-25	x	Befart
	Meråker	Storskorvollan	PR 31,26	x	Undersøkt
	Meråker	Samsikavollen	PR 31,26	x	Undersøkt
	Meråker	Skakkelvollen	PR 31,24	x	Undersøkt
	Meråker	Revhaugvollen	PR 30,24	x	Undersøkt
	Leksvik	Bjørgan	NR 61,48	1	Undersøkt
	Leksvik	Hindrem	NR 70,51	2	Undersøkt
	Leksvik	Hoven	NR 76,56		Befart
	Leksvik	Lille Solli	NR 82,73	8	Befart
	Leksvik	Buenget	NR 83,73		Befart
	Leksvik	Sollia	NR 80,73		Befart
	Leksvik	Gangstad	NR 80,72		Befart
	Leksvik	Arnsetran	NR 82,71		Befart
	Leksvik	Grønlia	NR 79,71		Befart
	Leksvik	Rota-Prestlia	NR 78-79,70-71	5,6,7	Befart
	Leksvik	Kulia	NR 74,63		Undersøkt
	Leksvik	Melhussetran, slåttemyr	NR 78,67		Undersøkt
	Leksvik	Sandsetran	NR 88,66		Undersøkt
	Leksvik	Heggbakksetra	NR 77,71		Undersøkt
	Leksvik	Tetlimosetra (Almlisetra)	NR 76,71		Undersøkt
	Leksvik	Moansetra	NR 76,71		Undersøkt
	Leksvik	Flintheisetran	NR 75,70		Undersøkt
	Leksvik	Negardssetran	NR 79,69		Undersøkt
	Leksvik	Imtjønnsetran	NR 78,69		Undersøkt
	Leksvik	Tetliaunsetran	NR 79,69		Undersøkt
	Leksvik	Seteråsseter	NR 78,67		Undersøkt
	Leksvik	Fossetran-Melhussetran	NR 78,67		Undersøkt
	Mosvik	Duklett	PR 01,80		Undersøkt
	Mosvik	Aune	PR 00,80	10	Befart
	Mosvik	Reitan	NR 98,79		Undersøkt
	Mosvik	Slipra	NR 95,69		Befart
	Mosvik	Hamran	NR 96,71		Undersøkt
	Mosvik	Øvre Langaunet	NR 97.74		Undersøkt
	Mosvik	Meltingen	NR 86,75		Befart
	Mosvik	Meltingsetra	NR 85,74	9	Befart
	Mosvik	Seteråsen	NR 85,74		Befart
	Verran	Tua	NR 98,92	15	Befart
	Verran	Folladal	PS 02,04	17	Befart
	Verran	Holmvik	PS 12,10	19	Befart
	Verran	Stjerna	PS 08,09	20	Befart
	Steinkjer	Kalvøya (Sør-Beitstad)	PS 15,02	x	Befart
	Steinkjer	Holmfet	PS 10,06		Befart

Vedlegg 2. Karplantelister for 26 lokaliteter innen Kystområdet

Registrerte karplantetaksoner (arter, underarter og hybrider) innen 26 lokaliteter innen Kystområdet. Lokalitet 1-11 ligger i Sør-Trøndelag, lokalitet 100-110 i Nord-Trøndelag og lokalitet 201-207 i Møre og Romsdal.

Art	1	2	3	5	6	7	8	9	10	11	100	101	103	104	105	107	108	109	110	201	202	203	204	205	206	207
Acer pseudoplatanus	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.
Achillea millefolium	.	x	x	x	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	x	.	x	.
Achillea ptarmica	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Actaea spicata	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Aegopodium podagraria	.	x	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.
Agrostis canina	x	x	.	.	x	.	x	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x
Agrostis capillaris	x	x	x	x	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	x	.
Agrostis stolonifera	.	.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Agrostis vinealis	.	.	.	.	x	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Ajuga pyramidalis	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Alchemilla alpina	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	x
Alchemilla sp.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	x	x
Allium oleraceum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Alnus incana	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.
Alopecurus geniculatus	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Andromeda polifolia	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	.	.	.	.	x	.	x	x	.	.	x	.	.
Anemone nemorosa	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	.
Angelica archangelica ssp. *litoralis*	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Angelica sylvestris	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	.	.	.	x
Antennaria dioica	x	x	.	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	.	x	.	.	.	.
Anthoxanthum odoratum	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x
Anthriscus sylvestris	x	x	.	x	x	x	.	.	.	x	x	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Anthyllis vulneraria	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Arabis hirsuta	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Arctostaphylos uva-ursi	x	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	x	x	x	.	.	x	.	x	x	.	.	x	.	.
Arctous alpinus	x	x	x	.	x	x	x	.	x	x	x	x	x	.	.	.	.	x	x	x	x	.	.	x	.	x
Arenaria serpyllifolia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Argentina anserina	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.
Armeria maritima	x	x	x	x	x	x	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.
Arrhenatherum elatius	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.
Athyrium filix-femina	x	x	x	.	x	x	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	x	x	x	.	.	x	x	.	x	x
Atriplex sp.	.	.	x	x	x	.	.	.	x	x	x	x	.	x	x	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.
Avenella flexuosa	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Avenula pubescens	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Bellis perennis	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.
Betula nana	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Betula nana x pubescens	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Betula pubescens	x	x	.	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x	x	x	x	x
Bistorta vivipara	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	.	.	x	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.
Blechnum spicant	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	x	x	x	.	x	x
Blysmopsis rufa	x	x	x	.	x	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Botrychium lunaria	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Calamagrostis neglecta ssp. *neglecta*	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Calamagrostis phragmitoides	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Calluna vulgaris	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Caltha palustris	x	x	x	x	x	x	x	.	.	.	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Campanula rotundifolia	x	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	x	x	x	.
Capsella bursa-pastoris	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Cardamine pratensis	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex binervis	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x
Carex canescens	.	x	x	.	x	x	x	x	x	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	x	.
Carex capillaris	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	.	x	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex demissa	x	x	.	.	.	x	.	.	.	x	.	x	x	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	x	x	x
Carex dioica	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex echinata	x	x	x	.	x	x	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	x	x	.	x	.	x	x	x	x	x
Carex flacca	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	x	x	.	.	.
Carex hostiana	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.
Carex lasiocarpa	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex leporina	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.

Art	1	2	3	5	6	7	8	9	10	11	100	101	103	104	105	107	108	109	110	201	202	203	204	205	206	207
Carex maritima	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex nigra	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	.	.	x	.	x	x	x
Carex pallescens	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.
Carex panicea	x	x	x	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x
Carex pauciflora	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.
Carex pilulifera	x	x	.	.	x	x	.	x	.	x	x	x	x	.	.	x	.	x	.	.	.	x	.	.	x	.
Carex pulicaris	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	.	x	x	.	x	.	x	.	x	x	x	x	.
Carex rostrata	x	.	.	.	x	.	x	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex salina	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex serotina	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	.	.	.	.	.	x	.	x	x	.	x	x
Carex vaginata	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Carum carvi	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Cerastium fontanum	.	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	.	.	x	x	.	x	x
Chamaepericlymenum suecicum	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x
Chamerion angustifolium	.	x	x	.	x	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	.	.	x	x	.	.	.	.	x	.	.
Cirsium arvense	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Cirsium heterophyllum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Cirsium palustre	x	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x
Cirsium vulgare	.	x	.	.	x	x	.	.	x	x	.	x	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	.
Cochlearia officinalis	x	.	x	.	.	x	.	.	x	x	x	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Comarum palustre	x	.	x	.	x	x	.	x	x	.	x	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Corylus avellana	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.
Cystopteris fragilis	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Dactylis glomerata	.	.	.	.	x	x	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	.	x	x	.	.	x	.	.	.	.
Dactylorhiza maculata	x	x	.	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	.	x	.	x	.	.	x	x	x	x
Danthonia decumbens	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	.
Deschampsia cespitosa	x	x	x	.	x	x	x	.	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	x	.	x	x
Digitalis purpurea	.	.	x	.	x	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.
Draba incana	.	.	.	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Drosera longifolia	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Drosera rotundifolia	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	x	.	x	.	x	.	x	x	x	x	.
Dryopteris expansa	x	x	x	.	x	x	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	x	x
Dryopteris filix-mas	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	x	x	.	x	.	.	x	.	x	x
Eleocharis uniglumis	x	x	x	.	x	x	x	.	.	.	x	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.
Elytrigia repens	.	x	x	x	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Empetrum nigrum	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Epilobium montanum	.	x	x	.	x	x	x	.	.	x	x	x	x	.	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.
Epilobium palustre	.	.	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	x	.
Equisetum arvense	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.
Equisetum fluviatile	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Equisetum palustre	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Equisetum sylvaticum	x	x	.	.	x	.	.	x	.	x	.	x	x	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Erica cinerea	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.
Erica tetralix	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	x	x	x	x	x	.
Eriophorum angustifolium	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x	.	x	x	x	x	x
Eriophorum vaginatum	x	x	x	.	.	x	x	x	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x	.	.	.	x	x	x
Euphrasia sp.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	xx	x	x	.	x	x	x	x	x
Festuca rubra	x	x	x	.	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	x	.
Festuca vivipara	x	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x
Filipendula ulmaria	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	x	.
Fragaria vesca	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Galeopsis bifida	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.
Galeopsis sp.	x	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x	x	.	.	x	.	xx	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Galium aparine	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.
Galium boreale	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Galium palustre	x	x	.	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Galium uliginosum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Galium verum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Gentianella amarella	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Gentianella campestris	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.
Geranium robertianum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Geranium sylvaticum	x	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	x	.	.	x	.	.	x	.
Geum rivale	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	x	.
Glaux maritima	x	x	x	.	x	x	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.
Glyceria fluitans	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Art	1	2	3	5	6	7	8	9	10	11	100	101	103	104	105	107	108	109	110	201	202	203	204	205	206	207
Gymnocarpium dryopteris	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Hieracium sp.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	xx	x	.	.	.	x	x	.	.	x
Hippuris vulgaris	x	x	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Holcus lanatus	x	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	x
Holcus mollis	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	.	x	x
Huperzia selago	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	x	x	.	x	x	.	x	x	.	x
Hypericum maculatum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.
Hypericum pulchrum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	x	.	x
Iris pseudacorus	.	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Juncus acutiflorus	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x
Juncus articulatus	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	.	x	x	.	x	.
Juncus bufonius	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	x	.
Juncus conglomeratus	x	x	x	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Juncus effusus	x	x	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x
Juncus filiformis	x	x	x	.	x	x	.	x	x	.	x	x	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Juncus gerardii	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	.	.	x	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.
Juncus squarrosus	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x
Juniperus communis	x	x	x	.	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x
Lathyrus pratensis	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	x	.	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Lemna minor	.	.	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Leontodon autumnalis	x	x	x	.	x	x	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	x	x
Lepidotheca suaveolens	.	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Leucanthemum vulgare	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Leymus arenarius	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	.	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Ligusticum scoticum	x	.	x	.	.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Linaria vulgaris	x	.	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Linnaea borealis	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	x	.
Linum catharticum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Listera ovata	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Lolium perenne	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Lotus corniculatus	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x
Luzula multiflora	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x
Luzula pilosa	x	x	x	.	x	x	.	x	x	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x	.	.	x	.	.	x	.
Luzula sylvatica	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.
Lychnis flos-cuculi	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Melampyrum pratense	x	x	x	.	x	.	x	.	.	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x
Melampyrum sylvaticum	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Melica nutans	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Menyanthes trifoliata	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.
Moehringia trinervia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Molinia caerulea	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	.	.	.	x	x	x	.	.	.	x	.	x
Montia fontana	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Myosotis arvensis	.	x	x	x	x	x	.	.	.	x	x	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Myosotis laxa	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Myrica gale	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.
Myriophyllum alterniflorum	x	x	x	.	x	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Nardus stricta	x	x	x	.	x	x	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	x	.	x	x
Narthecium ossifragum	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	x	.	x	.	x	x	x	x	x	x	x
Nymphaea alba	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Oxalis acetosella	.	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	x	.	x	.	x	.	.	x	.
Paris quadrifolia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Parnassia palustris	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.
Pedicularis palustris	x	x	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Pedicularis sylvatica	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	x
Phalaris arundinacea	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Phegopteris connectilis	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	x	.	x	.	.	x	.	x	.	x	x	x	x	x
Phleum pratense	.	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	.	x	x	.	x	x	.	.	x	.	.	.	.
Phragmites australis	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Picea abies	x	x	.	.	.	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x	.	x	x	x	x	x	x	x
Picea sitchensis	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	x	x	.	.	.
Pimpinella saxifraga	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.
Pinguicula vulgaris	x	x	x	.	.	x	x	.	x	x	x	x	x	.	.	x	x	x	.	x	.	x	.	x	x	.
Pinus mugo ssp. *mugo*	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.
Pinus sylvestris	x	x	x	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	x	x	.	x	x	.	x	x	.	x	x	.	x
Plantago lanceolata	x	x	.	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	.	.	x	x	.	x	.
Plantago major	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x	.	.	.	x	x	.	.	.

Art	1	2	3	5	6	7	8	9	10	11	100	101	103	104	105	107	108	109	110	201	202	203	204	205	206	207
Plantago maritima	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Platanthera bifolia	.	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Poa annua	.	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Poa nemoralis	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Poa pratensis	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	x	.
Poa trivialis	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Polygala serpyllifolia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x
Polygala vulgaris	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.
Polygonatum verticillatum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Polypodium vulgare	x	x	x	.	x	x	.	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Populus tremula	x	x	.	.	x	x	x	.	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	x	x	x	.	x	x	.	.
Potamogeton natans	x	.	x	.	x	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Potentilla crantzii	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Potentilla erecta	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Prunella vulgaris	x	x	.	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	x	.	x	.
Pteridium aquilinum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	.	.
Puccinellia capillaris	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Puccinellia maritima	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Puccinellia sp.	x	x	x	.	x	.	.	.	.	.	x	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Pyrola media	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Pyrola minor	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Ranunculus acris	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	x	.
Ranunculus auricomus	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Ranunculus flammula	x	.	x	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.
Ranunculus repens	x	x	x	x	x	x	.	.	.	x	x	.	x	.	.	x	x	x	x	.	.	.	.	.	x	.
Ranunculus reptans	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Rhinanthus minor	x	x	x	.	x	x	.	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	.	x	x	.	x	.
Rhodiola rosea	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Ribes spicatum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Rosa dumalis	x	x	.	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Rosa mollis	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	cf.	.	.	.
Rubus chamaemorus	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	x	x	.	.	.	.	x	.	.
Rubus idaeus	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Rubus saxatilis	.	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Rumex acetosa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	x	x
Rumex acetosella	.	x	x	x	.	x	.	.	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	x	.	.	x	.	.	x	.
Rumex crispus	.	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.
Rumex longifolius	x	x	x	x	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Sagina nodosa	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Sagina procumbens	x	x	x	.	x	x	x	.	x	x	x	x	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Salicornia europaea	.	.	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Salix aurita	x	x	x	.	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x
Salix caprea	x	x	.	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	x	x
Salix glauca	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Salix myrsinifolia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Salix pentandra	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Saxifraga aizoides	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	.
Saxifraga oppositifolia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Schedonorus pratensis	.	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Scrophularia nodosa	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Scutellaria galericulata	x	.	x	.	.	x	.	.	x	.	.	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Sedum acre	x	x	x	.	x	x	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Sedum anglicum	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.
Sedum annuum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Selaginella selaginoides	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	x	x	.
Silene dioica	.	.	x	x	x	.	.	.	.	x	x	.	x	.	.	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Silene uniflora	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Solidago virgaurea	x	x	x	.	x	x	x	.	.	x	.	x	x	x	x	.	.	x	x	.	.	x	.	.	x	x
Sonchus arvensis	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Sorbus aucuparia	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x
Sparganium angustifolium	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Sparganium natans	.	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Spergularia media	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Spergularia salina	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Stellaria crassifolia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Stellaria graminea	x	x	.	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Stellaria media	x	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.

Art	1	2	3	5	6	7	8	9	10	11	100	101	103	104	105	107	108	109	110	201	202	203	204	205	206	207
Suaeda maritima	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Succisa pratensis	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	x	x	x	x	.
Tanacetum vulgare	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Taraxacum sp.	.	x	x	x	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	.	x	.	.
Thalictrum alpinum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Trichophorum cespitosum ssp. *cespitosum*	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x	.	x
Trichophorum cespitosum ssp. *germanicum*	x	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	x
Trientalis europaea	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	.	.	x	x	x	x
Trifolium pratense	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	x	.	x	x
Trifolium repens	x	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	x	x	.	x	x
Triglochin maritima	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Triglochin palustris	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Tripleurospermum maritimum	x	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Tripolium pannonicum	.	.	x	x	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Tussilago farfara	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.
Urtica dioica	.	.	x	.	.	x	.	.	.	x	x	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Vaccinium myrtillus	x	x	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.
Vaccinium uliginosum	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.
Vaccinium vitis-idaea	x	x	.	.	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.
Valeriana sambucifolia	x	x	x	.	x	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Veronica chamaedrys	x	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Veronica officinalis	x	x	.	.	x	.	.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	.	.	x	x	.	x	.
Veronica serpyllifolia	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Vicia cracca	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.
Vicia sepium	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x	.	x	.	x	x	.	x	x	.	.	x	.	.	.	.
Viola canina	x	x	.	.	x	.	.	x	.	.	x	.	x	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Viola palustris	x	x	x	.	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x	x	.
Viola riviniana	.	.	.	.	.	x	.	x	.	x	x	x	x	.	x	.	.	x	.	x	.	x	x	x	x	.
Viola tricolor	.	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	.	.	.	.	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.

Arter som bare er funnet i en eller to lokaliteter (nr): *Aconitum lycoctonum* ssp. *septentrionale* (11), *Alopecurus pratensis* (2, 103), *Asplenium trichomanes* (109), *Atriplex glabriuscula* (103, 109), *A. littoralis* (103, 109), *A. prosrata* (103, 109), *Bartsia alpina* (203), *Betula pendula* (8), *Cakile maritima* (103), *Callitriche palustris* (103), *C. stagnalis* (103), *Carduus crispus* (103), *Carex acuta* (103), *C. appropinquata* (109), *C. bigelowii* (103, 109), *C. buxbaumii* (109), *C. chordorrhiza* (109), *C. diandra* (109), *C. digitata* (105), *C. flava* (103, 109), *C. lepidocarpa* (103), *C. limosa* (103, 109), *C. mackenziei* (6), *C. paleacea* (107, 109), *C. paupercula* (109), *C. subspathacea* (103), *C. vacillans* (109), *Centaurea jacea* (109), *C. nigra* (203), *Cerastium glomeratum* (103), *Chenopodium album* (103, 109), *Coeloglossum viride* (109), *Convallaria majalis* (105), *Corallorhiza trifida* (103), *Crepis paludosa* (103, 109), *Dactylorhiza fuchsii* (103, 109), *D. incarnata* (109), *Dryas octopetala* (105), *Dryopteris dilatata* (8), *Eleocharis palustris* (2, 103), *E. quinqueflora* (103, 109), *Elymus caninus* (105), *Epilobium* sp. (203), *Epipactis atrorubens* (105), *E. helleborine* (103, 105), *Equisetum pratense* (103), *Erigeron acer* (108), *Eriophorum latifolium* (103, 109), *Erysimum cheiranthoides* (109), *Euphrasia micrantha* (9), *Festuca ovina* (109), *Fumaria officinalis* (103, 109), *Galeopsis speciosa* (109), *G. tetrahit* (103, 109), *Galium album* (103, 109), *Gentianella aurea* (103), *Gymnadenia conopsea* (105), *Hieracium pilosella* (109), *Hierochloë odorata* (103, 109), *Hippophaë rhamnoides* (11), *Honkenya peploides* (103), *Hypericum hirsutum* (103), *Hypochaeris radicata* (204), *Juncus alpinoarticulatus* (109), *J. balticus* (107, 108), *J. bulbosus* (3, 11), *Knautia arvensis* (11, 103), *Lamium confertum* (103), *L. purpureum* (109), *L.* sp. (11), *Larix* sp. (201), *Lilium martagon* (103), *Listera cordata* (3, 103), *Lobelia dortmanna* (1), *Loiseleuria procumbens* (103, 109), *Luzula sudetica* (109), *Lycopodium annotinum* (205), *L. clavatum* (11, 103), *Lysimachia thyrsiflora* (103), *Maianthemum bifolium* (11), *Myosotis decumbens* (103), *Noccaea caerulescens* (103), *Nuphar lutea* (1), *Ophioglossum vulgatum* (103, 109), *Ophrys insectifera* (103), *Orthilia secunda* (103), *Oxycoccus palustris* (1, 109), *O. microcarpus* (109), *Pinus mugo* ssp. *uncinata* (7), *Polemonium caeruleum* (103, 109), *Polygonum aviculare* (103, 109), *Potamogeton alpinus* (107), *P. polygonifolius* (109), *Prunus padus* (105), *Pyrola rotundifolia* (103, 109), *Ranunculus confervoides* (100, 109), *Ribes rubrum* (103), *R. uva-crispa* (107), *Rosa rugosa* (8, 207), *Sagina maritima* (107), *Salix herbacea* (203), *Saussurea alpina* (101, 103), *Saxifraga cespitosa* (104, 108), *S. cotyledon* (11), *S. stellaris* (206), *Scrophularia nodusa* (103), *Senecio aquaticus* (203), *S. vulgaris* (103, 109), *Silene vulgaris* (103, 109), *Sorbus intermedia* (103), *S.* cf. *meinichii* (105), *Stuckenia filiformis* (103, 107), *Thlaspi arvense* (103), *Tofieldia pusilla* (101), *Trichophorum cespitosum* (206), *Trifolium hybridum* (103), *Tripleurospermum inodorum* (103), *Utricularia vulgaris* (109), *Veronica arvensis* (109).

Vedlegg 3. Karplantelister for 17 lokaliteter i Låglandets fjord- og dalstrøk

Registrerte karplantetaksoner (arter, underarter og hybrider) innen 17 lokaliteter innen Låglandets fjord- og dalstrøk. Lokalitet 14-32 ligger i Sør-Trøndelag, lokalitet 127-138 i Nord-Trøndelag og lokalitet 208 i Møre og Romsdal.

Art	14	15	16	17	18	25	26	27	32	127	128	129	130	131	132	138	208
Achillea millefolium	.	.	.	x	x	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x
Achillea ptarmica	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	.	.	.	x	x
Aconitum lycoctonum ssp. *septentrionale*	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Agrostis canina	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Agrostis capillaris	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x
Ajuga pyramidalis	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x
Alchemilla sp.	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	.	x	x	.
Alnus incana	x	.	x	x	.	x	x	x	x	.	x	.	x	.	.	x	x
Alopecurus geniculatus	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Anemone nemorosa	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Angelica sylvestris	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x
Antennaria dioica	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x	.
Anthoxanthum odoratum	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x
Anthriscus sylvestris	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	x	x
Arabidopsis thaliana	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x	.
Arabis hirsuta	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.
Arenaria serpyllifolia	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.
Athyrium filix-femina	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	x	.	x	.	.	x	x
Atocion rupestre	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.
Avenella flexuosa	.	.	.	.	x	.	.	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Avenula pubescens	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Bartsia alpina	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Betula pubescens	x	.	x	x	.	x	.	x	x	x	x	.	x	x	.	x	x
Bistorta vivipara	x	x	x	x	x	.	.	x	x	.	x	.	x	.	.	x	x
Blechnum spicant	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	x
Calamagrostis phragmitoides	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x
Calluna vulgaris	x	.	x	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Caltha palustris	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x
Campanula rotundifolia	.	.	.	x	x	.	x	x	.	x	x	.	x	x	x	x	x
Capsella bursa-pastoris	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex buxbaumii	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Carex canescens	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Carex capillaris	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Carex demissa	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x
Carex dioica	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Carex echinata	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	x
Carex flava	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x
Carex hostiana	cf	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Carex lasiocarpa	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Carex leporina	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	x	.	x	.	x	x	.
Carex limosa	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Carex nigra var. *nigra*	x	.	x	.	x	.	.	x	.	.	x	.	x	.	x	x	.
Carex pallescens	.	.	x	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	.	x	x	x
Carex panicea	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	x	x
Carex paupercula	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex pilulifera	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	x	x
Carex pulicaris	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Carex vaginata	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x
Carum carvi	.	x	.	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	x	x	x	x
Cerastium fontanum	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	x	.	x	.	x	x	x
Chamaepericlymenum suecicum	x	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Chamerion angustifolium	.	.	.	x	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	.
Cicerbita alpina	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.
Circaea alpina	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.
Cirsium arvense	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.
Cirsium heterophyllum	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	x
Cirsium palustre	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	x
Cirsium vulgare	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Clinopodium vulgare	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.
Convallaria majalis	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.

Art	14	15	16	17	18	25	26	27	32	127	128	129	130	131	132	138	208
Corylus avellana	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x
Crepis paludosa	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Cystopteris fragilis	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.
Dactylis glomerata	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Dactylorhiza lapponica	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Dactylorhiza maculata	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Danthonia decumbens	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x
Deschampsia cespitosa	x	.	x	x	.	x	x	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x
Drosera longifolia	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Dryopteris expansa	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x
Dryopteris filix-mas	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Elymus caninus	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.
Empetrum nigrum	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Epilobium montanum	.	.	.	x	.	.	.	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Epilobium sp.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Equisetum arvense	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.
Equisetum palustre	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Equisetum pratense	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Equisetum sylvaticum	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x
Eriophorum angustifolium	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Eriophorum latifolium	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Eriophorum vaginatum	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Euphrasia sp.	.	.	x	.	x	.	.	x	x	.	x	.	x	.	x	.	x
Festuca ovina	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Festuca rubra	.	.	.	x	x	.	.	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Filipendula ulmaria	x	.	.	x	x	.	.	x	x	x	x	.	.	.	.	x	x
Fragaria vesca	.	x	.	x	x	.	x	.	x	x	x	.	.	x	x	x	x
Galeopsis bifida	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	x	.	.	.	x
Galeopsis sp.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.
Galeopsis tetrahit	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Galium boreale	x	.	x	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	x
Galium mollugo ssp. *erectum*	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Galium odoratum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	x	x	.
Galium palustre	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	x
Galium uliginosum	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x	x	x
Galium verum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.
Gentianella campestris ssp. *campestris*	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Geranium sylvaticum	x	.	x	x	.	.	x	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Geum rivale	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x
Geum urbanum	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	x	x
Glyceria fluitans	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Gymnadenia conopsea	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Gymnocarpium dryopteris	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Hepatica nobilis	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.
Hieracium lactucella	.	.	.	x	x	.	x	x	.	x	x	.	x	.	.	x	.
Hieracium pilosella	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.
Hieracium pubescens	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.
Hieracium sp.	.	.	.	x	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	x
Hieracium umbellatum	.	.	.	.	cf	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Hierochloë odorata	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Hypericum maculatum	.	.	.	x	x	.	x	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x
Juncus articulatus	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	x	.	.	.	x	x	x
Juncus bufonius	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Juncus conglomeratus	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Juncus effusus	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x
Juncus filiformis	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Juncus triglumis	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Juniperus communis	x	.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	.	x	x
Knautia arvensis	.	x	.	.	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	x	x	x
Lathyrus pratensis	.	.	.	.	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Leontodon autumnalis	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x
Lepidotheca suaveolens	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Leucanthemum vulgare	.	x	.	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x
Linnaea borealis	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x
Linum catharticum	.	x	.	x	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	x	x	x
Listera ovata	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x
Lotus corniculatus	.	.	.	.	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.

Art	14	15	16	17	18	25	26	27	32	127	128	129	130	131	132	138	208
Luzula multiflora	x	.	x	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	.	.	.	x
Luzula pilosa	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Maianthemum bifolium	x	.	.	x	.	.	.	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Melampyrum pratense	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Melampyrum sylvaticum	x	.	x	x	x	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Melica nutans	x	.	x	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Menyanthes trifoliata	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Moehringia trinervia	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Molinia caerulea	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Myosotis arvensis	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.
Nardus stricta	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	x	.	x	.	.	x	x
Omalotheca sylvatica	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	x	x
Oxalis acetosella	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	x
Paris quadrifolia	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Pedicularis oederi	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Pedicularis palustris	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Phegopteris connectilis	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Phleum alpinum	.	.	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Phleum pratense	.	.	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Picea abies	x	.	x	x	.	x	x	x	x	.	x	.	x	x	.	x	x
Pimpinella saxifraga	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x	.	.
Pinguicula vulgaris	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Pinus sylvestris	x	.	x	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x
Plantago lanceolata	.	x	.	x	.	x	.	x	.	x	x	.	x	.	x	x	x
Plantago major	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Platanthera bifolia	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Poa alpina	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	x
Poa annua	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Poa nemoralis	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Poa pratensis	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Polygala vulgaris	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Polygonatum verticillatum	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x
Polygonum aviculare	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Polypodium vulgare	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	.
Populus tremula	.	.	.	x	.	.	x	x	x	x	.	.	.	x	.	x	x
Potentilla argentea	.	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.
Potentilla crantzii	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Potentilla erecta	x	.	x	x	x	.	x	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x
Prunella vulgaris	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	x	.	x	x	.	x	x
Prunus padus	.	.	.	x	.	x	x	x	x	x	.	.	.	x	.	.	x
Pyrola minor	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Pteridium aquilinum	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	.	.	.	.	x	.	.
Ranunculus acris	x	.	x	x	x	.	x	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x
Ranunculus auricomus	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Ranunculus repens	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	x
Rhinanthus minor	x	.	.	.	x	.	.	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x
Rosa sp.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	x	x
Rubus chamaemorus	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Rubus idaeus	.	.	.	.	x	.	.	.	x	x	.	.	x	.	.	x	x
Rubus saxatilis	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x
Rumex acetosa	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	.	.	x	x
Rumex acetosella	.	.	.	.	x	.	x	x	x	.	x	.	x	.	x	x	x
Rumex longifolius	.	.	.	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Sagina procumbens	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Salix caprea	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	.	.	x	.	x	x
Salix glauca	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Salix myrsinifolia	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Saussurea alpina	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Saxifraga aizoides	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Schedonorus pratensis	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.
Scrophularia nodosa	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Sedum acre	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.
Selaginella selaginoides	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x
Silene dioica	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Solidago virgaurea	.	.	.	x	.	.	.	x	x	x	x	.	.	.	.	x	x
Sorbus aucuparia	x	.	.	x	x	.	x	x	x	x	x	.	x	x	.	x	x
Stachys sylvatica	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Stellaria graminea	.	.	.	.	x	.	x	.	x	x	x	.	x	.	.	x	x

Art	14	15	16	17	18	25	26	27	32	127	128	129	130	131	132	138	208
Stellaria media	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	x
Stellaria nemorum	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Succisa pratensis	x	.	x	.	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x	x	.	x
Taraxacum sp.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Thalictrum alpinum	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Tofieldia pusilla	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Trichophorum alpinum	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x
Trichophorum cespitosum ssp. *cespitosum*	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Trientalis europaea	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Trifolium pratense	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	x	.	x	x
Trifolium repens	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	x	.	x	x
Triglochin palustris	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Tussilago farfara	.	.	.	x	x	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Ulmus glabra	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	x	x	x
Urtica dioica	.	.	.	.	x	.	x	.	x	.	.	.	x	.	.	x	x
Vaccinium myrtillus	x	.	.	x	x	x	.	x	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Vaccinium uliginosum	x	.	x	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Vaccinium vitis-idaea	x	.	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Valeriana sambucifolia	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Veronica chamaedrys	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	.	x	x	x
Veronica officinalis	.	.	.	.	x	.	x	.	x	x	x	.	x	x	x	x	x
Veronica serpyllifolia	.	.	.	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Viburnum opulus	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Vicia cracca	x	.	.	x	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x	x
Vicia sepium	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	.	x	.	x	x	x
Vicia sylvatica	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x
Viola biflora	x	.	.	x	x	.	.	x	x	.	x	.	x	.	.	x	.
Viola canina	.	.	.	.	x	.	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	x
Viola palustris	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	x
Viola riviniana	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x
Viola tricolor	.	.	.	.	x	.	.	x	x	.	.	.	x	.	x	x	x

Arter som bare er funnet i en lokalitet (nr): *Actaea spicata* (138), *Aegopodium podagraria* (32), *Andromeda polifolia* (208), *Betula nana* (16), *B. pendula* (27), *Botrychium lunaria* (138), *Campanula latifolia* (138), *Cardamine amara* (14), *Carex chordorrhiza* (14), *C. digitata* (138), *C. muricata* (138), *C. nigra* (208), *C. paleacea* (138), *C. rariflora* (14), *C. rostrata* (14), *Cypripedium calceolus* (14), *Dactylorhiza fuchsii* (138), *Draba verna* (132), *Drosera rotundifolia* (14), *Eleocharis quinqueflora* (14), *Elytrigia repens* (32), *Epilobium alsinifolium* (208), *E.* cf. *lactiflorum* (14), *E. hornemannii* (208), *E. palustre* (138), *Epipactis atrorubens* (128), *E. helleborine* (14), *Equisetum hyemale* (14), *E. variegatum* (16), *Erica tetralix* (208), *Euphrasia stricta* (138), *Geranium robertianum* (138), *Hieracium* sect. *Vulgata* (138), *Humulus lupulus* (132), *Huperzia selago* (14), *Juncus alpinoarticulatus* (18), *J. bulbosus* (208), *J. squarrosus* (208), *Lapsana communis* (208), *Larix decidua* (130), *Listera cordata* (208), *Luzula multiflora* ssp. *frigida* (138), *L. sudetica* (208), *Lychnis flos-cuculi* (138), *Lycopodium annotinum* (208), *L. clavatum* (208), *Matteuccia struthiopteris* (208), *Mycelis muralis* (26), *Narthecium ossifragum* (208), *Omalotheca norvegica* (208), *Orchis mascula* (138), *Oxycoccus palustris* (14), *Parnassia palustris* (138), *Petasites* cf. *frigidus* (14), *Phalaris arundinacea* (32), *Plantago media* (15), *Platanthera montana* (208), *Poa* sp. (17), *Polygala serpyllifolia* (208), *Ranunculus ficaria* (138), *R. platanifolius* (17), *Rosa majalis* (26), *R.* cf. *mollis* (18), *Rumex crispus* (138), *Salix lapponum* (138), *Sedum annuum* (18), *Sonchus arvensis* (138), *Sparganium angustifolium* (27), *Stellaria alsine* (208), *Tanacetum vulgare* (138), *Trichophorum cespitosum* (208), *Tripleurospermum inodorum* (18), *Utricularia minor* (27), *Verbascum nigrum* (138), *V. thapsus* (132), *Veronica arvensis* (132), *V. beccabunga* (17), *Viola canina* ssp. *canina* (138), *V. epipsila* (138).

Vedlegg 4. Karplantelister for 21 lokaliteter innen Høgereliggende områder

Registrerte karplantetaksoner (arter, underarter og hybrider) innen 21 lokaliteter innen Høgereliggende områder. Lokalitet 19-34 ligger i Sør-Trøndelag og lokalitet 111-137 i Nord-Trøndelag.

Art	19	20	21	22	23	28	33	34	111	112	113	117	122	123	124	125	133	134	135	136	137
Achillea millefolium	x	x	.	.	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Aconitum lycoctonum ssp. *septentrionale*	x	.	.	.	x	x	x	x	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.
Agrostis canina	x	x	.	.	x	.	x	x	x	.	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.
Agrostis capillaris	x	.	.	.	.	x	x	x	x	.	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.
Alchemilla alpina	x	x	.	.	x	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Alchemilla sp.	x	x	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Alnus incana	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Andromeda polifolia	x	.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Anemone nemorosa	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	x	.	.	.	x	.	.	x	.	.	x
Angelica archangelica	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Angelica sylvestris	x	.	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	x
Antennaria dioica	x	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Anthoxanthum odoratum	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.
Anthriscus sylvestris	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Arctous alpinus	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Athyrium filix-femina	x	.	.	.	.	x	x	x	x	.	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Avenella flexuosa	x	.	.	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Bartsia alpina	x	.	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	x	.	.	.	.	x	.	x	x
Betula nana	x	x	.	.	x	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Betula pubescens	x	x	.	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	x	.	x	.
Bistorta vivipara	x	x	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x
Blechnum spicant	x	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Botrychium lunaria	.	x	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Calamagrostis neglecta ssp. *neglecta*	x	.	.	.	.	x	x	.	x	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Calamagrostis phragmitoides	x	.	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.
Calluna vulgaris	x	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Caltha palustris	x	x	x	.	.	x	x	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.
Campanula rotundifolia	x	x	.	.	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.
Cardamine amara	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex adelostoma	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	x
Carex atrata	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Carex atrofusca	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex brunnescens	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex buxbaumii	x	.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x
Carex canescens	x	x	.	.	.	x	x	x	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Carex capillaris	x	.	x	.	x	x	.	.	x	.	x	.	x	.	.	.	.	x	x	x	.
Carex chordorrhiza	.	.	.	.	.	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Carex demissa	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex dioica	x	.	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x
Carex echinata	x	.	x	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	x
Carex flava	x	.	x	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	x	x	x	x
Carex hostiana	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.
Carex lasiocarpa	x	.	x	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x
Carex limosa	.	.	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Carex nigra	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex nigra var. *juncella*	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex nigra var. *nigra*	x	x	x	.	x	.	.	.	x	x	.	.	.	x	x	.	.	.	.	x	x
Carex pallescens	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.
Carex panicea	x	.	x	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	.	.	.	.	x	.	.	x
Carex pauciflora	x	.	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.
Carex paupercula	x	.	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex rostrata	x	.	x	.	.	x	x	.	x	.	x	.	x	x	.	.	.	.	.	x	x
Carex saxatilis	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Carex vaginata	x	x	.	.	x	x	x	.	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.
Carex vesicaria	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	.
Carum carvi	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Cerastium fontanum	x	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Chamaepericlymenum suecicum	x	.	.	.	x	.	.	x	x	.	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Chamerion angustifolium	x	x	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.

Art	19	20	21	22	23	28	33	34	111	112	113	117	122	123	124	125	133	134	135	136	137
Cicerbita alpina	x	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Cirsium heterophyllum	x	.	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	x	x	x	.	.	x	.	x	x
Cirsium palustre	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.
Coeloglossum viride	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Comarum palustre	x	.	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.
Convallaria majalis	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.
Corallorhiza trifida	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Crepis paludosa	x	.	x	.	.	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x	.	.	x	.	.	x
Dactylis glomerata	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Dactylorhiza fuchsii	x	.	x	.	.	x	.	.	x	.	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.
Dactylorhiza incarnata ssp. *cruenta*	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.
Dactylorhiza incarnata ssp. *incarnata*	x	.	x	.	.	x	.	.	x	x	x	.	x	.	.	.	.	.	x	x	.
Dactylorhiza lapponica	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x	x	.	x	x
Dactylorhiza maculata	x	.	x	.	.	x	.	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	x	x
Deschampsia cespitosa	x	x	.	.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	x	.	.	x
Diphasiastrum alpinum	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Drosera longifolia	.	.	x	.	.	.	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.
Drosera rotundifolia	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.
Dryopteris expansa	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Eleocharis quinqueflora	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Empetrum nigrum	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Empetrum nigrum ssp. *hermaphroditum*	x	.	.	x	x	x	.	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.
Epilobium hornemannii	.	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Epilobium palustre	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Equisetum arvense	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Equisetum fluviatile	x	.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	x	.
Equisetum hyemale	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Equisetum palustre	x	x	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	x
Equisetum sylvaticum	x	.	x	.	.	x	x	x	.	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Equisetum variegatum	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Erigeron borealis	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Eriophorum angustifolium	x	.	x	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	x	.	x	x
Eriophorum latifolium	x	.	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x
Eriophorum vaginatum	x	.	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x
Euphrasia sp.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	x	x	.	x	.	x	.	x	x
Euphrasia wettsteinii	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.
Festuca ovina	x	x	x	.	.	x	x	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	x
Festuca rubra	x	x	.	.	.	x	x	x	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Festuca vivipara	x	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Filipendula ulmaria	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	x	.	.	x	.	x	x
Fragaria vesca	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Galium boreale	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Galium uliginosum	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Gentianella campestris	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Geranium sylvaticum	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x	.	.	x	.	.	x
Geum rivale	x	.	.	.	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Gymnadenia conopsea	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	x	.	.	.	x	x	x	x	.
Gymnocarpium dryopteris	x	.	.	.	x	x	.	x	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Hammarbya paludosa	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.
Hieracium sp.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Huperzia selago	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Hypericum maculatum	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Juncus alpinoarticulatus	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Juncus articulatus	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Juncus castaneus	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.
Juncus filiformis	x	x	.	.	.	x	x	x	x	.	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Juncus triglumis	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Juniperus communis	x	x	.	x	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x	.	.	x	.	.	x
Kobresia simpliciuscula	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Leontodon autumnalis	x	x	.	.	x	x	.	.	x	.	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	x
Leucanthemum vulgare	.	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Linnaea borealis	x	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Listera cordata	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Listera ovata	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	x	.	.	x	.	x	x	.	.	x
Luzula multiflora	x	x	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.
Luzula pilosa	x	.	.	.	x	x	.	x	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.

Art	19	20	21	22	23	28	33	34	111	112	113	117	122	123	124	125	133	134	135	136	137
Luzula sudetica	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Lycopodium annotinum	x	.	.	.	x	x	x	.	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Maianthemum bifolium	x	.	.	.	x	x	.	x	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Melampyrum pratense	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Melampyrum sylvaticum	x	.	.	.	x	x	x	.	x	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Melica nutans	x	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.
Menyanthes trifoliata	.	.	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	x	.	.	x	.
Molinia caerulea	x	.	x	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x
Myosotis decumbens	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Nardus stricta	x	x	.	x	x	.	x	x	x	.	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.
Narthecium ossifragum	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.
Omalotheca norvegica	x	x	.	.	x	x	x	x	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.
Omalotheca supina	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Orthilia secunda	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.
Oxalis acetosella	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Oxycoccus palustris	.	.	.	.	.	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Oxyria digyna	x	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Parnassia palustris	x	x	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	x
Pedicularis lapponica	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Pedicularis oederi	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Pedicularis palustris	x	.	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	.	x	.	.	x	.	.	.	x
Petasites frigidus	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Phegopteris connectilis	x	.	.	.	.	x	x	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.
Phleum alpinum	x	x	.	.	x	x	x	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Phleum pratense	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.
Phyllodoce caerulea	x	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Picea abies	x	.	.	.	x	.	.	.	x	x	x	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.
Pinguicula vulgaris	x	x	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	x
Pinus sylvestris	.	.	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.
Plantago major	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Poa alpina	x	.	.	.	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Poa annua	.	.	.	.	.	x	x	x	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Poa pratensis	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Polygonatum verticillatum	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Potentilla erecta	x	.	.	.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	x	.	.	x
Prunella vulgaris	.	.	.	.	x	.	x	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	.
Prunus padus	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Pyrola media	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Pyrola minor	x	.	.	.	.	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Pyrola rotundifolia	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Ranunculus acris	x	x	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x
Ranunculus auricomus	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Ranunculus repens	.	.	.	.	.	x	x	x	x	.	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.
Rheum x *rhabarbarum*	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Rhinanthus minor	x	x	.	.	x	x	.	x	x	x	x	.	.	x	x	.	.	x	.	.	x
Rubus chamaemorus	x	.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.
Rubus idaeus	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Rubus saxatilis	x	.	.	.	x	x	.	x	x	.	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.
Rumex acetosa	x	x	.	.	.	x	.	x	x	.	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.
Rumex acetosella	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Rumex longifolius	.	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Salix arbuscula	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Salix caprea	x	.	.	.	.	.	x	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	x	.
Salix glauca	x	x	x	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x
Salix hastata	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Salix herbacea	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Salix lanata	x	x	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Salix lapponum	.	x	.	.	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Salix myrsinifolia	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Salix phylicifolia	x	x	.	.	.	x	x	x	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Salix reticulata	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Saussurea alpina	x	.	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x
Saxifraga aizoides	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.
Saxifraga stellaris	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Scheuchzeria palustris	.	.	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Selaginella selaginoides	x	.	x	.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	x	x
Sibbaldia procumbens	x	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Silene dioica	x	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Solidago virgaurea	x	x	.	x	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	x

Art	19	20	21	22	23	28	33	34	111	112	113	117	122	123	124	125	133	134	135	136	137
Sorbus aucuparia	x	.	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	x	x	x	.	.	x	.	x	.
Stellaria graminea	x	.	.	.	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Succisa pratensis	x	.	.	.	x	x	.	.	x	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.
Taraxacum sp.	xx	x	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Thalictrum alpinum	x	.	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	x	x	.	.	.	x	x	x	x
Tofieldia pusilla	x	x	.	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	.	.
Trichophorum alpinum	x	.	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	x	x
Trichophorum cespitosum ssp. *cespitosum*	x	.	x	.	.	x	x	.	x	x	x	.	x	x	.	.	.	x	.	x	x
Trientalis europaea	x	.	.	x	x	.	x	x	x	x	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	x
Trifolium pratense	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Trifolium repens	x	x	.	.	x	x	x	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Triglochin palustris	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Trollius europaeus	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	x	x
Tussilago farfara	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.
Urtica dioica	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Vaccinium myrtillus	x	x	.	x	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	.	.	.	.	.	x
Vaccinium uliginosum	x	x	.	.	x	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Vaccinium vitis-idaea	x	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.
Valeriana sambucifolia	x	.	.	.	.	x	.	.	x	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.
Veronica alpina	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Veronica chamaedrys	.	.	.	.	.	.	x	x	x	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.
Veronica officinalis	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.
Veronica serpyllifolia	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	.	.	.
Vicia sepium	.	.	.	.	.	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Viola biflora	x	x	.	.	.	x	.	x	x	.	x	.	x	.	x	.	.	x	.	.	x
Viola palustris	x	.	.	.	.	x	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.	.	.	.	.	.
Viola riviniana	.	.	.	.	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Arter som bare er funnet i en lokalitet (nr): *Achillea ptarmica* (34), *Aegopodium podagraria* (113), *Agrostis stolonifera* (113), *Asplenium viride* (111), *Astragalus alpinus* (19), *Athyrium distentifolium* (19), *Botrychium boreale* (125), *B. lanceolatum* (34), *Carex flava* x *hostiana* (113), *C. heleonastes* (28), *C. leporina* (34), *C. microglochin* (28), *C. norvegica* (19), *C. pilulifera* (124), *C. rariflora* (21), *C. rotundata* (136), *Cystopteris fragilis* (19), *Dactylorhiza incarnata* x cf. *lapponica* (113), *Daphne mezereum* (19), *Dryopteris filix-mas* (31), *Epilobium alsinifolium* (19), *E. montanum* (34), *E.* sp. (20), *Epipactis helleborine* (113), *Equisetum hyemale* x *variegatum* (113), *Eriophorum scheuchzeri* (20), *Galeopsis* sp. (31), *Galium mollugo* ssp. *erectum* (124), *G. palustre* (113), *Glyceria fluitans* (19), *Harrimanella hypnoides* (19), *Hieraceum* sect. *Alpina* (19), *H. lactucella* (124), *Hierochloë odorata* (28), *Juncus biglumis* (19), *J. effusus* (113), *Lathyrus pratensis* (124), *Loiseleuria procumbens* (19), *Lycopodium clavatum* (19), *Matteuccia struthiopteris* (31), *Milium effusum* (31), *Nigritella nigra* (28), *Nymphaea* sp. (113), *Omalotheca sylvatica* (34), *Oreopteris limbosperma* (113), *Oxycoccus microcarpus* (113), *Paris quadrifolia* (19), *Pedicularis sceptrum-carolinum* (136), *Phragmites australis* (113), *Platanthera bifolia* (113), *Poa nemoralis* (28), *P. pratensis* coll. (113), *Populus tremula* (113), *Potentilla crantzii* (124), *Pseudorchis albida* (28), *Ranunculus platanifolius* (28), *Rhynchospora alba* (113), *Rumex longifolius* coll. (113), *Sagina procumbens* (113), *Salix aurita* (113), *S. myrsinites* (19), *Saxifraga nivalis* (19), *Schoenus ferrugineus* (113), *Silene acaulis* (19), *Stellaria borealis* (28), *S. longifolia* (19), *S. media* (113), *S. nemorum* (31), *Tanacetum vulgare* (124), *Utricularia intermedia* (113), *U. minor* (113), *Vicia cracca* (113), *Viola tricolor* (34), *Viscaria alpina* (111).

Vedlegg 5. Fullstendig karplanteliste med vitenskapelige og norske navn

Fullstendig liste over alle 530 taksoner, med vitenskapelige og norske navn, som er funnet i de beskrevne lokalitetene. Navnene følger Elven (2005) med unntak av noen bokmålsformer.

Vitenskapelig navn	Norsk navn
Acer pseudoplatanus	Platanlønn
Achillea millefolium	Ryllik
Achillea ptarmica	Nyseryllik
Aconitum lycoctonum ssp. *septentrionale*	Tyrihjelm
Actaea spicata	Trollbær
Aegopodium podagraria	Skvallerkål
Agrostis canina	Hundekvein
Agrostis capillaris	Engkvein
Agrostis stolonifera	Krypkvein
Agrostis vinealis	Bergkvein
Ajuga pyramidalis	Jonsokkoll
Alchemilla alpina	Fjellmarikåpe
Alchemilla sp.	Marikåpe
Allium oleraceum	Vill-løk
Alnus incana	Gråor
Alopecurus geniculatus	Knereverumpe
Alopecurus pratensis	Engreverumpe
Andromeda polifolia	Hvitlyng
Anemone nemorosa	Hvitveis
Angelica archangelica	Kvann
Angelica archangelica ssp. *litoralis*	Strandkvann
Angelica sylvestris	Sløke
Antennaria dioica	Kattefot
Anthoxanthum odoratum	Gulaks
Anthriscus sylvestris	Hundekjeks
Anthyllis vulneraria	Rundbelg
Arabidopsis thaliana	Vårskrinneblom
Arabis hirsuta	Bergskrinneblom
Arctostaphylos uva-ursi	Melbær
Arctous alpinus	Rypebær
Arenaria serpyllifolia	Sandarve
Argentina anserina	Gåsemure
Armeria maritima	Strandnellik
Arrhenatherum elatius	Hestehavre
Asplenium trichomanes	Svartburkne
Asplenium viride	Grønnburkne
Astragalus alpinus	Setermjelt
Athyrium distentifolium	Fjellburkne
Athyrium filix-femina	Skogburkne
Atocion rupestre	Småsmelle
Atriplex glabriuscula	Bruskmelde
Atriplex littoralis	Strandmelde
Atriplex prostrata	Tangmelde
Atriplex sp.	Melde
Avenella flexuosa	Smyle
Avenula pubescens	Dunhavre
Bartsia alpina	Svarttopp
Bellis perennis	Tusenfryd
Betula nana	Dvergbjørk
Betula nana x *pubescens*	
Betula pendula	Hengebjørk
Betula pubescens	Dunbjørk
Bistorta vivipara	Harerug
Blechnum spicant	Bjønnkam
Blysmopsis rufa	Rustsivaks
Botrychium boreale	Fjellmarinøkkel
Botrychium lanceolatum	Håndmarinøkkel
Botrychium lunaria	Marinøkkel
Caklie maritima	Strandreddik
Calamagrostis neglecta ssp. *neglecta*	Smårørkvein
Calamagrostis phragmitoides	Skogrørkvein
Callitriche palustris	Småvasshår
Callitriche stagnalis	Dikevasshår
Calluna vulgaris	Røsslyng
Caltha palustris	Bekkeblom
Campanula latifolia	Storklokke
Campanula rotundifolia	Blåklokke
Capsella bursa-pastoris	Gjetertaske
Cardamine amara	Bekkekarse
Cardamine pratensis	Engkarse
Carduus crispus	Krusetistel
Carex acuta	Kvass-starr
Carex adelostoma	Tranestarr
Carex appropinquata	Taglstarr
Carex atrata	Svartstarr
Carex atrofusca	Sotstarr
Carex bigelowii	Stivstarr
Carex binervis	Heistarr
Carex brunnescens	Seterstarr
Carex buxbaumii	Klubbestarr
Carex canescens	Gråstarr
Carex capillaris	Hårstarr
Carex chordorrhiza	Strengstarr
Carex demissa	Grønnstarr
Carex diandra	Kjevlestarr
Carex digitata	Fingerstarr
Carex dioica	Særbustarr
Carex echinata	Stjernestarr
Carex flacca	Blåstarr
Carex flava	Gulstarr
Carex flava x hostiana	
Carex heleonastes	Huldrestarr
Carex hostiana	Engstarr
Carex lasiocarpa	Trådstarr
Carex lepidocarpa	Nebbstarr
Carex leporina	Harestarr
Carex limosa	Dystarr
Carex mackenziei	Pølstarr
Carex maritima	Buestarr
Carex microglochin	Agnorstarr
Carex muricata	Piggstarr
Carex nigra	Slåttestorr
Carex nigra var. *juncella*	Stolpestarr
Carex nigra var. *nigra*	Slåttestarr
Carex norvegica	Fjellstarr
Carex paleacea	Havstarr
Carex pallescens	Bleikstarr
Carex panicea	Kornstarr
Carex pauciflora	Sveltstarr
Carex paupercula	Frynsestarr
Carex pilulifera	Bråtestarr
Carex pulicaris	Loppestarr
Carex rariflora	Snipestarr
Carex rostrata	Flaskestarr
Carex rotundata	Rundstarr
Carex salina	Fjærestarr
Carex saxatilis	Blankstarr
Carex serotina	Beitestorr
Carex subspathacea	Ishavsstarr
Carex vacillans	Saltstarr
Carex vaginata	Slirestarr
Carex vesicaria	Sennegras
Carum carvi	Karve
Centaurea jacea	Engknoppurt
Centaurea nigra	Svartknoppurt
Cerastium fontanum	Vanlig arve
Cerastium glomeratum	Veiarve
Chamaepericlymenum suecicum	Skrubb-bær

Vitenskapelig navn	Norsk navn
Chamerion angustifolium	Geitrams
Chenopodium album	Meldestokk
Cicerbita alpina	Turt
Circaea alpina	Trollurt
Cirsium arvense	Åkertistel
Cirsium heterophyllum	Hvitbladtistel
Cirsium palustre	Myrtistel
Cirsium vulgare	Veitistel
Clinopodium vulgare	Kransmynte
Cochlearia officinalis	Skjørbuksurt
Coeloglossum viride	Grønnkurle
Comarum palustre	Myrhatt
Convallaria majalis	Liljekonvall
Corallorhiza trifida	Korallrot
Corylus avellana	Hassel
Crepis capillaris	Brakkhaukeskjegg
Cypripedium calceolus	Marisko
Cystopteris fragilis	Skjørlok
Dactylis glomerata	Hundegras
Dactylorhiza fuchsii	Skogmarihand
Dactylorhiza incarnata	Engmarihand
Dactylorhiza incarnata ssp. *cruenta*	Blodmarihand
Dactylorhiza incarnata ssp. *incarnata*	Engmarihand
Dactylorhiza incarnata x cf. *lapponica*	
Dactylorhiza lapponica	Lappmarihand
Dactylorhiza maculata	Flekkmarihand
Danthonia decumbens	Knegras
Daphne mezereum	Tysbast
Deschampsia cespitosa	Sølvbunke
Digitalis purpurea	Revebjelle
Diphasiastrum alpinum	Fjelljamne
Draba incana	Lodnerublom
Draba verna	Vårrublom
Drosera longifolia	Smalsoldogg
Drosera rotundifolia	Rundsoldogg
Dryas octopetala	Reinrose
Dryopteris dilatata	Geittelg
Dryopteris expansa	Sauetelg
Dryopteris filix-mas	Ormetelg
Eleocharis palustris	Sumpsivaks
Eleocharis quinqueflora	Småsivaks
Eleocharis uniglumis	Fjæresivaks
Elymus caninus	Hundekveke
Elytrigia repens	Kveke
Empetrum nigrum	Krekling
Empetrum nigrum ssp. *hermaphroditum*	Fjellkrekling
Epilobium alsinifolium	Kildemjølke
Epilobium cf. *lactiflorum*	Kvitmjølke
Epilobium hornemannii	Setermjølke
Epilobium montanum	Krattmjølke
Epilobium palustre	Myrmjølke
Epilobium sp.	Mjølke
Epipactis atrorubens	Rødflangre
Epipactis helleborine	Breiflangre
Equisetum arvense	Åkersnelle
Equisetum fluviatile	Elvesnelle
Equisetum hyemale	Skavgras
Equisetum hyemale x *variegatum*	
Equisetum palustre	Myrsnelle
Equisetum pratense	Engsnelle
Equisetum sylvaticum	Skogsnelle
Equisetum variegatum	Fjellsnelle
Erica cinerea	Purpurlyng
Erica tetralix	Klokkelyng
Erigeron acer	Bakkestjerne
Erigeron borealis	Fjellbakkestjerne
Eriophorum angustifolium	Duskull
Eriophorum latifolium	Breiull
Eriophorum scheuchzeri	Snøull
Eriophorum vaginatum	Torvull

Vitenskapelig navn	Norsk navn
Erysimum cheiranthoides	Åkergull
Euphrasia micrantha	Lyngøyentrøst
Euphrasia sp.	Øyentrøst
Euphrasia stricta	Kjerteløyentrøst
Euphrasia wettsteinii	Fjelløyentrøst
Festuca ovina	Sauesvingel
Festuca rubra	Rødsvingel
Festuca vivipara	Geitsvingel
Filipendula ulmaria	Mjødurt
Fragaria vesca	Markjordbær
Fumaria officinalis	Jordrøyk
Galeopsis bifida	Vrangdå
Galeopsis sp.	Då
Galeopsis speciosa	Guldå
Galeopsis tetrahit	Kvassdå
Galium aparine	Klengemaure
Galium boreale	Hvitmaure
Galium mollugo ssp. *erectum*	Stormaure
Galium odoratum	Myske
Galium palustre	Myrmaure
Galium saxatile	Kystmaure
Galium uliginosum	Sumpmaure
Galium verum	Gulmaure
Gentianella amarella	Bittersøte
Gentianella aurea	Bleiksøte
Gentianella campestris ssp. *campestris*	Vanlig bakkesøte
Geranium robertianum	Stankstorkenebb
Geranium sylvaticum	Skogstorkenebb
Geum rivale	Enghumleblom
Geum urbanum	Kratthumleblom
Glaux maritima	Strandkryp
Glyceria fluitans	Mannasøtgras
Gymnadenia conopsea	Brudespore
Gymnocarpium dryopteris	Fugletelg
Hammarbya paludosa	Myggblom
Harrimanella hypnoides	Moselyng
Hepatica nobilis	Blåveis
Hieraceum sect. Alpina	Fjellsvever
Hieracium lactucella	Aurikkelsveve
Hieracium pilosella	Hårsveve
Hieracium pubescens	Engsveve
Hieracium sect. *Vulgata*	Beitesvever
Hieracium sp.	Sveve
Hieracium umbellatum	Skjermsveve
Hierochloë odorata	Marigras
Hippophaë rhamnoides	Tindved
Hippuris vulgaris	Hesterumpe
Holcus lanatus	Englodnegras
Holcus mollis	Krattlodnegras
Honkenya peploides	Strandarve
Humulus lupulus	Humle
Huperzia selago	Lusegras
Hypericum hirsutum	Lodneperikum
Hypericum maculatum	Firkantperikum
Hypericum pulchrum	Fagerperikum
Hypochaeris radicata	Kystgrisøre
Iris pseudacorus	Sverdlilje
Juncus acutiflorus	Spiss-siv
Juncus alpinoarticulatus	Skogsiv
Juncus articulatus	Ryllsiv
Juncus balticus	Sandsiv
Juncus biglumis	Tvillingsiv
Juncus bufonius	Paddesiv m.m.
Juncus bulbosus	Krypsiv/dysiv
Juncus castaneus	Kastanjesiv
Juncus conglomeratus	Knappsiv
Juncus effusus	Lyssiv
Juncus filiformis	Trådsiv
Juncus gerardii	Saltsiv
Juncus squarrosus	Heisiv
Juncus triglumis	Trillingsiv
Juniperus communis	Einer
Knautia arvensis	Rødknapp
Kobresia simpliciuscula	Myrtust

Vitenskapelig navn	Norsk navn
Lamium confertum	Vrangtvetann
Lamium purpureum	Rødtvetann
Lamium sp.	Tvetann
Lapsana communis	Haremat
Larix decidua	Europalerk
Larix sp.	Lerk
Lathyrus pratensis	Gulbelg
Lemna minor	Andemat
Leontodon autumnalis	Følblom
Lepidotheca suaveolens	Tunbalderbrå
Leucanthemum vulgare	Prestekrage
Leymus arenarius	Strandrug
Ligusticum scoticum	Strandkjeks
Lilium martagon	Krøll-lilje
Linaria vulgaris	Lintorskemunn
Linnaea borealis	Linnea
Linum catharticum	Vill-lin
Listera cordata	Småtveblad
Listera ovata	Stortveblad
Lobelia dortmanna	Botnegras
Loiseleuria procumbens	Greplyng
Lolium perenne	Raigras
Lotus corniculatus	Tiriltunge
Luzula multiflora	Engfrytle
Luzula multiflora ssp. *frigida*	Seterfrytle
Luzula pilosa	Hårfrytle
Luzula sudetica	Myrfrytle
Luzula sylvatica	Storfrytle
Lychnis flos-cuculi	Hanekam
Lycopodium annotinum	Stri kråkefot
Lycopodium clavatum	Myk kråkefot
Lysimachia thyrsiflora	Gulldusk
Maianthemum bifolium	Maiblom
Matteuccia struthiopteris	Strutseving
Melampyrum pratense	Stormarimjelle
Melampyrum sylvaticum	Småmarimjelle
Melica nutans	Hengeaks
Menyanthes trifoliata	Bukkeblad
Milium effusum	Myskegras
Moehringia trinervia	Maurarve
Molinia caerulea	Blåtopp
Montia fontana	Kildeurt
Mycelis muralis	Skogsalat
Myosotis arvensis	Åkerforglemmegei
Myosotis decumbens	Fjellforglemmegei
Myosotis laxa	Bueforglemmegei
Myrica gale	Pors
Myriophyllum alterniflorum	Tusenblad
Nardus stricta	Finnskjegg
Narthecium ossifragum	Rome
Nigritella nigra	Svartkurle
Noccaea caerulescens	Vårpengeurt
Nuphar lutea	Gul nøkkerose
Nymphaea alba	Hvit nøkkerose
Nymphaea sp.	
Omalotheca norvegica	Setergråurt
Omalotheca supina	Dverggråurt
Omalotheca sylvatica	Skoggråurt
Ophioglossum vulgatum	Ormetunge
Ophrys insectifera	Flueblom
Orchis mascula	Vårmarihand
Oreopteris limbosperma	Smørtelg
Orthilia secunda	Nikkevintergrønn
Oxalis acetosella	Gjøkesyre
Oxycoccus microcarpus	Småtranebær
Oxycoccus palustris	Stortranebær
Oxyria digyna	Fjellsyre
Paris quadrifolia	Firblad
Parnassia palustris	Jåblom
Pedicularis lapponica	Bleikmyrklegg
Pedicularis oederi	Gullmyrklegg
Pedicularis palustris	Myrklegg
Pedicularis sceptrum-carolinum	Kongsspir
Pedicularis sylvatica	Kystmyrklegg

Vitenskapelig navn	Norsk navn
Petasites frigidus	Fjellpestrot
Phalaris arundinacea	Strandrør
Phegopteris connectilis	Hengeving
Phleum alpinum	Fjelltimotei
Phleum pratense	Timotei
Phragmites australis	Takrør
Phyllodoce caerulea	Blålyng
Picea abies	Gran
Picea sitchensis	Sitkagran
Pimpinella saxifraga	Gjeldkarve
Pinguicula vulgaris	Tettegras
Pinus mugo ssp. *mugo*	Buskfuru
Pinus mugo ssp. *uncinata*	Bergfuru
Pinus sylvestris	Vanlig furu
Plantago lanceolata	Smalkjempe
Plantago major	Groblad
Plantago maritima	Strandkjempe
Plantago media	Dunkjempe
Platanthera bifolia	Nattfiol
Platanthera montana	Grov nattfiol
Poa alpina	Fjellrapp
Poa annua	Tunrapp
Poa nemoralis	Lundrapp
Poa pratensis	Engrapp
Poa sp.	Rapp
Poa trivialis	Markrapp
Polemonium caeruleum	Fjellflokk
Polygala serpyllifolia	Heiblåfjær
Polygala vulgaris	Storblåfjær
Polygonatum verticillatum	Kranskonvall
Polygonum aviculare	Tungras
Polypodium vulgare	Sisselrot
Populus tremula	Vanlig osp
Potamogeton alpinus	Rusttjønnaks
Potamogeton natans	Tjønnaks
Potamogeton polygonifolius	Kysttjønnaks
Potentilla argentea	Sølvmure
Potentilla crantzii	Flekkmure
Potentilla erecta	Tepperot
Prunella vulgaris	Blåkoll
Prunus padus	Hegg
Pseudorchis albida	Hvitkurle
Pteridium aquilinum	Einstape
Puccinellia capillaris	Taresaltgras
Puccinellia maritima	Fjæresaltgras
Puccinellia sp.	Saltgras
Pyrola media	Klokkevintergrønn
Pyrola minor	Perlevintergrønn
Pyrola rotundifolia	Legevintergrønn
Ranunculus acris	Engsoleie
Ranunculus auricomus	Nyresoleie
Ranunculus confervoides	Dvergvassoleie
Ranunculus ficaria	Vårkål
Ranunculus flammula	Grøftesoleie
Ranunculus platanifolius	Hvitsoleie
Ranunculus repens	Krypsoleie
Ranunculus reptans	Evjesoleie
Rheum x *rhabarbarum*	Hagerabarbra
Rhinanthus minor	Småengkall
Rhodiola rosea	Rosenrot
Rhynchospora alba	Hvitmyrak
Ribes rubrum	Hagerips
Ribes spicatum	Villrips
Ribes uva-crispa	Stikkelsbær
Rosa mollis	Bustnype
Rosa dumalis	Kjøttnype
Rosa majalis	Kanelrose
Rosa rugosa	Rynkerose
Rosa sp.	Rose
Rubus chamaemorus	Molte
Rubus idaeus	Bringebær
Rubus saxatilis	Teiebær
Rumex acetosa	Engsyre
Rumex acetosella	Småsyre
Rumex crispus	Krushøymole

Vitenskapelig navn	Norsk navn
Rumex longifolius	Vanlig høymole
Sagina maritima	Saltarve
Sagina nodosa	Knopparve
Sagina procumbens	Tunarve
Salicornia europaea	Salturt
Salix arbuscula	Småvier
Salix aurita	Ørevier
Salix caprea	Selje
Salix glauca	Sølvvier
Salix hastata	Bleikvier
Salix herbacea	Musøre
Salix lanata	Ullvier
Salix lapponum	Lappvier
Salix myrsinifolia	Svartvier
Salix myrsinites	Myrtevier
Salix pentandra	Istervier
Salix phylicifolia	Grønnvier
Salix reticulata	Rynkevier
Saussurea alpina	Fjelltistel
Saxifraga aizoides	Gulsildre
Saxifraga cespitosa	Tuesildre
Saxifraga cotyledon	Bergfrue
Saxifraga nivalis	Snøsildre
Saxifraga oppositifolia	Rødsildre
Saxifraga stellaris	Stjernesildre
Schedonorus pratensis	Engsvingel
Scheuchzeria palustris	Sivblom
Schoenus ferrugineus	Brunskjene
Scrophularia nodosa	Brunrot
Scutellaria galericulata	Skjoldbærer
Sedum acre	Bitterbergknapp
Sedum anglicum	Kystbergknapp
Sedum annuum	Småbergknapp
Selaginella selaginoides	Dvergjamne
Senecio aquaticus	Dikesvineblom
Senecio vulgaris	Åkersvineblom
Sibbaldia procumbens	Trefingerurt
Silene acaulis	Fjellsmelle
Silene dioica	Rød jonsokblom
Silene uniflora	Strandsmelle
Silene vulgaris	Engsmelle
Solidago virgaurea	Gullris
Sonchus arvensis	Åkerdylle
Sorbus aucuparia	Rogn
Sorbus intermedia	Svensk asal
Sorbus cf. *meinichii*	Fagerrogn
Sparganium angustifolium	Flôtgras
Sparganium natans	Småpiggknopp
Spergularia media	Havbendel
Spergularia salina	Saltbendel
Stachys sylvatica	Skogsvinerot
Stellaria alsine	Bekkestjerneblom
Stellaria borealis	Fjellstjerneblom
Stellaria crassifolia	Saftstjerneblom
Stellaria graminea	Grasstjerneblom
Stellaria longifolia	Ru-stjerneblom

Vitenskapelig navn	Norsk navn
Stellaria media	Vassarve
Stellaria nemorum	Skogstjerneblom
Stuckenia filiformis	Trådtjønnaks
Suaeda maritima	Saftmelde
Succisa pratensis	Blåknapp
Tanacetum vulgare	Reinfann
Taraxacum sp.	Løvetann
Thalictrum alpinum	Fjellfrøstjerne
Thlaspi arvense	Pengeurt
Tofieldia pusilla	Bjønnbrodd
Trichophorum alpinum	Sveltull
Trichophorum cespitosum	Bjønnskjegg
Trichophorum cespitosum ssp. *cespitosum*	Småbjønnskjegg
Trichophorum cespitosum ssp. *germanicum*	Storbjønnskjegg
Trientalis europaea	Skogstjerne
Trifolium hybridum	Alsikekløver
Trifolium pratense	Rødkløver
Trifolium repens	Hvitkløver
Triglochin maritima	Fjæresaulauk
Triglochin palustris	Myrsaulauk
Tripleurospermum inodorum	Ugrasbalderbrå
Tripleurospermum maritimum	Strandbalderbrå
Tripolium pannonicum	Strandstjerne
Trollius europaeus	Ballblom
Tussilago farfara	Hestehov
Ulmus glabra	Alm
Urtica dioica	Stornesle
Utricularia intermedia	Gytjeblærerot
Utricularia minor	Småblærerot
Utricularia vulgaris	Storblærerot
Vaccinium myrtillus	Blåbær
Vaccinium uliginosum	Blokkebær
Vaccinium vitis-idaea	Tyttebær
Valeriana sambucifolia	Vendelrot
Verbascum nigrum	Mørkkongslys
Verbascum thapsus	Filtkongslys
Veronica alpina	Fjellveronika
Veronica arvensis	Bakkeveronika
Veronica beccabunga	Bekkeveronika
Veronica chamaedrys	Tveskjeggveronika
Veronica officinalis	Legeveronika
Veronica serpyllifolia	Snauveronika
Viburnum opulus	Korsved
Vicia cracca	Fuglevikke
Vicia sepium	Gjerdevikke
Vicia sylvatica	Skogvikke
Viola biflora	Fjellfiol
Viola canina	Engfiol
Viola epipsila	Stor myrfiol
Viola palustris	Myrfiol
Viola riviniana	Skogfiol
Viola tricolor	Stemorsblom
Viscaria alpina	Fjelltjæreblom

K. NORSKE VIDENSK. SELSK. MUS. RAPP. BOT. SER. 1974-86
UNIV. TRONDHEIM VITENSK. MUS. RAPP. BOT. SER. 1987-1995
NTNU VITENSK.MUS. RAPP. BOT. SER. 1996-

1974	1	Klokk, T. Myrundersøkelser i Trondheimsregionen i forbindelse med den norske myrreservat-planen. 30 s.	kr 50
	2	Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Snillfjord kommune, Sør-Trøndelag. 24 s	utgått
	3	Moen, A. & T. Klokk. Botaniske verneverdier i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 15 s.	utgått
	4	Baadsvik, K. Registreringer av verneverdig strandengvegetasjon langs Trondheimsfjorden sommeren 1973. 65 s.	kr 100
	5	Moen, B.F. Undersøkelser av botaniske verneverdier i Rennebu kommune, Sør-Trøndelag. 52 s.	utgått
	6	Sivertsen, S. Botanisk befaring i Åbjøravassdraget 1972. 20 s.	utgått
	7	Baadsvik, K. Verneverdig strandbergvegetasjon langs Trondheimsfjorden - foreløpig rapport. 19 s.	kr 50
	8	Flatberg, K. I. & B. Sæther. Botanisk verneverdige områder i Trondheimsregionen. 51 s.	utgått
1975	1	Flatberg, K. I. Botanisk verneverdige områder i Rissa kommune, Sør-Trøndelag. 45 s.	utgått
	2	Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Åfjord kommune, Sør-Trøndelag. 51 s	kr 100
	3	Moen, A. Myrundersøkelser i Rogaland. Rapport i forbindelse med den norske myrreservat-planen. 127 s.	kr 100
	4	Hafsten, U. & T. Solem. Naturhistoriske undersøkelser i Forradalsområdet - et suboceanisk, høytliggende myrområde i Nord-Trøndelag. 46 s.	kr 50
	5	Moen, A. & B. F. Moen. Vegetasjonskart som hjelpemiddel i arealplanleggingen på Nerskogen, Sør-Trøndelag. 168 s., 1 pl.	kr 100
1976	1	Aune, E. I. Botaniske undersøkjingar i samband med generalplanarbeidet i Hemne kommune, Sør-Trøndelag. 76 s.	kr 100
	2	Moen, A. Botaniske undersøkelser på Kvikne i Hedmark, med vegetasjonskart over Innerdalen. 100 s., 1 pl.	utgått
	3	Flatberg, K. I. Klassifisering av flora og vegetasjon i ferskvann og sump. 39 s.	kr 50
	4	Kjelvik, L. Botaniske undersøkelser i Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 55 s.	kr 100
	5	Hagen, M. Botaniske undersøkelser i Grøvuområdet i Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 57 s.	kr 100
	6	Sivertsen, S. & Å. Erlandsen. Foreløpig liste over Basidiomycetes i Rana, Nordland. 15 s	kr 50
	7	Hagen, M. & J. Holten. Undersøkelser av flora og vegetasjon i et subalpint område, Rauma kommune, Møre og Romsdal. 82 s.	kr 100
	8	Flatberg, K. I. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 112 s.	kr 100
	9	Moen, A., L. Kjelvik, S. Bretten, S. Sivertsen & B. Sæther. Vegetasjon og flora i Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 135 s., 2 pl.	kr 100
1977	1	Aune, E. I. & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar ved Vefnsavassdraget, med vegetasjonskart. 138 s. 4 pl.	kr 100
	2	Sivertsen, I. Botaniske undersøkelser i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 49 s.	kr 50
	3	Aune, E. I. & O. Kjærem. Vegetasjon i planlagte magasin i Bjøllådalen og Stormdalen, med vege-tasjonskart i 1:10 000, Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 1. 65 s., 2 pl	kr 100
	4	Baadsvik, K. & J. Suul (red.). Biologiske registreringer og verneinteresser i Litlvatnet, Agdenes kommune i Sør-Trøndelag. 55 s.	kr 100
	5	Aune, E. I. & O. Kjærem. Vegetasjonen i Saltfjellområdet, med vegetasjonskart Bjøllådal 2028 II i 1:50 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 2. 75 s., 1 pl.	kr 100
	6	Moen, J. & A. Moen. Flora og vegetasjon i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 94 s., 1 pl.	kr 100
	7	Frisvoll, A. A. Undersøkelser av mosefloraen i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med hovedvekt på kalkmosefloraen. 37 s.	kr 50
	8	Aune, E. I., O. Kjærem & J. I. Koksvik. Botaniske og ferskvassbiologiske undersøkingar ved og i midtre Rismålsvatnet, Rødøy kommune, Nordland. 17 s.	kr 50

1978	1	Elven, R. Vegetasjonen ved Flatisen og Østerdalsisen, Rana, Nordland, med vegetasjonskart over Vesterdalen i 1:15 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 3. 83 s., 1 pl.	kr 100
	2	Elven, R. Botaniske undersøkelser i Rien-Hyllingen-området, Røros, Sør-Trøndelag. 53 s	kr 100
	3	Aune, E. I. & O. Kjærem. Vegetasjonsundersøkingar i samband med planene for Saltdal-, Beiarn-, Stor-Glomfjord- og Melfjordutbygginga. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 4. 49 s.	kr 50
	4	Holten, J. I. Verneverdige edellauvskoger i Trøndelag. 199 s.	kr 100
	5	Aune, E. I. & O. Kjærem. Floraen i Saltfjellet/Svartisen-området. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 5. 86 s.	kr 100
	6	Aune, E. I. & O. Kjærem. Botaniske registreringar og vurderingar. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk sluttrapport. 78 s., 4 pl.	kr 100
	7	Frisvoll, A. A. Mosefloraen i området Borrsåsen-Barøya-Nedre Tynes ved Levanger. 82 s.	kr 100
	8	Aune, E. I. Vegetasjonen i Vassfaret, Buskerud/Oppland med vegetasjonskart 1:10 000. 67 s., 6 pl.	kr 100
1979	1	Moen, B. F. Flora og vegetasjon i området Borrsåsen-Barøya-Kattangen. 71 s., 1 pl.	kr 100
	2	Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Oppdal kommune, Sør-Trøndelag. 44 s.	kr 50
	3	Torbergsen, E. M. Myrundersøkelser i Oppland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 68 s.	kr 100
	4	Moen, A. & M. Selnes. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonekart. 96 s., 1 pl.	kr 100
	5	Kofoed, J. -E. Myrundersøkingar i Hordaland i samband med den norske myrreservatplanen. Supplerande undersøkingar. 51 s.	kr 100
	6	Elven, R. Botaniske verneverdier i Røros, Sør-Trøndelag. 158 s., 1 pl.	kr 100
	7	Holten, J. I. Botaniske undersøkelser i øvre Sunndalen, Grødalen, Lindalen og nærliggende fjellstrøk. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 1. 32 s.	kr 50
1980	1	Aune, E. I., S. Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Kobbelv- og Hellemo-området, Nordland med vegetasjonskart i 1:10 000. 122 s., 1 pl.	kr 100
	2	Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Trollheimen. 42 s.	kr 50
	3	Torbergsen, E. M. Myrundersøkelser i Buskerud i forbindelse med den norske myrreservat-planen. 104 s.	kr 100
	4	Aune, E. I., S. Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Eiterådalen, Vefsn og Krutvatnet, Hattfjelldal. 58 s., 1 pl.	kr 100
	5	Baadsvik, K., T. Klokk & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll, 16. - 18.3 1980. 279 s.	kr 100
	6	Aune, E. I. & J. I. Holten. Flora og vegetasjon i vestre Grødalen, Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 40 s., 1 pl.	kr 100
	7	Sæther, B., T. Klokk & H. Taagvold. Flora og vegetasjon i Gaulas nedbørfelt, Sør-Trøndelag og Hedmark. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 2. 154 s., 3 pl.	kr 100
1981	1	Moen, A. Oppdragsforskning og vegetasjonskartlegging ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. 49 s.	kr 50
	2	Sæther, B. Flora og vegetasjon i Nesåas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 3. 39 s.	kr 50
	3	Moen, A. & L. Kjelvik. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. 106 s., 2 pl.	kr 100
	4	Kofoed, J. -E. Forsøk med kalibrering av ledningsevnemålere. 14 s.	kr 50
	5	Baadsvik, K., T. Klokk & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 15.-17.3.1981. 261 s.	kr 100
	6	Sæther, B., S. Bretten, M. Hagen, H. Taagvold & L. E. Vold. Flora og vegetasjon i Drivas ned- børfelt, Møre og Romsdal, Oppland og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 4. 127 s.	kr 100
	7	Moen, A. & A. Pedersen. Myrundersøkelser i Agder-fylkene og Rogaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 252 s.	kr 100
	8	Iversen, S. T. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Frøya kommune, Sør-Trøndelag. 63 s.	kr 100
	9	Sæther, B., J. -E. Kofoed & T. Øiaas. Flora og vegetasjon i Ognas og Skjækras nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 5. 67 s.	kr 100
	10	Wold, L. E. Flora og vegetasjon i Toås nedbørfelt, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 6. 58 s.	kr 100
	11	Baadsvik, K. Flora og vegetasjon i Leksvik kommune, Nord-Trøndelag. 89 s	kr 100

1982	1	Selnes, M. og B. Sæther. Flora og vegetasjon i Sørlivassdraget, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 7. 95 s.	kr 100
	2	Nettelbladt, M. Flora og vegetasjon i Lomsdalsvassdraget, Helgeland i Nordland. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 8. 60 s.	kr 100
	3	Sæther, B. Flora og vegetasjon i Istras nedbørfelt, Møre og Romsdal. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 9. 19 s.	kr 50
	4	Sæther, B. Flora og vegetasjon i Snåsavatnet, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 10. 31 s.	kr 50
	5	Sæther, B. & A. Jakobsen. Flora og vegetasjon i Stjørdalselvas og Verdalselvas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 11. 59 s.	kr 100
	6	Kristiansen, J. N. Registrering av edellauvskoger i Nordland. 130 s.	kr 100
	7	Holten, J. I. Flora og vegetasjon i Lurudalen, Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 76 s., 2 pl.	kr 100
	8	Baadsvik, K. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 14.-16.3.1982. 259 s.	kr 100
1983	1	Moen, A. og medarbeidere. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 160 s.	utgått
	2	Holten, J. I. Flora- og vegetasjonsundersøkelser i nedbørfeltene for Sanddøla og Luru i Nord-Trøndelag. 148 s.	kr 100
	3	Kjærem, O. Fire edellauvskogslokalitetar i Nordland. 15 s.	kr 50
	4	Moen, A. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myr-reservatplanen. 138 s.	utgått
	5	Moen, A. & T. Ø. Olsen. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 37 s.	kr 50
	6	Andersen, K. M. Flora og vegetasjon ved Ormsetvatnet i Verran, Nord-Trøndelag. 37 s., 1 pl.	kr 100
	7	Baadsvik, K. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 7.-8.3.1983. 131 s.	kr 100
1984	1	Krovoll, A. Undersøkelser av rik løvskog i Nordland, nordlige del. 40 s.	kr 50
	2	Granmo, A. Rike løvskoger på Ofotfjordens nordside. 46 s.	kr 50
	3	Andersen, K. M. Flora og vegetasjon i indre Visten, Vevelstad, Nordland. 53 s., 1 pl.	kr 100
	4	Holten, J. I. Flora- og vegetasjonsundersøkelser i Raumavassdraget, med vegetasjonskart i M 1:50 000 og 1:150 000. 141 s., 2 pl.	kr 100
	5	Moen, A. Myrundersøkelser i Møre og Romsdal i forbindelse med den norske myrreservat-planen. 86 s.	kr 100
	6	Andersen, K. M. Vegetasjon og flora i øvre Stjørdalsvassdraget, Meråker, Nord-Trøndelag. 83 s., 2 pl.	kr 100
	7	Baadsvik, K. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 18.-20.3.1984. 107 s.	kr 100
1985	1	Singsaas, S. & A. Moen. Regionale studier og vern av myr i Sogn og Fjordane. 74 s.	kr 100
	2	Bretten, S. & A. Moen (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1985. 139 s.	kr 100
1986	1	Singsaas, S. Flora og vegetasjon i Ormsetområdet i Verran, Nord-Trøndelag. Supplerende undersøkelser. 25 s.	kr 50
	2	Bretten, S. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1986. 132 s.	kr 100
1987	1	Bretten, S. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1987. 63 s.	kr 100
1988	1	Bretten, S. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvold 1988. 133 s.	kr 100
1989	1	Wilmann, B. & A. Baudouin. EDB-basert framstilling av botaniske utbredelseskart. 21 s. + 10 kart.	kr 50
	2	Bretten, S. & O. I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvold 1989. 136 s.	kr 100
1990	1	Singsaas, S. Botaniske undersøkelser i vassdrag i Trøndelag for Verneplan IV. 101 s.	kr 100
1991	1	Singsaas, S. Konsesjonspålagte botaniske undersøkelser i reguleringssonen ved Storglomfjord-utbygginga, Meløy, Nordland. 35 s.	kr 50
	2	Bretten, S. & A. Krovoll (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvold 1990 og 1991. 168 s.	kr 100

1992	1	Bretten, S. & A. Krovoll (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvold 1992. 100 s.	kr 100
1993	1	Arnesen, T., A. Moen & D.-I. Øien. Sølendet naturreservat. Oversyn over aktiviteteten i 1992 og sammendrag for DN-prosjektet "Sølendet". 62 s.	kr 100
	2	Krovoll, A. & A. Moen (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1993. 76 s.	kr 100
1994	1	Moen, A. & R. Binns (eds.). Regional variation and conservation of mire ecosystems. Summary of papers. 61 s.	kr 100
	2	Moen, A. & S. Singsaas. Excursion guide for the 6th IMCG field symposium in Norway 1994. 159 s.	kr 100
	3	Flatberg, K. I. Norwegian Sphagna. A field colour guide. 42 s. 54 pl.	utgått
	4	Aune, E. I. & A. Moen. (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1994. 50 s.	kr 50
	5	Arnesen, T. Vegetasjonsendringer i tilknytning til tråkk og tilrettelegging av natursti i Sølendet naturreservat. 49 s.	kr 50
1995	1	Singsaas, S. Botaniske undersøkelser for konsesjonssøknad i forbindelse med planer om overføring av Nesåa, Nord-Trøndelag. 56 s.	kr 100
	2	Holien, H. & T. Prestø. Kartlegging av nøkkelbiotoper for trua og sårbare lav og moser i kystgranskog langs Arnevik-vassdraget, Åfjord kommune, Sør-Trøndelag. 32 s.	kr 50
	3	Aune, E. I. & A. Krovoll (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1995. 81 s.	kr 100
	4	Singsaas, S. Botaniske undersøkelser med skisse til skjøtselsplan for Garbergmyra naturreservat, Meldal, Sør-Trøndelag. 31 s.	kr 50
	5	Prestø, T. & H. Holien. Floraundersøkelser i Øggdalen, Holtålen kommune, Sør-Trøndelag - grenser for framtidig landskapsvernområde og konsekvenser for skogsdrift. 24 s.	kr 50
	6	Mathiassen, G. & A. Granmo. The11th Nordic mycological Congress in Skibotn, North Norway 1992. 77 s.	kr 100
	7	Holien, H. & T. Prestø. Inventering av lav- og mosefloraen ved Henfallet, Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 26 s.	kr 50
	8	Holien, H. & S. Sivertsen. Botaniske registreringer i Storbekken, Lierne kommune, Nord-Trøndelag. 24 s.	utgått
1996	1	Sagmo Solli, I.M., Flatberg, K.I., Söderström, L., Bakken, S. & Pedersen, B. Blanksigd og luftforurensninger - fertilitetsstudier. 14 s.	kr 50
	2	Prestø, T. & Holien, H. Botaniske undersøkelser i Lybekkdalen, Røyrvik kommune, Nord-Trøndelag. 44 s.	kr 50
	3	Elven, R., Fremstad, E., Hegre, H., Nilsen, L. & Solstad, H. Botaniske verdier i Dovrefjell-området. 151 s.	kr 100
	4	Söderström, L. & Prestø, T. State of Nordic bryology today and tomorrow. Abstracts and shorter communications from a meeting in Trondheim December 1995. 51 s.	kr 100
1997	1	Fremstad, E. (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1996. 175 s.	kr 100
	2	Øien, D-I, Nilsen. L.S., & Moen, A. Skisse til skjøtselsplan for deler av Øvre Forra naturreservat i Nord-Trøndelag. 26 s.	kr 50
	3	Nilsen, L.S., Moen, A. & Solberg, B. Botaniske undersøkelser av slåttemyrer i den foreslåtte nasjonalparken i Snåsa og Verdal. 38 s.	utgått
1998	1	Smelror, M. (red.). Abstracts from the Sixth International Conference on Modern and Fossil Dinoflagellates Dino 6, Trondheim, June 1998. 154 s.	kr 100
	2	Sarjeant, W.A.S. From excystment to bloom? Personal recollections of thirty-five years of dinoflagellate and acritarch meetings. 21 s., 14 pl.	utgått
	3	Fremstad, E. Nasjonalt rødlistede karplanter i Nord-Trøndelag. 37 s.	kr 50
	4	Fremstad, E. (red.). Fagmøte i vegetasjonsøkologi på Kongsvoll 1998. 73 s.	kr 100
	5	Nilsen, L.S. Skisse til skjøtselsplan for Kjeksvika-området i Nærøy, Nord-Trøndelag. 22 s.	kr 50
1999	1	Prestø, T. Botanisk mangfold i Rotldalen, Selbu, Sør-Trøndelag. 65 s.	kr 100
	2	Tretvik, A.M. & Krogstad. K. Historisk studie av utmarkas betydning økonomisk og sosialt innen Tågdalen naturreservat for Dalsegg-grenda i Øvre Surnadal. 38 s.	kr 50
2000	1	Nilsen, L.S. & Fremstad, E. Skjøtselsplan for Skeisnesset, Leka, Nord-Trøndelag. 31 s.	kr 50
	2	Nilsen, L.S. & Moen, A. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av Oppgården med utmark i Lierne. 44 s.	kr 50

	3	Fremstad, E. Botanisk mangfold i Verdal, dokumentert hovedsakelig med litteratur og herbariemateriale. 81 s.	kr 100
	4	Holien, H., Prestø, T. & Sivertsen, S. Lav, moser og sopp i barskogreservatene Hilmo og Råndalen, Tydal og Selbu, Sør-Trøndelag. 32 s.	kr 50
	5	Fremstad, E. & Nilsen, L.S. Botaniske undersøkelser og forslag til skjøtsel av kulturmark på Nærøya. 34 s.	kr 50
	6	Fremstad, E. Skjøtselsplan for innmarka til Kongsvold Fjeldstue. 34 s.	kr 50
	7	Moen, A. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av Tågdalen naturreservat i Surnadal. 45 s.	kr 50
	8	Prestø, T. Sammenhenger mellom forstlige variabler og botanisk diversitet i Trondheim bymark. 56 s.	kr 100
	9	Nilsen, L.S. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av sørvestlige deler Aspøya i Flatanger, Nord-Trøndelag. 26 s.	kr 50
	10	Fremstad, E. & Nilsen, L.S. Tarva: verdifull kulturmark i utmark. 29 s.	kr 50
2001	1	Arnesen, T. Botaniske undersøkelser og forslag til skjøtsel av Brakstadøyene (Måsøya og Nordøya) i Fosnes. 29 s.	kr 100
	2	Arnesen, T. Knollmjødurt *(Filipendula vulgaris)* på Skånes, Levanger. 16 s.	kr 50
	3	Arnesen, T. & Øien, D.-I. Myrområdet ved Tvinna, Stryn. 16 s.	kr 50
	4	Fremstad, E. & Moen, A. (red.) Truete vegetasjonstyper i Norge. 231 s.	kr 100
	5	Prestø, T. & Holien, H. Forvaltning av lav og moser i boreal regnskog. 77 s.	kr 100
2002	1	Flatberg, K.I. The Norwegian Sphagna: a field colour guide. 44 s. + 54 Plates.	kr 300
	2	Thingsgaard, K. & Flatberg, K.I. Third international symposium on the biology of *Sphagnum*: Uppsala – Trondheim August 2002: excursion guide. 89 s.	kr 100
	3	Såstad, S.M. & Rydin, H. Third international symposium on the biology of *Sphagnum*: Uppsala – Trondheim August 2002: schedule and abstracts. 29 s.	kr 50
	4	Lyngstad, A., Øien, D.-I. & Arnesen, T. Skjøtselsplan for kulturmark i Bymarka, Trondheim. 49 s.	kr 100
	5	Fremstad, E. Natura 2000 i Norge. 38 s.	kr 50
2003	1	Aarrestad, P.A., Øien., D.-I., Lyngstad, A., Moen, A. & Often, A. Kartlegging av truete vegetasjonstyper. Erfaringer fra Inderøy og Levanger. 53 s.	kr 100
	2	Aune, E.I. Biologisk mangfold i Åfjord kommune. 88 s.	kr 100
	3	Nilsen, L.S. & Moen, A. Plantelivet på Kalvøya i Vikna, og forslag til skjøtsel av kystlynghei. 51 s.	kr 100
	4	Tretvik, A.M. Landskap og levemåte i små kystsamfunn. Tarva i Bjugn og Borgan i Vikna ca. 1865-2000. 58 s.	kr 100
	5	Moen, A. & Lyngstad, A. Botaniske verneverdier i Sylan. 39 s.	kr 50
	6	Lyngstad, A. Verdifull kulturmark i Levanger kommune. Sluttrapport. 40 s.	kr 50
2004	1	Nilsen, L.S. & Moen, A. Botanisk kartlegging og plan for skjøtsel av Hortavær i Leka. 22 s.	kr 50
2005	1	Aune, E.I. Kartlegging av biologisk mangfald (naturtypar) i Surnadal kommune. 52 s.	kr 100
	2	Fremstad, E. & Solem, T. Gamle hageplanter i Midt-Norge. 72 s.	kr 100
	3	Aune, E.I. Kartlegging av biologisk mangfold (naturtyper) i Halsa kommune. 31 s.	kr 50
	4	Aune, E.I. Kartlegging av biologisk mangfold (naturtyper) i Rindal kommune. 39 s.	kr 50
	5	Lyngstad, A. & Aune, E.I. Naturtypekartlegging i Namsos kommune. 43 s	kr 50
	6	Lyngstad, A., Bratli, H. & Rønning, G. 2005. Naturtypekartlegging i Flatanger kommune. 51 s.	kr 100
	7	Lyngstad, A. & Aune, E.I. Naturtypekartlegging i Overhalla kommune. 44 s	kr 50
	8	Lyngstad, A. & Aune, E.I. Naturtypekartlegging i Frosta kommune. 48 s	kr 50
	9	Fremstad, E. & Solem, T. Gamle hageplanter i Midt-Norge 2005. 23 s.	kr 50
2006	1	Hassel, K. & Holien, H. Biologisk kartlegging av fossesprutsoner i kommunene Leksvik, Verdal og Verran i Nord Trøndelag. 15 s.	kr 50
	2	Fremstad, E. & Elven, R. De store bjørnekjeksartene *Heracleum* i Norge. 35 s.	kr 50
	3	Moen, A., Lyngstad, A., Nilsen, L.S. & Øien, D.-I. Kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap i Midt-Norge. 99 s.	kr 100

ISBN 978-82-7126-743-8
ISSN 0802-2992

NTNU
Det skapende universitet